

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மயூராகிரிபுராணம்.

மதுரையைச்சார்ந்த சிவகங்கையில்வசித்த

வித்துவான்

வேதாந்தசுப்பிரமணியபிள்வன

அவர்கரியற்றியது.

இது,

காரைக்குடியைச்சார்ந்த முத்துப்பட்டனம்

பெரி. நா. சொக்கலிங்கசெட்டியாரும்

மேற்படியூர்

ரா. ம. கு. ராம. சொக்கலிங்கசெட்டியாரும்

கேட்டுக்கொண்டபடி,

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஸ்ரீமஸ்ரீ. ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

மருகரும், மாணுக்கருமாகிய

ந. ச. பொன்னம்பலபிள்வனயால்

பொழிப்புரைசெய்து,

யாழ்ப்பாணம் வண்ணார்பண்ணைச்

சைவப்பிரகாசயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பார்த்திபனா ஆவணிமீ.

1885.

விஞ்ஞாபனம்.

மயூரகிரி என்பது பாண்டிநாட்டிலே தேவாரம்பெற்ற சிவ ஸ்தலங்களுள் ஒன்றாகிய திருப்புத்தூருக்குச் சம்பத்திலுள்ள சுப்பிரமணியக்கடவுளுக்குரிய ஒரு முக்கியஸ்தலம்; இதனை இக் காலத்திலே குன்றக்குடியென ஒரு பெயரிட்டு வழங்குவார்கள்.

இம்மயூரகிரிபுராணம் எறக்குறைய நூறுவருடத்திற்குமுன் மதுரையைச்சார்ந்த சிவகங்கையில்வசித்த வித்துவான் வேதாந்த சுப்பிரமணியபிள்ளை என்பவரால் வடமொழி மயூரகிரி மான்மியத்தினின்று மொழிபெயர்த்துப் பதின்மூன்றுசருக்கங்கனையுடைய தாகச் செய்யுள்நடையாயியற்றப்பட்டது. இந்நூல் கலியுகவரத ராகிய சுப்பிரமணியப்பெருமானது மகிமையையும் அவர், தம்மை மெய்யன்போடு வழிபட்ட அன்பர்களுக்கு வேண்டியவற்றை வேண்டியாங்கு ஈந்தருளியதன்மையையும் தெள்ளிதிற்புலப்படுத்துகின்றது. இம்மையில் வேண்டியபயன்களையும் மறுமையில் முத்தியின்பத்தையும் அடைய விரும்புவோர் இதனைச் சுப்பிரமணியாலயங்கடோறும் மெய்யன்போடு ஓதல் கேட்டல் செய்வார்களாயின் அவர்கள் அப்பயன்களை ஒரு தடையின்றிப் பெறுவார்களென்பது நிச்சயம்.

இப்புராணத்திற்கு, சிறுவரும் எளிதிலுணரத்தக்க நடையுள்ள பொழிப்புரையொன்று எழுதி அச்சிடுவித்துத் தரல்வேண்டுமென்று, காரைக்குடியைச்சார்ந்த முத்துப்பட்டணம் பெரி. நா. சொக்கலிங்கசெட்டியாரும், மேற்படியூர் ரா. ம. கு. ராம. சொக்கலிங்கசெட்டியாரும் கேட்டுக்கொண்டபடி உரைசெய்து அச்சிடுவித்தேன்.

சிலர் இப்புராணத்திலே தெய்வநாயகி திருமணச்சருக்கம் என ஒன்று ஈற்றிலுளதன்றோ அதனை யொழித்துவிட்ட தென்னை என்பாராயின், அது வடமொழி மயூரகிரி மான்மியத்தில் இல்லாமையினாலும், யாழ்ப்பாணத்தைச்சார்ந்த அராலியில்வசித்த

ஒரு பிராமணரார் புதிதாய்ப்பாடிச் சேர்க்கப்பட்டமை சந்தேக
மின்றித் தெரிந்தமையினாலும், வடதேயத்திலுள்ள ஏட்டுப்பிரதி
களில் தவிர்க்கப்பட்டமையினாலும், ஸ்ரீமது சற்குருநாதசுவாமிக
ளாகிய நாவலரவர்கள் வில்லிபுத்தூராழ்வார் பாரதத்தைத் திருத்தி
அச்சிட்டபொழுது அவ்வாழ்வாரார் பாடப்படாது வேறொரு
வரார் புதிதாய்ப்பாடி எற்றிச்சேர்த்த முடிசூட்டுச்சருக்கத்தை
யொழித்துவிட்டமையினாலும், ஏனைப்புலவர்களும் பெரியபுரா
ணம் திருவிளையாடற்புராணம் கம்பராமாயணம் முதலியவற்றைத்
திருத்தி அச்சிடுவித்தபொழுது அவற்றில் புதிதாய்ப்பாடிப் பிறர்
சேர்த்த செய்யுட்களை யொழித்துவிட்டமையினாலும் யானும் அச்
சருக்கத்தை இதனிற்சேர்த்தல் தவறென் றொழித்துவிட்டேன்
என அறிக. இதனை விவேகிகளுணர்ந்து தெய்வநாயகி திருமணச்
சருக்கத்தை யொழித்துவிட்டது தவறென்று என்மீது குற்றமே
ற்றாதிருப்பார்களென்று நம்புகின்றேன்.

இங்ஙனம்,

ந. ச. பொன்னம்பலபிள்ளை.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மயூரகிரிபுராணம்.

காப்பு.

பூமேவுதிருமணக்கும்பூவைமலர்நிகர்மேனிப்
புனிதப்புத்தே
ஹேமேவுசெல்விபுணர்நான்முகனிந்திரன்முதலோர்
நயந்துபோற்றுந்
தேமேவுகொன்றைபுனைதோகையடிக்கணபதிதாள்
சென்னிசேர்த்திப்
பாமேவுசெந்தமிழான்மயூரகிரிபுராணமது
பகர்தலுற்றும்.

இதன்பொருள். செந்தாமரையாசனத்தில் வீற்றிருக்கின்ற இலக்குமி
யைமணஞ்செய்த காதைப்பூவையொத்த திருமேனியையுடைய பரிசுத்த
ராகிய விட்டுனு, நாவில்வீற்றிருக்குஞ் சரசுவதியைப்புணருகின்ற பிரமா,
இந்திரன் முதலானோர் விரும்பித்துதிக்கும் தேன்பொருந்திய கொன்றைப்
பூமாலையையணிந்த தோகையடிவிராயகருடைய பாதங்களைச் சிரமேற்
கொண்டு செந்தமிழிற்பொருந்திய பாக்களால் யாம் மயூரகிரிபுராணத்தைப்
பாடுவாம். என்றவாறு.

தோகையடிக்கணபதி - மயூரகிரியிலெழுந்தருளியிருக்கும் விராயகர்.
செந்தமிழ்மேவுபாலினால் எனக்கூட்டுக. யாம் - தோன்றா எழுவாய்.
திருமணக்கும் - ஐயுருபுதொக்கது. திரும்ணக்கும் என்பதில் மணக்கும்
என்பதற்கு விளங்குமெனப்பொருள்கொண்டு, திருவை எழுவாயாக்கினு
மமையும். இப்பொருட்கு மணக்கும் என்னும் பெயரெச்சம் மேனியென்
னும் பெயர்கொண்டதாக்குக. மயூரகிரிபுராணம் - வடநூன்முடிபு. இந்நூ
லிடையூறின்றி யினிது முடியுமாறு விராயகவணக்கங்கூறியவாறு.

பாபிரம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

—:~:—

விநாயகக்கடவுள்.

சீர்கொண்டதாழையையப்போன் மதன்றனுவைப்பார்ப்பளவிற்கிழையநூந
நீர்கொண்டநால்வாயன்கரிமுகன்வெண்கோட்டி-னன்செந்நிறத்தன்வாய்த்த
வேர்கொண்டகொன்றைபுனை செஞ்சடையோனன்பர்மனத்திருக்குநீபத
தார்கொண்டதிறன்முருகன்றன்முன்னோனிசுசரணந்தலைமேற்கொள்வாம்.

இ-ள். சிறப்பைப்பொருந்திய பிதாவாகிய சிவபிரானைப்போல மன்
மதனுடைய தனுவினைப்பார்க்குமளவிற சிதையும்படி-கெடுக்கின்ற நீர்செந்
ந்த நான்றவாயையுடையரும், யானைமுகத்தினையுடையரும், வெண்மையா
கிய கோட்டையுடையரும், சிவந்த நிறத்தையுடையரும், சிறந்தவழகை
கொண்ட கொன்றைமாலையைச்சூடுஞ் சிவந்த சடையையுடையரும், அடி
யார்மனத்திற் குடியிருக்குங் கடப்பமாலையையணிந்த வலிமையையுடைய
குமாரசுவாமியினது தமையனும் ஆகிய விக்किனைச்சுரப்பெருமானுடைய
இருபாதங்களை யாம் சிரமேற்கொள்வாம். எ-று. சிதையநூநநீர்கொ
ண்ட என்பதற்குச் சிதையும்படி நூநு நீர்மைகொண்ட எனினும் பொருந்
தும், மதன்றனுவை என்பதற்குச் சிவபெருமானுக்கியையப் பொருள்கொள்
ளுங்கால், மன்மதனுடைய சீர்த்தையெனவும், விநாயகருக்கியையப் பொ
ருள்கொள்ளுங்கால், மன்மதனுடைய வில்லாகிய கரும்பை எனவுங்கொள்க.

சிவபெருமான்.

அருளரும்பியிதயமதிலான்மாக்கண்மலமதனையகற்றவேண்டிப்
பெருகியதத்துவங்கட்டி-க்கன்மமெலாம்புசிப்பித்துப்பெயர்த்துப்பின்னை
நிருமலஞ்செய்திணையடிக்கீழ்நிறுத்திவினையாட்டயருநிமலஞானப்
பரமசிவன்றிருவடிகள் புந்தியுஞ்சென்னியும்வைத்துப்பரவுவாமே.

இ-ள். திருவுள்ளத்திலருளுண்டாய், ஆன்மாக்களுடைய மலத்தை
நீக்கவேண்டி மிகுந்த தருகரணங்களைக்கூட்டிப் (புவனங்களில் அவ்வான்
மாக்கள் செய்த) கன்மங்களினைத்தையும் தருவித்துத் தொலைத்துப் பின்
மலமறச்செய்து, தமது இருபாதங்களின் கீழிருத்தித் திருவினையாட்டைச் செ
ய்யு நிருமலஞானத்தையுடைய சிவபெருமானது பாதங்களை மனத்திலுஞ்
சிரத்திலுமிருத்தி யாம் தோத்திரஞ்செய்வாம். எ-று. (உ)

உமாதேவியார்.

மருவனுறுதன்னையுந்தோற்றாவிருளாய்மறைத்துப்பின் கருணைமலிக்
குருவடிவாய்வந்துமலந்தனையகற்றித்தனைச்சிவனைக்குறிப்பிற் காட்டிப்
பெருகியமுத்தியையுயிர்க்குக்கொடுத்தருளுமெந்தாயெம்பெருமான்வாமத்
தருகிருக்குமங்கயற்க னுமையவடன்சரணமலாகத்துள்ளவைப்பாம்.

இ-ள். பொருந்துகின்ற திரோதானமாகிய தன்னையுந் தோற்றாத விருளாய் நின்று மறைத்து, பின் கிருபைபாலித்துத் தேசிகமூர்த்தமாயெழுந்தருளிவந்து ஆணவமுதலிய மும்மலங்களைக்கெடுத்து, பின் பரையாகிய தன்னையுஞ் சிவத்தையுங் குறிப்பாற்றரிசிப்பித்து, நிறைந்தமுத்தியை ஆன்மாக்களுக்குக் கொடுத்தருளு மெமதன்னையாகிய எம்பெருமானுடைய வாமபாகத்தில்வீற்றிருக்கும் அழகிய கயல்போலுங் சண்களையுடைய உமாதேவியாரது பாததாமரைகளை யாம் சிந்திப்பாம். எ-று. எந்தாய் உமையவள் எனவியையும். (ங)

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

பிரணவந்தாரகப்பிரமங்குடி லையெனுமோ ரெழுத்தின்பொருளைப்பேசென்றரியதிருவடி வணங்காதஞ்சலிசெய்மலரயனைச்சிறையில்வைத்தே[ன்யிருகியவன்பொடுவணங்குங்குறுமுனிவற்கெப்பொருளுமுரைக்கும்வைவேமுருகன்மலரடி-மனத்தினுறவணங்கியறிபொருள்கண்முழுதுந்தேர்வாம்.

இ-ள். அருமையாகிய (தம்முடைய) திருவடிகளை நமஸ்கரியாமற் கைகூப்பிவணங்கிய பிரமனைப் பிரணவம் தாரகப்பிரமம் குடி லை என்று சொல்லப்படும் எனாகூரத்தின்பொருளைச் சொல்லுக என்று பணித்து, (விடைகூறாமையாற்) சிறையிலேவைத்து, மனமுருகு மன்பிஞ்ஞலேவணங்குகின்றவகத்தியமுனிவருக் கெல்லாப்பொருளையுந் திருவாய்மலர்ந்தருளிய கூரியவேற்படையையுடைய முருகக்கடவுளது செந்தாமரைமலர்போலுந் திருவடிகளை மனத்திற்பொருந்த நமஸ்கரித்து அறியவேண்டிய பொருள்களையெல்லாம் யாம் அறிந்துகொள்ளுவாம். எ-று. (ச)

வேறு.

திருப்பரங்குன்றுநற்செந்திமாநக
ராருட்டிருவேரகமாவினன்குடி.
பருப்பதப்பன்மைகள் பழம்பெய்சோலையம்
பொருப்பினுமுறைபவன்சரணம்போற்றுவாம்.

இ-ள். திருப்பரங்குன்றினும், நல்ல பெரிய திருச்செந்திப்பதியினும், அருளையுடைய திருவேரகத்தினும், திருவாவினன்குடியினும், பலமலைகளினும், பழமுதிர்சோலைமலையினும் எழுந்தருளியிருக்கின்ற குமாரசுவாமியினது திருவடிகளை யாம் தோத்திரஞ்செய்வாம். எ-று. (ரு)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

அம்பிகைதன்முலைப்பாலிலறிவுகுழைத்துண்டபிரானழகார்சோமவிம்பமெனுமலர் முகத்தான்றிருமருகல்வணிகப்பெண்விடந்தீர்த்தாண்னம்புகின்றசைவரொலாமிடேறச்சமணர்கமுநண்ணச்செய்த [டோவும்பார்பிரான்றிருநீற்றான்சம்பந்தனிணையடிகளுளத்துவைப்பாம்.

இ-ள். உமாதேவியாருடைய திருமுலைப்பாலோடு சிவஞானத்தைக்குழைத்துண்ட தலைவரும், அழகுநிறைந்த வட்டமாகிய சந்திரன்போலும் அலர்ந்த திருமுகத்தையுடையவரும், திருமருகலிலே வணிகப்பெண்ணை விடந்தீர்த்தாண்டவரும், (தம்மை) நம்புகின்ற சைவாராயுங் கடைத்தேனும்பொ

ருட்டுச் சமணரைக் கழுவேறச்செய்த சிவபெருமானது திருநீற்றையுடைய வரும் ஆகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனருடைய உபயபாதங்களை யாம் மனத்துள்ளவைப்பாம். எ-று. நண்ணச்செய்த நீற்றானெனவியையும். (௬)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

மணிவயிற்றிற்குலைதவிர்த்தங்கையினிற்புணைகுலைவன்றோட்டிடட்டி யணிதிகழ்த்தன்றிருப்பாதஞ்சிரஞ்சூட்டிச்சிவனானமப்பனெம்மான் பணிவிடையிலுயர்வுற்றோன்வேளாளர்குலம்விளக்கும்பரிதிபோல்வான் றணிவில்புகழ்த்திருநாவுக்கரையணிருசரணமலர்தலைமேற்கொள்வாம்.

இ-ள். அழகிய வயிற்றிலுள்ள குலைநோயைமாற்றித் திருக்காத்திலே ந்துஞ் சூலத்தைச் (சிவபூதத்தைக்கொண்டு) வலியபுயத்தில் எழுதுவித்து, அழகுவிளங்குந் தமது திருவடியைச் சிரத்திற்கூட்டி, சிவபெருமான் ஆண்ட அப்பரென்னுந் திருநாமத்தையுடையரும், அப்பெருமானுடைய திருத்தொ ண்டான்மிக்கவரும், வேளாளர்குலத்தை விளங்கச்செய்யுஞ் சூரியன்போ ல்வாரும் ஆகிய குறைவற்ற கீர்த்தியையுடைய திருநாவுக்கரசுநாயனரு டைய இருபாததாமரைகளை யாம் சிரமேற்கொள்வாம். எ-று. (௭)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

நம்பினவன்முனிவினாற்பிரிந்தாலுந்தடுத்தாள்வநாயன்மாரொன் றம்புவியெலாமறியச்சிவபெருமான்நடுத்தடியனாக்கியையனா [தா செம்பதுமம்வருந்தநடந்தெடுத்திட்டெம்பரவையிடைச் சேர்த்துந்நூ லிம்பர்மிசையாளவந்தசுந்தரன்றன்பாதமெனதிதயத்தாமே.

இ-ள். (தம்மை) நம்பியிருந்தவன் கோபத்தாற்பிரிந்தாலுந் தடுத்தாட் கொள்வர் யசமரனரென்று அழகிய உலகமெல்லாமறிய, சிவபெருமான் தடுத்தாட்கொண்டு, செந்தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகள்வருந்த நடந்து பிணைகூடியேற்றுக்கொடுத்தும், தூதுசென்றமையாற் பாவையாரிடத்திற் சேர்த்தியும், இவ்வாறில்வலகத்தே யாட்கொள்ளுமாறு திருவவதாரஞ்செ ய்த சுந்தரமூர்த்திநாயனருடைய திருவடிகள் அடியேன்மனத்தவாம். எ-று.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

கன்னலின்சாறபொருதன்னின்முறித்தெடுத்திடுமக்காரம்போலப் பன்னியிடுமாரியத்திறென்மொழியின்புளததனாற்பாடுகென்ன வந்நிலையேகோவைதிருவாசகத்தானரன்றனையன்பிற்பாடுந் தன்னிகரின்மாணிக்கவாசகனார் திருவடியெந்தலைமேற்கொள்வாம்.

இ-ள். கருப்பஞ்சாற்றைக்காச்சினமையாலாய பாணியினின் னு முறித் தெடுக்கும் வெல்லக்கட்டிபோல, சொல்லப்படுகின்ற ஆரியத்தினுந் தபிழ் மொழிசிறந்ததாகலின், அத்தமிழ்மொழியாற் பாடுகவென்று சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருள, அப்படியே திருக்கோவையாராலும் திருவாசகத்தா லும் அச்சிவபெருமானை அன்பினாற்பாடிய தமக்கு நிகராவார் பிறரில்லாத மாணிக்கவாசகசுவாமிகளுடைய திருவடிகளை நம் சிரமேற்கூடுவாம். எ-று.

திருநந்திதேவர்முதலியோர்.

காற்றெனினுங்கரந்தேகாக்காவல்புரிதிருநந்திகழல்கள் போற்றி
மாற்றருஞ்சீர்க்கண்ணப்பர்சிறுத்தொண்டரியற்பகையார்மலர்த்தாள்வாழ்
கூற்றையகன்மார்க்கண்டர்சண்டசரடிதலைமேற்கொண்டுநாளு [த்திக்
மேற்றினமர்சிவனடியார்யாவரவர்மலர்ப்பதமுமிறைஞ்சுவாமே.

இ-ள். (அருவமாகிய) காற்றாயினும் மறைந்துசெல்லாமற் காவல்செய்யும் திருநந்திதேவருடைய திருவடிகளைத் தோத்திரஞ்செய்து, நீக்கற்கரிய சிறப்பினையுடைய கண்ணப்பநாயனார் சிறுத்தொண்டநாயனார் இயற்பகை நாயனார் ஆகிய இவர்களுடைய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளைத்துதித்து, யமனைவென்ற மார்க்கண்டேயமுனிவர் சண்டேசநாயனார் ஆகிய இவர்களுடைய திருவடிகளைச் சிரமேற்குடி, இடபவாகனத்தில்வீற்றிருக்குஞ் சிவபெருமானுடைய அடியார்கள் எவர்களோ அவர்களுடைய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளையும் நாடோறும் யாம் வணங்குவாம். எ-று.()

சரசுவதி.

சேஷுயர்கொடியோன்புள்ளரசுயர்த்தோனன்னவாகனத்தினன்றேவ
காவலன்வசிட்டன்முதலியமுனிவர்காசினியோர்கள்சீமூலகின் [ர்
மேவினரெவருமாமராகாமேவிளங்குறுதொழிலெலாநடப்ப
நாவுறைகலைமாமடந்தைததன்சரணாளினமாமலர்வணங்குதுமே.

இ-ள். இடபத்தை உயரச்செய்த கொடியையுடைய உருத்திரர், கருடனை (வாகனமாகக்கொண்டமையால்) உயரச்செய்த விட்டுனு, அன்னத்தை வாகனமாகக்கொண்ட பிரமா, இந்திரன், வசிட்டர்முதலிய இருடிகள், பூமியிலுள்ளவர்கள், பாதலவுலகத்திலிருக்கின்றவர்கள் ஆகிய எவர்களும் ஊமர்களாகாமல், விளங்குகின்ற எல்லாத்தொழில்களும் நடைபெற நாவிற்குடி-கொண்டிருக்கும் மேன்மைபொருந்திய சரசுவதியினுடைய பாதமாகிய தாமரைமலர்களை யாம் வணங்குவாம். எ-று. புள்ளரசுயர்த்தோன் என்பதற்குக் கருடக்கொடியோன் எனினும்பொருந்தும். (கக)

வாழ்த்து.

அரசர்தஞ்செங்கோல்வாழ்கவந்தணர்வேள்வியார்க
பெருநிலம்வளங்களீண்டமாதமும்மழைகள்பெய்க
மருவுகசைவவாய்மைமன்னுகவுலகிற்றன்ம
மிரவியுள்ளவம்பார்மேலிருக்குகயாஞ்செய்நூலே.

இ-ள். அரசருடைய செங்கோல்வாழ்க; பிராமணர்களுடைய யாகங்கள்கிறைக; பெரியபூமி வளங்கள்கிறைக; மாதங்கடோறு மும்மழைபெய்க; சைவசமயத்தின் உண்மைபொருந்துக; உலகத்திற்றருமநிலபெறுக; யாஞ்செய்யுமிந்த மயூரநிரிபுராணம் பூமியின்மேற் சூரியனுள்ளவரையுமிருக்குக. எ-று. (கஉ)

அவைபடக்கம்.

ஐயிரண்டுநலந்தழுவியக்குற்றமகற்றிமதமேழுமாக்கிச்
செய்யுமியற்புலவேர்கள் கவிபுணையுஞ்செவ்வெனென்றியசொல்லு
மெய்யிலணிந்திடுவர்கங்கைப்பெருக்கிருக்குஞ்சிவன்சென்னிமிசையேயன்பர்
கையினிடைபெடுத்தாட்டுங்குளப்புனலுமவனியின் கட்களிகொள்வாரோ.

இ-ள். சிவபெருமான் கங்கைப்பெருக்கிருக்குந் தமது திருமுடியின்
மேல் பூமியின்கண் அடியவர்கள் கையாலெடுத்தபிடைகஞ்செய்யும் குள
நீரையும் மகிழ்வார். ஆகலின், (சுருங்கச்சொல்லன்முதலிய) பத்தழகையுந்
தழுவி, (குன்றக்கூறன்முதலிய) பத்துக்குற்றங்களையுநீக்கி, (உடன்படன்
முதலிய) எழுவகைமதங்களையும் நிறுவி, (பாக்களை அணிபெறச்) செய்கின்ற
இயற்றமிழ்ப்புலவர்களுடைய பாமாலைபைத்தரித்தருளும் முருகக்கடவுளா
னவர் எளியேனுடைய புன்சொல்லாலைய பாமாலைபையுந் திருமேனியிலே
தரித்தருள்வர். எ-று. (கம)

வேறு.

செம்பினிற்செறியுங்களிம்பினையமலஞ்
செய்திடுங்குளிகையேயனைய
கம்பமால்களிற்றினரசர்வந்தெதிர்கொள்
கவிமதச்செருக்குறும்புலவீர்
தும்பிமா முகத்தோன்றுணைவன்வாழ்மயூரத்
தொல்கிரிபுராணமதிசைத்தே
னம்புவிபுவப்பமறுவிலாவணிசெய்
தன்புடன்கொள்கநன்றெனவே.

இ-ள். செம்பிற்பொதிந்தகளிம்பைச் சுத்தமாக்கும் ரசகுளிகையைப்
போலுந் தூணோடுக்கும் மதமயக்கம்பொருந்திய யானையைபுடைய வர
சர்களும் வந்தெதிர்கொள்ளுங் கவிமதச்செருக்கையுடைய புலவீர்கொள்!
யானைமுகத்தையுடைய விக்கினைச்சுரனுடைய தம்பியாகிய முருகக்கட
வுள் எழுந்தருளியிருக்கும் பழைய மயூரகிரிபுராணத்தை யான் பாடினேன்;
பூமியிலுள்ளார் மகிழுமாறு குற்றமில்லாத அலங்காரத்தைச்செய்து அந்
போடு நன்மையையுடைத்தென்று கைக்கொள்ளக்கடவீர்கள். எ-று.
அனையபுலவீர் எனக் கூட்டுக. (கம)

வேறு.

வாதராயணஞ் சூதமுனிவற்குவழங்கச்
சூதமா முனிவனத்துறை முனிவர்க்குச்சொன்ன
வாதியாகியபுராணமுவாறினுட்சிவனை
யோதுதொல்கதைபத்தெனமொழிவர்நன்குணர்ந்தோர்.

இ-ள். வேதவியாசமுனிவர் சூதமுனிவருக்குபதேசிக்க, சூதமகாமு
னிவர் நைமிசாரணியத்தில்வசிக்கின்ற முனிவர்களுக்குபதேசித்த முதன்
மையவாகிய படுனெண்புராணங்களுட் சிவபுராணங்கள் பத்தென்று கூறு
கற்பொரியோர். எ-று. (கம)

அன்னபத்தினுளதிகமாஞ்சைவமாங்கதனிற்
பின்னராயகூறுருத்திரசங்கிதைபேசும்
வன்னமாமயிற்கிரியதுபகிமையைவடநூல்
சொன்னவாறியான்றமிழினுற்சொல்லுதலுற்றேன்.

இ-ள். அச்சிவபுராணங்கள் பத்தினுள், சைவபுராணம் விசேடமுடைந்தாம். அப்புராணத்திற் பிற்பகுதியாகிய உருத்திரசங்கிதை அழகிய பெரிய மயூரகிரியின் பெருமையைக்கூறும். (அதனை) வடமொழியிற் கூறப்பட்டபடி. எளியேன் தமிழ்மொழியாற் பாடத்தொடங்கினேன். எ-று. (கக)

பாபிரமுற்றிற்று.

முதலாவது

மயூரகிரியின் வரலாறுரைத்தசருக்கம்.

பரிதியனையதிகிரியொன்றுபதுமன்செலுத்துமதனாலே
பெரியபுலகநைமிசமென்றொருபேர்பேசுமவ்வனத்தின்
முருகுசுமமுமலர்க்கொன்றைமுதல்வனருளான்முழுதுணர்ந்த
திருகுசினவெம்பகைகடந்ததெய்வச்சூதன்சென்றடைந்தான்.

இ-ள். சூரியன்போலும் ஓர்சக்கரத்தைப் பிரமா உருட்டுங்காரணத்தான் மேன்மையையுடைய உலகம் நைமிசமென்றொரு பெயரைச்சொல்லும் அந்த ஆரணியத்தில், வாசனைகமமுங் கொன்றைமலராலாகிய மாலை யையணிந்த சிவபெருமானுடைய திருவருளான் முழுதையுமறிந்த மாறுபடுங்கோபமாகிய கொடியபகையைவென்ற தெய்வத்தன்மைபொருந்திய சூதமகாமுனிவர்போய்ச்சேர்ந்தார். எ-று. (க)

அறமோருருவமெடுத்தனையசூதன்வாலுமாங்கிருந்த
துறவோரெல்லாமெதிர்கொண்டுதொழுதுபிரியக்கடற்படிந்து
மறையோய்வருகவெனவழைத்துத்தவிசினிருத்திமற்றவற்குக்
சூறையாவுபசாரங்கொடுத்துப்பின்னர்வணங்கிக்கூறுவரால்.

இ-ள். தருமமே ஓர்வடிவத்தையெடுத்தாற்போன்ற சூதமகாமுனிவர் சேருதலும், ஆண்டிருந்த முனிவரனைவரும் எதிர்கொண்டு அஞ்சலித்து, அன்பாகிய கடலிற்படிந்து, முனிவரரோ ண்டிவருக என்றழைத்து ஆசனத்திலிருத்தி, அவருக்குக் சூறையில்லாத உபசாரங்களைச்செய்து, பின்பு நமஸ்கரித்து விண்ணப்பஞ்செய்வார்கள். எ-று. (உ)

சிவன்வாய்ப்பிறந்தசொல்லமுதஞ்சேருமிடமேயாங்கள்செயுந்
தவமேதாவந்துறுபலமேதளரானல்லகுணக்குவையே
யவமேபொழுதுகழித்தேமையரன்றன்கதையாமமுதருத்திக்
கவலாச்சுகந்தந்தளிக்கவருங்கருணைக்கடலேபோற்றியென.

இ-ள். சிவபெருமானுடைய திருவாயினின்றுந்தோன்றிய திருவாக்
காகிய அமுதஞ்சேருமிருப்பிடமே, யாங்கன்செய்ததவந் தரவந்தடைந்த
பிரயோசனமே, தளர்ச்சியில்லாத நல்ல குணமலையே, வீணாய்க் காலத்தை
க்கழித்த வெம்மைச் சிவபெருமானுடைய சரித்திரமாகிய அமுதத்தை
உண்பித்துத் துன்பமற்ற சுகத்தைத்தந்து காக்கவந்த திருபாசமுத்திரமே
காத்தருளுகவென்று விண்ணப்பஞ்செய்து, எ-று. (ங)

பின்னுங்குகன்றன்கதைக்கேட்கநயந்தோமெனப்பிஞ்சுகன்சைசை
மன்னும்புகழ்ச்சேருருத்திரசங்கிதையின்மயின்மாமலைப்பெருமை
பன்னுமதனைவினைமுனிபங்கேருகத்தோன்றனைக்கேட்டபச்
சொன்னபடியான்சொல்வனெனச்சொல்வான்முனிவர்க்குயர்நூதன்

இ-ள். பின்னரும் முருகக்கடவுளுடைய சரித்திரத்தைக்கேட்க விரும்
பிடுமென்று நைமிசாரணியமுனிவர்கள் விண்ணப்பஞ்செய்ய, உயர்ச்சி
பொருந்திய சூதமகாமுனிவர், சிவபெருமானுடைய சைவபுராணத்திலே
பொருந்துங் கீர்த்தியியைந்த உருத்திரசங்கிதையிலே மயூரகிரியின்பெருமை
சொல்லப்படும். அதனை நாரதமுனிவர் பிரமாவைக்கேட்க, அவர் அந்நாரத
முனிவருக் குபதேசித்தபடியே யான் சொல்வேனென்று அம்முனிவர்க
ளுக்குக் கூறுவார். எ-று. பின்னரும் விண்ணப்பஞ்செய்யவென்றியையும்.
வேறு.

திருநிறையுலகுக்கெல்லாஞ்சிரமணியாகிவைக்கும்
பொருவில்சத்தியலோகத்திற்புரந்தரன்முதலவானோ
ரருமைசால்வசிட்டனாகிமுனிவரரடிகள்போற்றிப்
பரவஹீற்றிருந்தானெல்லாவுலகமும்படைத்தமேலோன்.

இ-ள். வளம்நிறைந்த சகல உலகங்களுக்குஞ் சிரோரத்தினமாயிருக்
கும் உவமையில்லாத சத்தியலோகத்தில், சகல உலகங்களையும்படைத்த
பிரமா, இந்திராதிதேவர்களும் அருமைமிகுந்த வசிட்டர்முதலிய முனிசிரோ
ட்டர்களும் பாதங்களைவணங்கித் தோத்திரஞ்செய்ய வீற்றிருந்தார். எ-று. (.)

அத்திருவவையின்வைகுமகதியாழ்வல்லோனான
வித்தகனெழுந்துநின்றுவிளம்புவான்குமர வேண்மேற்
பத்தியையுடையோர்தம்மின்முதல்வபாரதிமனாளை
புத்திமுத்தியிணையன்புபுரிபவர்க்கருளுமெந்தாய்.

இ-ள். அந்த அழகியசபையிலிருக்கும் மகதியாழில் வல்லராகிய சாது
ரியத்தையுடைய நாரதமுனிவர் எழுந்துநின்று கூறுவார்: குமாரகவாயி
யின்மீது அன்பையுடையவர்களுள்ளே தலைவரே, சரசுவதிக்கு நாயகரே,
போகமோகங்களை அன்புசெய்பவர்களுக்குக்கொடுக்கும் எம்பெருமானே,
எ-று. மகதியாழ் - நாரதமுனிவருடைய யாழ். (ஊ)

நல்லனகுணங்கட்கெல்லாமுறையுளநாதவெல்லாம்
வல்லவபரமானந்தவாரியேமணமார்தெய்வக்
குல்லையந்தாரான்மைந்தகுறைவில்பல்லுயிரும்பெற்றோ
யெல்லையில்புகழோயென்னுவேத்தினன்பின்னுங்கூறும்.

இ-ள். நற்குணங்கட்கெல்லா மிருப்பிடமாந்தலேவரே, எல்லாவற்றி
னும் வல்லவரே, சிவானந்தசாகரமே, மணநிறைந்த தெய்வத்தன்மைபொ
ருந்திய துழாய்மாலையையணிந்த விட்டுணுமூர்த்தியுடைய புதல்வரே, குறை
தலில்லாத பல ஆன்மாக்களையும் பெற்றவரே, அளவிறந்த கீர்த்தியையுடை
யவரே என்று துதித்துப் பின்னருங் கூறுவார். எ-று. (எ)

மேருவின் கீழ்பாலைம்பான்கோடியாமேற்குமற்றே
பாரியோசனையாமீதிற்பராரைநன்னுவற்றீவே
சேருநன்னிலமாமீதுங்கண்டமொன்பதுவாய்ச்செப்பு
மோருமிவ்வருடந்தன்னிலுயர்நிலம்பரதகண்டம்.

இ-ள். பூமியின்யோசனை மேருமலைக்குக்கிழக்கே ஐம்பதுகோடியாம்.
மேற்கினும் ஐம்பதுகோடியாம். இதில் சம்புத்தீவே இயைந்த விசேடத்
தானாம். இச்சம்புத்தீவும் நவகண்டங்களாகச் சொல்லப்படும். ஆராயப்
படும் இந் நவகண்டங்களுள் விசேடத்தானம் பரதகண்டமாம். எ-று. வரு
டம் - கண்டம். (அ)

பரதகண்டமொன்பான்பாகமாமதனினல்ல
வேர்கெழுசருமபூமியதிகமாமெவ்வாறென்னிற்
கூறிருவினையுமிங்ஙன்செய்துபின்பலன்கூட்டுண்ப
தியாருமற்றிடங்கொன்பவறிந்திசினோர்கண்டனோ.

இ-ள். பரதகண்டம் ஒன்பதுபகுதியதாம். அவ்வொன்பதுபகுதிகளுள்
நல்ல அழகுவிளங்குகின்ற குமரிகண்டம் விசேடமுடைத்தாம். எங்ஙன
மெனின், யாவரும் சொல்லப்படு மிருவினையுமும் இக்கேசெய்து, பின்
(அவற்றின்) பயன்களாகிய இன்பத்துன்பங்களை அநுபவிப்பது ஏனையிடங்
களில் என்று அறிந்தோர்சொல்லுவர் ஆகலான். எ-று. (ஆ)

ஆயதோர்கருமபூமியமர்ந்தபல்கிரிகடம்பிற
றாயமாமயூரவெற்பிற்சுப்பிரமணியமூர்த்தி
மேயதென்மேவற்கேதுவென்கொலோவிரும்பியங்கட்
டாயனான்வினையாட்டென்கொல்சார்தருவனப்பேர்யாதோ.

இ-ள். அந்தக் குமரிகண்டத்திலேயிருக்கின்ற பலமலைகளுள்ளே பரிசு
த்தமாகிய பெரிய மயூரகிரியில் சுப்பிரமணியப்பெருமான் எழுந்தருளியிரு
ப்பதென்னை? அங்ஙன மெழுந்தருளியிருப்பதற்குக் காரணமென்னை? மாதா
வைப்போலு மவர் அவ்விடத்தில் விரும்பிச் (செய்யுந்) திருவினையாடலெ
ன்னை? (அம்மயூரகிரி) சார்ந்தவனத்தின் பெயரென்னை? எ-று. (க0)

குடைந்தவர்பாவம்போக்கிக்கோதறுகதியினுய்க்கக்
கிடந்துளதருமதீர்த்தமெத்துணைகிளிபோன்மென்சொன்
மடந்தையரிருவரோடுமற்றவன்றனைப்பூசித்து
நெடுந்தயாவுடனேபேறுபெற்றிடுநிமலர்யாரே.

இ-ள். ஸ்நானஞ்செய்தவர்களுடைய பாவங்களைக்கெடுத்துக் குற்றமற்றகதிகளிற் செலுத்தும்படி இருக்கின்ற தருமத்தையுடைய தீர்த்தங்களைத்தனை? கிளிபோலு மிருதுவாகிய சொற்களையுடைய (தெய்வயானையம் மையார் வள்ளிராமையார் என்னு) மிருசத்திகளோடும் அந்தச் சுப்பிரமணியப்பெருமானை அருச்சித்து மிக்க தையையோடு பேற்றைப்பெற்ற பரிசுத்தர்கள்யாவர்? எ-று. (கக)

இங்கிலையனைத்துமெந்தாய்விரித்திசைத்திடுதியென்னத் தங்குமுக்குறும்புசாய்த்துத்தவத்தினை நிரப்பியுற்ற பொங்குசீர்மகதிவினைநாரதன்புகலக்கேட்டுப் பங்கயமலரின்வாழும்பரமனுமகிழ்ச்சிகூர்ந்தான்.

இ-ள். இவைகளெல்லாவற்றையும் எம்பெருமானே விரித்துக்கூறியருளுகவென்று பொருந்திய (காமம் வெகுளி மயக்கம்) என்னு முக்குற்றங்களைக்கெடுத்துத் தவத்தைமுடித்திருந்த மிக்க சிறப்புப்பொருந்திய மகதியாழையுடைய நாரதமுனிவர் விண்ணப்பஞ்செய்ய, செந்தாமரைமலரில் இருக்கின்ற பிரமாவும் (அதனைக்) கேட்டுச் சந்தோஷமுற்றார். எ-று. (கஉ)

எடலர்கமலமன்ன முகமிருழன்றுங்கண்ணும்
பிடுகுகரமீராரும்பிறங்கியபடையுந்தாளுங்
கோடிமன்மதருமெண்ணில்கோடிசூரியருமொவ்வா
நீடெழிலுருவமாகநெஞ்சினிலிருத்திச்சொல்வான்.

இ-ள். இதழ் விண்டலர்ந்த செந்தாமரைமலர்போலும் ஆறு திருமுகங்களும், (பன்னிரண்டு) திருக்கண்களும், பெருமைபொருந்திய பன்னிரண்டு திருக்கரங்களும், விளங்கிய படைக்கலங்களும், (உபய) பாதங்களும் (பொருந்தும்) கோடிமன்மதரும், அளவில்லாத கோடிசூரியரும் நிகராகாத பேரழகையுடைய திருவுருவமாக மனத்திற் றியானித்துச்சொல்வார். எ-று. தாளும் பொருந்தும் நீடெழிலுருவம் எனக் கூட்டுக. (கங)

வஞ்சமிலுளத்தராயம்மயின்மலைமகிமைகேட்டோர்க்
கஞ்சபாதகமுநீங்கு மையமதில்லையைய
வெஞ்சலிலுலகமுய்யவினிதுநீகேட்டி யென்னக்
கஞ்சநாண்மலரின்மேயகடவுண்மேலருளிச்செய்வான்.

இ-ள். வஞ்சகமில்லாதமனத்தினராய் அம் மயூரகிரியின்பெருமையைக் கேட்டவர்களுக்குப் பஞ்சபாதகங்களு நீங்கும். அதற்குச் சந்தேகமில்லை. புதல்வனே! நீ குறைவில்லாத உலகமுய்யுமாறு செவிவிதிற் கேட்பாயாகவென்று, அன்றலருந் தாமரைமலரில் இருக்கின்ற பிரமாவானவர் பின் கூறியருளுவார். எ-று. (கமு)

வேறு.

உலகயோசனைக்களவுகோல்போன்றுநீண்டிளது
வலியுளோர்களாலழிவிலாவான்பதம்பெற்ற
தலகில்பல்கிரிக்கரசெனலாயதுபால்போல்
விலகிவிலுமிழ்கின்றதுவெள்ளியங்கிரியே.

இ-ள். கயிலையங்கிரியானது உலகத்தினது யோசனை தூரத்திற்கு அளவு கோலைப்போல நீண்டுள்ளது; வலிமை உடையவர்களாலும் அழிதலில்லாத பெரிய நிலைமையை உடையது; அளவிறந்த பலமலைகளுக் கரசென்று சொல்லுதற்கினையந்தது; பாலைப்போல விட்டுவிட்டு ஒளியைக்காலுந் தன் மையது. எ-று. (௧௫)

புவனம்யாவும்வந்தடி தனிவிறைஞ்சலாற்புகுந்தோர்
பவமகற்றலாலாழிதோறழிவிலாப்பண்பாற்
றவமிசூந்தமானம்புலிபணிதரித்திடலாற்
சிவனெனத்திகழ்கின்றதுவெள்ளியஞ்சிலம்பே.

இ-ள். வெள்ளியங்கிரியானது சகலபுவனங்களும்வந்து அடியில்வணங்கலானும், அடைந்தோர்களுடைய பாவங்களை நீக்கலானும், ஊழிக்காலங்கள்தோறும் அழிவில்லாததன்மையானும், தவத்தால்மிகுந்த மாண் அழகியபுலி சர்ப்பம் ஆகிய இவற்றைத்தரித்தலானும், சிவபெருமானைப்போல் விளங்குகின்றது. எ-று. இனிச் சிவபெருமானுக்கியையப் பொருள்கொள்ளுங்கால் அடி என்பதைப் பாதமாகவும், அம்புலி என்பதைச் சந்திரனாகவுங் கொள்க. (௧௬)

சீர்கொடும்புருநரப்பிசையோசையுந்தேவ
பாரதுந்துபிமுழக்கமுமன்பார்கள்பரிவா
லாரவாரமோடரவெனுஞ்சம்மையுங்கடலிற்
சாருமோதைபோனிறைவதுவெள்ளியஞ்சயிலம்.

இ-ள். வெள்ளியங்கிரியானது சிறப்பைக்கொண்ட தும்புருவினால் வாசிக்கப்படும் யாழினோசையும், பாரமாகிய தேவதுந்துபியினோசையும், அடியார்கள் அன்பினாலே கிளர்ச்சியோடு ஹா ஹாவென்று சொல்லும் ஓசையும், சமுத்திரத்தில் எழும் ஒலிபோல நிறையப்பெறுவது. எ-று. (௧௭)

ஆயமாபெருங்கயிலையிலரதனத்தாலுந்
தூயபொன்னினுஞ்சிற்பநூல்சொன்னவாறிழைத்த
கோயில்வைகியமணியணிப்பீடமேற்கொண்ட
சீயவாசனந்தனிற்சுகாசனமதாய்ச்சிறந்தே.

இ-ள். இவ்வாறாகிய பெரிய கயிலையங்கிரியில் இரத்தினங்களாலும், மாற்றையர்ந்த பொன்னாலும், சிற்பசாத்திரங் கூறியவாறு சமைக்கப்பட்ட கோயிலிற்பொருந்திய அழகிய இரத்தினதாபிதமாகிய பீடத்தைத் தன் மேற்கொண்ட சிங்காசனத்தில் சுகாசனமாய்ச்சிறப்புற்று, எ-று. சுகாசனம்-நன்னாயிருத்தல். (௧௮)

ஐந்துமாழுகமையிருசெங்கரமுக்க
ணிந்துசேகரங்கறைபுனைகண்டமோரிருதாள்
கந்தமேவியகுழலுமையொருபுறங்கவின
வெந்தையாகியசிவபிரானினிதுவீற்றிருந்தான்.

இ-ள். பெருமைபொருந்திய ஐந்து திருமுகங்களையும், சிவந்த பத்தத் திருக்கரங்களையும், மூன்று திருக்கண்களையும், இளம்பிறையைத்தரித்த திரு

முடியினையும், நஞ்சை அணிந்த திருமிடற்றையும், இரண்டு திருவடி.களை யும் உடைய எமது பிதாவாகிய சிவபெருமான், (இயற்கை)மணஞ்செறிந்த கூந்தலையுடைய உமாதேவியார் வாமபாகத்தேவிளங்க இனிதாக வீற்றிருந் தருளினார். எ-று. ஓரிருதாள் எந்தையாகிய சிவபிரான் எனக் கூட்டுக. (கக)

எண்ணில்கூரியரொருங்குசேர்ந்திளவெயில்பரப்பும்
வண்ணமென்னவும்படி.கமாநன்மலையெனவு
நண்னுமீசனைமுன்னமோர்கற்பத்தினயந்து
வெண்ணிலாநகையுடையவள்வியப்புடனிறைஞ்சா.

இ-ள். வெண்மையாகிய நிலாவைவீசுந் தந்தவரிசைகளையுடைய உமா தேவியார், முன்னொரு கற்பகாலத்திலே, அளவிறந்த சூரியர்கள் ஒருங்கே திரண்டு இளங்கிரணங்களைப்பரப்புந் தன்மைபோலவும், பெரிய நல்ல பளிங்குமலைபோலவும் வீற்றிருக்குஞ் சிவபெருமானை விரும்பி வியப்போடுவண்ணங்கி, எ-று. (உ௦)

ஆதிமத்தியமந்தமுமிலாதவவவனிக்
கோதுதேசிகதோற்றுவித்தளித்தொழித்தருளு
நீதமுக்குணங்கடந்தவநிமலவானந்த
போதபூதங்கனையகபோற்றியென்றுரைப்பாள்.

இ-ள். தோற்றநிலையிடுதியென்னு மூன்றுமில்லாதவரே, உலகத்து ள்ளவர்களுக்குபதேசிக்கு மாசாரியரே, சிருட்டிப்பித்துத் திதிப்பித்துச் சந் கரித்து அருள்செய்கின்ற நீதியையுடையவரே, (சத்தவமுதலிய)மூன்றுண தீதரே, நிருமலரே, நித்தியானந்தரே, இயற்கையறிவுடையவரே, பூதங்க ளுக்குத்தலைவரே, காத்தருளுகவென்று விண்ணப்பஞ்செய்வார். எ-று. ()

சீவகோடி.கண்மலமெனுஞ்செறியிருட்பட்டுத்
தாவுசேர்ந்தனசிருட்டிசெய்தளிப்பதெத்தகைமை
யாவதென்றலுமவடனையிரண்டுகூருக்கிந்
தேவியாகவோர்பங்கினைவாமத்திற்சேர்த்தான்.

இ-ள். ஆன்மகோடிகள் மலமென்னும் நெருங்கிய இருளில் அழுந்தி வருத்தமுற்றன. (ஆதலால்,) சிருட்டித்துத் திதிப்பது எத்தகைமையாகு மென்று விண்ணப்பஞ்செய்தலும், அவ்வுமாதேவியாரை இரண்டுபாகமா க்கி ஒருபாகத்தைத் தேவியாராக இடப்பக்கத்தில்வைத்தருளினார். எ-று. ()

ஒங்குமற்றையோர்பங்கிணையொருமுகமிருகை
தாங்குதாளிரண்டாகியமகவெனச்சமைப்ப
வீங்குகாரிருள்விழுங்குவெங்குதிருருகோடி
யாங்குமேவிநின்றிமைத்தல்பொலொளிர்ந்ததையன்மே.

இ-ள். உயர்ந்த மற்றைப்பாகத்தை ஒரு திருமுகமும், இரண்டு திருக் கைகளும், தாங்குகின்ற இரண்டு திருவடிகளும் பொருந்திய குழந்தையா கப் படைத்தருள, (அவ்வடிவம்) நிறைந்த கரிய இருளைப்பருகுகின்ற உட்

டணைகிரணங்கனையுடைய கோடிசூரியர்கள் அவ்விடத்திற் பொருந்திநின்று பிரகாசித்தல்போல விளங்கியது. ஏ-று. (௨௩)

வியந்துநோக்கியேபுதல்வனைத்தழீஇக்கொடுவிமல
னுயர்ந்ததன்மடிமீதுல்வைத்துச்சியைமோந்து
நயந்தஞாவமர்ஞ்சத்தியைநன்மனத்திருத்தி
யியைந்தவிச்சையைக்கிரியையைப்படையதாவீந்தே.

இ-ள். நிருமலராகிய சிவபெருமான், புதல்வரையதிசயித்துத் திருவரு
ணைக்கஞ்செய்து தழுவிக்கொண்டு, உயர்ச்சிபொருந்திய தம்முடைய மடி.
த்தலத்தின் மீதுவைத்து, உச்சிமோந்து, சிறந்த ஞானசத்தியை (அப்புதல்வ
ருடைய) நல்ல இருதயத்திற்பதித்து, இயைந்த இச்சாசத்தியையுங் கிரியா
சத்தியையும் படைக்கலங்களாகக்கொடுத்து, ஏ-று. (௨௪)

வேறு.

இலங்கியஞானசத்திதரன்சூகன்விசாகனென்னு
நலந்திகழ்நாமஞ்சாற்றிநவில்கிரியிடப்பாலாகத்
துலங்கியவிருக்கைசெய்து தன்னுதியென்னவோதி
வலம்படுதொழில்களைந்தும்புரிகெனவழங்கினானே.

இ-ள். விளங்குகின்ற ஞானசத்திதரன் சூகன் விசாகன் என்று நன்
மைவிளங்குந் திருநாமங்களைத் திருவாய்மலர்ந்தருளி, (எவராலும் விதந்து)
பேசப்படும் கயிலையங்கிரியி னிடப்பக்கத்தில் விளங்கிய கோயிலையுண்டா
க்கி, (அவ்விடத்தில்) இருப்பாயாகவென்று அருளிச்செய்து, வெற்றியுண்
டாகும் பஞ்சகிருத்தியங்களையும் செய்கவென்று (அதிகாரம்) கொடுத்தரு
ளினார். ஏ-று. (௨௫)

எழுகட லுலகமெல்லா மொருகணத்தேகிமீனும்
விழுமியதெந்தநாளுமழிவின்றிவிறல்சேர்ந்துள்ள
தொழுகெழின்மயிலொன்றீந்துசயந்தனெழுதலாயுற்ற
பழுதறுகணமாமட்டவித்தையீசரையும்பாரா.

இ-ள். சத்தசமுத்திரங்களாற்குழப்பட்ட சகல ஓலகங்களினும் ஒரு
கணப்பொழுதினுள்ளேசென்று திரும்பும் சிறப்பையுடையதும், எக்காலமு
மழிதலின்றி வலிமைபொருந்தி யுள்ளதுமாகிய (கனிந்து) ஒழுகுகின்ற அழ
கையுடைய ஒருமயிலை (வாகனமாகக்) கொடுத்தருளி, சயந்தன் முதலாக
விருந்த குற்றமற்ற கணங்களாகிய அட்டவித்தியேசுரர்களையும் பார்த்த
ருளி, ஏ-று. சுப்பிரமணியப்பெருமானுடைய அட்டவித்தியேசுரர் : சயந்
தன், அக்கினிசிகன், கிருத்திகாபுத்திரன், பூதபதி, சேநானி, சூகன், கேம
சூலன், விசாலாக்ஷன். (௨௬)

இணையவன்றன்னோடேசுமென்றலுமவர்வந்தெய்த
வணையவருடனேயையன்குரவர்தமடியிற்றழந்து
புணைமாயின்மீதுலேறிப்போந்துதன்னிருக்கைசேர்ந்து
மனவலிமயூரந்தன்னைவாயிலினிருத்தினானே.

இ-ள். இப்புதல்வனோடு செல்லுங்களென்று பணித்தலும், அச் சயந்த னுதியர்கள் வந்தடைய, அவர்களுடனே சுப்பிரமணியக்கடவுள் இருமுது குரவர்களுடைய பாதங்களில் நமஸ்கரித்து, பண்ணுறுத்திய மயில்வாக னத்தின்மீதேறிச்சென்று தம்முடைய கோயிலை அடைந்து, மனவலியை யுடைய மயில்வாகனத்தை வாயிலில் நிறுத்தியருளினார். எ-று. (உஎ)

கண்டவர்மனமுங்கண்னுங்கவர்ந்திடவழகுவாய்ந்த வெண்டிருநீற்றின்மேனிவிசாகனுமகம்புக்காங்கோர் மண்டபமதனிற்சார்ந்தமடங்கலாசனத்தின்னைவகிப் பண்டையவுழிர்கடம்மைப்படைத்தனன்வைகுநாளில்.

இ-ள். தரிசித்தவர்களுடைய மனத்தையும் கண்களையும் கவரும்படி அழகுவாய்ந்த வெண்மையாகிய விபூதியைத்தரித்த திருமேனியையுடைய சுப்பிரமணியக்கடவுளும், கோயிலிற்பிரவேசித்து, அங்கேயொரு மண்டபத் திற்பொருந்திய சிங்காசனத்தின்மீது வீற்றிருந்து, பழைய வான்மாக்களைக் கிருட்டித்துக்கொண்டிருக்குங்காலத்தில், எ-று. (உஅ)

வேறு.

பணிலமுழுத்துந்தவழ்தாரநிறைந்தபடுதிரைப்பாற்கடலுடுத்த, தணிவிலாவாயுட்டிருவுறுமனுடர்சார்வுறுசாகத்தீவினிலே, யிரிணையி லாவரசுபுரிபவன்காமத்திருஞ்செருக்ககீன்றவனென்னார், துணிபட ப்பொருது வாகைவேய்ந்துடையோன் சூரனென்னொருபெயர்நரித் தோன்.

இ-ள். சங்கங்களும் முத்துக்களுந்தவழும்படி நிறைந்த உண்டாடு ன்ற திரைபொருந்திய பாற்கடலினுற்குழப்பட்ட குறைவில்லாத (பதினாயிர வருடம்வரைக்குமிருக்கும்) வாழ்நாட்செல்வத்தைப்பொருந்தும் மணிநரிரு க்கின்ற சாகத்தீவில் உவமைமயில்லாத அரசரிமையை நடாத்துபவன், காம த்தினது பெரியகளிப்பை நீங்கினவன், பகைவர்கள் துண்டமாகப்போர் செய்து வாகைமாலையைச்சூடினவன், சூரனென்று ஓர் பெயரைப்பெற்ற வன், எ-று. பாற்கடலுடுத்த சாகத்தீவு எனக் கூட்டுக. (உக)

தாரகன்பதுமன்சிங்கனென்னுரைக்குந்தம்பியர்தம்மொடுஞ்செ ங்கோ, லாருநன்குவப்பச்செலுத்திறற்போகமைம்புலன்றெவிட்டவு ண்டதற்பி, னோரினுண்டனவேயுண்டனமல்லாலொன்றொருபயனு மின்றென்னாப், பாருறுபோகத்தாசையருக்கிக்குகன்றன்மேற்ப த்திமைசெய்தான்.

இ-ள். தாரகன் பதுமன் சிங்கன் என்று சொல்லப்படுகின்ற தம்பியர் களோடும் செங்கோலை எவர்களும் நன்றாய்மகிழ நடாத்தி, நல்ல போகங் களை ஐம்புலன்களும் ஆர அநுபவித்தபின்னர், ஆராயின் அநுபவித்தவை களையே அநுபவித்தனமன்றி வேறொருபிரயோசனமு மின்றென்று பூமி யிற்பொருந்தும் போகங்களில் விருப்பைக்குறைத்து, சுப்பிரமணியப்பெரு மான்மீது அன்புசெய்தான். எ-று. (நா)

காலமேமலர்ந்தகமலமொத்தலர்ந்தகவின்குசிந்தொழுகுமா முகமுங்
கோலநீள்விழியுங்கரங்கனும்பதமுங்கொண்டதோர்குகனுருவியற்வி
சாலநாளருச்சித்தவனருள்சிறிதுதங்கிநல்லறிவுவந்தெழுலுஞ் [ச்
சீலமா முயர்ந்தபதம்பெறவேண்டிச்சிறந்ததன்றீவினையகன்றன்.

இ-ள். உதயகாலத்திலேமலர்ந்த செந்தாமரைமலர்போல விரிந்த அழ
குசுசிந்தொழுகுகின்ற பெருமைபொருந்திய திருமுகத்தையும், நீண்ட அழ
கிய திருக்கண்களையும், திருக்கரங்களையும், திருப்பாதங்களையுங்கொண்ட
முருகக்கடவுளுடைய திருவுருவத்தை உண்டாக்கி, நெடுங்காலம் பூசனைசெ
ய்து, அவருடையகருபை சிறிது தங்குதலினால் நல்லறிவுதலைப்படுதலும்,
குணம்பொருந்திய உயர்ந்த நிலையைப்பெறவேண்டி, மிகுந்த தனது தீவ்னை
யைநீங்கினான். ஏ-று. (கக)

அன்றிலின்பெயர்த்தீவருங்குசு முயர்ந்தசான்மலிபிலக்கமுமகன்று
வன்றுயரகற்றுநாவலந்தீவிற்குமபூமியின்மிசைவந்தே
யென்றெவர்தொழினுங்கேட்டவையுதவுமெம்பிரான்காஞ்சிமாநகரே
நன்றுநற்றவஞ்செய்பவர்க்கெனவுலகோர்நவில்வதுகேட்டுளமகிழ்ந்தான்.

இ-ள். கிரவுஞ்சத்தீவையும், அரிய குசத்தீவையும், உயர்ச்சிபொருந்
திய சான்மலித்தீவையும், பிலகூத்தீவையும் நீங்கி, வலிய துன்பத்தைநீக்கு
கின்ற நாவலந்தீவிற்குமரிகண்டத்தில்வந்து, எக்காலத் தெவர்வணங்கினும்
கேட்டவற்றைக்கொடுக்கும் ஏகாம்பரநாதசுவாமி யெழுந்தருளியிருக்கின்ற
காஞ்சிமாநகரமே நல்ல தவங்களைச்செய்பவர்களுக்கு நற்றூனமென உய
ர்ந்தோர் கடறுவதைக்கேட்டு மனமகிழ்ந்தான். ஏ-று. (கஉ)

சங்கொடுதிகிரித்தடக்கையானகராஞ்சதூர்முகனகரமாம்புணரி
பொங்கியனூன்றுமழிவிலாநகரம்பொன்னவன்முதலகோணாரு
மங்குநேர்செலவுக்கஞ்சியேவலமாயகறலாலன்னதற்கொருபேர்
மங்கலிற்சையின்மயக்கமாநகராமற்றதன்பெருமையார்வகுப்பார்.

இ-ள். அந்தக்காஞ்சிநகருக்கு (ஒருபெயர்,) பாஞ்சசன்னியமென்னுஞ்
சங்கோடு (சுதரிசனமென்னுஞ்) சக்கரத்தை ஏந்திய விசாலித்த கையையு
டைய விட்டுனு (வந்து சிவலிங்கப்பெருமானைப்பூசித்து, பிரமாவிற்கு அருள்
செய்தமையால்) விண்டுபுரமாம். (ஒருபெயர்,) பிரமா பூசித்தமையாற் பிர
மபுரமாம். (ஒருபெயர்,) சமுத்திரம் பெருக்கெடுக்கு மூழிக்காலத்து மழியா
மையாற் பிரளயசித்தாம். ஒருபெயர், வியாழன்முதலிய கிரகங்கள் நாடோ
றுமங்கே நேராகச்செல்லும் செலவிற்கஞ்சிப் பிரதக்ஷிணமாகச் செல்லுத
லால், கெடுதலில்லாத திசைமயக்கபுரமாம். ஆகலின், அதன்பெருமையை
யார் அளவிடுவார். ஏ-று. ஒருபெயர் என்பதை ஏனையிடத்துங்கூட்டுக. ()

அத்திருநகரினனுசரோடடைந்திட்டம்புயமுன்றொருதாளி
னித்தலுமலருந்தடத்திடைப்படிந்துநிமலன்வாழ்கோயிலின்புகுந்து
பத்தியாலுமையாண்முலைவளைத்தமும்புபடக்குழைந்திட்டதோர்மூல
வித்தகனைகாம்பரன்முனமிறைஞ்சிமெய்ம்மயிர் பொடிப்பநின்றேத்தா.

இ-ள். அந்த அழகினையுடைய காஞ்சீபுரத்தில் (சூரனென்பவன்) தன் தம்பியரோடுசென்று, மூன்று தாமரைமலர் ஒருநாளத்தில் நாடோறும் அலர்கின்ற தடாகத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து, நிருமலராகிய சிவபெருமானை முந்தருளியிருக்குங் கோயிலிற்பிரவேசித்து, அன்பினால் காமாட்சியம்மையாருடைய மூலேத்தமும்பும் வளைத்தமும்பும்படக் குழைந்தருளிய ஒப்பற்ற மூலகாரணராகிய ஏகாம்பரநாதசுவாமியினுடைய சந்நிதானத்தில்வணங்கிச் சரீரம் உரோமாஞ்சங்கொள்ள நின்று துதித்து, எ-று. (நக)

முக்கண்ணருள்பெற்றாயிடையகன்று முனிவர்வாழ்தபோவனநனுகி பொக்கடிலுளத்திற்குகன்றனையிருத்திப்புனிதநின்வாகனமாக [ப் மிக்கதோர்வரந்தந்தருளெனநீனைந்துவிழைவினாலருந்தவம்புரிந்தா னிக்கதைபிருப்பக்குகனதுதிருமுன்பெய்தியகருமமதிசைப்பாரம்.

இ-ள். சிவபெருமானுடைய திருவருளைப்பெற்று அவ்விடத்தினின்று நீங்கி முனிவர்கள்வசிக்கின்ற தவவனத்தையடைந்து, பொய்யில்லாதமனத்திலே சுப்பிரமணியப்பெருமானை இருத்தி, பரிசுத்தரே தேவரீருடைய வாகனமாக (அடியேனுக்கு) மேலாகிய ஒருவரத்தைத் தந்தருளுக என்று சிந்தித்து, விருப்பத்தினால் அரியதவத்தைச்செய்தான். இச்சரித்திரம் இவ்வளவில்நிற்க; முருகக்கடவுளுடைய சந்நிதானத்தில் நடந்தகாரியத்தைச்சொல்வாம். எ-று. (நடு)

மந்தரகிரியாற்பாற்கடல்கலக்கிவருமமுதமரருக்களித்த செந்திருமணாளனைமுதலமர்சித்திகள்பெறும்பொருட்டுன்னிச்சந்தனங்கடமுந்தண்டலைச்சாரற்கயிலையம்பொருப்பினிற்சார்ந்து டைந்தொடியுமையாள்கணவனைப்பணிந்துபாங்குறுகுகாலயமடைந்தோம்

இ-ள். மந்தரமலையினுற் பாற்கடலைக்கடைந்து அதினின்றுவந்த அமுதத்தைத் தேவர்களுக்குக்கொடுத்த செம்மையாகிய இலக்குமிக்குநாயகராகிய விட்டுணுவும், என்னைமுதலாகிய தேவர்களும், இட்டசித்திகளைப் பெறும்படி நினைந்து, நறுமணங்கமழுஞ் சந்தனச்சோலைபொருந்திய சாரலையுடைய அழகிய கயிலையங்கிரியிற்சேர்ந்து, பசுமையாகிய வளையலையணிந்த உமாதேவியாருடைய நாயகராகிய சிவபெருமானைவணங்கி, அதன்பக்கத்திலுள்ள சுப்பிரமணியாலயத்தை அடைந்தோம். எ-று. (நக)

விடம்பொழியெயிற்றுவெவ்வராவெருவஹிசுவெஞ்சீற்றமாமயின்மு, னடந்துநம்வரவையுரைத்தியென்றிரப்பநவின்றதுகுகன்முன்போயன்னோன், றொடர்ந்தபேரன்பாற்றருகெனவருளிச்சொல்லுமுன்னாண்டலும்வாயில், கடந்துபோய்க்கருணைக்கொருபெருங்கடலாங்கடவுளைமுறையினில்வணங்கா.

இ-ள். (யாம்) நஞ்சைக்கக்குகின்ற தந்தங்கனையுடைய வெவ்விய பாம் புகளஞ்சச் (சிறையை) வீசுகின்ற கொடிய கோபத்தையுடைய நீலமயிலின் முன்னரேசென்று நம்முடையவரவைச் சுப்பிரமணியப்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்தருள்கவென்று குறையிரக்க அது சுப்பிரமணியப்

பெருமானுக்கு முன்னேபோய் எங்களுடைய வரவை விண்ணப்பஞ்செய்தது. அவர் (எங்களிடத்திற்)பொருந்திய பேரன்பினாலே இங்கே அழைத்து வரக்கடவையென்று திருவாய்மலர்ந்தருளிச்செய்தற்கு முன்னரே அது வெளியே வந்து எங்களை உள்ளேவிடுத்தலும், யாங்கள் வாயிலேக்கடந்து சென்று ஒப்பற்ற பெரிய கிருபாசமுத்திரமாகிய அவரை முறைப்படி நமஸ்கரித்து, எ-று.

(௩௭)

அருவமோர்நான்காயுருவமோர்நான்காயுருவொன்றதாய்நின்ற பிரமமேமலத்தின்பேரிருள்கிழித்துப்பெரியவீடுயிர்க்கருள்செய்ய வருமரும்பெரியஞானசூரியன்போல்வந்தருள்வடிவமேயெம்மைப்பரிவொடுநினதுபார்வைவைத்தருளிப்பாதுகாத்திடுகவென்றிரந்தோம்.

இ-ள். அருவத்திருமேனி நான்காயும், உருவத்திருமேனி நான்காயும், அருவருவத்திருமேனி ஒன்றாயும் நின்றருளிய பரப்பிரமமே, மலமாகிய பெரிய இருளைக்கெடுத்து மேலாகிய முத்தியை ஆன்மாக்களுக்குக்கொடுத்தருள உதிக்கின்ற அரிய பெரிய ஞானசூரியனைப்போல வருகின்ற (தேசிக) மூர்த்தமே, அடியேங்களை அன்போடு தேவரீருடைய கிருபாநோக்கத்தை வைத்தருளிப் பாதுகாத்தருளுகவென்று குறையிரந்தோம். எ-று. (௩௮)

அன்னதுபுரிதுமென்றனன்விடைபெற்றாயிடையகன்றகன்கடையின் மன்னியமயிலின்முன்னர்வந்துனதுவான்பதம்பெறுவதற்குன்னித்துன்னலருகிரங்குடித்திடும்வடிவேற்கூரனஞ்சாகத்தீவரசன்பன்னரும்வளஞ்சேர்காஞ்சிமாநகரிற்பத்தியிற்றவம்புரிகின்றான்.

இ-ள். (சுப்பிரமணியப்பெருமான்) அதனைச்செய்வேமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளிஞார். (அப்பொழுது யாமெல்லேமும்) விடைபெற்று, அவ்விடத்தினின்றும்நீங்கி, அகன்ற வாயிலிற்பொருந்திய மயிலுக்கு முன்னரே வந்து, (மயிற்பெருமானே,) உனது பெருமையாகிய நிலையைப்பெறக்கருதி, பகைவர்களுடைய இரத்தத்தைக்குடிக்குங் கூரிய வேற்படையையுடைய சூரனாகிய சாகத்தீவிற்கு இராசன், சொல்லுதற்கரிய வளங்கள்பொருந்திய பெருமையையுடைய காஞ்சிநகரத்தில் அன்பினாலே தவஞ்செய்கின்றான். எ-று. (௩௯)

மயிலினுக்கரசநின்னதுகுணமும்வணக்கமுங்கண்டனமதனாற் [யிற்பயிலுநின்பதமுமிழக்குமோவென்னாப் பகர்ந்தனமென்றுபாம்பணையுயின்புரிபவனையாதுயாமியாங்குன்னினமெங்கடம்பதியிற்றயிரின்மத்தெறிந்தாலொத்துநன்னெஞ்சந்தளர்ந்ததுமயிலினுக்கரசே.

இ-ள். மயிலுக்கரசனே, உன்னுடைய நற்குணத்தையும் பணியையுங்கண்டேம். அதனாலே(நெடுநாட்)யின்ற நின்னுடையநிலையுந் தவறுமோவென அறிவித்தேமென்று கூறி, அனந்தனாகிய சயனத்தில் அறிதுயில்செய்யும் விட்டுணுமூர்த்திமுதலிய யாமெல்லேமும் எங்களுடைய பதவிகளிற்சேர்ந்தோம். (அதனைக்கேட்ட) மயிலரசு தயிரில் மத்திட்டுக்கடைந்தாற்போல நல்ல மனந்தளர்ந்தது. எ-று. (௪௦)

வேறு.

தீங்குசெய்பவர்க்குநன்மைசெய்வதுத்தமமதாருந்
தீங்குசெய்பவர்க்குத்தானுஞ்செய்யாமைமத்திமமதாருந்
தீங்குசெய்பவர்க்குத்தானுஞ்செய்தலேயதமமதாருந்
தீங்குசெய்வோர்க்குமுண்டோநற்கதிசெப்புங்காலே.

இ-ள். (ஒருவன்) தீமையைச்செய்கின்றவர்களுக்குத் (தானும்) நன்மைையைச்செய்வது உத்தமகுணமாம். தீமையைச்செய்கின்றவர்களுக்குத் தானும் (அதனைச்) செய்யாதிருத்தல் மத்திமகுணமாம். தீமையைச்செய்பவர்களுக்குத் தானும் (அதனைச்) செய்வதே அதமகுணமாம். சொல்லும் பொழுது தீமையைச்செய்பவர்களுக்கும் நற்கதியுண்டாமோ? ஏ-று. (சக)

இருந்ததம்பதிக்குத்தீங்கையெவரிழைத்தார்களேனுந்
திருந்தமற்றவர்க்குத்தீங்குசெயாதவார்திறமிலோராம்
வருந்தியிந்திரனுமிக்கபரிமகம்வதைத்தான்மண்மேற்
பரிந்துதம்பதம்போமென்றுபுண்ணியம்பார்த்திலானே.

இ-ள். இருந்த தங்களுடையபதத்திற்குத் தீமையை யாவர்செய்தார்களாயினும், திருத்தமுற அவர்களுக்குத் தீமையைச்செய்யாதவர்கள் வலியில்லாதவர்களாம். இந்திரனுந் தன்னுடையபதவி கெடுமென்று வருந்தி இரங்கிப் புண்ணியத்தைப்பாராதவனாய்ப் பூமியின்மீது அநேக அசுவமேதயாகங்களை அழித்தான். ஏ-று. (சஉ)

ஆதலாற்றீங்குசெய்யேன்பதத்தழிவனுகவொட்டேன்
நீதிலாவழியாயொன்றுசெய்குவனிங்ஙனென்ன
வேதமில்சாமீபந்தானன்னவரெய்தல்வேண்டுஞ்
சோதியேகுசுனையென்னுத்தியானித்துத்தொழுததன்றே.

இ-ள். ஆதலினால் (யான் அவர்களுக்குத்) தீமையைச்செய்யேன்; (என்னுடைய) நிலைக்கழிவு பொருந்தவும்விடேன்; தீமையில்லாதவழியாக இப்பொழுதே ஒன்றைச்செய்வேனென்று, குற்றமில்லாத சாமீபந்தை அவர்களடைதல்வேண்டும் சோதிசொருபரே, இரகசியப்பொருளானவரே என்று (அவரைத்) தியானித்து வணங்கியது. ஏ-று. ஆதலாற் பதத்தழிவனுகவொட்டேன் எனக் கூட்டு. குகன் என்பதற்கு இரக்ஷிப்பவர் எனினும் பொருந்தும். (சங)

வனப்பினின்மிகுந்தசெவ்வேள்வாகனமதனான்மஞ்ஞை
நினைக்குமுன்மானத்தோடுங்காஞ்சியிற்கணங்கணோர்ந்து
தினைத்துணையெனினுந்தாழாதிதனிடைச்சேறிரென்னப்
பனைக்கரக்களிறுபோல்வார்தங்களிற்பகருகின்றார்.

இ-ள். மயில் அழகில்மிக்க சுப்பிரமணியக்கடவுளுடைய வாகனமாக தலின் (இவ்வாறு) எண்ணுதற்கு முன்னரே பூதகணங்கள் தேவவிமானத்தோடு காஞ்சீபுரத்தையடைந்து (அவரைநோக்கித்) தினைப்பொழுதாயி

ஓங் காலந்தாழ்க்காது இவ்விமானத்தின்மீதேறிச் செல்லுதிர் என்று கூற, பனைபோலுந் துதிக்கையையுடைய யானையைநிகர்த்த சூரன்முதலியோர் தம்முட்பேசுவார்கள். எ-று. (சச)

ஒன்றுநாநினைப்பத்தெய்வமொன்றினைநினைத்ததெம்பா
னன்றிதுநன்றிதென்னுநவின்னுபின்விமானமேறிச்
சென்றனர்வானமாறாயுத்தரதிசைக்கணைகிக்
குன்றினுக்கரசாய்வாழங்குகன்மலைநண்ணினாரே.

இ-ள். யாமொன்றெண்ண எம்மிடத்துத் தெய்வமொன்றெண்ணி
யது; இது (மிக) நன்றுநன்றென்றுகூறி, பின்னர்த் தேவவிமானத்தின்மீ
தேறி ஆகாயவழிக்கொண்டு சென்று வடதிசைக்கண்ணேபோய், மலைகளு
க்குத் தலைமையாக இருக்குங் கந்தமலையை அடைந்தார்கள். எ-று. (சரு)

அவ்வியமகன்றநெஞ்சத்தன்னவர்கணத்தோடொன்றுய்த்
திவ்வியவடிவமாகிச்சேர்ந்தனர்சேர்தல்கேளா
வெவ்வமதகன்றுமஞ்ஞையினிதுவீற்றிருந்ததம்ம
தெவ்வுறவாழும்வாழ்க்கைதேவர்க்குமரிதாமன்றே.

இ-ள். அழுக்காறுநீங்கிய மனத்தினையுடைய அந்தச் சூரனாதியோர்,
பூதகணங்களோடொன்றுய்ப் பரிசுத்தமாகிய வடிவைப்பொருந்தி இருந்
தார்கள். (அவ்வாறு) இருந்தமையை மயில் கேள்வியுற்றுத் துன்பநீங்கி
மகிழ்ச்சியுடன் வீற்றிருந்தது. பகைபொருந்தவாழும் வாழ்க்கை தேவர்களு
க்கும் அரிதாகும். எ-று. (சசு)

புண்டரமில்ங்குநீற்றுப்புண்ணியன்பொலம்பூண்மார்ப
னண்டவாபரணென்னுமண்ணிறனருகுசூர்போய்க்
கண்டுழிமாயிலின்பாற்போய்நுந்தவக்கருத்தையெல்லாம்
விண்டனரயன்மாலைன்னவினம்பினனிகழ்ந்தவெல்லாம்.

இ-ள். திரிபுண்டரமாய் விளங்குகின்ற விபூதியையுடைய புண்ணிய
ரும், பொன்னாற்செய்த ஆபரணங்களையணிந்த மார்பினையுடையரும் ஆகிய
அண்டவாபரணரென்னும் பூதப்படைத்தலைவருக்கருகே சூரன்போய்க்க
ண்டபொழுது, (அவர் அவனைநோக்கிப்) பிரமவிட்டுணுக்கள் மயிலிடத்துச்
சென்று உங்களுடைய தவத்தின்கருத்தையெல்லாங் கூறினார்களென்று
நிகழ்ந்தவற்றையெல்லாஞ் சொன்னார். எ-று. (சஎ)

பொள்ளெனப்புறத்திலேவர்ப்பர்புன்மையோர்காலம்பார்த்தே
யுள்ளினிலேவர்ப்பரொள்ளியோரெனுமுரையைச்சூழ்ந்து
கள்ளவானவரையின்னையாய்ந்திடவலியிலேமென்
றெள்ளருந்திறத்துச்சூரனிருந்தனன்சமயம்பார்த்தே.

இ-ள். இகழ்த்தற்கரிய வலிமையையுடைய சூரன், புல்லறிவினோர் விரை
ந்து வெளியே கோபஞ்செய்வர்; அறிவினோர் (தாம் வெல்லுதற்குரிய) காலத்

தைப்பார்த்து மனத்துட் கோபஞ்செய்வர் என்னும் (ஆன்மோர்) வாக்ளை யோசித்து, வஞ்சகத்தையுடைய தேவர்களை இப்பொழுதே கோபித்தற்கு வலிமையில்லையென்று (வெல்லுதற்குரிய) சமயம்பார்த்திருந்தான். எ-று.

இவ்வணிகமுங்காலத்தென்னையே முதலாந்தேவர் பவ்வெண்ணிறையிற்றுஞ்சம்பரிதியந்திகிரியோனு நவ்வியமுவுமேந்துநம்பன்வாழ்கைலைநண்ணிச் செவ்விகொள்விசாகன்வாழஞ்சினகாஞ்சேர்ந்துளேமால்.

இ-ள். இவ்வாறு நிகழங்காலத்தில் என்னை முதலாவதுள்ள தேவர்களும், வெள்ளிய நிறைபொருந்திய பாற்கடலில் அறிதுயில்செய்யும் சூரியனைப் போலும் அழகிய சக்கரப்படையையுடைய விட்டுணுவும், மாணையும் மழு வையுந்தாங்கிய சிவபெருமான் வீற்றிருக்குங் கையையங்கிரியிற்சென்று, அழ கையுடைய சுப்பிரமணியக்கடவுள் வீற்றிருக்குங் கோயிலை அடைந்தேம். (சுக)

சீர்புனை நெடியவாயிற்சேர்ந்துள மயிலின் முன்போ யூர்திகளனைத்தும்வைத்தேயனையதுத்தரத்தா லுள் போய் நீரணிசடையோன்பெற்றநிருமலனறிவாய்நின்றோ னேர்பெறுசரணம்போற்றியிருந்தனமிருக்குமேல்வை.

இ-ள். சிறப்பினையுடைய நெடியவாயிலிற் பொருந்தியிருக்கும் மயிலு க்குமுன்னரேசென்று, (எம்முடைய) வாகனங்களையெல்லாம்நிறுத்தி அம் மயிலினுடைய அதுஞ்ஞையினால் உள்ளேசென்று, கங்கையைத்தரித்த சடையினையுடைய சிவபெருமான் பெற்றருளிய நிருமலரும், ஞானமயமா ய்நின்றவரும் ஆகிய சுப்பிரமணியப்பெருமானது அழகுபொருந்திய திருவடி யைத் துதித்து இருந்தேம். இருக்குஞ்சமயத்தில், எ-று. (ரு)

வேறு.

துன்னலர்தமுடலுதிரங்குடித்துமிழுநெட்டிலேவேற்றாரென் னா, என்னபொழுதயலனடிபணிவதற்காய்வந்தனஞங்கடையாங் கண், முன்னமியற்றியதவற்றுக் கெதிர்புரிவானினைந் தாமயின் முன் னேபோந்து, சென்னிலமுறவீழ்ந்துபணிந்தெழுந் துவஞ்சமொழி செப்புகின்றான்.

இ-ள். பகைவர்களுடைய உடலிற்பொருந்திய இரத்தத்தைக்குடித்து க்கக்குகின்ற நெடிய இலைத்தொழிலமைந்த வேற்படையினையுடைய சூர னென்பவன், அந்தச் சமயத்தில் நிருமலராகிய சுப்பிரமணியப்பெருமானு டைய திருவடிகளை வணங்குதற்காய் வந்தான். (அவன்) அங்கே சென்ற நாங்கள் முன்னரேசெய்த தவற்றிற்கு எதிராகிய (தவற்றைத்) செய்தற்கு நினைந்து மயிலுக்கு முன்னரேசென்று, சிரம் நிலத்திற்கோய விழுந்து நமஸ் கரித்து எழுந்து பொய்வசனங்களைக்கூறுகின்றான். எ-று. (ருக)

நிறையுலகுக்காதாரவடிவாகுநிராதாரநிமலற்றங்கும்
பறவையரசேமயிலின்சூலம்விளக்கவந்துதிக்கும்பரிதிபோல்வா
யிறையமுனக்கிணையின்றிலென்விடத்துமிஃதறிவாரெவருமிவ்வா
றுநையமுனதருகிருந்துகருடனெனக்கெதிரிலையென்றுரைத்ததம்மா.

இ-ள். நிறைந்த உலகங்களுக்கெல்லாம் ஆதாரவடிவமாகுந் (தமக்கு)
ஓராதாரயில்லாத நிருமலராகிய சுப்பிரமணியக்கடவுளைச் சமக்ரீன்ற பட்சி
கட்கிறையே, மயிற்சாநியை விளக்கும்படி வந்துநித்த சூரியனைப்போன்ற
பெருமானே, தேவர்களுக்கு எந்த இடங்களினும் இறையளவேனும் ஒப்பி
ல்லை; இதனை யாவருமறிவார்கள். இப்படி வீற்றிருக்குந் தேவர்களுடைய பக்
கத்திலிருந்து எனக் கெதிரிலையென்று கருடன் சொல்லிற்று. எ-று. (ருஉ)

வேதனாயர்வாகனமுமிவ்வகையேவிளம்பிற்றான்மேலொயம்பொற்
சீதமலிபுன்னிறந்தகுடந்ததும்பாதெனவுணையான் சிந்தைசெய்தே
சாதாபிதுவெனவுரைத்ததுத்தம்பிரானடிபணியச்சார்ந்தானாக [ன்
மாதவஞ்செய்யமிற்காகமிகச் சிறிநெட்டுயிர்த்துமலர்க்கண்ணேசெந்தே.

இ-ள். பிரமா எறுகின்ற அன்னவாகனமும் இவ்வாறேசொல்லிற்று.
மயிற்பெருமானே, மாற்றாயர்ந்தபொன்னொலாய குளிர்ச்சிமிருந்த சலம்நிறை
ந்தகுடந்ததும்பாதென்று தேவரீரை யான் கருதினேன். இது உண்மை
யென்றுசொல்லிச் சுப்பிரமணியக்கடவுளுடைய திருவடினை நமஸ்கரிக்கச்
சென்றானாக, பெரிய தவத்தைச்செய்த மயிலரசு மிகக்கோபித்துப் பெரு
மூச்சுவிட்டு நீலமலர்போலும் கண்கள்சிவந்து, எ-று. (ருங்)

எம்பிரானருள் பெறுதற்கெனையிரந்துபோமமரரிவர்வாண்கொ
ண்ட, வெம்பறவையெனைச்சுற்றுநிணையலைவிளம்பியதுவிழுமிதம்
மா, வம்புயனுமாலவனுமினிக்காக்கவெனவோடி யன்னத்தோடுஞ்,
செம்பருத்தினிடத்தணுகவையிரண்டுந்நிகைத்தெதிர்த்து செயிர்த்
துகோக்கா.

இ-ள். எம்பெருமானைய சுப்பிரமணியக்கடவுளுடைய அனுக்கிரகத்
தைப்பெறுதற்கு என்னை யாசித்துச்செல்லுந் தேவர்கள் ஏறும்படி (வாகன
மாகக்) கொண்ட வெவ்விபறவைகள் என்னைச் சற்றேனும் நன்குமதியா
மற்பேசியது சிறந்தது! இனி (அவற்றின் யசமானராகிய) பிரமாவும் விட்
கினுவும் (இடையூறுவராமற்) காக்கவென்று சொல்லி ஓடி, அன்னத்
தோடு கருடனிடத்துநெருங்க, அப்பறவைகளிரண்டுந் நிகைத்தெதிர்த்துக்
கோபித்துப்பார்த்து, எ-று. (ருச)

முன்னடப்பவொகரந்தன்கிறகாற்றுக்குபிடமுளரிச்சேக்கை [க்
யன்னமும்வெங்கதுழனுந்தஞ்சிறைகளைகொடுபின்றருக்கவதிர்த்துசீறி
கொன்னுணையகர்வாயாற்சொந்ததுதனுர்வான்பறப்பக்கடிச்சென்று
வன்னமயில்போர்புரியவையிரண்டுந்தமதுமொயம்பின்மலைந்தவன்றே.

இ-ள். முன்னேவர, மயில் தன்னுடைய சிறகுகளினாலே அடிக்க, தாமரைமலராகிய படுக்கையையுடைய அன்னமும் கொடிய கருடனும் தங்களுடைய சிறகுகளைக்கொண்டு பின்னர்த்தாக்க, (அம்மயில்) ஆரவாரித்துக் கோபித்து, கொல்லுகின்ற நுதியையுடைய கடரியவாயினுற்கொத்துதலும், (அப்பறவைகளிரண்டும் அஞ்சி) ஆகாயத்திற்பறக்க அழகிய மயிலும் (அவற்றோடு) கூடிச்சென்று, போரைச்செய்ய, அப்பறவைகளிரண்டும் தங்கள் வலிமையாற் போர்செய்தன. எ-று. மேகாரம் எனவும் பாடம். (௫௫)

இன்னவகை போர்புரியக்கண்டிவொனோர் முதலோரியல்போனார் பன்னகமோரெட்டுமட்டபருப்பதமுமென்கரியும்பணிப்புக்கொண்ட வன்னபொழுதழிவிற்றன்மயிலினுக்கவ்விருபறவையாற்றலோயத் தன்னகல்வாயினிற்கவர்ந்துவிழுங்கி முதனிலையதனிற்சார்ந்ததன்றே

இ-ள். இவ்வாறு போர்செய்ய (அதனைப்) பார்க்கின்ற தேவர்முதலாயினோர் ஓட்டமெடுத்தார்கள். அட்டநாகங்களும் அட்டபருவநங்களும் அட்டகசங்களும் நடுங்கின. அச்சமயத்தில், கெடுதலில்லாத வலிமையையுடைய மயிலுக்கு அந்த இரண்டுபறவைகளும் வலிமை ஓய்ந்துவிட்ட, (அது) தன்னுடைய அகன்றவாயினுற் பற்றிவிழுங்கிப் முதற்கடைவாயிலைச்சேர்ந்தது. எ-று. (௫௬)

காயாவுங்கருமுகிலுங்கடலுநீகாரமென்றுகருதுபேனி
மாயோனுமன்னமிசைவரும்யானுமிந்நிரனுமந்நுனோருந்
சாயாதபுகமுடையவிசாகனருள்பெற்றுவினிசார்ந்தேமங்கண்
மாயூரந்தனைக்கண்டேமெம்முடைவாகனங்காணோமறுகிகோமால்.

இ-ள். காசைப்பூவும் குற்கொண்டமுகிலும் கடலும் நிகரென்று சிந்திக்கின்ற (கரிய) திருமேனியையுடைய விட்டுனாகும், அன்னவாகனத்தின் மீதுவருகின்ற யானும், இந்நிரனும், ஏனையோர்களும், கெடாத தீர்த்தியையுடைய முருகக்கடவுளது கிருபையைப்பெற்று வெளியில்வந்து அவ்விடத்தில் மயிலைக்கண்டு, எம்முடைய வாகனங்களாகிய அன்னத்தையும் கலுழனையும் கண்டிலேமாய் வருந்தினேம். எ-று. (௫௭)

ஞானவிழியாலங்கண்டந்ததறிந்தேகுதனைநனுநியைய
தேனொழுதுமலர்த்தாரோயெக்குறையுநினைக்கண்டுதீர்ந்தோபிங்ங
னனதொருகுறையுளதாற்கருடனையுமனத்தினையுமழகார்மஞ்ஞை
தானெடுத்துவிழுங்கியதுதரப்பணித்தியெனவிரந்துசாற்றிகோமால்.

இ-ள். யாங்கள், ஞானக்கண்ணினால் அவ்விடத்து நிகழ்ந்தவைகளை யறிந்து சுப்பிரமணியப்பெருமானை அடைந்து, சுவாமீ, தேனொழுதுகின்ற மலர்மாலையையுடையவரே, எல்லாக்குறைகளையும் தேவரீரைத் தரிசித்து நீங்கினோம்; (ஆயினும்,) இங்கே நிகழ்ந்த ஓர்குறையுளது: கருடனையும் அன்னத்தையும் அழகுநிறைந்த மயில் எடுத்துவிழுங்கிற்று, (அவைகளை, அது) தரும்படி பணித்தருளுக என்று யாசித்து விண்ணப்பஞ்செய்தேம். எ-று. ()

இணையமொழிதிருச்செவியிலெய்தலுமாங்குற்றசெய லெல்லா
மோர்ந்து, முனிவினொடுமாரிலைவணைமுத்திரெனவுழையோர்கண்
முன்னமுய்ப்ப, வனகனத்தஞ்சார்ப்பானின் எனகங்காத்தாற்றவறுசெ
யாதமர்ந்தவண்ணத், தணையுமொழிச்சுழைமுனையுய்விழுங்கியதென்னு
மிழகவெனச்சாற்றலோகும்.

இ-ள். பாவம் இல்லாத சுப்பிரமணியப்பெருமான், இவ்வாளுகியவார்
த்தைகள் திருச்செவியிற் புகுதலும் அவ்விடத்திலே நிகழ்ந்தவைகளையெல்
லாமறிந்து, கோபத்தோடு மாரிலை இவ்விடத்திலைழக்கவென்று பணிக்க,
(அதனைக்கேட்ட) அவலாளர் முன்னரே கொண்டு வந்துவிட, (அவர்) அம்ம
யிலுக்குத் திருவார்ப்பமலர்ந்தருளுவார். (மாரிலை) உன்னுடைய அகங்காரத்தி
னாலே குற்றஞ்செய்யாமலிருந்த அன்னத்தையும், வலிமைபொருந்திய கரு
டனையும் விழுங்கியதென்கை? அவைகளைக் கக்குதியென்று கட்டலோயிட்ட
ருளலும், எ-று. (ருக)

ஆயாதுபுரிந்தனெனென்று நடுங்கவுடனெங்கிவாயங்காந்து
தாயாபியுயிர்ப்பாக்குந்தலைவன்முனமுடிமுதலுந்தாழ்வுதீர்ந்து
வியாதவ்விருவியுமொழிந்ததொழிப்புறந்தடவிவியந்துதென்போல்
வாயாபுமுகமனுரைத்தாந்தலைவருடனெகிவாழ்கவென்றான்.

இ-ள். (அடியேன்) ஆராயாது செய்தேனென்று மனநடுங்கச் சரீரநடு
ங்கி வரையத்திறந்து, மாதாவாதி உயிர்களைக்காக்கின்ற சுப்பிரமணியப்பெ
ருமானுக்கு முன்னரே கக்குதலும், அந்த இரண்டுபறவைகளும் இறவாது
தாழ்மைமீங்கி எழுந்து வணங்க, (அவர்) முதுகைத்தடவி வியந்து, தேனைப்
போல வாயாபு முகமன்வசனங்களைக்கூறி, உங்களுடைய யசமானர்க
ளோடு சென்று வாழ்கவென்று பணித்தருளினார். எ-று. (கூ0)

அகமகிழ்ந்துபுறந்தடவுமருணிகைந்தவ்விருபுள்ருமமலன்டாத
வுகளமலர்ப்பணித்தேத்திவிடைகொண்டுபுறத்தினில்வந்துற்றவாகக்
குகனதுதன்மைமையவியந்துவலம்வந்துபணிந்துவிடைகொண்டியாங்க
டகவுளவாகனமேறிச் சால்புபெறுபதமதனிற்சார்ந்தபின்னர்.

இ-ள். அந்த இரண்டுபட்சிகளும் மனமகிழ்ந்து தங்கள் முதுகைத்தட
வுகின்ற கிருபையையிலைந்து, கிருமலராகிய சுப்பிரமணியப்பெருமானுடைய
உபயபாததாமரைகளை வணங்கித் துதித்து, விடைபெற்றுப் புறத்திலவந்து
அடைந்தனவாக, (அதனைக்கண்ட) யாங்கள் சுப்பிரமணியப்பெருமானு
டைய (அருளின்) தன்மைமையவியந்து, பிரதட்சிணஞ்செய்து, நமஸ்கரி
த்து, விடைபெற்றுத் தலைமையுடைய வாகனங்களிலேறி, பெருமைபொ
ருந்திய பதங்களிலே போய்பின்னர். எ-று. (கூக)

வயந்திகமுமாரிலையகந்தையினுற்றயையிழந்துவன்மைநெஞ்சாய்ப்
பயந்தவிரந்துபிழைசெய்தாய்பொறுத்தலரிதாலந்தப்பவம்போமாறு
நயந்திடுபுயிபின்மலையாய்க்கிடந்துதவிருதியென்றுநவின்ருண்மேலா
வயர்ந்தபதம்பெற்றுள்ளோரிகழ்ந்ததொழிச்செயிற்றுழ்தலுண்மையாமே.

இ-ள். வெற்றிவிளங்கும் மயிலே, நீ அகங்காரத்தாற் கண்ணோட்ட மின்றிக் கடினமனமாய்ப் பயநீக்கிப் பிழைசெய்தனை. அதனைப் பொறுத் தலரிது. அந்தப் பாவநீங்குமாறு கருமபூமியிலே மலையாய்க்கிடந்து (அதனை) நீங்குதியென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினர். மேலாக உயர்ந்தபதவியைப்பெற்றவர்கள் இகழ்த்தகுஞ் செய்கைகளைச்செய்தாற்றாழ்வடைதல் சத்திய மாம். எ-று. (கூஉ)

செம்பவளவாய்திறந்துசெப்புமொழிசெவிப்படலுஞ்சிந்தைமாழ்கிக், கம்பமுடனுடல்வியர்ப்பொழிசூளறியினையவுரைசமுதுமைய, வம்புசெறிமலர்த்தொடையாயுயிரினுக்கோர்களைகண்ணாய் வந்த மேலோய், தும்பைமலர் புனைசடிவப் பெருமான்நன் மனமுடவப்பத் தோன்றுந்தொல்லோய்.

இ-ள். (சுப்பிரமணியப்பெருமான்) சிவந்த பவளம்போலும் திருவாய்மலர்ந்து சொல்லியருளும் வசனங் காதிற்புகுதலும், (அதனைக்கேட்ட மயில்) மனம்வருந்தி நடுக்கத்தோடு சரீரம்வியர்க்க உரைதொழி இந்தவசனங்களை விண்ணப்பஞ்செய்யும்: சுவாமி, வாசனைபொருந்திய மலர்மாலையை யுடையவரே, ஆன்மாக்களுக்கு ஒரு புகலிடமாய்வந்த மேலவரே, தும்பைமலரையணிந்த சடாமுடியையுடைய சிவபெருமானது திருவுள்ளமகிழத்தோன்றிய பழையவரே, எ-று. (கூங)

புறமலருக்ககமலர்போலறிவினுக்கோரறிவாகும்பொருளே பத்தித்திறமதிலனாதலினாலஞ்ஞானத்தாலடியேன்செய்தகுற்றம் வறிததனைநோனாதுசபித்தனைபாலியந்தன்னின்மகார்செய்குற்றம் [வார். பெறுமவர்கள் பொறுத்தருளாதகற்றியிடிவியாரவரைப்பேணாச்செய்

இ-ள். புறவிதழுக்கு அகவிதழ்போல அறிவிற்கோரறிவாகின்ற மெய்ப்பொருளானவரே, பத்திமார்க்கஞ் சிறிதுமில்லாதலின், அஞ்ஞானத்தால் அடியேன்செய்தகுற்றஞ் சிறிதாம்; அதனைப் பொறுத்தருளாது சபித்தருளினீர். பாலியதசையிலே பிள்ளைகள் செய்தகுற்றத்தைப் பெற்ற தாய்தந்தையர்கள் பொறுத்தருள்செய்யாது நீக்கிவிடல் யாவர் அவர்களைக்காக்கவல்லார். எ-று. (கூசு)

தொலைவறுபேரின்பமருணின்னுடையசாமீபந்துன்னினோர்க்கு மலைவுவருமோநினதுபதமகன்றோர்க்கணமேனுமமர்வன்கொல்லோர பலமணிப்பூணணிமார்பவிக்குற்றம்பொறுத்தியெனப்பதம்வீழ்ந்தேத்தக்கலபமயில்வாகனத்தின்முகநோக்கியருள்சுரந்துகழறுகின்றான்.

இ-ள். அழிவில்லாத பேரின்பத்தையருளும் தேவரூடைய சாமீபந்தையடைந்தோர்க்கும் அலைவுவருமா! (நாயினன்) தேவரூடைய திருவடிகளைநீங்கி ஓர் கணப்பொழுதாயினும் வாழ்வேனோ! பல இரத்தினங்கள் அழுத்திய ஆபரணங்களை அணிந்த மார்பையுடையவரே, இந்தக்குற்றத்தைப் பொறுத்தருள்கவென்று பாதங்களில் நமஸ்கரித்துத் துதிக்க, (சுப்பிரமணி

யப்பெருமான்) தோகையையுடைய மயில்வகனத்தின்முகத்தைப் பார்த்தருளிக் கிருபைபாலித்துத் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றனர். எ-று. (௬௫)

சிறப்புடையகருமதலந்தன்னின்மகமேருவினைச்செண்டால்வீசித், கறுத்ததிறற்பெருவழுதிதிருநாட்டில்வையுதோர்கடுக்கைக்கான, மறுத்தவிருமதனாப்பண்வளஞ்சிறக்குந்திருப்புத்தூர்வதிந்ததாங்கே, நறைக்கரியகுழலுமைதன்பங்கிருப்பச்சிவபெருமானண்ணல்செய்தான்.

இ-ள். சிறப்பைப்பொருந்திய குமரிகண்டத்தில், மகாமேருமலையைச் செண்டால் அடித்துக் கோபித்த வலிமைபொருந்திய பெருமையையுடைய பாண்டியனது அழகியநாட்டிலே, கொன்றைவனமொன் றிருக்கின்றது. குற்றநீங்கிய அதிநடுவே வளஞ்சிறந்த திருப்புத்தூர் என்னும் சேஷத்திரமிருக்கின்றது. அவ்விடத்திலே, வாசனைபொருந்திய கரிய கூந்தலையுடைய உமாதேவியார் தமது வாமபாகத்திலிருக்கச் சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளினார். எ-று. (௬௬)

தேன்றுளிக்ஞநலுங்கொன்றைவனத்திருக்குமச்சிவனைத்திருமுன்வேண்டி, யான்றதொருதடங்கண்டுருடைந்தெழுந்துவிதிமுறையாலருச்சித்தங்கண், யான்றவழுமதிருடிவிடையிவர்ந்துவந்துவரம்வழங்கப்பெற்று, முன்னுலகுமேக்கறுசீர்முருந்தனதுபதம்பெற்றாண்முளரிவந்தாள்.

இ-ள். செந்தாமரையாசனியாகிய இலக்குமி, தேனைச்சொரிகின்ற வாசனைபொருந்திய கொன்றைவனத்தில் வீற்றிருக்கும் அந்தச் சிவபெருமானைச் சந்திதியில் நின்று வேண்டுதல்செய்து, அகன்ற ஒரு தடாகத்தையுண்டாக்கி, (அதில்) ஸ்நானஞ்செய்தெழுந்து, (ஆகம)விதிப்படி பூசித்து, அவ்விடத்தில் ஆகாயத்திற்றவழ்கின்ற சந்திரனைச்சூடிய சிவபெருமான் இடபாருடராய்வந்து வரங்களைக்கொடுக்கப் பெற்று, திரிலோகங்களும் ஆசையாற்றாழ்ந்துகிற்பின்ற சிறப்பினையுடைய விட்டுனுவினது பதத்தைப்பெற்றாள். எ-று. திருவை எழுவாயாக்கின், முன் என்பதற்கு முற்காலம் எனப்பொருள்கொண்டு, முளரிவந்தாள் என்பதைச் சுட்டுப்பொருளாக்குக. (௬௭)

சீதேவிகண்டதனாற்றிருத்தளியென்றுரைப்பாரந்தத்தீர்த்தந்தனைக்காதேதுங்குவனைவிழியன்னவள்பூசித்ததனாற்கங்கைகூடுமாதேவர் தமையமுயர் திருத்தளியாரென்பரந்தவளங்கொடானம் வேதாவின்டிரளயத்துமழிவின்றியிருக்குமுண்மைவிளம்பிடுமால்

இ-ள். இலக்குமி உண்டாக்கிய காரணத்தால் அந்தத் தீர்த்தத்தைத் திருத்தளியென்றுகூறுவர். காதளவேராகுகின்ற கருங்குவனைமலர்போலங்கண்களையுடைய அவள் பூசித்தகாரணத்தால், கங்கையைத்தரித்த சிவபெருமானையும் உயர்ந்த திருத்தளிகாரரென்பர். அந்தவளஞ்செறிந்த இடம் பிரமகற்பத்து மழிவில்லாமலிருக்கும்; உண்மையையே சொன்னேம். எ-று. ()

அத்தருமதலத்தினுக்குக்கீழ்சாராயோசனை யோரத்தந்தன்னிற்
சித்தர்களுமுனிவர்களும்வாசமுறுமரசவனஞ்சேர்ந்ததாங்கே
பத்தியொடுநன்மலையாயிருத்திசரவணத்துதித்துன்பால்வந்துற்று
முத்திவழங்குதுமென்றான்மூவருக்கும்யாவருக்கும்முதல்வனம்மா.

இ-ள். அந்தத் தருமத்தையுடைய சேஷத்திரத்திற்குக் கிழக்குப்பக்க
மாகப் பாதுகையோசனை தூரத்திற் சித்தர்களும் முனிவர்களும் வசிக்கின்ற அரச
சவனம்பொருந்தியது. அவ்விடத்தே அன்போடு நல்லமலையாய்க்கிடக்குதி;
யாம் சரவணப்பொய்கையிற்றேன்றி உன்னிடத்தில்வந்துசேர்ந்து, மோ
ஷத்தலைத் தருவேமென்று மும்மூர்த்திகளுக்கும் எவர்களுக்குந் தலைவரா
கிய சுப்பிரமணியப்பெருமான், திருவாய் மலர்ந்தருளினார். எ-று. (௬௬)

வேறு.

அந்தவுரை கேளாவமலனடி சூழ்ந்திறைஞ்சி
விந்தைசெறிதோளாணைநீங்காவிடைகொண்டே
யெந்தையுணையகன்றுமெங்ஙனனுய்வெனென்
சிந்தைமிகவருந்திப்பைபையச் சென்றதுவே.

இ-ள். (மயிலானது) அந்தத் திருவாக்கைக்கேட்டு, மலரகிதராகிய சுப்
பிரமணியப்பெருமானுடைய பாதங்களைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து வணங்கி,
வீரலக்குமி குடி கொண்டிருக்கின்ற திருப்புயங்களையுடைய அவரை விடை
பெற்றுக்கொண்டு நீங்கி, எம்பெருமானே, தேவரீரைப்பிரிந்தும் எவ்வாறு
அடியேன் உய்வேனென்று, மனம் மிகவருந்தி மெல்லமெல்லச் சென்றது.
எ-று. (௭௦)

நசனுடனயா னுமிணையா னெனெந்தையினுற்
பேசுகின்றகற்சாபம்பெற்றேனெனநினைந்து
வாசமுறுவெள்ளிமலைகடந்துசென்மெய்தித்
தேசபெறுமிமையஞ்சேர்ந்தகன்றுபோயதுவே.

இ-ள். எம்பெருமானால் அருளிச்செய்யப்படுங் கற்சாபத்தைப் பெற்
றேன்; (ஆதலினால்,) சிவபெருமானுடன் யானும் ஒப்பாயினேன் என்று
சிந்தித்து, (சிவபெருமான்) வீற்றிருக்கின்ற கையையங்கிரியைக்கடந்துசெ
ன்று, ஒளிபொருந்திய இமையமலையையடைந்து, (அதினின்று) நீங்கிச் செ
ன்றது. எ-று. சிவபெருமானுக்கியையப்பொருள்கொள்ளுங்கால், கற்சாப
மென்பதைக் கல்வில்லெனக்கொள்க. (௭௧)

நாதாவெனக்கி னுவோநண்ணியதென்றேவருந்திக்
கேதாரத்தெய்தியதையகன்றுகேடில்லாப்
பாதாளவாகினியாங்கங்கைநதிநீர்படிந்து
கோதாவிரியிற்சுடைந்துதென்பாற்புக்கதுவே.

இ-ள். தலைவரே, எனக்கிதுவோ வந்தடைந்ததென்று வருந்தி, திருக்
கேதாரத்தை அடைந்து அதனைநீங்கி, கெடுதலில்லாத பாதாளத்தினிண்

றம் வந்த கங்கைநீரில் ஸ்நானஞ்செய்து, (பின்னர்க்) கோதாவிரிதீர்த்தத்
தில் ஸ்நானஞ்செய்து, தென்றிசையை அடைந்தது. எ-று. (௭௨)

நான்பெரியனென்றகங்கொணுமுயர்நாரணனும்
வான்பறந்துங்கீழிடந்துங்காணுதுவாட்டமுதக்
கடனமதியஞ்சுடுங்குழகனமுலாகிநின்ற
தேன்முாலுஞ்சோலையருணகிரிசென்றதுவே.

இ-ள். நானே பரம்பொருளென்று அகங்காரத்தைப்பொருந்திய நா
னும், உயர்ச்சிபொருத்திப் விட்டுணுவும், (முறையே அன்னவடிவைக்கொ
ண்டு) ஆகாயத்திற் பறந்துசென்றும், (பன்றிவடிவைக்கொண்டு) பூமியைக்
கீழித்துச்சென்றும், (முடிவையு முடிவையுங்) காணாமல் வாட்டத்தைப்
பொருந்த, வளைந்த இளம்பிறையையணிந்த சிவபெருமான் அக்நிமிலை
யாய்நின்ற வண்டிகளொலிக்கின்ற சோலையையுடைய அருணாசலத்திற்செ
ன்றது. எ-று. (௭௩)

வாம்பலருங்கொன்றைமணங்கமழும்வார்கூத்தற்
கொம்பனையாளுள்வங்குவிர்ந்திடவானோர்முனிவர்
சம்புதிவளங்கரவென்றெத்தத்தனிநடஞ்செ
யாம்பலத்திற்புகீரடிபணிந்துபோற்றியதே.

இ-ள். வாசனைவிரியும் கொன்றைப்பூவின் மணங்கமழ்கின்ற நீண்ட
அளகத்தைரையுடைய பூங்கொம்புபோலுஞ் சிவசாமியம்மையார் மனங்கு
ளிர, தேவர்களும் முனிவர்களும் சம்புவே சிவனே சங்கரனெயன்று
துதிக்க, (சிவபெருமான்) ஒப்பற்ற திருநிருத்தத்தைச்செய்தருளும் பொன்
னம்பலத்திற்சென்று, (அவருடைய) உபயபாதங்களை நமஸ்கரித்துத்துதித்
தது. எ-று. (௭௪)

அங்கணைகன்றுசிவபெருமானன்பிடுகுந்
தங்குதிருப்பதிகன்பற்பலவுஞ்சார்த்தேத்திப்
பொங்குபுவிமகட்கொர்பொற்பின்முகமாய்த்திசைக
ளெங்கும்பாவவுலாம்பாண்டிநாட்டெய்தியதே.

இ-ள். அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி, சிவபெருமான் அன்போடு வீற்றிரு
க்கும் பலபல புண்ணியகேதந்திரங்கடோலுஞ் சென்று துதித்து, பொலி
வாகிய பூமிதேவிக்கு ஒப்பற்ற அழகியமுகமாய் எத்திக்கும் புகழும்படி
பொருந்தும் பாண்டிநாட்டையடைந்தது. எ-று. (௭௫)

வேறு.

கடல்பூவணஞ்சுழிகைதென்பாங்குன்றுகொடுங்குன்
தேடகம்மிராமேச்சரங்காணெல்லேவலி
தேமொப்பனூர்திருப்புத்தூர்முதலபற்பலவா
மீடி லாச்சிவபதிகளந்நாட்டகத்திருக்கும்.

இ-ள். மதுரை, திருப்பூவணம், திருச்சுழியல், அழகிய திருப்பரங்கு
ன்றம், திருக்கொடுங்குன்றம், திருவேடகம், திருவிராமேச்சரம், திருக்கா

னப்பேர், திருநெல்வேலி, (எவரும்) ஆராயுந் திருவாப்பனூர், திருப்புத்
தூர்முதலாகிய பற்பலவான உவமையில்லாத சிவஸ்தலங்கள் பாண்டிநா
ட்டிலிருக்கும். எ-று. கொடுங்குன்றம்-பிரான்மலை. கானப்பேர்-காளையார்
கோயில். (எசு)

மருநிறைந்தபன்மலரகில்சந்துமாமணியுந்
திரைவளைக்கையாற்கரைமிசைச்சென்றிடச்சிதறி
வரைவிலாதுறும்வயல்குளம்வளம்படவுதவிப்
பொருநைமாநதிதவழ்ந்துபோயுவரியிற்புகுமால்.

இ-ள். பெரிய பொருநையாறு, வாசனைநிறைந்த பலமலர்களையும் அந்
லமரங்களையுஞ் சந்தனமரங்களையும் பெருமைபொருந்திய இரத்தினங்களை
யும் சங்குபொருந்திய திரைகளாகிய கையினாலே கரையின்மீது செல்லச்
சிதறி, எல்லையில்லாதிருக்கின்ற வயல்களுங்குளங்களும் வளத்தைப்பொரு
ந்த (நீரைக்) கொடுத்துத் தவழ்ந்துசென்று கடலிற்பாயும். எ-று. (எசு)

ஒவில்செல்வவேந்துழையுமொருவன்பாற்செல்வ
மேவிலன்பினர்க்குதவியெஞ்சியதுண்டேல்வேந்தற்
கீவதென்னவேவயல்குளக்கீந்துவிஞ்சியதேற்
றாவிலாக்கடனீர்புகுந்தண்டுறைவைகை.

இ-ள். ஒழியாதசெல்வத்தையுடைய அரசன்மாட்டிருக்கு மொருவ
னிடத்தே செல்வம்வந்தால், (அவன் அதனைத் தன்னிடத்து) அன்புடை
யோர்க்குக் கொடுத்து, சேஷமுளதாயின், அவ்வரசனுக்குக் கொடுத்தல்
போல, குளிர்ந்த துறைகளையுடைய வைகையாறு, வயல்களுக்கும் குளங்
களுக்கும் (நீரைக்) கொடுத்து, சேஷமுளதாயிற் கெடுதலில்லாத கடனீ
ரோடுகலக்கும். எ-று. (எசு)

மாறிலாப்புனன்மாநதியொழுகலான்மள்ளர்
நாறுசெய்குவதோர்புறநடவுமாங்கதுவே
மீறுநெற்கதிர்கொய்தவைவேறுவைத்தடித்துப்
பேறுகொண்டுடன்பின்னருமுழுவதோர்புறமே.

இ-ள். ஒப்பில்லாத நீரையுடைய பெருமைபொருந்திய நதிகன்பாய்த
லால், மள்ளர்கள் நாற்றிடுவதோர்பக்கமாம். (அந்நாற்றை) நடுவதும் அவ்
வாறே ஓர்பக்கமாம். வளருகின்ற நெற்கதிர்களை அரிந்து அவற்றை வேறு
வைத்து அடித்துப் பிரயோசனத்தைக்கொண்டு உடனே பின்னுமுழுவ
தோர்பக்கமாம். எ-று. (எசு)

முன்றுபோகமில்வகையினுன்முயன்றுபலங்கொண்
டேன்றசாமையேமுதலதூயப்பயனெடுத்தே
யான்றபேரன்பினரனுக்குமவனடியார்க்குஞ்
சான்றவேதியுயர்தமக்குமீந்தெஞ்சியதுண்டார்.

இ-ள். முன்னுபோகங்களினு மிந்தப்பிரகாரம் முயற்சிசெய்து, மிகுந்த பயனைக்கொண்டு, இவையந்த சாமைமுதலிய தானியங்களை விதைத்து அவற்றால் வரும்பயன்களை யெடுத்து, மாட்கிமைப்பட்ட பெரிய அன்பினாலே கிவபெருமானுக்கும் அவருடைய அடியார்களுக்கும் (நற்குணநற்செய்கைகளினால்) லிதைந்த பிராமணர்களுக்கும் கொடுத்து, எஞ்சியவற்றைத் தாமுன்பர்கள். எ-று.

(அ0)

மதிதவழ்க்திடுதெங்கிணைஞ்ஞலைபிசைவானை
கதியிற்பாயந்திடத்தகர்ந்ததுகமுகிணைஞ்ஞலையச்
சிதழவாங்கலவாவழையாணஞ்ஞலையினைச்சிதறி
யுதிர்ந்தல்கண்டவைபோடியையுமுநர்வந்தெடுப்பார்.

இ-ள். வானையின்கள், சந்திரான் தவழ்கின்ற தென்னைமரங்களின் அழகிய ஞ்ஞலையினின்று வேகத்தேதாடுபாய, அந்தக்ஞ்ஞலைதகர்ந்து கமுகி னெள்ளிய ஞ்ஞலையச்சிதறி, அந்தத் தென்னாங்குலைகளும் கமுகங்ஞ்ஞலைகளும் வாழைகளினெள்ளிய ஞ்ஞலைகளைச்சிதறி வீழ்த்தலை மள்ளர்களுக்கண்டு, ஓடிவந்து அவைகளை யெடுப்பார்கள். எ-று.

(அ1)

வேதமோதலைமுதலியசெய்வார்விப்பிரர்க
ணிநிறால்வழிச்சொம்பகோண்டாத்துவார்நிருபர்
நீதில்வாணிகர்செட்டினைச்செய்வாரோர்நாலாஞ்
சாதிப்பரியகுத்திரோர்த்தொழில்சமைப்பார்.

இ-ள். பிராமணர்கள் வேதமோதன்முதலிய வறுவகைத்தொழில்களைச் செய்வார்கள். அரண்கள் நீநிறாணின் படியே செங்கோலைச்செலுத்துவார்கள். குற்றமற்ற வைகியர்கள் வியாபாரத்தைச்செய்வார்கள். நான்காஞ்சாதியாகிய குத்திரர்கள் உழுதற்ஞ்ஞலையைச்செய்வார்கள். எ-று.

(அ2)

திதலைவெம்முலைமடந்தையர்கற்பினிற்றிறம்பார்
பதிலையேயதொழுதுன்னவார்பணித்தனபுரிவா
ருதவுகின்றதம்மைந்தர்தம்மழலையுமொருங்கே
மதலைதன்மகன்மழலையுமனைதொறுங்குலவும்.

இ-ள். தேமல்மொருந்திய விரும்பப்படுகின்ற தனங்களையுடைய பெண்கள் கற்புரிவையில் வருவாத்தவர்களாய், நாயகரையேவணங்கி அவர்கள் வலியவற்றைச்செய்வார்கள். பெறுகின்ற தம் புதல்வர்களுடைய குதலைவார்த்தையுந் மகனுடைய பிள்ளையினது குதலைவார்த்தையும் வீடுகள்தோறும் ஓஞ்ஞலையினங்கும். எ-று.

(அ3)

வரிமுறம்புரைவாங்குகுடர்கோட்டகார்மேதி
யொருவினின்றதன்ஞழக்கன்றுக்கிரங்கியேயோடிப்
பரியசங்கிணையிடறியேபலாக்கனிமிதித்துப்
யொருவினீள்கரும்புழக்கியேமனைபிடைப்புருமால்.

இ-ள். வரித்தமுறம்போலும் வளைந்த கூரியகோட்டினையுடைய கரிய எருமை, தன்னைப் பிரிந்துகின்ற இளங்கன்றுக் கிரங்கி ஓடி, பருத்த சங்குக்

கூட்டங்களை இடறி, பலாப்பழங்களை மிதித்து, ஒப்பில்லாத நீண்ட கரும்பு
களை உழக்கி, வீட்டின்கட்செல்லும். எ-று. (அச)

நசனெங்க ணுமிருத் தலாலியாவருமிறைஞ்சி
யாசகன்றிசெரியையேமுதலியவடைந்து
தேசபெற்றநான் முத்தியுஞ்சேர்குவரன்றிப்
பாசமங்கைகொளியமன் வாழ்நாட்டகம்படரார்.

இ-ள். சிவபெருமான் (அந்நாட்டி.ன்) எவ்விடத்தினும் எழுந்தருளியிரு
த்தலால் அனைவரும் (அவரை) வணங்கி, குற்றமில்லாத சரியைமுதலிய
நாற்பாதங்களையடைந்து, ஒளியைப்பெற்ற நால்வகைப்பட்ட முத்திகளையும்
அடைவார்கள்; அதென்றி, பாசத்தை அழகிய கையிற்கொண்ட யமன்வா
ழும் உலகத்தை அடையார். எ-று. (அடு)

வேறு.

இன்னவளத்தினோங்கியிலங்கியபாண்டி நாட்டி.ன்
முன்னவன்மறையுமின்னுங்கா ணுதற்கரியமூர்த்தி
பொன்னெனமிளிருங்கொன்றைப்புரிசடையுடையபெம்மான்
றன்னுடைவிழவால்லைகுந்திருப்புத்தூரெல்லேசாரா.

இ-ள். இவ்வபோன்ற வளங்களாலுயர்ந்து விளங்கிய பாண்டி.நாட்
டில், (எவர்க்கும்) முன்னவரும் வேதங்களும் இன்னுங் காண்டற்கரிய
தலைவரும் ஆகிய பொன்னைப்போலப்பிரகாசிக்குங் கொன்றைப்பூமாலிகை
யையணிந்த முறுகிய சடையையுடைய சிவபெருமான் சுயேச்சையினால்
வீற்றிருக்கின்ற திருப்புத்தூரினெல்லையை அடைந்து, எ-று. பாண்டி.நாட்
டில் திருப்புத்தூரெனக்கூட்டுக. (அக)

சங்குகுலுளைந்துபெற்றமுத்தமுஞ்சாலிமுத்தும்
வெங்கழைவெடித்தமுத்துமீர்ஞ்சுவைவேழமுத்தும்
பைங்கயலுடன்செல்வாய்க்கால்பலகடந்தேகியோங்கு
திங்களையுரிஞ்சிநீண்டபொங்கர்வாய்ச்சென்றதன்றே.

இ-ள். சங்குகள் ஈற்றுனைந்தின்ற முத்தும், நெல்லின்ற முத்தும், விரும்
பப்படும் மூங்கிலின்ற முத்தும், குளிர்ந்த இனிய சுவையையுடைய கரும்
பின்ற முத்தும், பசிய சயல்மீனுடன் செல்கின்ற பல வாய்க்கால்களைக்கட
ந்துபோய், மேலாகிய சந்திரனை உரோஞ்சி உயர்ந்த சோலையின்கட்சென்
றது. எ-று. (அள)

தண்டலையகன்றுசீர்சாறபனியமலர்க்கொம்பன்ன
வொண்டொடிமடவார்கண்ணையொளிர் தருமுகமேயென்ன
முண்டகங்குவளைபூத்தகிருத்தனிவாவிமுழ்கி
யண்டர்கொன்றனதுமெய்யாமைஞ்செழுத்தினையுமோதி.

இ-ள். சோலையைநீங்கிச் சிறப்புமிக்க பொற்பூங் கொம்பையொத்த
ஒள்ளியவளையையுடைய பெண்களின் கண்ணையும் பிரகாசத்தையுடைய

முகத்தையும்தோலச் சொந்தாமரைமலரையும் கருங்குவளைமலரையும் பூத்த
திருத்தளியென்னும் வாலியிலே ஸ்ரீராமனஞ்செய்து, சிவபிரானது திருமேனி
யாகிய பஞ்சாக்கரத்தையும் உச்சரித்து, எ-று. (அஅ)

க.விளந்தும்பைமத்தங்கடலாற்கங்கைநீரின்
மேவலாற்கொன்றைவாசமெலிந்ததையென்னவோர்ந்தே
யாவலினமர்ந்தா னென்னவண்ணல்வாழ்நறியவாசப்
பூவலார்கடுக்கைக்கானம்புகுந்ததுபஞ்ஞைமாடேதா.

இ-ள். சிவபெருமான், (தாமனியங்) கொன்றைமலரானது வில்வம்
தும்பை ஊமத்தம் ஆகிய இவற்றைப் பொருந்துதலானும், கங்கையின் கணு
ள்ள நீர்ப்பொருந்துதலானும், வாசனைகுறைந்ததென்று கருதி, (அதற்கு
வாசனையேற்ற) விருத்தோடு வீற்றிருந்தார் என்று சொல்லும்படி வாழ்
கின்ற நறுமணம்பொருந்தும் பூவை அவருகின்ற கொன்றையங்காளை மயில்
அடைந்தது. எ-று. (அக)

ஒட்டறுபுகம்பொன்றிசேருலையிலிட்டெடுத்தாலன்ன
தோட்டலரிதழிக்கானநனந்தலைத்தோயுஞ்சோதி
நாட்டமுன்னுடைமோவன்கோயினண்ணியேதிருமுன்வீழ்ந்து
தாட்டுணைபணிந்துமேலாமன்பொடுமிதனைச்சாற்றும்.

இ-ள். ஓடவைத்த புகம்பொன்னை அக்கினிபொருந்திய உலைமுகத்தி
லிட்டி எடுத்தாற்போன்ற இதழ்செறிந்த பூவையுடைய கொன்றையங்கா
னத்தில் நடுவிற்பொருந்திய சந்திரன் சூரியன் அக்கினி ஆகிய மூன்று
கண்ணோடைய சிவபிரானது கோயிலே அடைந்து, சந்திரியில்வீழ்ந்து
(அவருடைய) உடையபாதங்களை வணங்கி, பேரன்போடும் இதனைச்சொல்
லும். எ-று. தோயுங்கோயிலெனக் கூட்டுக. ஒட்டறல் என்பது ஏக்கறல்
என்பதுபோல ஒருசொல். (கூ)

படைப்பதற்கயனையாகிப்பல்லுயிரனைத்துங்காக்க
வடக்கருந்திறத்தகர்வாயாழியஞ்செல்வனாகித்
துடைப்பதற்காசனையாகித்தோன்றிமுத்தொழிலுஞ்செய்யு
பிடைற்றிருப்பதூர்மேவுமவிமலனேபோற்றிபோற்றி.

இ-ள். சிருட்டிப்பதற்குப் பிரமாவாகியும், பல உயிர்களைத்தையுங்
காத்தற்கு அடக்கற்கரிய வலிய கூரியநுதியையுடைய சக்கரத்தையுங்
நவிய விட்டுணுவாகியும், சங்கரித்தற்கு உருத்திரனாகியுந்தோன்றி, முத்
தொழில்களையுஞ்செய்கின்ற திருப்புத்தூரில்வீற்றிருக்கும் வரம்பிலாற்றலை
யுடைய மலராகிதோ காத்தருளுக காத்தருளுக. எ-று. (கூக)

ஒருமலர்க்கறிவினுள் னையுணர்வதாயுணர்வையீந்து
பிரமலர்க்கேதற்கினையெதிர்ந்திருணீக்கஞ்செய்தும்
பொருளின்மூம்மலருக்கன்கோர் போலவந்தறிவைத்தந்து
மருடிருப்புத்தூர்மேவுமவிமலனேபோற்றிபோற்றி.

இ-ள். விஞ்ஞானகலருக்கு (அவர்) அறிவினுள்ளே அறிவாய்வின்று தத்துவஞானத்தைக்கொடுத்தும், பிரளயாகலருக்கு இடபவாகனத்தினேறி வந்து தத்துவஞானத்தைக்கொடுத்தும், சகலருக்கு அவரைப்போல (மானுடச்சட்டைசாத்தி) வந்து தத்துவஞானத்தைக்கொடுத்தும், அருள்புரியும் நிகரில்லாத திருப்புத்தூரில்வீற்றிருக்கின்ற மலரகிதரே காத்தருளுக காத்தருளுக. எ-று. பொருவில் திருப்புத்தூர் எனக் கூட்டுக. (௯௨)

நறைகமழ்கமலையேனநல்லுருவொழித்துநாத
னுறைதர வெஃகிவேண்ட வுதவியுமுமையாள் வேண்ட
விறைவிமுன்னடனஞ்செய்துமிருந்தவபரமானந்த
நிறைதிருப்புத்தூர்மேவுநிமலனேபோற்றிபோற்றி.

இ-ள். நறுமணங்கமழுஞ் செந்தாமரையாசனியாகிய இலக்குமி, (தன்) நாயகராகிய வீட்டுணு, பன்றியினது நல்ல வடிவத்தைத் தவிர்த்திருக்கும் படி விரும்பி வேண்டுதல்செய்ய, (அவளுக்கு அவ்வரத்தைக்) கொடுத்தும், பார்ப்பதியார் வேண்டுதல்செய்ய, அவருக்குமுன் திருநடனத்தைப்பிரிந்து மிருந்தவரே, வரம்பிலின்பமுடையவரே, (பலவளங்கள்) நிறைந்த திருப்புத்தூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் மலரகிதரே, காத்தருளுக காத்தருளுக. எ-று. (௯௩)

என்னநின்றெத்துமஞ்ஞைக்கின்னருள்சுரந்துயார்க்கு
முன்னவன்காயவாக்கான்மொழியுமிந்ககரிற்சீழ்பாற்
சொன்னபிப்பலக்கான்றன்னிற்றன்னுதியுலப்பினுன்பாற்
கன்னியங்குமரன்றோன்றியளிக்ஞவன்கவலெலென்றான்.

இ-ள். என்று நின்றதுதிக்கின்ற மயிலுக்கு, அவர்க்கும் முதல்வராகிய சிவபிரான் இனிய கிருபைசுரந்து, அசரீரிவாக்கால் (எவரும்) புகழும் இந்த நகரத்திற்குக் கீழ்த்திசையில் (உளதென்று) சொல்லப்பட்ட அரசவனத்தில் அடைதி; பேரழகிளையுடைய நமது குமாரனானவன் மகிழ்வேரடு கடன் னிடத்துவந்து இரக்ஷிப்பன் வருந்தற்க என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். எ-று. (௯௪)

உரையுணர்விறந்துகாணுமொருபரனன்பாலோது
மருமைநன்மொழியைக்கேளாவகமகிழ்ந்தனுக்கைபெற்றவ்
விருள்படப்பொதுளுங்கானத்தெய்தியதிஃதுநிற்கப்
பெரியவச்சுவத்தக்கானின்வளமையைப்பேசுலுற்றும்.

இ-ள். சொல்லும்மனமு மிறந்துதரிசிக்கின்ற ஏகராகிய சிவபெருமான் அன்பினாலே யருளிச்செய்கின்ற அருமையாகிய நல்ல திருவாக்கைக்கேட்டு, மனமகிழ்ந்து விடைபெற்று, அந்த இருளுண்டாகநெருங்கும் அரசவனத்தை (மயில்) அடைந்தது. இதற்கு, (இனிப்) பெரிய அரசவனத்தின்பெருமையை யாம் சொல்வேமாயினேம். எ-று. (௯௫)

வேறு.

மருவலுதுநால்வேதம்வாயின்விளங்குதலானு
மருமையானதவமுனிவரநேகர்தமைப்பெறலானு
முரியமணஞ்செறிநதும்பூவுயிர்த்துவளர்த்திடலானும்
பெருமைபெறுமரசவனமெமைநிகர்க்கும்பெற்றிமைத்தால்.

இ-ள். பொருந்துகின்ற நான்குவேதங்களும் தன்னிடத்தில் விளங்குத
லினாலும், அருமையாகிய தவத்தையுடைய முனிவர் அநேகரை (இருக்கு
ம்படி.) பெறுதலினாலும், உரிமையாகிய மணஞ்செறிந்த நல்லபுட்பங்களைத்
தோற்றி வளர்த்தலினாலும், பெருமையைப்பொருந்தும் அரசவனம் நம்
மையொக்கும் தன்மையையுடையது. எ-று. பிரமாவிற்கியையப் பொருள்
கொள்ளுங்கால், நான்குவேதங்களும் வாயிற்கேள்வதலினாலும், முனிவரநே
கரைப்புதல்வராகப் பெறுதலினாலும், நறிய உந்திக்கமலந்தோற்றுவித்து
வளர்த்தலினாலும் எனக்கொள்க. உரிமையாகிய கூட்டமான நல்ல உல
கைச்சிருட்டித்து வளர்த்தலால் எனினும்பொருந்தும். (கூக)

வாலாறுநீண்டதன்னும்வன்கோடுபெறலானுந்
தேனியிருநலுந்துளவத்தொரியலான்றனைமானு
மீனமிலாக்களகண்டமெய்தியழிவற்றிடலாற்
பான்மதியக்கொழுந்தணியும்பரமனையுநிகராமே.

இ-ள். ஆகாயத்தைப்பொருந்த நீண்டருப்பதினாலும், வலிய கொம்பை
ப்பெறுதலினாலும், வன்னிகளமொய்க்கின்ற நறுமணம்பொருந்தும் துழாய்
மாலையினையுடைய விட்டுணுவைப்போலும். குற்றமில்லாத குயிலைப்பொரு
ந்தி யழிவின்றியிருத்தலால், வெண்மையாகிய இளம்பிறையையணியும் சிவ
பெருமானையும்கோலும். எ-று. விட்டுணுவிற்றியையப் பொருள்கொள்ளுங்
கால், நெடிய வாடிவைப்பொருந்தலானும், வலிய பாஞ்சசன்னியமென்
னுஞ் சங்கைப்பெறலானும் எனவும்; சிவபெருமானுக்கியையப் பொருள்
கொள்ளுங்கால், கரிய கண்டத்தைப்பொருந்தி அழிவற்றிருத்தலால் என
வும் கொள்க. (கூஎ)

இரசதவெற்பினைநிகர்ப்பவெல்லையில்சேணுயர்ந்திடலாற்
பிரசமரைமலரலர்த்தும்பெருமானேமுதற்கோள்கள்
பரியதுகடவாதுருழ்போவர்பகருங்கா
லரசமரங்கடக்கும்வலியாவருக்குமரிதாமே.

இ-ள். வெள்ளிமலையாகிய கைலையங்கிரியைப்போல அளவற்ற தூரம்
உயருதலினால், தேனையுடைய தாமரைமலரை அலர்த்துகின்ற சூரியன்
முதலாகிய நிரகங்கள் புகழ்ந்து அவ்வனத்தைக்கடவாமற் சூழ்ந்துபோவர்
கள். சொல்லுமிடத்து அரசமரத்தைக்கடக்கும் வலிமை எவர்க்கும் அரி
தாம். எ-று. அரசமரங்கடக்கும் வலியாவருக்குமரிதாம் என்பது, அரசன்
போரை வெல்லும்வலிமை எவர்க்குமரிதாமென வேறுமொருபொருடோ
ன்றின்றது. (கூஅ)

மல்லனெடுத்திரள் கோட்டவண்ட விராணிழல்பாப்பு
நல்லவனந்தனின் முனிவர்நாளுமகம்புரிவுறலாற்
செல்லியற்றிண்புகைவெளியிற்சேர்ந்துபரந்தனவன்றோ
வெல்லையிலாவாகாயத்தெய்தியிடுங்கறுப்பாமே.

இ-ள். பெருமையாகிய நெடிய திரண்ட கோட்டின்கணுள்ள வளவிய
தளிர்களால் நிழலைப்பாப்புகின்ற நல்ல அரசவனத்திலே, இருடிகள் காடோ
றும் யாகத்தைச்செய்தலினால், செல்லு மியல்பினையுடைய துணிய்த்தபுகை
ஆகாயத்திற் பொருந்திப் பரந்தனவன்றோ வரம்பிகந்த (அந்த) ஆகாயத்திற்
பொருந்துங் கறுப்பாகும். ஏ-று. (௪௯௯)

அடைந்ததவப்பெருமுனிவராச்சிராமந்தொறுமிருந்து
மடந்தையர்கள் புனல்படிவானிடைதுவளவரகோக்கி
நடந்தநடைக்குளநாணிநளினமலர்மிசைச்சேருந்
தடந்தவளத்தரசவனந்தழைத்தவளத்தரசவனம்.

இ-ள். தவத்தைப்பொருந்திய பெருமையாகிய இருடிகளின் ஆச்சிராம
ங்கள்தொறுமிருந்து (அவர்களுடைய) பெண்கள் நீரின்மூழ்கும்படி. இடை
துடங்க வருதலைப்பார்த்துத் (தாங்கள்) நடந்தநடைக்கு மனம் நாணமடை
ந்து தாமரைமலரிற்புக்கொதுங்கும் வெண்மையையுடைய அரசவன்னங்
கள் மிகுத்த தடாகங்களின் வளத்தையுடைத்து (அந்த) அரசவனம். ஏ-று.
வளத்தது-வளத்து என விகாரமாயிற்று. (௫௦௦)

இத்தகையபெருவளத்தினரசவனத்திடைதுழைந்து
மொய்த்தமலர்ப்புனற்றடத்தின்மூழ்கினினையாடிப்பின்
சித்தர்முனிவரர்கடமைத்தெரிசித்தங்கவர்மொழியாற்
புத்தியுடன்பாடாணம்போல்கையுநன்கெனவுணர்ந்தே.

இ-ள். இத்தகையமையையுடைய பெரிய வளஞ்செறிந்த அரசவனத்
தின்கண் (மயில்) துழைந்து, நெருங்கிய பூவையுடைய நீர்பொருந்திய தடா
கத்தில் முழுகி வினையாடி, பின்னர் (ஆண்டுள்ள) சித்தர் முனிவர்களைத்
தரிசித்து, அவர் வாக்கால் கல்லுப்போல்கையும் நன்றென்று புத்தியினு
லறிந்து, ஏ-று. அவர்வாக்காலறிந்தெனக் கூட்டுக. (௫௦௧)

எத்திசையுந்தனியுலவியெய்திவனநந்தலைவா
யத்தனிணையலாடியையநினையாமனினைந்தங்க
ணுத்தரத்தின்றிசைநோக்கியோங்கலெனவுருப்புணைந்து
சத்துமாத்திரமாகச்சார்ந்ததுநன்மயின்மாதேதா.

இ-ள். எத்திக்குணந் தனியேயுலாவி, அரசவனத்தின் நடுவிற்போய்,
சிவபெருமானுடைய உபய பாதாரவந்தங்களைப் (பின்) நினைப்பறநினைந்து,
அவ்விடத்தில் உத்தரதிசையைப்பார்த்து மலையைப்போலவடிவெடுத்து,
உண்மைமயமாய் நல்ல மயில் இருந்தது. ஏ-று. (௫௦௨)

இக்கதையைமெய்யன்பினிசைத்தோர்களினிசென்றே
பக்கமொடுகேட்டவரும்பலி முல்லைநாணவொளி
கக்குறுவெண்ணைகச்சிதன்காதலன்போலுலகின்மிசை
மிக்கசொழந்திருவினொடுபிரியறவிற்றிருப்பாரோ.

இ-ள். இச்சரித்திரத்தை மெய்யன்போடு படித்தவர்களும், இனிமை
யுடைந்தென்று அன்போடு கேட்டவர்களும், குளிர்ச்சியையுடைய முல்லை
யரும்பும் நாணவொளியைக்காலும் வெண்மையாகிய பற்களையுடைய
இந்திரானியின் நாயகனாகிய இந்திரனைப்போல் உலகத்தின்மீது மேலான
நற்செல்வத்திடுகொடு கோர்ப்பீங்க விற்றிருப்பார்கள். எ-று. பக்கம்-பக்கமென்
னறிற்று. (௧௦௩)

என்றுமுழுமுதுமுணர்ந்தநாரதமாமுனிக்குசைத்தான்
மன்றல்கமழ்செங்கமலமலருறைவொனெனச் சூத
னன்றறிமாதவர் கேட்டபக விற்றிகாள்முதத்தோன்பின்
குன்றலருந்தவமுனிக்குக்கறியகாதையொழிவான்.

இ-ள். என்று எல்லாவற்றையுமறிந்த நாரதமகாமுனிவருக்குச்சொன்
னார், நறுமணங்கமழ்ந்த செந்தாமரையாசனத்தில் விற்றிருக்கின்ற பிரமா
வென்று சூதமுனிவர் கண்மையுணர்ந்த கைபிசாரணியமுனிவர்கள் கேட்
பக்கறி, பிரமா பின்பு குறைதலில்லாத தவத்தையுடைய அந் நாரதமு
னிவருக்குச் சொன்ன கதையைச் சொல்வார். எ-று. சூதன் நவிற்றிமொழி
வான் எனக் கூட்டுக. (௧௦௪)

மயூரகிரியின் வரலாறுரைத்தசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் கஉக.

இரண்டாவது

மயூரகிரியிற் குமாரகவாமி தோற்றியசருக்கம்.

தேன்முாலும்புகந்துளவோன்றேகமுறழ்மணியெருத்தின்திற
கார்மஞ்சை, காவின்மலையாய்விந்ததுரைத்தனைகேட்டுளங்கனித்
தேன்கந்தவடா, னுவினஞ்செர்ந்ததன்சாபமகற்றியவனுறைந்தத
னைநவில்வாயென்ன, மான்மகள் கொண்கனைநினைந்து கலைமகடன்ம
னுவனினைவழங்கல்செய்வான்.

இ-ள். வண்டுகள் ஒலிக்கும் பசிய துழாய்மாலையையுடைய விட்டுணு
வினது திருமேனியைப்போன்ற நீலநிறம்பொருந்திய பிடரையும் சிறைய
யுமுடைய மயில், வனத்திலே மலையாக விருந்ததனைச் சொல்லியருளினீர்.
(அதனைக்) கேட்டு மனங்கனித்தேன். கப்பிரமணியப்பெருமான் நான்சாகிய

பகுப்புடைய பூமியில்வந்து அதனுடைய சாபத்தைநீக்கி, அம்மலையிலெழுந்தருளிமிருந்தமையைச் சொல்லியருளுகவென்று (நாரதமுனிவர்) கூற, வள்ளிமனாளராகிய சுப்பிரமணியப்பெருமானைத் தியானித்து, சரசுவதிமனாளராகிய பிரமா இவற்றைச்சொல்வார். எ-று. (க)

துங்கமிகுபசுந்தோகைதன்சரிதமீதிப்பாற்சூரர்தம்மை
யங்கழைத்துச்சிறிது முனிந்தம்பவளவாயதனாலறைவானீவி
ரிங்கெமதுமயிற்கிடையூறியற்றினீரிப்பிழையாலிங்ஙனீங்கி [ரூன்.
வெங்கொலைசெய்ததுகணுடையசுரர்களாய்ப்பிறந்துநில மேவுமென்

இ-ள். உயர்ச்சிமிக்க பசியமயிலின் சரித்திரமிது. இதன்பின் (முருகக்கடவுள்) வீரராகிய சூரனாதியரை அவ்விடத்திலழைத்துச் சுற்றேகோபித்து, அழகிய பவளம்போலும் திருவாயினால் அருளிச்செய்வார்: நீங்கள் இங்கே நமது மயில்வாகனத்திற்கு இடையூறுசெய்தீர்கள்; இத்தவற்றினால் இவ்விடத்தைநீங்கிக் கொடியகொலையைப்புரியும் தனுகண்மையையுடைய அசுரர்களாய் அவதரித்துப் பூமியில் இருங்கள் என்றார். எ-று. (உ)

ஆயவுரைசெவிப்பு கலுமுடல்பனிப்பெட்டுயிர்த்துள்ளச்சந்தேதாநுந்
தாயனையாய்சிவகுமரவெழில்பொருந்திப்பாற்கடல்சூழ்சாகத்தீவின்
மேயினநற்றிருவினொடுநின்னழிவில்பதமதனைவிரும்பியந்தத்
தூயபெருந்திருவிழந்துதண்டலைசூழ்வயற்காஞ்சிதுன்னிமேமால்.

இ-ள். அத்திருவாக்குக் காதிற்புகுதலும் சரீரநடுங்கப் பெருமூச்சுவிட்டு மனப்பயத்தோடும் மாதாவையொத்தவரே, சிவகுமாரரே, அழகைப்பொருந்தி, பாற்கடல்சூழ்ந்த சாகத்தீவிலே நல்ல செல்வத்தோடும் இருந்தோம்; (பின்) தேவரீருடைய அழிவற்றபதத்தைவிரும்பி, அந்தப் பரிசுத்தமாகிய பெரிய செல்வத்தை இழந்து, சோலைசூழ்ந்த வயலையுடைய காஞ்சினகரில்வந்தோம். எ-று. உனதுபதமென்றது வாகனமாதல். (ங)

யாவரெவைவேண்டினர்வேண்டியபடியேயருள் காஞ்சியிசனுள்ள
மேவுறவைத்துனதுவாகனமாகும்படியங்ஙன்விழைந்துநோற்றோ
மாவடியிலுறைபவர்முனரியதவம்புரியுமெமைமதியாதுற்ற [ரோ.
தேவர்மனத்தழுக்காற்றான் மயிலின்முனமெமதுசெய்கை செய்பினு

இ-ள். எவர் எவற்றைவேண்டினாரோ (அவர்க்கு அவற்றை) வேண்டியபடியேகொடுத்தருளும் ஏகாம்பரநாதசுவாமியை மனத்திற்பொருந்தத்தியானித்துத் தேவரீருடைய வாகனமாகும்படி அவ்விடத்தில் விரும்பித் தவஞ்செய்தோம். (அங்ஙனம்) ஏகாம்பரநாதசுவாமியின் முன்னரே (இருந்து) அரியதவத்தைச்செய்யும் எம்மைச் (சிறிதும்) மதியாமல்வந்த தேவர்கள் மனத்தின்கணுள்ள பொருமையினால் மயிலினுக்கு முன்னரே (சென்று) நமது செய்கையைச்சொன்னார்கள். எ-று. (சா)

அந்தமொழியஞ்செவியின் முதல்வெதுப்பமனங்கொதித்திங்க
ழைத்ததெம்மை, முந்துபகைபுரிதிறத்தால்யா முமிழைத்தோமிதனை
முற்றவோர்ந்து, மிக்தவுரை சொற்றனையானின்சரணமலமலரின்றி
வேறு, சொந்தமுதுங்கதியுள் வேர்பொறுத்தருள்கவெனப்பணிந்து
சொல்லினோ.

இ-ள். அந்தவசனம் செவியகத்தின்மூலத்தைவெதுப்ப, மனங் கொதி
ப்படைந்து (மயில்) இங்கே எம்மையழைத்தது. முன்னே (அத்தேவர்)
பகையை அமக்குச் செய்ததன்மையினால் அடியோங்களுந் இதனைச்செய்
தோம்; (இவற்றை) நன்னாயறிந்தும் இச்சாபத்தை அருளிச்செய்தீர். தேவரீ
ருடைய பாதாவிந்தங்களுன்றி வேறாக உரிமையான கதியுண்டோ, (அடி-
யேஞ்செய்தபிழையைப்) பொறுத்தருள்கவென்று வணங்கி விண்ணப்பஞ்
செய்தார்கள். எ-று.

(௫)

தீயவர்பாலருட்டி-றமுஞ் சான்றவர்பாற்சினந்திகழ்வுஞ் சேர்ந்
தோர்தங்கண், மேயவறம்பாவத்துக் கீடாகவினையுமென்மெய்யே
யாகக், காயழல்வேற்கூரனொடுவாட்டடக்கைப்பதுமனுநற்காயமொ
ன்றாய்ச், தீயமுதகம்பாணை முகஞ்சிங்கனூந்தாரகனுமாய்ச்செனிக்கம
ன்கே.

இ-ள். துட்டரிடத்தில் அருட்டன்மையும் சிட்டரிடத்திற் கோபத்தன்
மையும் (அவரைச்) சேர்ந்தோருடைய பொருந்திய புண்ணியபாவத்திற்கீ
டாக உண்டாரும் என்னை சத்தியமேயாக, சுடுகின்ற அக்கினியைக் காலும்
வேலையுடைய சூரனும் வானைத்தாங்கிய பெரிய கையையுடைய பதுமனும்
நல்ல ஓருடம்புடையராகவும், சிங்கனூந் தாரகனும் சிங்கமுகம் யானைமுகம்
உடையராகவும் அவதரிக்க. எ-று. தீயவர்பாலருட்டி-றமுஞ்சான்றவர்பாற்
சினந்திகழ்வுஞ்சேர்ந்தோர்தங்கண், மேயவறம்பாவத்துக் கீடாகவினையுமென
ன்மெய்யேயாக என்பதனாற் போந்தபொருள்: சுப்பிரமணியப்பெருமான்
அருளுடையராகவும், அவரிடத்திற் கோபந்தோன்றியது, அவரை அடை
ந்த சூரனாகியருடைய பாவத்துக்கீடாக என்பதாம்.

(௬)

ஆகா மேர்வியிற்றேனன்றியண்டமொராயிரத்தெட்டுமரசுசெய்து
வாசவனொடுயாதுப்பாற் கீளாவிழைத்தோர்தமைவாட்டி வாழ்வீராங்
யிரவிடத்தோராறுமுகனெனவந்தவதரித்துநும்பாலெய்தி [கே
மாசுதற்றியமுதுளத்தினினைந்தவரந்தருதுமெனவழங்கினானே.

இ-ள். (அங்ஙன மவதரிக்குங்கால்) அகமயோனியில் அவதரித்து, ஆயி
ரத்தெட்டண்டத்தையும் அரகபுரிந்து, இத்திரன்முதலியோராய் உங்களி
டத்திற் குற்றஞ்செய்தோரை வருத்தி வாழ்க்கள். அக்காலத்தே, (யாம்)
மூகண்டபரமேசுவரவிடத்தில் அறுமுகங்களையுடைய பாலகராகவந்தவ
தரித்து நும்பரிடத்தில்வந்து குற்றத்தைநீக்கி, நடமுமனத்தில் நினைத்தவரத்
தைத் தருவேமென்று அருளிச்செய்தார். எ-று.

(௭)

இயமானனுரைகடக்கிலென்வருமோவென்றுமனத்தெண்ணி நான்கு, வயலோரும்மன்மதனிவ்வுலகழிக்கப்பெண்ணுருவாய்வந்த தொத்த, குயிலார்மென்மொழிமாதுமுனிக்குறும்புதறிக்குமொருகு டாரம்போல்வா, ளயில்போலுநெடுங்கண்ணுண்மயில்போலுமஞ்சா யலார்ந்தநீராள்.

இ-ள். (சூரன்முதலிய) நான்குவீரரும், யசமானனுடைய வாக்கை மீறினால் என்னசம்பவிக்குமோ என்று மனத்திலெண்ணி, மன்மதன் இவ் வுலகத்தை அழிக்கப் பெண்வடிவமாய்வந்தமையை நிகர்த்த குயில்போ ன்ற மிருதுவான சொல்லையுடைய பெண்ணும், முனிவரராகிய காட்டைத் தறிக்கும் ஒரு கோடரிபோல் வாரும், வேல்போலும் நெடிய கண்ணையுடையாரும், மயில்போலும் அழகிய சாயல்பொருந்திய குணத்தையுடையாரும் ஆகிய, ஏ-று.

மாயையெனுமகலஞ்சுன்மடவரலைக்காசிபன்னுன்மகிழ்ந்துபுல்லச் சேயெனவங்கவள்வயிற்றிற்சென்றுதித்தாமரியதவஞ்செய்துமுற்றி யாயிரத்தெட்டண்டமுநூற்றெட்டுகவாணுருமென்முழியாமெய்யுந் தூயபெருந்தவவலிமைச்சுக்கிரன்றன்சூழ்ச்சியினுற்றுன்னினுமே.

இ-ள். மாயை என்னும் அகன்ற நிதம்பத்தையுடைய பெண்ணைக் காசி பமுனிவான் உவந்துதழுவ, குழந்தைகளாக அவனுடைய வயிற்றிற்போய் அவதரித்து, சுத்தமாகிய பெரிய தவவலியையுடைய சுக்கிரனது உபாயத் தினால் அரிபதவஞ்செய்துமுடித்து, ஆயிரத்தெட்டண்டத்தையும், நூற்றெ ட்டுக வாழ்நாளையும், என்றும் அழியாத-சரீரத்தையும், பெற்றார்கள். ஏ-று.

இந்திரனேமுதலினர்தமுலகடைந்துவிசயஞ்செய்தோர்வா சப், பைந்தருவினறுந்துணர்த்தாரிமையவரைமீனெடுக்கப்பணிந்து ப்பேழ்வாய், நந்துதிகழ்செங்கமலமலர்க்கரத்தோன்றனையடக்கினல த்தையோட்டி, வெந்திறலிற்கொடுங்கோன்மைபுரிந்துலகம்வருந்தி யுறமேவினுமே.

இ-ள். இந்திராதிதேவர்களுடைய உலகை அடைந்து (அவர்களை) வெ ற்றிகொண்டு, இதழ்செறிந்த வாசத்தையுடைய பசிய ஐந்தருவினது நறிய கொத்துக்களில் அலராரின்ற பூமாலையை அணிந்த தேவரை மீன்சுமக்கும் படி கட்டளைசெய்து, பெரிய வாயினையுடைய (பாஞ்சசன்னியமென்னுஞ்) சங்குவிளங்குஞ் செந்தாமரைமலர்போலங் கையினையுடைய விட்டுணுவைக் கீழ்ப்படுத்தி, நீதியைநீக்கி, வெவ்வியவலியினுற் கொடுங்கோல்செலுத்தி (அதனால்) உலகம்வருந்த இருந்தார்கள். ஏ-று.

வேறு.

தாவாத்திறல்சேரனையவராற்றருக்கற்றழியுய்யாமெல்லா மாவாவிதுவுமழுகுகொலைவளியேமகாரரான்மெலிந்தோந் தேவேதக்கன்மகந்தனினீசெப்புஞ்சாபப்பிணியுற்றேந் தாவாய்காவாயெனநந்திகழலிற்பணிந்துமொழிந்தனமால்.

இ-ள். கெடாத வலியையுடைய அந்தச் சூரனாகியாற் களிப்பின்றி (மனம்) அழியும் நாமெல்லாம், ஆ ஆ இதுவும் (அருகையுடைய) தேவரீருக் கழகா! எளிமேயாம் அகரால் மெலிவடைந்தோம்; தெய்வமே, தக்கனு டையபாகத்தில் தேவரீர்கடறிய சாபநோயைப்பொருத்தினோம்; (அடியே மைக்) காத்தருளுக காத்தருளுக என்று திருநந்திதேவருடைய பாதங்களில் வணங்கி விண்ணப்பஞ்செய்தோம். எ-று. (௧௧)

நந்திரிபங்கிநந்திமுன்போய்நவின்னாபீண்டாங்கெடையுய்ப்ப
ளிந்துவணையுஞ்சுடைக்கற்சைநயினைமுனெமதுகுறையிரப்பச்
சுந்தைவருத்தந்தீர்த்துமெனத்திருவாய்மலர்ந்தானதுகௌ [னமால்
வயந்தோமுய்ந்தோமெனவிடைகொண் டியர்மேருவின்கணுறைந்த

இ-ள். திருநந்திதேவர் இரங்கி, சிவபெருமானுக்கு முன்போய் (எங்கு றையைக்) கடறித் திரும்பிவந்து எம்மை யுள்ளோபுகுத்த, (யாம்) சந்திரன் பொருத்தஞ் சடாமுடிவையுடைய சிவபெருமானது திருமுன் நங்குறை யைக்கடறி யிரக்க, (அவர், நமது) மனக்கவலையைத் தீர்ப்போமென்று அருளிச்செய்தார், அதனைக்கேட்டு, (இனி) உய்ந்தோம் உய்ந்தோம் என்று விடைமெற்று உயர்ந்த மேருகிரியிலிருந்தோம். எ-று. (௧௨)

தக்கன்மகனா முருவொழித்திடய மவான்மகனாந்தலைநினை
முக்கண்முர்த்திமனைந்தருளிமுசுமோராறாய்க்குகற்றாங்கி
மிக்க துதலின்பொறியாறாய்விழ்த்தியுலவைவயிடத்துதவப்
புக்கவனனுக்கதுகொடுப்பவதுவுங்கங்கைபுகுத்தியதால்.

இ-ள். தக்கனுடைய மகளாகிய வடிவத்தைநீக்கி மலையரசகுமாரியா றிய உமாதேவியாரைச் சிவபெருமான் விவாகஞ்செய்து, ஆறுமுகங்களைப் பொருத்திக் குமாரசுவாமியைத்தாங்கி, மேலான நெற்றிக்கண்களினின்றும் ஆறுபொறிகளாய் வீழ்ச்செய்து, வாயுவினிடத்திற்கொடுக்க, அந்தவாயு (தனக்கு முன்) வந்த அக்கினிக்குக்கொடுக்க, அந்த அக்கினியுங் கங்கை யிற்கெழுத்தியது. எ-று. (௧௩)

கங்கைகொண்டுபோய்ச்சாவணத்திற்குமுதுய்த்திடலுமகவாறாய்த்
தங்கிவிளையாட்டயாவனனுமையாள் கணவனுடன்சார்ந்தே
யங்கைகொடுசேர்த்தெடுத்தனைப்பமுகமோராறாயாரிரண்டு
செங்கைவிழிகண்முரவாறாயுருவமொன்றாய்த்திகழ்ந்தனனே.

இ-ள். கங்கைகொண்டுபோய்ச் சாவணப்பொய்கையில் விரைவாக விடுதலாம், ஆறுகுழந்தைகளாய்ப்பொருந்தி விளையாடலைச்செய்ய, அவ்விடத் திற் பார்ப்பதியார், நாயகராகிய சிவபெருமானோடு வந்து, அழகிய கையாற் கேர்த்து வகுத்து அனைக்க, (குமாரசுவாமி) முகம் ஆராய், சிவந்த கை பன் னிரண்டாய், கண் பதினெட்டாய், (விளங்கும்) ஒரு திருவுருவமாகத்தோ ன்றினார். எ-று. (௧௪)

சேயைமுலைப்பாலமுதருத்திச்சிவன்னைக்கொடுப்பப்பல்லுரிர்க்குந்
தாயையனையானன்பிடும்வாங்கித்தனதுமார்பனைத்துத்
தாயதிருவுச்சியைமோந்துதுள்ளிக்களித்தவ்விருவொடு
மேயெனளவைதறிற்கைலைக்கேகிமகிழ்வினினிதிருந்தான்.

இ-ள். (பார்ப்பதியார்) குழந்தையை முலைப்பாலமுதை ஊட்டிச் சிவ
பெருமானுடைய திருக்கரத்திற்கொடுக்க, பல உயிர்களுக்குந் தாயையொ
த்த அவர் (அக்குமாரரை) அன்பினுடன்வாங்கி, தமது திருமார்பிலனை
த்து, சுத்தமான அழகிய உச்சியைமோந்து, துள்ளிக் களிப்படைந்து பார்ப்
பதியார் பாலகர் ஆகிய அவ்விருவரோடும் விரைவில் திருக்கைலாசமலைக்
குப்போய் மகிழ்ச்சியோடு சுகமாகலிருந்தார். எ-று. (46)

தடக்குஞ்சரத்தினுரிபுனைந்ததலைவன்முனமம்பிலைகவிரைந்து
நடக்கும்பொழுதினாபுரத்தினவமாபணிகளுதிர்ந்திலங்கிக்
கிடக்குமவையிற்சத்திகளொன்பதின்மர்பிறந்தார்கிளர்முலைகள்
வடக்குன்றனையவவரையரன்விரும்பக்கருப்பம்வாய்த்தனரால்.

இ-ள். பெரிய யானையினது தோலை அணிந்த சிவபெருமானுக்கு முன்
னாகப் பார்ப்பதியார் விரைந்து செல்லும்பொழுதில் (அவருடைய) சிலம்பி
னின்றும் உதிர்ந்து விளங்கிக்கிடக்கும் நவரத்தினங்களில் நவசத்திகள்தோ
ன்றினார்கள். கிளருகின்ற முலைகள் (முத்து) வடத்தையணிந்த மலைபோ
ன்ற அவரைச் சிவபெருமான் விரும்பி (நோக்க, அவர்கள்) கருப்பங்கொண்
டார்கள். எ-று. (47)

அன்னோருயிர்த்தார்வாகுமுதலிலக்கத்தொன்பாண்டல்வீர
ரொன்னார்புகழுவவனுசருடனையாடியமர்ந்திடுநாட்
டுன்னவியாங்கன்பரமனடிதொழுதுஞராலமெலிந்தோ
மென்னுவுரைப்பமகனையழைத்திறையோனிதனையியம்புவாள்.

இ-ள். அவர்கள், வீரவாகுமுதலான இலக்கத்தொன்பது வலியவீர
ரைப்பெற்றார்கள். பகைவர்புகழும் அந்தத் தம்பியருடன் (குமாரகவாமி)
திருவிளையாடல்செய்து வீற்றிருக்குநாளில், நாங்கள்போய்ச் சிவபெருமா
னுடைய பாதங்களைவணங்கி, குரனால் மிக மெலிந்தோமென்று விண்ணப்
பஞ்செய்ய, அவர் புதல்வரை அழைத்து இதனை அருளிச்செய்வார். எ-று. (48)

சூராதியரைக்கொன்றிமையோர் துயரந்தோலைத்துவருகவென
வாரார்முலையாள் கணவனுரைவழங்கிப்பதினோருருத்திரரைச்
சீரார்படையாயளித்தருளித்திறல்வேலொன்றுமமைத்ததவித்
தாரார்புயத்தோன்வாசுவெனுந்தனையன்முதலோரையுமுதவா.

இ-ள். சூரனாதியோரைவதைத்துத், தேவர்களுடைய துயரத்தைத்தீர்
த்து வருகவென்று, கச்சப்பொருந்திய முலையினையுடைய பார்ப்பதிமனா
ராகிய சிவபெருமான் அருளிச்செய்து, பதினோருருத்திரரைச் சிறப்பாற்ற

படைகளாகக் கொடுத்தருளி, வலிய வேலொன்றையுமுண்டாக்கிக்கொடுத்தது, மாலைபொருந்திய புயந்தையுடைய வீரவாகு என்னும் புதல்வன் முதலானோரையும் (அப்புதல்வர்க்குப் படைத்துணையாகக்) கொடுத்து, எ-று.

திணிதோள்வலத்தவண்டவாபரணன் முதலாந்திரள்வெள்ளக் கணிதாபிரண்டாயிரம்பூதந்தேரொன்றுதவிக்கருணையுடனணையாமதலாய்போய்வருதியென்னக்குரவாடிவீழ்ந்து பணியாவெழுந்தவிடைகொண்டுபரிதிமணித்தேர்மேற்கொண்டான்

இ-ள். திண்ணிய புயவலியையுடைய அண்டவாபரணர் முதலான திரண்ட இரண்டாயிரம்வெள்ளம் என்னுந் தொகையையுடைய பூதங்களை யுந் தேரொன்றையும் கொடுத்து, நிருபையுடன் அணைத்து, மகனே, போய்வருக என்று பணிக்க, (அவர்) பிதாமாதாவாகிய இருவருடைய பாதங்களில் விழுந்து வணங்கி எழுந்து விடைபெற்று, சூரியனையொத்த ரத்தினங்கடமுத்திய தேர்மீது ஏறினார், எ-று. (கக)

வேறு.

சங்குபேரிகைசல்லிகைகுடமுழாவியம்பப்
பொங்குபூழிவான்போர்த்திடப்போந்துதாரகனைத்
தாங்கவன்றிலங்கிரியுடன்றுணித்துவானவரோ
டெங்கனையகன்செந்தியம்பதியில்வந்திறுத்தான்.

இ-ள். சங்கம் பேரிகை சல்லிகை குடமுழா ஆகிய வாத்தியங்கள் ஒலிக்க, நொருகின்ற தூளி ஆகாயத்தைமூட, போய்த் தாரகனை உயர்ச்சி பொருந்திய நொஞ்சமையுடன்பிளந்து, தேவர்களோடு குமாரசுவாமி திருச் செந்திப்பதியில் வந்துசேர்ந்து, எ-று. (உ௦)

வீரவாகுனெனுப்திடையைத் தாதிடைவிடுத்துச்
சூரனென்றதப்பாந்திகன்பற்பலசொல்லி
மாராபார்பினனகங்கொளாதிகழந்தமையறிந்து
தீரவெம்படைக்கடலுடன்மகேந்திரஞ்சென்றான்.

இ-ள். வீரவாகு என்னும் வீரனைத் தூதாக அனுப்பி, சூரனுடைய மனத்திற் பொருந்தப் புத்திகள் பற்பலவற்றைக்கூறுவித்து, பதக்கமணிந்த மார்பினையுடைய அவன் மனத்தில் (அவற்றைக்) கொள்ளாது தள்ளினமையை அறிந்து, வீரத்தையுடைய வெவ்விய சேனைக்கடலோடு மகேந்திர நகரை அடைந்து, எ-று. (உ௧)

பாதுமீகாபனூந்தனையனைப்பாய்புலிவெருவுங்
காதுலாந்தொடைச்சிங்கமா முகன்றனைக்காதித்
தானைகாவலர்தங்களைத்தடிந்துநாளாறிற்
கனல்வாரசிலைச்சூரனைவேலினுற்கொன்றான்.

இ-ள். பாதுமீகாபனாகிய புத்திரனையும் பாய்கின்றபுலியும் அஞ்சும் வாகனை பொருந்திய மாலையினையுடைய சிங்கமுகனாகிய தம்பியையுங்கொ

ன்று, சேனாபதிகளைவதைத்து, ஆறுநாளில் வளைந்த நீண்டவில்லையுடைய சூரனை வேற்படையினாற்கொன்றார். ஏ-று, பானுகோபனைக்கொன்று என்பது, இயற்றினுன்றொழில் ஏவினான்மேலேற்றிக் கூறப்பட்டது. (உஉ)

சயிலவெம்புயப்படைஞர்கடம்பிமார்வெள்ள
மயுதகோடியீரிலக்கமுந்தனயர்களாயாரு
மியையுஞ்செல்வமுமிழந்தனன்சூரனேலிங்ஙன்
மயலினாற்றிருச்செருக்குளோர்மடமையார்மதிப்பார்.

இ-ள். மலைபோன்ற வெவ்விய புயங்களையுடைய சேனைத்தலைவர்களை யும், தம்பியர்களையும், பதினாயிரகோடியே இரண்டிலக்கம்வெள்ளஞ் சேனை களையும், புதல்வர்களனைவரையும், இயைந்த செல்வத்தையும் சூரனிழந்தா னாயின், இவ்வுலகத்தில் மயக்கத்தினாற் செல்வச்செருக்கினை யுடையாரது அறியாமையை யாவார்மதிப்பார். ஏ-று. (உங)

இம்மைநற்றவமுறுவந்திழுக்கினுங்கூடு
மம்மையென்பதுசரதமேயாகவெஞ்சூர
னும்மைமுற்றுநற்றவப்பயன்கூட்டுறவுடையாள்
செம்மறன்முனஞ்சேவலுமயிலுமாய்ச்சேர்ந்தான்.

இ-ள். இப்பிறப்பிற்செய்த நல்லதவம் இடையூறுவந்து தவறினும், வரு பிறப்பில்வந்து கூடுமென்பது உண்மையாக, கொடிய சூரபத்மன், கழிந்த பிறப்பிற்செய்த நல்லதவப்பயன் கூட்டிவைக்க, பார்ப்பதியாருடைய சூமா ரராகிய குமாரசுவாமியின்றிருமுன் கோழிச்சேவலும் மயிலுமாய்வந்தான். ஏ-று. (உச)

ஆலுமஞ்ஞையினேறியேகோழியாணதனை
யேலுந்தேர்மிசைநிறுவியேசெந்திவந்திறுத்து
வாலிதாம்பரங்குன்றினில்யானையின்வதுவைக்
கோலங்காட்டியேயமரர்தம்பதவியிற்சூறுகா.

இ-ள். நடிக்கின்ற (அம்) மயிலில் ஏறி, கோழிச்சேவலை இயையுந் தேரின்மீது (கொடியாக) நிறுத்தி, திருச்செந்திப்பதியை வந்தடைந்து, பரி சுத்தமாகிய திருப்பரங்குன்றில் தெய்வநாயகியம்மையாரை மணஞ்செய்த திருக்கோலத்தைத் தரிசிப்பித்து, பின் தேவருலகிற்சென்று, ஏ-று. ஆலு மஞ்ஞை அகவும்மயில் எனினும் பொருந்தும். (உரு)

கோடிமுப்பத்துமுன்றெனும்விண்ணவர்குமும
நீடுமாமுடிமலைச்சியேவலாரியைநிறுவிப்
பீடுகொண்டதோர்கைலையிற்பெட்புடனனுகித்
தேடுமென்புடைக்குரவர்தந்திருமுனஞ்சேர்ந்தான்.

இ-ள். முப்பத்துமுன்றுகோடி என்னும் எண்ணையுடைய தேவர்கள் நெருங்க இந்திரனை உயர்ந்த பெருமையாகிய முடியைச்சூட்டி நிறுத்தி, பெ

ருமையைக்கொண்ட கைலாசமலையில் விருப்புடன்போய், ஆராயும் அன்
பையுடைய பிதாவும் மாதாவுமாகிய இருவருடைய திருமுன்னே சென்று,
எ-று. (உசு)

அரியகாதலோடடியில்வீழ்ந்திறைஞ்சமுனனுக்கி
கரையில் காதலா லென்றியாங்காண்பமென்றிருந்த
சூரவான்புடன்றழீஇக்கொண்டு குமா வேள்வருக
வருகவென்றுதம்மடிபிசையிருத்தினார்மன்கோ.

இ-ள். அரியவிருப்புடன் பாதங்களில்விழுந்து நமஸ்கரிக்குமுன், அள
வில்லாத விருப்பினால் என்னைக்கு நாம் காண்போம் என்றிருந்த பிதாவு
மாதாவுமாகிய சிவபெருமானும் உமாதேவியாரும் சமீபித்து, அன்புடனே
அணைத்து, குமாரனே, வருக வருக என்று தங்கள் மடிமீது இருத்தினார்
கள். எ-று. (உசு)

துய்யவேணியா னறிகிலான்போலநீசூராம்
வெய்யனைத்தடிந்தெய்தினை யோவெனவிளம்ப
வையநின்னருட்கருணையாலட்டனென்னாப்
பையவாபிதழ்விள்ள லும்பரிவுடன்வியந்தார்.

இ-ள். பரிசுத்தமாகிய சடையினையுடைய சிவபெருமான், அறியாதவ
ரைப்போல (மகனே,) நீ சூரனாகிய கொடியனைவதைத்து வந்தனையோ
என்று அருளிச்செய்ய, பிதாவே, தேவரீருடைய அருளாகிய இருபையினால்
வதைத்தேனென்று மெல்லவாகக்கூறுதலும், (இருமுதுசூரவரும்) அன்புட
ன்வியந்தார்கள். எ-று. (உசு)

கந்தவெற்பினிலேகுறுங்கருத்துவந்தீர்ப்ப
வந்தவெற்பில்வந்திருந்தனனல்வளிபுனல்பா
ரிந்துசூரியன்வானியமானென்றுரைக்கு
நந்தலில்லதோரெண்வகைச்சோதியாநாதன்.

இ-ள். அக்ஷினி, வாயு, நீர், பூமி, சந்திரன், சூரியன், ஆகாயம், ஆன்
மா என்று சொல்லுகின்ற கெடுதலில்லாத அட்டமூர்த்தமாகிய குமாரக
வாமி, கந்தமலையிற் செல்லல்லேவண்டும் என்னும் எண்ணம்வந்திழுக்க அந்த
மலையிற்போய் வீற்றிருந்தருளினார். எ-று. (உசு)

வேறு.

கந்தவரையதளிற்சின்னாட்கழித்ததன்பின்
வந்துதடியாய்ச்செருத்தணியில்வைகினான்
சந்தணிபுமென்முலையாள் வள்ளியம்மைதன்சரிதஞ்
சிற்தையிகவிரும்பச்சென்றவணீசெப்பினையால்.

இ-ள். கந்தமலையிற் சிலநாளாக்கழித்தபின், தனியேவந்து செருத்தணி
மலையில்வீற்றிருந்தார். (அக்காலத்தில்) சந்தனத்தை அணிந்த மிருதுவான
முலைகளையுடைய வள்ளிகாயடுயாரது சரித்திரத்தைத் திருவுள்ளம் மிக விரு
ம்பும்வண்ணம் (முனிவனே,) அவ்விடத்தில் நீபோய்ச்சொன்னாய். எ-று.()

நாதனெனும்வள்ளிமலைநாமவேனம்பிசெய்த
மாதவத்தான்மாரின்வயிற்றுதித்துவந்துள்ள
காதலியையோவியர்க்குந்தீட்டவொண்ணுக்கட்டழகின்
முதலரும்பூங்குழலைக்காண்டுமெனத்தானெழுந்தான்.

இ-ள். வள்ளிமலைக்கு அதிபனென்னும் அச்சத்தைத்தருகின்ற வேலை
யுடைய நம்பியென்பவன்செய்த பெருமையாகிய தவத்தால் மாரின்வயிற்
றிலேதோன்றி வளர்ந்த மனையாட்டியை, சித்திரகாரருக்கும் எழுதமுடியாத
பேரழகைப்பொருந்திய மகரந்தம்விரிந்த பூவைமுடித்த கூந்தலையுடைய
வரை, காண்போம் என்று எழுந்தார். எ-று. வருதல்-வளர்தல். (நக)

வண்டாரும்பூங்குழலைவள்ளிமலைபோய்ப்புகுந்து
கண்டானவள்வடிவக்கட்டழகையள்ளியள்ளி
யுண்டான்விழியாலுளங்குளிர்ந்தான்பித்தரின்வாய்
விண்டாரிரந்தான்முனிந்தாள்விளங்கிழையே.

இ-ள். வண்டுகள் (தேனை) உண்ணும் பூவைமுடித்த கூந்தலையுடைய
வள்ளிநாயகியாரை வள்ளிமலையிற்போய்ப் பார்த்து, அவருடைய வடிவத்தி
லுள்ள பேரழகை அள்ளியள்ளிக் கண்ணால் உண்டு மனங்குளிர்ந்து, பித்த
ரைப்போலப் பிதற்றி யாசித்தார். (அதுகண்டு,) விளங்கும் ஆபரணத்தை
யுடைய வள்ளிநாயகியார் கோபித்தார். எ-று. (நஉ)

வள்ளியம்மைசெந்தாமரையடியில்வீழ்ந்திறைஞ்ச
வுள்ளங்கவலாவொதுங்குதுலுந்தன்னையினுற்
றெள்ளமுதமன்னுரைச்சேர்ந்துகொடுபோகுதுலுங்
கள்ளனிவனென்றெயினர்பின்னொடர்ந்துகண்டனரே.

இ-ள். (அப்பொழுது) வள்ளிநாயகியாருடைய செந்தாமரைமலரை
யொக்கும் பாதங்களில் விழுந்துவணங்க, (அவர்) மனம்வருந்தி ஒதுங்க
வும், தமது தமையனாராகிய விநாயகக்கடவுளால் தெளிந்த அமிர்துபோ
ன்ற அவரைப்புணர்ந்து (பின்) கொண்டுபோதலும், வேடர்கள் திருடன்
இவன் என்று பின்னொடர்ந்துபோய்க் கண்டார்கள். எ-று. (நங)

சாயாவிறலுழவைச்சங்கமதைக்கொன்றுழக்கு
மாயாமடங்கலினைமான்கூட்டங்கொட்டறல்போற்
சேயானைச்சுற்றியமர்செய்திடலுஞ்சேவல்கொடு
பாயாதவேங்கைத்தார்ப்பற்றலரைக்கொன்றனனை.

இ-ள். கெடாத வலியையுடைய புலிக்கூட்டத்தைக் கொன்று உழங்
குகின்ற தோலாத சிங்கத்தை மான்கூட்டஞ் சூழ்நல்போல, (வேடர்கள்)
குமாரசுவாமியைச்சூழ்ந்து போர்செய்தலும், (தமது கொடியாகிய) சேவ
லினால் வேங்கைப்பூமாலையினையுடைய பகைவர்களாகிய அவர்களைவதைத்
தார். எ-று. (நச)

மங்கையாவள்வருந்தவாடே லெனவவரை
யங்கணைமுப்பவவர்வந்தடியிறைஞ்சி
நங்கைதனைத்தருதுமென்னவள் விநாயகியைப்
பொங்குமழல்சான்றாகமங்கலநாண் பூட்டி னான்.

இ-ள். வள்ளிநாயகி (அதுகண்டு) வருந்த, தளரேல் என்று அந்தவேட
ரை அப்பொழுது எழுப்ப, அவர்கள்வந்து பாதத்தில்வணங்கிக் குமாரியை
விவாகஞ்செய்து தருவோம். என்றுசொல்ல, அவரைச் சுவாலிக்கும் அக்கினி
சாட்சியாகத் திருமங்கலியதாரணஞ்செய்தார். எ-று. (நடு)

வேறு.

அன்னமென்னையாள் வள்ளியம்மையோடாங்குநீங்கிப்
பொன்னணிமதில்குழிகேயாயிற்செருத்தணிபுகுந்துவைகிக்
கன்னலிற்சுனிந்தமென்சொற்கடவுளர்பெருமான்பாவை
மன்னியகந்தக்குன்றில்வந்து வீற்றிருந்தான்மாதோ.

இ-ள். அன்னம்போன்ற மென்மையாகிய நடையிலையுடைய வள்ளி
நாயகியாரோடு அந்த இடத்தைநீங்கி, பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட
மதில்குழிந்த கேயாலையுடைய செருத்தணிமலையிற்போய் வீற்றிருந்து, (பின்)
சர்க்கண்டினும் இனிய பிருதுவான சொல்லையுடைய இந்திரகுமாரியாகிய
தெய்வநாயகியம்மையார் இருந்த சுந்தமலையில்வந்து வீற்றிருந்தருளினார்.
எ-று. (நசு)

இந்திரன்ருமரியோர்பாலெயினர்தம்பாவையோர்பாற்
சந்ததமிருப்பவாருள்முனிவார்சங்கஞ்சுழப்
பந்தமதகலுந்தொண்டர்பரிவொடுகுகவென்றேத்தக்
கந்தலுங்கிருந்தமாட்கிகழறுதற்கெளிதன்றம்மா.

இ-ள். தெய்வநாயகியார் ஒருமருங்கும் வள்ளிநாயகியார் ஒருமருங்கு
மாக எப்பொழுதும் இருக்க, தேவர்கூட்டமும் முனிவர்கூட்டமுஞ் சூழ,
பற்றற்ற அன்பர்கள் அன்புடன் சுகனே என்று துதிக்க, குமாரசுவாமி அங்
கே வீற்றிருந்த மாட்சிமைசொல்லுதற்கறிது. எ-று. (நஎ)

செருவிலைவிளிந்தருளன்றேசிங்கமுங்கனிலுமாக
வருவுகொண்டாங்குவைசூழினைஞரையுணர்வாற்கண்டு
மருவியவிருப்பிகேனமயிலுமாமலர்மென்சூட்டுப்
பொருவில்வாரணமுமங்கட்பொருந்திரன்றிருந்தமாதோ.

இ-ள். மயிலும், பெருமைபொருந்திய (செங்காந்தட்) பூப்போலும்
மெல்லிய சூட்டையுடைய நிகரில்லாதகோழியும், பேரில் இறந்தபொழு
தே சிங்கமும் யானையுமாக வடிவங்கொண்டு அங்கிருக்கும் தம்பியரை அறி
வால் அறிந்து பொருந்திய விருப்புடன் அவ்விடத்திற்சேர்ந்து சுகமாயிருந்
தன. எ-று. மலர் என்பதற்கு முருக்கலர் எனினும் பொருந்தம். (நஅ)

சிலபொழுதகலவெய்யதிரிபுரஞ்சிரித்துச்சிந்து
மலைமகள் கொழுநன்செய்தமாதவப்பயன்போல்வந்தோன்
தலைமைசான்மயிலின்சாபந்தணித்திடவுளத்தினெண்ணி
யிலகுறவெழுந்துமஞ்ஞையிம்மெனவேறினானே.

இ-ள். சிலநாள்சுழிய, கொடிய முப்புரத்தைச்சிரித்து அழித்த பார்ப்
பதிமணுளராகிய சிவபெருமான் இயற்றிய பெருந்தவப்பயன்போல் அவதரி
த்த குமாரசுவாமியானவர், தலைமைமிக்க மயிலினுடைய சாபத்தைநீக்கத்
திருவுள்ளத்திற்கருதி, பிரகாசம்பொருந்த எழுந்து (சூரனாகிய) மயிலில்
விரைந்து ஏறினார். எ-று. (௩௬)

முரசுகொக்கரைதடாரிமுதலனமுழங்கவெஞ்சூட்
டரவணைத்துயிலுமெந்தையாதியாமமரர்வாழ்த்தப்
புரிசடைமுனிவர்வேதம்புகன்றுசூழ்போதத்தொண்டர்
சரவணபவவென்றோதியன்புடன்பின்புசார.

இ-ள். முரசம் கொக்கரை தடாரிமுதலான வாத்தியங்கள் ஒலிக்க,
வெம்மையாகிய சுடிகையிணையுடைய சர்ப்பசயனத்தில் அறிதுயில்செய்யும்
விட்டுணுமுதலான தேவர்கள்வாழ்த்த, முறுக்குப்பொருந்திய சடையிணை
யுடைய இருடிகள் வேதங்களைச்சொல்லிச் சூழ்ந்துவர, அன்பர்கள் சரவண
பவ என்று கூறிப் பத்தியுடன் பின்வர, எ-று. (௪௦)

மதுகைவாள்சூலம்வைவேல்வச்சிரமமுவேயாதிப்
பிதிரொளிப்படைகள்வாய்ந்தபெருவலிச்சிலுகட்பேழ்வா
யதிர்கழனோன்றாட்பூதமநேகமுன்செல்லவாகு
முதலவரொன்பான்பேருமுன்புபின்பருகுபோத.

இ-ள். வலியிணையுடைய வாள், சூலம், கூரிய வேல், குலிசம், மழு
முதலான சிதறுகின்ற ஒளிபொருந்திய ஆயுதங்களையும் சிறந்த பெரியவலி
யிணையும், சிறிய கண்ணையும், பெரிய வாயையும், ஆரவாரிக்கும் வீரக்கழல்
பொருந்திய வலியகாலிணையும் உடைய பூதங்கள் அநேகம் முன்னே
போக, வீரவாகுமுதலான ஒன்பது வீரரும் முன்னும்பின்னும் இருமருங்
கும்போக, எ-று. (௪௧)

சித்தர்பல்லாண்டுசுடறச்செறிந்துகின்னரர்கள்பாட
முத்தவெண்குடையும்பச்சைமுழுமணிக்குடையும்போர்ப்பச்
சுத்தவெண்மம்பாலாழித்தொடர் திரையதனைமானத்
தத்தொளிதவழும்பொற்காற்சாமரைமருங்குவீச.

இ-ள். சித்தர்கள் பல்லாண்டுசொல்ல, கின்னர்கள் நெருங்கிப்பாட,
முத்தாலாகிய வெள்ளைக்குடையும் முழுத்த மரகத்தாலாகிய பச்சைக் கு
டையும் பரக்க, சுத்தமாகிய வெண்மைபொருந்திய இனிய பாற்கடலிற்றொ
டருந் திரையைப்போல அசைகின்ற ஒளிபரக்கும் பொற்காம்பையுடைய
சாமரங்கள் பக்கத்தினிரட்ட, எ-று. (௪௨)

மாதவரெனி னுங்காணின்மனந்தடுமாறவோங்குந்
தாதுகுழ்முளரி போலுந்தனத்தராடவர்கணெஞ்சம்
போதுமென்றிசையநீண்டுபுடையகலஞ்சுனல்லா
ரோதமிலரம்பைமாதரெழினடம்புரிந்துசெல்ல.

இ-ள். முனிவராயினும் கண்டால் மனந்தடுமாறும்படி உயரும் மகர
ந்தஞ்செறிந்த தாமரைமொட்டுப்போலும் முலையினையுடையரும், ஆடவரு
டைய மனம் போதுமென்று உடன்பட, நீண்டு பக்கம் அகன்ற நிதம்பத்தை
யுடையரும் ஆகிய, விசேடித்த குணங்கணையுடைய குற்றமற்ற ரம்பாஸ்திரீ
கள் அழகிய நாட்டியத்தை இயற்றிப்போக, எ-று. (சு௭)

அனந்தசூரியர்களுள்ளொன்றுவிரொளிபரப்பியென்ன
நினைந்திடற்கரியசோதிநிறைதிருவுருவங்காட்டக்
கனங்குழைமனையார்பக்கமிரண்டி னுங்கவினின்வைகப்
புனைந்திடும்புழுசுசாந்தப்புதுமணமெங்கும்விம்ம.

இ-ள். அளவிறந்த சூரியர்கள் ஒன்றாகிப் பிரகாசிக்கின்ற ஒளியைப்
பரப்பினுற்போல நினைத்தற்கரிய பிரபையை (இலக்கணம்) நிறைந்த திரு
வுருவங்காட்ட, கனவிய குழையினை அணிந்த சத்திகளாகிய வள்ளிநாயகியா
ருந் தெய்வநாயகியாரும் இருமருங்கும் அழகுடன் இருக்க, அணிந்த புழுசு
சந்தனமாகியவற்றின் புதியமணம் எங்கும்மிக, எ-று. (சு௮)

சென்றனன்ககனமாறாய்ச்செழுஞ்சுவைத்தீந்தேன்பில்கு
மன்றலங்கடப்பமாலையுயல்வரமார்பிற்பூண்டா
னென்றனைப்பிறவியென்னுங்குழியினின்றெடுத்தாட்கொண்ட
வன்றிறற்குருதிவைவேல்வளரொளிமுருகன்மாதோ.

இ-ள். ஆகாயவழியாகச்சென்றார்: செழுமையாகிய இனிய சுவையி
னையுடைய தேன்சொரியும் மணம்செறிந்த கடப்பமலர்மாலையை, அசையும்
படி திருமார்பில் அணிந்தவரும், அடியேனைப் பிறவியென்னுங் குழியினின்
றும் எடுத்து அடிமைகொண்ட மிகுந்த வலிபொருந்திய இரத்தந்தோய்ந்த
கூரிய வேற்படையை எந்தினவரும் ஆகிய வளருகின்ற ஒளியையுடைய
குமாரசுவாமி. எ-று. (சு௯)

தூயசித்ததனைமுநிந்தொல்லையாவரணம்போங்காற்
றாயினல்லறிவுவந்துதலைப்படுமாறுபோல
நேயமாமஞ்ஞைசாபநீங்கிடுங்காலமெய்தச்
சோடியர்மயூரவெற்பிற்கோன்றினன்றிறல்கொள்வேலோன்.

இ-ள். பரிசுத்தம்பொருந்திய அறிவைமறைக்கும் பழைய ஆவரண
சத்தி நீங்குங்கால், சிவசத்தியினுடைய நல்ல அறிவுவந்து சேருமாறுபோல,
அன்பையுடைய மயிலின்சாபம் நீங்குங்காலம்வர, வலியைக்கொண்ட வே
ற்படையினையுடைய குமாரசுவாமியானவர், மிக உயர்ந்த மயூரகிரியிற்றோ
ன்றினார். எ-று. ஆவரணம் - திரோதானசத்தி. இதனை வேதாந்ததூலார்,

“நாதுநுக்குஞ் சீவன்முத்தனுக்குந்தவிர மற்றைச் சீவருக்கெல்லாம் சரீரத்தி
யரசர அழிசைதன்னியங்களை ஒன்றற்கொன்று பேதந்தெரியவொட்டாமல்
மறைப்பது என்பர். (௪௬)

கோக்கினை நெடியமுக்கினுதியிடைக்கிடத்தியுள்ளம்
போக்கறத்தவஞ்செய்கின்றபுண்ணியர்தமக்குங்கிட்டாப்
பாக்கையமடையப்பெற்றபருப்பதமிரண்டுமெய்யாய்
மாக்கவினமஞ்ஞையொன்றுவரையொன்றுமாயிற்றன்றே.

இ-ள். பார்வையை நெடிய நாசுநுனியில்வைத்து, மனம் (பிறவிஷய
ங்களிற்) செலவு நீங்கத் தவஞ்செய்கின்ற புண்ணியருக்கும் எட்டாத பாக்கி
யஞ்சேரப்பெற்ற மலை, இரண்டுவடிவாய் ஒன்று பேரழகினையுடைய மயி
லும் ஒன்று மலையும் ஆயிற்று. எ-று. போக்கு அற என்பதற்குக் குற்றமற
வரினும் பொருந்தும். (௪௭)

காரிணையகன்றசோமன்கடுப்பவஞ்சாபநீங்கிப்
பூரணமதியங்கண்டவுவரிபோலுடலம்பூரித்
தாரணமுடிவின்மேயவமலனதடிக்கீழ்விழ்ந்து
வாரடீநூரநின்றுமகிழ்வுறவாழ்த்துமன்கேன.

இ-ள். (அம்மயில்) மேகபடலத்தைநீங்கின சந்திரனைப்போலக் கொ
டியசாபம் நீங்கி, பூரணசந்திரோதயங்கண்ட கடல்போல உடம்புபூரித்து,
வேத பிரசிற்பொருந்திய குமாரசுவாமியினுடைய பாதங்களில் வணங்கி
அன்பு மேற்படநின்று மகிழ்ச்சி மிகத்துதிக்கும். எ-று. (௪௮)

முண்டகம்புலரிக்காலேமலர்ந்தனமுகங்களாறும்
தண்டளிர்க்கரமுங்கண்னுமெனலியுமலர்மென்கேளுளு
மொண்டொடிமடமாசேனாக்கினிருவருமொழிந்துதோன்றத்
தொண்டருக்கெனியாயெய்துஞ்சோதிநிந்தரணம்போற்றி.

இ-ள். தாமரை விடியற்காலத்தில் மலர்ந்தாற்போலும் ஆறு திருமுகங்
களும், குளிரந்த தளிர்போன்ற திருக்கரங்களும், திருக்கண்களும், திருமுடி க
ளும், உயர்ந்த மிருதுவான திருப்புயங்களும் உடையராய், ஒண்மையான
வடையலையணிந்த மடமையாகிய மான்போன்ற (மருண்ட) கோக்கத்தை
யுடைய இருசத்திகளையுந் தவிர்ந்து பிரசன்னமாக, (மயில்,) அடியருக்கு எளி
மையாய்த்தோன்றுஞ் சோதியே, தேவரீருடைய திருவடிகள் (அடியேனாற்)
றுதிக் கப்படக்கடவன. எ-று. (௪௯)

ஒன்னொருநாளுந்துன்பமுருதமான்முதலோர்தம்மை
வன்மையாமுவந்துய்க்கும்வலிகெழுஞானந்தனை
வென்றவரலக்கண்டர்க்கும்வேலவாபோற்றியன்பர்
துன்றியபவங்கடர்க்கத்தோன்றியமுருகாபோற்றி.

இ-ள். ஒருநாளாயினும் ஒரு துன்பத்தைப்பொருந்தாத விட்டுணமுத
லாயினேனரை மிக்க துயர்க்கடலில்விடுக்கும் வலிமைபொருந்திய குரலை

வெற்றிகொண்டு, அத்தேவர்களுடைய வருத்தத்தைத் தீர்க்கும் வேற்படையினையுடையவரே காத்தருளுக. அடியாருடைய நெருங்கிய பிறவியைக் கெடுக்கும்படி திருவவதாரஞ்செய்த என்றும் இனையவரே காத்தருளுக. எ-று. நாளொன்றும் ஒருதுன்பம் உற எனக்கூட்டுக. (௫௦)

உலகதுதோன்றுமுன்னும்பின்னுமற்றொழியும்போது மிலகுறநிறைந்துவைகுமெம்பிரான்போற்றியன்பர்க்கலைவில்பேரின்பமீவானிம்மலையடைந்தாய்போற்றி மலைமகடவந்தாலெய்துமைந்தனைபோற்றிபோற்றி.

இ-ள். உலகந்தோன்றுமுன்னும் (அதற்குப்) பின்னும் (அவ்வுலகம்) அழியும்போதும் பிரகாசம்பொருந்த நிறைந்திருக்கும் எமது தலைவரே காத்தருளுக. அடியார்க்கு அலைவற்றபேரின்பத்தைக்கொடுக்கும்படி இம்மலையை அடைந்தவரே காத்தருளுக. பார்வதியாருடைய தவத்தால் அவதரித்த குமாரரே காத்தருளுக காத்தருளுக. எ-று. (௫௧)

இத்திறம்பழிச்சுமஞ்ஞைக்கின்னருள்கரந்துசெய்ய கைத்தலமதனான்மேனிதைவந்துகருணைநாட்டம் வைத்துநன்றிருத்தியென்னமருங்கினிலிருத்தல்செய்தா னத்தனதருணையுன்னியமரர்கள்வழுத்தினாரே.

இ-ள். இவ்வாறு தோத்திரஞ்செய்யும் மயிலினுக்கு இனிய கிருபை பாலித்து, சிவந்த திருக்கரத்தால் (அதனுடைய) உடம்பைத்தடவி, திருபா நோக்கஞ்செய்து, நன்றாக இருப்பாய் என்று பக்கத்தில் இருத்தினார். (அப் பொழுது) சுகத்திதாவாகிய குமாரசுவாமியினது திருவருளைக்கருதித் தேவர்கள் துதித்தார்கள். எ-று. (௫௨)

இன்னநற்காதைகேட்டோரெழுதினோரியம்புமேலோர் முன்னருமகவமேதமுதலனமுடித்தபேறுந் தொன்னிலமறையோர்க்கீந்தனுகளறுபயனுங்கங்கை பன்னியகடலிற்சேருஞ்சங்கமம்படிந்தபேறும்.

இ-ள். இந்த நல்ல சரித்திரத்தைக் கேட்டவர் எழுதினவர் படிக்கும் மேன்மையினையுடையோர், நினைத்தற்கரிய அசுவமேதமாக முதலியவற்றைச்செய்து முடித்தபேற்றையும், பழைய பூமியைப் பிராமணருக்குத் தானஞ்செய்த குற்றமற்றபேற்றையும், கங்கை சொல்லப்பட்ட கடலிற் சமுகப்படுஞ் சங்கமத்தின்முழுகியபேற்றையும், எ-று. (௫௩)

நிகழ்பிரயாகைநன்னீர்விழுத்தந்தினைத்தபேறு மிகமுதுநீராற்கோடிமகளிரையிந்தபேறு மகிழ்வுறப்பெற்றுப்பார்மேற்றிருவுடன்வாழ்வாரீது புகழ்தருதுதியின்வாதமன்னுண்மைபுகன்றிட்டேமால்.

இ-ள். விளங்குகின்ற பிரயாகை காசி ஆகிய இவற்றில் உள்ள தீர்த்த
மங்களில் ஸ்நானஞ்செய்தபேற்றையும், இகழ்ச்சிநீங்கிய கோழகன்னியரைத்
தாராதத்தஞ்செய்தபேற்றையும் மகிழ்ச்சியிகப்பெற்று, பூமியிற் செல்வத்
தாடன்வாழ்வார். இது புகழுகின்ற துதிவாதமன்று; விதிவாதமே. எ-று.
திகழ்பிரயாகை அவிமுத்தம் நன்னீர் எனவும், இகழறுகோடிமகளிரை
நீரால் ஈந்தபேறும் எனவுங்கூட்டுக. (ருச)

மயூராகிரியிற் குமாரசுவாமி தோற்றியசருக்கமுற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் கஎடு.

முன்றவது

தீர்த்தமகிமைபுரைத்தசருக்கம்.

பைந்தாது முக்கிமதுவுண்டளிகோடிபாடு
மந்தாரலங்கல்புனை வேல்வலனேந்துமண்ணல்
வந்தேமயின்மாமலைவைகல்வழங்கிலோடா
னந்தாததீர்த்தமதுதோன்றனவிற்றுவாமே.

இ-ள். கோழவண்டிகள் பசியமகரந்தத்தை உழக்கித் தேனை உண்டு
(தேங்களைப்)பாடுகின்ற அழகிய பூமாலையைச்சூடிய வேற்படையை வெற்றி
புண்டாக ஏந்திய குமாரசுவாமிவந்து மயூராகிரியில் வீற்றிருந்தமையைச்
சொன்னோம். (இனிக்) கெடாததீர்த்தம் ஒன்று தோன்றுதலைச்சொல்வாம்.
எ-று. வலனேந்தும் என்பதற்கு வலத்திருக்கரத்திலேந்தும் எனப் பொருள்
கொள்ளினும்பொருந்தும். (க)

அருள் வேந்துவகையுடன்வைகுமமையமோர்ந்து
பொருள் வேண்டுமோரின்முருகன்முகப்பொம்மனாடி
வருகாதலாலேமயினின்றுவழங்குநின்பே
ரொருவாதநன்னீர்த்தடமிந்நானுதவல்லேவண்டும்.

இ-ள். திருபையினையுடைய அரசன் மகிழ்ச்சியுடன் இருக்குஞ் சமயம்
அறிந்து, (அவனிடத்தில் தாம் விரும்பிய)பொருளை வேண்டுபவரைப்போல,
குமாரசுவாமியுடைய திருமுகப்பொலிவைப்பார்ந்து, வருகின்ற விருப்பினு
லேமயில் பின்றுகூறும்: தேவரீருடைய திருநாமம் நீங்காத நல்ல நீரை
புடைய தடாகத்தை இவ்விடத்தில் தருதல்வேண்டும்; எ-று. (உ)

ஒப்பாருமில்லாவெழின்மங்கையரோடுமேவி
யெப்போதுமியம்மாமலையின்கணிமுத்தல்வேண்டுந்
தப்பாதியானுநினைப்போனுருச்சார்தல்வேண்டு
மப்பாலிவைதந்தருளென்னப்பணிந்ததன்றே.

இ-ள். நிகர் ஒருவருமில்லாத அழகினையுடைய இருசத்திகளுடன் பொருந்தி எப்பொழுதும் இந்தப் பெருமையாகிய மலையில் வீற்றிருத்தல் வேண்டும்; தவறாமல் அடியேனும் தேவரீரைப்போல வாடிவத்தைப் பொருந்தல்வேண்டும்; அப்பனே, இவற்றைத் தந்தருள்க என்று வணங்கிற்று. எ-று. (ங)

திசையெங்கும்விம்மமணநாறியதெய்வநீப
மசையுஞ்செழுஞ்சாரந்தணிமார்பதைதற்குநேர்ந்தே
யிசைகொண்டதோசைக்கிரிச்சாரலினையந்ததேம்பா
னசைகொண்டுதோயுந்தடமாக்கிரவினுகின்றான்.

இ-ள். திக்குகள் எங்கும் மிக, மணங்கமழ்கின்ற தெய்வத்தன்மையி னையுடைய கடப்பமாலை அசையும் செழுமையாகிய சந்தனக்குழம்பை அணிந்த மார்பினையுடைய குமாரசுவாமி அதற்கு உடம்பட்டு, தீர்த்தியைப் பொருந்திய மயூரகிரியின்சாரலில், இயைந்த இடத்தில், (எவரும்) விருப் பத்தைக்கொண்டு முழுகும் தடாகத்தை உண்டாக்கித் திருவாய்மலர்ந்தருள் கின்றார். எ-று. தேம்-இடம். (ச)

இந்தத்தடத்தினிடையெய்வரேனுமெம்மைச்
சுந்தித்தூநீங்காறியையன்பினிற்சேர்ந்துமுழ்கிற்
புந்திக்குளோர்ந்தபடியிம்மையிற்போகமாந்தி
யந்தத்தின்மேலாம்பதமுத்தியடைவார்மன்னோ.

இ-ள். இந்தத்தடாகத்தில் எவராயினும் நம்மைத் தியானித்து நீங்காத நிழறந்த அன்பினால் அடைந்து ஸ்நானஞ்செய்தால் (அவர்கள்) மனத்தில் நினைத்தபடி இப்பிறப்பிற் போகங்களை அனுபவித்து, முடிவில் மேலாகிய பதமுத்தியை அடைவார்கள். எ-று. (ரு)

வேறு.

தருமமுதனான்குபயனுதவுமந்தத்தடத்தின் பேர்சாவணமென் றுகவீதின், விரதநமதா கியசுக்கிலபக்கத்தின்மேலியசட்டியினிடத் தும்வெள்ளிவாரம், வருமிடத்தூங்கார்த்திகைநன்னொருமுழ்கிமலையை வலம்வந்துநமைப்பணிந்துளோர்க, டுருவினுடனெடுநாள் வாழ்ந்த யற்குமாற்குஞ்சேர்வரியநமதுபதஞ்சேர்வார்மாதோ.

இ-ள். தருமமுதலாகிய சதுர்வித புருடார்த்தத்தையும் தருகின்ற அந் தத் தடாகத்தின்பெயர் சாவணம் என்று ஆகுக. இத்தடாகத்தில் நமது விரதமாகிய பூர்வபக்கத்தில் வருகின்ற சஷ்டியிலும், சுக்கிரவாரத்திலும், நல்ல கார்த்திகைநட்சத்திரத்திலும் ஸ்நானம்பண்ணி, மலையைப் பிரதட்ச ணம்செய்து நம்மை வணங்கினவர்கள், (இம்மையில்) செல்வத்தோடு நெடு நாள் வாழ்ந்து (மறுமையில்) பிரமாவுக்கும் விட்டுணுவுக்கும் அடைதற்கரிய நமதுலகத்தை அடைவார்கள். எ-று. (சு)

மைந்தரிலாவந்தியரிவ்விரதம்பூண்டிவ்வாறியிடைத்தோய்ந்து மலைவலமாய்வந்து, கந்தகிரிக்கிணையாயிம்மலையின்பர்காண்டகவிற்

விருக்குமெமைவணங்கினோன், முந்தைவினையறவீட்டிச் செல்வங் கல்விமூதுணர்வுநிறையாயுண்முதலசேர்ந்த, சுந்தரமாய்புதல்வர்த மைவிருப்பினீன்றுதொலையாதபெருஞ்செல்வந்நுன்னிவாழ்வார்.

இ-ள். புதல்வரில்லாத மலடிகள் இந்தவிரதத்தை அறுட்டித்து இப் பொய்கையின்கண் முழுநீ, மலையைப் பிரதக்ஷிணமாய்வந்து, கந்தகிரிக்கு நிகராய் இம்மலைக்கண் அன்பர்கள் தரிசிக்க வீற்றிருக்கும் எம்மை வணங் குவராயின், (அவர்கள்) பழவினைகளை முற்றக்கெடுத்து, செல்வம் கல்வி பேரறிவு தீர்க்காயுள் முதலாயினவற்றை அடைந்த அழகுபொருந்திய புத் திரர்களை விருப்போடுபெற்று, அழியாத பெருஞ்செல்வத்தைப் பொருந்தி வாழ்வார்கள். எ-று. (எ)

அடையும்வெதிபாதமகவுதையமிக்கவருத்தவுதையஞ்சோமன ருக்கன்வாரங், கடையுவாவிருகதிரைப்பாம்புதிண்டுங்காலமனுவாதி தினமாதந்தோன்றும், வடுவிறினம்பிரதோடமிதனின்முழ்கிமலையை வலம்வந்துநமைவணங்குமேலோர், புடவியெலாமுமுதாண்டுநெடு நாள்வைகிப்பொருவரியநமதுபதம்பொருந்துவாரே.

இ-ள். வருகின்ற வெதிபாதயோகம், மகோதயம், மேலான அர்த் தோதயம், சோமவாரம், சூரியவாரம், கடையுவாவெனப்படும் அமாவாசை பூரணை, சூரியகிரகணகாலம், சந்திரகிரகணகாலம், மன்னுவாதிதினம், குற் றமற்ற மாதசங்கிராந்திதினம், பிரதோஷகாலம் ஆகிய இப்புண்ணியகாலங் களில் ஸ்நானம்பண்ணி, இம்மலையைப் பிரதட்சணஞ்செய்து நம்மைவணங் கும் மேன்மையையுடையோர், பூமிமுழுதையும் பொதுநீக்கி அரசாண்டு நெடுங்காலம் இருந்து, ஒப்பில்லாத நமது பதவியை அடைவார்கள். எ-று. மன்னுவாதிதினம் மனுக்கள் அவதரித்தகாலம். (அ)

இன்னுமளப்பிலவிதனிற்பெருமையாவுமியம்பியிடிற்பெருகுநீ யெம்மைமீநரா, யுன்னவருஞ்சாரூபம்பெறுதல்வேண்டி னுள்ளமிசை நனைத்திடி-னும்பவத்தைப்போக்கிப், பின்னமிலாவீடருள்வதயனுந் தெருப்பெருமைதிசுழ்பெற்றியதுபுனிதமான, வன்னதன்மேலளவி யகாற்றெவர்கண்மேனியடித்திடி-னும்புத்திமுத்தியளிப்பதாமே.

இ-ள். இன்னும்; இதனுடையபெருமை அளவில்லாதன. அவை எல் லாவற்றையும் (யாம்) கூறினால் மலியும், (மயிலே) நீ, நமக்கு நிகராய்ச் சிந் திதற்கறிப சாரூபத்தைப் பெறுதலைவிரும்பில், மனத்தில் நினைக்கினும் பிற னையக்கெடுத்துச் சாயுச்சியத்தைத்தருவது; பிரமனும் அறியாத பெருமை விளங்குந் தன்மையையுடையது; பரிசுத்தமான அதன்மேல் அளவியவாய், எவர்களுடைய சரீரத்தில் வீசினாலும் போகமோகஷங்களைக்கொடுப்பது; எ-று. பின்னம் இலாவீடு-சாயுச்சியம். (க)

தாவரங்கள்விலங்குமுதலனவான்மாவிற்கார்ந்திடி-னுமவ்வனி லந்தணவாவின்ப, மேவியுயர்குலத்தில்வருபிறப்பிற்றோன்றி மெஞ்

ஞானமுணர்ந்தழியாவீடுசேரும், பாவமறுத்தொளிர்ந்திடுவர்புலரிக்
காலைப்பண்பிடுகுதுதிக்குமவரினையபான்மைக், காவிரிநற்றீர்த்தம
திற்கடற்குமேல்பாற்கழறவுறுமொன்றரையோசனையின்செய்த்தே.

இ-ள். அதனில் அளாவியகாற்று, தாவரங்கள் விலங்குகள் முதலான
ஆன்மாக்களிற் பொருந்தினும் (அவை) நீங்காத இன்பத்தைப்பொருந்தி,
மறுபிறப்பில் உயர்ந்தகுலத்தில் அவதரித்து, மெய்ஞ்ஞானத்தைத்தெளிந்து
அழிவற்ற முத்தியைப்பெறும்; விடியற்காலத்தில் நற்குண நற்செய்கைக
ளோடு துதிப்பவர்கள் பாவத்தைநீக்கி விளங்குவார்கள். இத்தன்மையான
(விசிட்டத்தையுடைய) நல்ல காவிரி தீர்த்தக்கரையில் சமுத்திரத்திற்கு
மேல்பாகத்தில் சொல்லத்தகும் ஒன்றரையோசனைதூரத்தில், எ-று. (௧௦)

பிரமபுரம்வைகுமதன்மென்சாராகப்பேசியயோசனையொன்றி
ற்பின்னைகேழ்வன், புரமெனவொன்றுளத்தனைத்தெரிக்கில்யாணர்ப்
பொம்மன்முலைத்திருவிருக்கும்பொலம்பூண்மார்ப, னரனையருச்சித்
துவிழைந்தனமுன்பெற்றே யந்நகர்க்குமவ்விவிங்கமதற்குந்தன்பே
ர், தரணியெலாம்புகழ்பெருகவைத்தானந்தத் தலந்தனிற்போயவ்வி
லிங்கம்பணிந்துபோற்றி.

இ-ள். சீர்காழியென்னுந்தலம் இருக்கும். அதற்குத் தெற்குப்பக்கமா
கச் சொல்லப்பட்ட ஒருயோசனைதூரத்தில் இலக்குமிக்கு நாயகராகிய விட்
டுணுவினது நகரம் என ஒன்று உள்ளது. அதனை (நாம்) உனக்கறிவிக்கில்,
அழகுபொருந்திய பொலிவான முலையினையுடைய இலக்குமி குடியிருக்கும்
பொன்னுபரணத்தை அணிந்த மார்பினையுடைய விட்டுணு, சிவபெருமானைப்
பூசித்து விரும்பினவற்றை முன்பெற்று அந்தத்தலத்திற்கும் அந்த இலிங்
கத்திற்கும் தமது நாமத்தை உலகம் எல்லாம்புகழவைத்தார். (மயிலே, நீ)
அத்தலத்திற்போய் அந்த இலிங்கத்தை வணங்கித்துதித்து, எ-று. (௧௧)

அவ்விலிங்கந்தனக்குநகர்தனக்குநின்பேராக்கியவனுறைந்தி
டுதியாம்வந்துன்பால், வெவ்வினை தீர்த்தனுக்கிரகஞ்செய்துமென்று
விறுபெறுமயின்மலைமேலுறையுந்தம்மை, யெவ்வமறவணங்கெனிற
றற்புகழ்ச்சியென்றே யெண்ணியுணர்வருந்தமதுபெருமைதன்னைப்,
பவ்வவிடமுண்டவர னியம்பற்காகப் பணித்தனனென்றெனவணங்கிப்
பரவிச்சொல்லும்.

இ-ள். அந்தச்சிவலிங்கத்திற்கும் (அந்தத்) தலத்திற்கும் உன்பெயரை
இட்டு அவ்விடத்தில் இருக்குதி; யாம் உன்மாட்டுவந்து தீவினையைநீக்கிக்
கிருபைபுரிதும் என்று, பெருமைபெறும் மயூரகிரியில் இருக்குந் தம்மைக்
குற்றம் அற வணங்கு எனக் கூறில் தற்புகழ்ச்சியாம் என்று கருதி, அறி
வரிய தமது பெருமையைக் கடலிற்றோன்றிய நஞ்சை உண்ட சிவபெரு
மான் அருளிச்செய்தற்காகக் கட்டளையிட்டார். (மயில்) நன்று என்று நமஸ்
கரித்துத் துதித்து விண்ணப்பஞ்செய்யும். எ-று. செய்தும் என்னு பணித்த
னன் என இயையும். (௧௨)

வேறு.

இன்றுமுதலெந்தைகளை மயூரகிரிநாதனை வியம்பல் வேண்டிங், குன்றினை யுமயூரகிரியெனல் வேண்டி விலகங்கு மராவென்ன, நன் றெனவேயுரைப்பா னிச்சா வணப்பொய்கையின் வடபானுந் தேன் பி ல்கு, மந்தல்கமழ்கொன் னைபுனை மயூரேசனென்றிலிங்கமன்னி வை கும்.

இ-ள். இன்றுமுதலாக இவ்வுலகம், எம்பெருமானே, குமாரசுவாமி யே, தேவாரை மயூரகிரிநாதர் என்று கூறுதல் வேண்டும்; இம்மலையினையும் மயூரகிரி எனக் கூறுதல் வேண்டும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, (மயிலே) நன்றென்று அருளிச்செய்வார். இந்தச் சாவணப்பொய்கையின் வடபாகத் தில் நறுமையாகிய தேன்சொரியும் மணங்கமழ்கின்ற கொன்னைமாலிகை யை அணிந்த மயூரேசனென்று ஒரு சிவலிங்கம் நிலையாக இருக்கும். எ-று.()

ஆயவிலிங்கப்பெருமையிற்றெனவேயெவராலுமளத்தற்காக, வேயனையதோளியொடுமினிதிருக்குமனையசிவன் மேல்பாலார்ந்து, தோயமுறுமெழில்வாவிதொட்டதற்குநின்னாடஞ்சூட்டி முழுகி, நெய் மொடுமவ்விலிங்கந்தனைப்பூசித்துறைதியெனநிகழ்த்தல்செய்தான்.

இ-ள். அந்தச் சிவலிங்கத்தின்பெருமை இத்தன்மைத்து என்று எவர் களாலும் அளவிடல்கூடாது; முங்கிலை ஒக்குந் தோளினையுடைய பார்வதி யாரோடும் மகிழ்ச்சியுடன் வீற்றிருக்கும் அச் சிவபெருமானுக்கு மேல்பாக த்தில், நீர் நிறைந்திருக்கும் அழகிய வாவிபைத்தோண்டி, அதற்கு உன் பெ யரை இட்டு, முழுகி, அன்புடன் அந்தச் சிவலிங்கத்தைப்பூசித்து, இருத்தி என்று அருளிச்செய்தார். எ-று. (கச)

சூரனுடல்கிழித்துநிரங்குடித்துமிருதசையதனைச்சுவைக்கும் வைவேல், வீரனுமான்முதலோர்களுடனெழுந்துசாவணத்தின்விதி யான்முழுகி, யாரமுதமைந்துசெழுங்கனிநறுந்தேனாவினிடத்தைந் தாகல்ல, நீரிவைகொண்டபிசேகஞ்செய்துசெழும்பட்டாடைநிலவ ச்சாத்தி.

இ-ள். சூரனுடைய உடம்பைப்பிழித்து, இரத்தத்தைக்குடித்து, பிசு ந்ததசையை உண்ணும் கூர்மைபொருந்திய வேலையுடைய குமாரசுவாமி யும், விட்டுனுமுதலானோருடன் எழுந்து, சாவணப்பொய்கையில் விதிப்படி முழுகி, நிறைந்த பஞ்சாமிர்தம் செழுமையாகிய கனி நறியதேன் பஞ்சு கௌவியம் நல்லதீர்த்தம் ஆகிய இவற்றைக்கொண்டு அபிஷேகஞ்செய்து, செழுமையாகிய பட்டுவஸ்திரத்தை விளங்க அணிந்து, எ-று. (கரு)

விராகமழ்சந்தனம்பூசிமலர்மலைபொற்பணியும்வேய்ந்துவென்னைச் சுரபியின்பாலடுமடி கிணிகைதனஞ்செய்தரியவிரைத்துப்பங்காட்டிப் பரிதிபலவெழுந்தனபொற்பலதீபங்கோட்டி மலர்பலவுந்துவி வரையதனைத்தனுவாக்குமயூரேசன்றனையன்பின்வணங்கினுனை

இ-ள். வாசனைகமழஞ் சந்தனத்தைதப்பூசி, பூமாலைமயும் பொன்னு
பாணத்தையும் அணிந்து, வெண்மையாகிய பசுவினது பாலாற்சமைத்த
அன்னத்தை நிவேதித்து, அரிய வாசனைமயுடைய தூபத்தைக்காட்டி,
பல சூரியர்கள் உதித்தவாறுபோலப் பல தீபங்களைச்சுற்றி, புட்பங்கள் பல
வற்றையுந் தூவி, மேருநிரியை வில்லாக்கிய மயூரேசனா அன்பினால் நமஸ்
கரித்து. எ-று. (கௌ)

எந்நாளுமென்மலையிலிருத்தியெனநீ வேண்டெயில்புகன்னு
னின்னாமவரையநனின்நீங்காதுவைகியெம்பாணையந்தேரடுந் [ள்ளி
துன்னுநின்றிடுமடி யார் பவந்தொலைத்துமெனமயில்முன்சொல்லிவெ
நன்னாகந்தனக்கொருசாராமர்ந்தகந்தகிரிசென்னுமவேலான்.

இ-ள். எந்நாளும் எனதுமலையில் தேவரீர் இருத்தல்வேண்டும் என
(மயிலே நீ) வேண்டியதன்மையினால், உன்பெயர்புனைந்த மலையில் நீங்காது
வீற்றிருந்து, நம்பக்கத்தில் அன்போடு அடையும் அடியாருடைய பிறவியைக்
கெடுப்போம் என்று அம்மயிலின்முன் அருளிச்செய்து, அச்சத்தைத்தரும்
வேலையுடைய குமாரசுவாமி, நல்ல காலையங்கிரிக்கு ஒருபக்கத்தில் இருக்
கின்ற கந்தமலையிற்போயினார். எ-று. (கௌ)

வேறு.

பல்லுயிர்க்கொருதாயாகும்பகுதியாங்குமரமுர்த்தி
யொல்லையிலேகிக்கந்தவரையிடையுவப்பிற்சேர்ந்து
மல்லலஞ்சிறப்புவாய்ந்தமடங்கலந்தவிசின்வைகி
யெல்லையிலுயிர்கட்கென்றுமருள் புரிந்திருக்கின்றனே.

இ-ள். பல உயிர்களுக்கும் ஒரு மாதாவாகும் இயல்பினையுடைய குமா
ரசுவாமி, விரைந்துபோய்க் கந்தமலையில் மகிழ்ச்சியுடன் சேர்ந்து, பெரு
மை ஆகிய அழகமைந்த சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்து, அளவில்லாத உயிர்க
ளுக்கு என்னைக்குங் கிருபைசெய்து இருக்கின்றார். எ-று. (கஅ)

அன்றுதொட்டி-ருந்தான்மஞ்ஞைவெற்பினுமனை யோந்தன்னை
யென்றனக்கிசைத்தவண்ணமிருப்பனோயாதோவென்னு
வன்றிறன்மஞ்ஞையந்தவரையின்மேற்போதும்போதி
னன்றுவீற்றிருக்கும்வேற்கைநாதனைக்கண்டதன்றே.

இ-ள். அன்றுமுதலாக மயூரகிரியினும் எழுந்தருளியிருந்தார். மிக்க
வலியினையுடைய மயில், எனக்கு அருளிச்செய்தபடி இருப்பாரோ என்னை
யோ? என்று அந்தக்குமாரசுவாமியை (அறியும்படி) அம்மலையின்மீது
போகும்பொழுதில், (தனக்கு அருளிச்செய்தபடி) நன்றாக வீற்றிருக்கின்ற
வேலை எந்திய திருக்கரத்தையுடைய அவரைக்கண்டது. எ-று. (கக)

அண்ணலெயென்னையாட்கொளருட்பெருங்கடலெதிங்கள்
வண்ணவேணியன்றன்பெற்றமதலையேவாரோர்செய்த
புண்ணியவுருவேமேலாம்பூரணப்பொருளெயென்றன்
கண்ணின்மணியேயென்னுக்காலினைபணிந்துகூறும்.

இ-ள். பெருமையிற்சிற்றந்தவரே, நாயேனை அடிமைகொண்ட பெருமையாயிய கிருபைக்கடலே, சந்திரனை அணிந்த அழகிய சடைமுடியினை யுடைய சிவபெருமான் பெற்றருளிய குமாரரே, தேவர்கள்செய்த புண்ணியத்தின்வடிலே, மேலாகிய பரிபூரணப்பொருளே, நல்ல என்னிருகண்ணின் மணியே என்று துதித்து (குமாரசுவாமியினுடைய) உபயபாதங்களை வணங்கி விண்ணப்பஞ்செய்யும். எ-று. (உ௦)

என்றுமிப்படியேயிந்தவரையினிலிருத்தியென்று தன்நனிச்சங்கற்பத்தான்முனைத்திடுந்தடக்கையாலே யொன்றியவபிடைகங்கணிலேதனமுவப்பிற்செய்து குன்றலின்மலர்கொண்டண்ணல்துரைசுழற்பதத்திற்றாவி.

இ-ள். என்றைக்கும் இப்படி இந்தமலையில் வீற்றிருந்தருள்க என்று, தனது ஒப்பற்ற சங்கற்பத்தினால் முனைத்த பெரிய கையினாலே இயைந்த அபிஷேகங்களையும் நைவேதனங்களையும் மகிழ்ச்சியுடன் செய்து, குறைதலில்லாத மலர்களைக்கொண்டு, குமாரசுவாமியுடைய ஒலிக்கும் வீரக்கழலை அணிந்த பாதத்திற்சொரிந்து, எ-று. (உ௧)

இத்திறமென்னை யீன்றவிழைபுரைநுகப்பின்வேய்த்தோட்டத்தரிநெடுங்கட்டையலிருவர்கடமையும்பூசித் தத்தனை விசுவமானமகத்தனையனுவைமேலாஞ் சுத்ததத்துவனை வேண்டி த்துணையடிபரவிற்றன்றே.

இ-ள். இவ்வாறாக, அடியேனைப்பெற்ற நூல்போலும் இடையிணையும், மூங்கில்போலும் தோளிணையும், பிறழ்கின்ற செவ்வரிபரந்த நெடிய கண்ணையும் உடைய தெய்வநாயகியார் வள்ளிநாயகியார் என்னும் இருசத்திகளையும் பூசித்து, சுகத்திதாவை, உலகமே யுருவமாகிய மகத்தானவரை, அனுவானவரை, மேலாகிய சிவதத்துவமானவரை வேண்டுதல்செய்து, உபயபாதங்களைத் தோத்திரஞ்செய்தது. எ-று. (உ௨)

போற்றியமயிலேநோக்கிப்புுகன்றனென்றுமிங்ஙன் வீற்றிருந்தருள் வோமென்னவிளம்பியவண்ணங்கௌர மாற்றருமுவகையோடும்வகிற்றுவாறோர்பூசையாற்றிடமுருகவேளுமாங்கிருந்தருளினானே.

இ-ள். துதித்த மயிலைப்பார்த்து எந்நாளும் இங்கே வீற்றிருந்தருள் வோம் என்று அருளிச்செய்தார். (அங்ஙனம்) அருளிச்செய்தமையைக் கேட்டு (மயில்) நீக்குதற்கு அரிய மகிழ்ச்சியோடும் இருந்தது. குமாரசுவாமியும் தேவர்கள் பூசனைசெய்ய அவ்விடத்தில் வீற்றிருந்தருளினார். எ-று. ()

வாகைவேற்குமரனுங்குவந்துவீற்றிருத்தலாலே தோகையங்கிரிநாற்றிக்குஞ்சொல்லுமைங்குரோசங்காறும் வேகமாய்நடப்பநிற்பவெனுமுயிர்வீயும்போதிற் சேகுசேரியமன்வாதைசேர்வுருகயிலேசேரும்.

இ-ள். வெற்றியையுடைய வேற்படையை எந்திய குமாரசுவாமி அவ்
வீடத்தில் வந்து வீற்றிருத்தலினாலே, மயூரகிரிக்கு நாற்றிக்கினும் சொல்லப்
பட்ட ஐந்து குரோசம்வரைக்கும், விரைந்து நடப்பன நிற்பன என்னும்
சீவராசிகள் இறக்கும்போதில் வன்கண்மைபொருந்திய யமனுடைய வாத
னையை அடையா; கைலையங்கிரியை அடையும். எ-று. குரோசம்-கூப்பிடு
தூரம். (௨௪)

இப்பெருங்காலை கேட்போரியம்புவோரியாவரேனுந்
துப்பிதழ்மனையார்மக்கடொலைவறுசெல்வங்கல்வி
யொப்பரும்போகம்பெற்றிவ்வுலகிடைவாழ்ந்துவேலோன்
றிப்பியவுருவமெய்திக்குமரவேள்பதத்திற்சேர்வார்.

இ-ள். இந்தப்பெருமையாகிய சரித்திரத்தைக் கேட்பவர் படிப்பவர்
எவராயினும் பவளம்போன்ற அதரத்தையுடைய மனைவிகள் பிள்ளைகள்
அழிதலில்லாத செல்வம் கல்வி நிகரில்லாத போகங்களைப்பெற்று, இந்த
உலகில் வாழ்ந்து, (மறுமையில்) குமாரசுவாமியுடைய பரிசுத்தம்பொருந்
திய வடிவத்தை அடைந்து கந்தலோகத்திற் சேர்வர். எ-று. (௨௫)

தீர்த்தமகிமையுரைத்தசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் ககக.

நா ன் க ா வ து

ம யூ ர ம் மு த் தி பெ ற் ற ச ரு க் க ம்.

கந்தமார்கடம்பணிகந்தன்பேர்த்தடம்
வந்தவாறிதுதிறன்மயூரமுத்திபெற்
றுய்ந்தவாறதையெடுத்தோதுவேனென
முந்தைநாண்மரைமலர்முதல்வன்குறுவான்.

இ-ள். வாசனைநிறைந்த கடப்பமாலையை அணிந்த குமாரசுவாமியின்
திருநாமத்தைப்பெற்ற பொய்கை வந்த முறை இது. வலியினையுடைய
மயில் முத்தியைப்பெற்று உய்ந்தமையை எடுத்துச்சொல்வேன் என்று பழ
மைபொருந்திய அன்றலர்ந்த தாமரையாசனராகிய பிரமா சொல்வர். எ-று.

ஆதியாய்ப்பராபரவத்துவாய்நிறை
மோதமாய்க்கருணையின்முதல்வனாகிய
வேதநாயகன்குகன்கயிலேமேயபின்
றீதிலாமஞ்ஞவேள்செப்பும்வண்ணமே.

இ-ள். (எவர்க்கும்) முதலாய், பராபரப்பொருளாய், நிறைந்த சந்தோஷ
மாய், கிருபைக்கு முதல்வராகிய வேதநாயகரான குமாரசுவாமி, கைலையங்
கிரிக்கு எழுந்தருளியபின் தீமை இல்லாத மயில், அவர் தனக்கு அருளிச்
செய்தபடி, எ-று. வஸ்து-வத்து என்றாயிற்று. (௨)

வரையினுக்கொருபுறந்தெனாதுமாடுசேர்
சாவணத்தடத்திடைச்சார்ந்துதோய்ந்துபி
னருகினினுறைந்திடுமனாகிவைகிய
பரணையும்விதிமுறைபரவிப்பூசியா.

இ-ள். மலைக்கு ஒருபுறமாய்த் தெற்குப்பக்கத்தில் இருக்கின்ற சாவண
ப்பொய்கையிற்போய் முழுநி, பின்னர் (அதன்) அருகில் வீற்றிருக்கின்ற
அநாதிகித்தியராகிய சிவபெருமானையும் விதிப்படியே பூசித்துத் தோத்தி
ரஞ்செய்து, எ-று. (ந)

பாதலமுருவவேமுனைத்தபண்ணவற்
கோதுமேற்றிசையினிற்றடந்தொட்டோங்குதன்
சாதியாம்பெர்புனைந்தாடித்தங்கட்கோர்
நாதமுருகன்பானண்ணிப்போற்றிற்றே.

இ-ள். பாதாளமும் உருவும்படிதோன்றிய சிவபெருமானுக்குச் சொல்
லப்பட்ட மேலைத்திசையிலே தடாகத்தைத்தோண்டி, உயர்ந்த தன் சாதிக்
குரிய பொயரைக்குட்டி, முழுநி, தங்களுக்கு ஒரு யசமானராகிய குமார
சுவாமியின்மாட்டுச்சென்று தோத்திரஞ்செய்தது. எ-று. (ச)

அயவனனுக்கைகொண்டங்கணீங்கியே
மேதாரினுக்கினைப்பினுந்தோன்றக்காண்கினுந்
தீயனவகன்றிடுதெய்வக்கங்கைநேர்
னாயவாம்பொன்னிநற்றோயந்தோயந்ததே.

இ-ள். அவருடைய அநுஞ்ஞையைப்பெற்று, அவ்விடத்தில் நின்றும்
நீர்நி, வகாணஞ்செய்யினும் நினைப்பினும் கண்ணுக்குப் புலப்படப்பார்ப்
பினும் தீமைகள்நீங்குகின்ற தெய்வத்தன்மையினையுடைய கங்கையை
யொத்த பரிசுத்தமாகிய நல்ல காவிரிநீர்த்தத்தில் முழுநிற்று. எ-று. (டு)

கதழ்வொடுங்கடலெலாம்பொங்குங்காலையின்
மிதவைவாரிமிதந்திடும்புரத்தின்மேவியே
நதியொடுமதிபுனைநம்பன்கோயிற்போய்
விதியுடன்றொழுதுதன்குறைவிளம்பிற்றே.

இ-ள். வேகத்துடனே சமுத்திரமெல்லாங்களும் பிரளய காலத்தில்
தெய்வம்போல மிதக்கும் கீர்காழியிற்சென்று, கங்கையுடன் சந்திரனை
ஆணித்த சிவபெருமானுடைய கோயிலிற்புகுந்து, விதிப்படிவணங்கித் தன்
குறையைக்கழிந்து. எ-று. (சு)

உலகெலாந்தனதொருவயிற்றினுய்த்திடு
பிலவிதட்டிநுவினுக்கிறைவன்பெர்புனை
கலையிநகர்பிசைநண்ணிக்கோயிற்சார்ந்
தலைபுனற்பொய்கையினன்பினாடியே.

இ-ள். உலகம் முழுதையும் தன் ஒருவயிற்றில் அடக்கிய செவ்வீலவம் பூவைப்போன்ற அதரத்தையுடைய இலக்குமிக்குநாயகராகிய வீட்டுனுவி னது பெயரைவகித்த நலம்மிக்க நகரத்திற்சென்று, திருக்கோயிலைச்சேர் ந்து, அசைகின்ற நீரையுடைய தடாகத்தில் அன்புடன்முழுது, எ-று. உய் த்திடும் இறைவன் என இயையும். (ஏ)

மூவரின்முதல்வனாமூர்த்திபூசனைக்
காவனதிரவியமாய்ந்துகொண்டெழீஇக்
காவியங்கயலையுங்கடந்தகண் ணுமை.
மேவுமோர்பாகனைவிதியிற்பூசியா.

இ-ள். மும்மூர்த்திகளில் முதல்வராகிய சிவபெருமானது பூசனைக்கு வேண்டிய திரவியங்களை ஆராய்ந்து கொண்டெழுந்த, கருங்குடைப்பூவை யும் கயல்மீனையும் வென்ற கண்ணையுடைய பார்வதியார்பொருந்தும் ஒரு பாகத்தையுடைய அவரை விதிப்படி பூசித்து, எ-று. (அ)

தந்தையைக்கொன்றவன்னுயைத்தோய்ந்தவன்
புந்தியாலருட்குருதாரம்புல்லிஐ
னெந்தநின்னிகழ்ந்தவனெவருநன்மைபெற்
றுய்ந்திடவருடயைக்குறையுனியன்றே.

இ-ள். புத்திபூர்வமாகப் பிதாவைக்கொன்றவன், தாயைப்புணர்ந்த வன், அருளுடைய குருபத்தினியைப்புணர்ந்தவன், எம்பெருமானே, தேவ ரீரைத்தூஷித்தவன் முதலான அனைவரும் நன்மையைப்பெற்று உய்ய அரு ளுகின்ற கிருபைக்கு இருப்பிடம் தேவரீரன்றே. எ-று. (க)

என்னுடைப்பாவமுந்தொலைத்திட்டெம்பிரான்
றன்னுயர்வடிவமுந்தருதல்வேண்டுமென்
றுன்னியேவணங்கலுமுளங்கொண்டானரோ
பொன்னெனமிளிர்சடைப்புனிதமூர்த்தியே.

இ-ள். அடியேனுடைய பாவத்தையுநீக்கி, எமது யசமானராகிய குமா ரசுவாமியினுடைய உயர்ந்த திருவுருவையுந் தந்தருளல்வேண்டும் என்று சிந்தித்து வணங்குதலும், பொன்போலவிளங்குஞ் சடையினையுடைய பரி சுத்தராகிய சிவபெருமான், (மயிலினுக்கு அருள்புரியத்) திருவுளங்கொண் டார் எ-று. உளங்கொண்டான் என்பதற்குக் குமாரசுவாமி மயிலுக்கு அருளிச்செய்த திருவரக்கைகினைந்தார் எனப் பொருள்கொள்ளினும் பொரு ந்தும். (க0)

வேறு.

அக்கணமெழுந்துசிவனம்பிகையிஐமே
பக்கமதிலுற்றவிடைமேற்கொடுபடர்ந்தான்
மிக்கவிமையோர்முனிவரானவர்மிடைந்து
தொக்கனர்கைசென்னியிசைசூட்டினர்கொடர்ந்தார்.

இ-ள். சிவபெருமான் பார்ப்பதியாரோடும் அக்கணப்பொழுதில் எழுந்து, பக்கத்தில்வந்த இடபத்தில் ஏறிச்சென்றார். மேலான தேவர்கள் இருடிகளாயினோர் நெருங்கித் திரண்டு கையைச் சிரமேற்குவித்து வந்தார்கள். எ-று.

(கக)

எண்ணரியபாரிடர்களோடுமிறைகொள்ளும்
வண்ணவிறல்வேழமுகனாதியர்கண்மைந்தர்
நண்ணினர்கள்விஞ்சையர்கள்சித்தர்கண்டந்தார்
பண்ணினோடரம்பையர்கள்பாடினர்நடித்தார்.

இ-ள். அளவிறந்தபூதர்களோடும் தலைமைபொருந்தும் அழகிய வலியினையுடைய விநாயகர் முதலாகிய புதல்வர்கள்வந்தார்கள். வித்தியாதரர்கள் சித்தர்கள்வந்தார்கள். அரம்பையர்கள் பண்ணோடுபாடி ஆடினார்கள். எ-று.

(கஉ)

பல்லியமுழங்கநிறைபத்தர்சிவவென்ன
வெல்லையறுமீவ்வகையசங்கமுடனேகி
நல்லிரவ்வெள்ள மொருஞாங்கரினெறிக்கும்
வல்லவொளிபோலமுகுவிசுவெதிர்வந்தான்.

இ-ள். பலவாத்தியங்கள் ஒலிக்க, நிறைந்த அன்பர்கள் சிவசிவ என்று கூற, அளவற்ற இவ்வகைப்பட்ட கூட்டத்துடன்போய், நல்ல வெள்ளம் என்னும் எண்ணையுடைய சூரியர்கள் ஒருபக்கமாகக்காலும் மிக்க வெய்யில்போல அழகுபரக்க எதிராக எழுந்தருளிவந்தார். எ-று.

(கங)

ஐயனலின்மத்தியினருந்தவமிழைக்குஞ்
செய்யசடைமா முனிவருக்கரியசெம்மல்
கையனிடையேயெளிதுகாணவரயான்முன்
செய்தவுயர்மாதவமெனையிறெரிந்தே.

இ-ள். பஞ்சாக்கினி மத்தியில் நின்று அரிய தவத்தைச்செய்யும் சிவந்த சடையினையுடைய பெரிய இருடிகளுக்கும் அரிய சிவபெருமான், சிறியேனிடத்தில் எளிதாய்க்காணும்படி எழுந்தருள, யான் முற்பிறப்பிற்செய்த உயர்ந்த மகத்தானதவம் என்னையோ என்று மயில் அறிந்து, எ-று. (கச)

மேகமதுகண்டதினுமிக்கமகிழ்வெய்தி
யாகமதிலேபுளகரும்பநடமிட்டு
நாகமிசையேதுயிலுநம்பியறியாத
கோகனதமாமலர்வணங்கியிவைகூறும்.

இ-ள். மேகத்தைக்கண்டமையிலும் மிக்க சந்தோஷத்தைப்பொருந்தி, உடம்பிலே உரோமாஞ்சம்பொருந்தக் கூத்தாடி, சர்ப்பசயனத்தில் நித்திரைசெய்யும் விட்டுணுவும் அறியாத செந்தாமரைமலர்போலும் பாதங்களைவணங்கி, இவற்றை விண்ணப்பஞ்செய்யும். எ-று.

(கரு)

வேறு.

வேதநாயகனேபோற்றிவித்தின்றிமுனைத்தாய்போற்றி
காதில்வெண்குழையாய்போற்றிகங்கையஞ்சடையாய்போற்றி
போதினான்முகனுமாலுங்காணொண்பொருளேபோற்றி
மாதொருபாகம்வைத்தவானவாபோற்றிபோற்றி.

இ-ள். வேதங்களுக்கு அதிபரே இரக்ஷித்தருளுக. காரணம் இன்றித்
தானாய்த் தோன்றினவரே இரக்ஷித்தருளுக. திருச்செவியிற் சங்கக்குண்ட
லத்தையுடையவரே இரக்ஷித்தருளுக. கங்கையை அணிந்த அழகிய சடை
யினையுடையவரே இரக்ஷித்தருளுக. தாமரையாசனராகிய பிரமாவும் வீட்
டுணுவும் காண்டற்கரிய அரும்பொருளே இரக்ஷித்தருளுக. பார்ப்பதியாரை
ஒருபாகத்தில்வைத்த தேவரே இரக்ஷித்தருளுக இரக்ஷித்தருளுக. எ-று.()

உன்னுயர்பதமேவெஃகுமுழுவலன்படியார்நிற்க
வெண்ணையிங்காளத்தோன்றுமிறைவனின்கருணைபோற்றி
புன்னுணைநீரிற்றோன்றுநிலையிலாப்புவனந்தன்னுண்
மன்னியேயழிவொன்றினைவகியவள்ளல்போற்றி.

இ-ள். தேவரீருடைய உயர்ந்த பாதங்களையேவிரும்பும் எழுமையுந்
தொடர்ந்த அன்பினையுடைய பத்தர்கள் நிற்க, (அன்பு சிறிதும் இல்லாத)
நாயேனை இங்கே ஆளுதற்குவந்தருளுந் தலைவரே, தேவரீருடைய கிருபை
துதிக்கப்படுவது. புல்லினது துதியில் உள்ள நீர்த்துள்ளிபோலத்தோன்றும்
நிலையில்லாத புவனங்களில் நிலைபெற்று, நாசம் சிறிதும் இன்றி வியாபித்
திருக்கின்ற வள்ளற்றன்மையினையுடையரே இரக்ஷித்தருளுக. எ-று. (கஎ)

அடக்கருந்திறத்தசூரான்மெலிந்திடுமமரருய்வான்
கடக்கரும்வலத்தவேற்கைக்கந்தனைத்தந்தாய்போற்றி
விடக்கருமேகஞ்சூழவிண்ணவரிவாவண்ண
நடுக்களத்தனையநஞ்சமேந்தியநம்பாபோற்றி.

இ-ள். (எவராலும்) அடக்குதற்கரிய வலிய சூரபன்மனாவருந்திய
தேவருய்யும்படி வெலற்கரிய வெற்றிபொருந்திய வேலை ஏந்திய திருக்கர
த்தையுடைய குமாரசுவாமியைப் பெற்ற பிதாவே, இரக்ஷித்தருளுக. நஞ்
சாகிய கரிய முகில்வந்துசூழ, தேவர்கள் (அதனால்) இறவாதபடி திருக்க
ண்டத்தின் நடுவில் அதனைத்தரித்த கடவுளே இரக்ஷித்தருளுக. எ-று. (கஅ)

இணையவாறேத்துமஞ்ஞைக்கின்னருள்சுரந்துநின்பேர்
புனைதிருவரையிற்சென்றுசரவணம்புகுந்துதோய்ந்து
நணையவிழ்கடப்பந்தண்டார்நம்பியைப்பூசித்தேத்தி
லணையவன்சாருபத்தையளிக்குவன்போதியென்னு.

இ-ள். (சிவபெருமான்,) இவ்வாறு தோத்திரம்செய்யும் மயிலினுக்கு
இலரிய கிருபைபாலித்து, உனது நாமம்புனைந்த அழகிய மலையிற்போய்,
சரவணப்பொய்கையிற் புகுந்து முழுகி, அரும்பு அவிழ்கின்ற குளிர்த் கட

ப்பம்பூமாலையினையுடைய நமது குமாரனை வழிபட்டுத் துதிக்கில், அவன்
சாரூபத்தை (உனக்குத்) தருவான் போவென்று, எ-று. (கக)

அதிகநம்பத்தியோர்க்குளக்கிரகணியனாகி
வதிகயாமடியார்மேலாம்வரத்தினைத்தருகென்றலு
முதவலேவிரதமாகவுடையமென்றியாணர்ப்பைந்தே
னிதழியுமறுகுஞ்சுடுமிறையவனியம்பினுனை.

இ-ள். (பின்,) நமது விசேஷத்த அன்பர்களுக்குள் முதற் கணிக்கப்படு
பவனாயிருக்கக்கடவாய். அடியார்கள் எத்துணைப் பெரிய வரங்களைத்தருக
என்று பிரார்த்தித்தாலும் நாம் (அவற்றைக்) கொடுத்தலேயே விரதமாகவு
டையேம் என்று அழகிய பசுமையாகிய தேனையுடைய கொன்றைப்பூவை
யும் அறுகையும் (சடையிற்) குடுஞ் சிவபெருமான் அருளிச்செய்தார். எ-று.

தன்மவாரிதியாமண்ணைந்தருள்வரத்தைக்கேட்டு
நன்மைவேறிதனிலுண்டோ வெனமனமகிழ்ச்சிநண்ணிப்
பொன்மலரிதழிசூடுமெபுனிதன்வான்பதத்தின்வீழ்ந்து
பன்முறைவணங்கிப்போற்றிப்பரிவினிங்கிதனைவேண்டும்.

இ-ள். தருமக்கடலாகிய சிவபெருமான் கொடுத்தருளிய வரத்தை
(மயில்) கேட்டு, வேறாய் இதனினும் பார்க்க நன்மையுண்டோ என்று
மனச்சந்தோஷத்தைப்பொருந்தி, பொன்போல்வீரியுங் கொன்றைப்பூவை
ச்சூடும் பரிசுத்தராகிய சிவபெருமானது உயர்ச்சியையுடைய பாதத்தில்
விழுந்து பலமுறை வணங்கித் துதித்து, அன்பினால் இதனை வேண்டுதல்செ
ய்யும். எ-று. (உக)

அன்பில்யான்வணங்குமிந்தவிலிங்கமுநகருமைய
வென்பெயர்புனைதல்வேண்டுமெனவவையீந்துநின்போற்
பின்பொருகாலமீண்டுக்கெளரிபூசித்துப்பேசுந்
தன்பெயருன்பேர்முன்னாச்சாற்றிடப்புனையுமன்றினு.

இ-ள். சுவாமீ, அன்பினால் அடியேன் வழிபட்ட இந்த இலிங்கமும்
கேஷத்திரமும் அடியேனுடைய நாமத்தைப் பொருந்தல்வேண்டும் என்று
விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவற்றைக் கொடுத்தருளி, உன்னைப்போலப் பின்
னொருகாலத்தில், பார்வதி இங்கே நம்மைப்பூசித்து, சொல்லப்படுந் தன்
நாமத்தை உனது நாமத்திற்குமுன்னாகச் சொல்லும்படி (ஒருநாமத்தை)
இடுவாள். எ-று. உன்போல் என்பதற்கு உன்னைப்போல மயூரவடிவெடு
த்து எனப் பொருள்கொள்க. (உஉ)

கெவுரிமாயூரமென்னக்கிளத்துவரந்நாளென்று
தவநிறைகணங்களோடுதன்பெருங்கயிலைசார்ந்தான்
புவனிமேற்கயிலையென்றுபுகலுமாயூரம்வாழுஞ்
சிவனைமும்முறைசூழ்வந்துவணங்கிமேற்றியானஞ்செய்தே.

இ-ள். அந்நாளில் கெவுரிமாயூரம் எனச் சொல்வர் என்று, தவம்மிக்க கணங்களுடனே (சிவபெருமான்) தமது பெருமையாகிய திருக்கைகலாசத் தை அடைந்தார். (மயில்) பூலோககைகலாசம் என்று பேசும் மாயூரத்தில் வாழுஞ் சிவபெருமானை மூன்றுதரம் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து. நமஸ்கரித்து, பின்பு தியானித்து, எ-று. (௨௩)

ஆண்டுநின்ற கன்னுகந்தனணிதிகழ்மயூர வெற்பின்
மீண்டுவந்தயில் வேல்லைக்கொள் விமலனை வணங்கிப்போற்றி
யாண்டுசென்றாலுமென்னாமீசனுநினை யேபோற்றி
வேண்டியபெறுதியென்னினினை நான் விளம்பற்பாற்றே.

இ-ள். (மயில்,) அவ்விடத்தில் நின்று நீங்கிக் குமாரசுவாமியினது அழகுவிளங்கும் மயூரகிரியில் திரும்பிவந்து, கூரியவேலைத் திருக்கரத்தில் ஏந்திய அவரை வணங்கித் துதித்து, எவ்விடத்திற் போனாலும் என்னை? சிவ பெருமானும் தேவரீரைத்துதித்து வேண்டியவற்றைப் பெறுக என்று அரு ளிச்செய்யில், தேவரீருடைய கிருபை சொல்லும் பகுதியுடைத்தோ. எ-று. யாண்டுச்சென்றாலும் எனற்பாலது, சந்தவிற்பனோக்கி இயல்பாயிற்று. ()

என்னலு முவப்பினெம்மானிருந்துழியான்மேற்செய்யு
மன்னியபணியா தென்றுமயில்சொலமுருகன்சொல்வான்
பொன்னகர்மயனைக்கூவிச்சிற்பநூல்புகன்றவாறே
தன்னிகரில்லாநம்பொற்றிருவுருச்சமைத்துப்பின்னர்.

இ-ள். என்று விண்ணப்பஞ்செய்தலும், மகிழ்ச்சியுடன் குமாரசுவாமி இருந்தபொழுதில் மயிலானது இனி அடியேன்செய்யும் நிலையான பணி என்னை என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, குமாரசுவாமி அருளிச்செய்வார்: விண்ணுலகத்தில் இருக்கின்ற மயனை அழைத்து, சிற்பசாத்திரஞ்சொன்ன படியே தனக்கு நிகரில்லாத நமது அழகிய திருவுருவத்தை உண்டாக்குவி த்து, அதன்பின், எ-று. (௨௪)

பாகொகரும்புபோலும்பனிமொழிச்சத்திமாரைச்
சோகமில்பரிவாரத்தைத்தோற்றுவித்தீசன்கூறு
மாகமங்கரைகண்டுள்ள குருவினையழைத்தன்னொனுக்
கோகையாம்படிபொன்பூமிகலைபலவுவந்துநல்கி.

இ-ள். பாலோடு கரும்பினைநிகர்த்த குளிர்மைபொருந்திய வசனங்களை யுடைய சத்திகள் இருவரையும், சோர்வில்லாத பரிவாரதேவதைகளையும் உண்டாக்குவித்து, சிவபெருமான் அருளிச்செய்த ஆகமங்களைக் கரைகண்ட ஆசாரியனை அழைத்து, அவனுக்கு மகிழ்ச்சி உண்டாகும்படி பொன் பூமி வஸ்திரங்கள் பலவற்றை மகிழ்ந்து கொடுத்து, எ-று. (௨௫)

பரிவொடுமனையோன்றன்னுல்விதிப்படிபதிட்டைசெய்தே
யிரவிதோய்கும்பமாதமிரலைநாட்கொடியையேற்றி
யரவினாட்டேர்நடத்திப்பூரணைமகத்திலான்ற
பொருவினீர்விழவுஞ்செய்துபோதுதிரம்பாலென்றான்.

இ-ள். அன்பினுடன் அவனைக்கொண்டு விதிப்படியே பிரதிட்டைசெய்வித்து, சூரியன் கும்பராசியைப்பொருந்தும் மாசிமாதத்தில் அச்சவினி நட்சத்திரத்தில் துசாரோகணஞ்செய்வித்து, ஆயிலியநட்சத்திரத்தில் ரதோற்சவஞ்செய்வித்து, பூரணையில்வரும் மகநட்சத்திரத்தில் மாட்சிமைப்பட்ட நிகரில்லாத தீர்த்தோற்சவமும் செய்வித்துப் (பின்) நம்மாட்டு வருக என்று அருளிச்செய்தார். எ-று. (௨௭)

வேறு.

புத்தமுதந்தனையெடுத்துச்செவியினிடைப்புக்கட்டியதுபோலக்கூறு மத்தனதுதிருவார்த்தையகங்குளிரக்கேட்டலுமேயன்புகூர்ந்து சித்தமுறநினைந்துமயன்றனைக்கூவிச்சினகரமுஞ்சிருட்டித்தான்ற சத்தியிருவோர்முருகன்பரிவாரதேவதையுஞ்சமைத்துப்போற்றி.

இ-ள். புதிதாகிய அமுதை எடுத்துக் காதிற்புகுத்தினுற்போல அருளிச் செய்த குமாரசுவாமியினது திருவாக்கை மனங்குளிரக்கேட்டபொழுதே அன்புமிக்கு, மனத்திற்பொருந்த நினைந்து, மயனை அழைத்து, கோயிலையும் செய்வித்து, மாட்சிமைப்பட்ட இருசத்திகளையும் குமாரசுவாமியையும் பரிவாரதேவதைகளையும் உண்டாக்குவித்துத் தோத்திரஞ்செய்து. எ-று.()

திதிவாரங்கரணநாளியோகமிவைநன்கிருப்பப்பதிட்டைசெய்தே கதிர்வேலோன்மொழிந்தபடிநறியவிழாக்குடமதியிற்கற்பித்தப்பாலதிரேகவிற்றன்முருகனடிபணிந்துநின்வடிவுக்கலந்தேன்றாராய் மதிவேணியணிபரமன்மைந்தவெனக்கருணைவிழிவைத்தான்மன்னே.

இ-ள். திதி வாரம் கரணம் நட்சத்திரம் யோகம் ஆகிய இவை நன்றாக இருப்பப் பிரதிட்டைசெய்வித்து, காந்திபொருந்திய வேற்படையினை யுடைய குமாரசுவாமி அருளிச்செய்தபடி நன்மையாகிய திருவிழாவைக் கும்பமாதத்திற்செய்வித்து, அதன்பின், அதிசயமாகிய வலியிளையுடைய குமாரசுவாமியினது பாதங்களை வணங்கி, (மயில்) இளம்பிறையைச் சடையில் அணிந்த சிவகுமாரரே, தேவரீருடைய திருவுருவைப்பெறுதற்கு ஆவல் கொண்டேன் தந்தருள்கவென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, (அவர்) கிருபாரோக்கஞ்செய்தார். எ-று. (௨௮)

ஓராறுசெங்கமலமுதயமதின்மலர்ந்தவனமுகங்களாறு மீராறுசெங்கரமுயியைந்துமணிமானத்திலேறிமஞ்ஞை வாராருமுலைமடவாரரம்பையர்கண்டம்புரியவாரோர்வாழ்த்தச் சீராருங்கந்தகிரியினிற்புகுந்துமுருகனடிசேர்ந்ததன்றே.

இ-ள். மயில், ஆறு செந்தாமரைமலர்கள் உதயகாலத்தில் விரிந்தாற்போன்ற திருமுகங்களாறும் பன்னிரண்டு சிவந்த திருக்கரங்களும் பொருந்தி, இரத்தினவிமானத்திலேறி, கச்சார்ந்த முலைகளையுடைய அரம்பையர்கள் நாட்டியஞ்செய்ய, தேவர்கள்புகழ், சிறப்புநிறைந்த கந்தமலையிற்போய்க் குமாரசுவாமியுடைய பாதங்களை அடைந்தது. எ-று. (௩௦)

இப்பரிசுமஞ்ஞைமுத்தியெய்தியதென்றிருந்தவத்துமகதிநல்யா, ழொப்பரியநாரதமா முனிவரனுக்குலகீன்றோ னுரைத்தானென்று, பொய்ப்பிறவியறநோற்கும் புண்ணியமா முனிவர்க்குப்புகன்றானல், மைப்புயலின்கொழுந்தனையமால்கலையாம்வியாதன்றாள் வணங்குஞ்சூதன்.

இ-ள். இத்தன்மையாக மயில் முத்தியை அடைந்ததென்று, பெருமை பொருந்திய தவத்தையுடைய நல்ல மகதியாழைத்தாங்கிய உவமையில் லாத நாரதமகாமுனிவருக்குப் பிரமா கூறினாரென்று, பொய்யாகிய பிறவி கெடத் தவஞ்செய்யும் புண்ணியமுடைய பெருமையாகிய இருடிகளுக்கு நல்ல கரிய முகிற்கொழுந்துபோன்ற விட்டுணுவினது கலையாகிய வியாசமு னிவருடைய பாதங்களை வணங்கும் (மாணாக்கராகிய) சூதமுனிவர் கூறி னார். எ-று. (நக)

மாதவத்துச்சவுனகராதியர் முனிவராதரவான்மகிழ்ந்துகேளா, வாதுலன்பெற்றிடுதிதியி னகமகிழ்ந்துதவஞ்செயும்பே றடைந்தோ மென்னாப், பூதரத்தின்மகிமையின்னும்புகலுகெனநாரதற்குப்பூவில் வாழு, நாதன்மொழிந்திடும்படியேநவில்வனெனச்சூதமுனிநவிலலு ற்றான்.

இ-ள். மகத்துவம்பொருந்திய தவத்தினையுடைய சவுனகர்முதலான முனிவர்கள், அன்பினால் மகிழ்ந்துகேட்டு, தரித்திரன் தான்பெற்றதிரவியத் தால் மனமகிழுமாறுபோல மனம் மகிழ்ந்து, தவத்தைச்செய்யும் பேற்றைப் பெற்றேம் என்று கூறி, மயூரகிரியின் மேன்மையை இன்னும் அருளிச் செய்க என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நாரதமுனிவருக்குத் தாமரைப்பூவில் வீற்றிருக்கும் பிரமா கூறியபடியே சொல்வேன் என்று சூதமுனிவர் சொ ல்வாராயினார். எ-று. (நஉ)

தாமரைமென்மலர்ப்பொகுட்டிலினிதிருக்குஞ்சதுர்முகத்தோ ய்சண்முகேசன், மாமயிலின்மலைமகிமையுரைத்தனைகேட்டுளத்தினி ருண்மாற்றாநின்றே, னேமவரைதானுமொவ்வாவம்மலையின்மகிமை யின்னுமிசைப்பாயென்னப், பாமகடன்முலையானைபாய்புரிமுன்னான் மார்பன்பகர்வதானான்.

இ-ள். மென்மையாகிய தாமரைப்பூவினது பொகுட்டில் மகிழ்ச்சி யுடன் வீற்றிருக்கும் நான்குமுகத்தையுடையவரே, குமாரசுவாமியினது நீலநிறத்தையுடைய மயூரகிரியின்மேன்மையை அருளிச்செய்தீர்; (அதனைக்) கேட்டு மனத்தின்கணுள்ள மயக்கத்தை நீக்காநின்றேன். மேருகிரியும் ஒவ் வாத அந்த மலையின்மேன்மையை இன்னும் அருளிச்செய்க என்று (நா ரதமுனிவர்) விண்ணப்பஞ்செய்ய, சரசுவதியின் முலையாகிய யானைபாய் கின்ற முப்புரிநூலையணிந்த மார்பினையுடைய பிரமா சொல்வாராயினார். எ-று. (நங)

பூமாதூபாரமதுபொறுக்கலளாயச்சுதன்பாற்புகுந்துகூற
மாமாதுகேழ்வனுஞ்சந்திரமரபிற்பிறந்ததிறல்வசுதேவற்குத்
தேமாவின் குயிலனையதேவகிநற்றிருவயிற்றிற்றிகழ்ந்துமாலே
யாமாமென்றுலகுதொழக்கண்ணெனவவதரித்துவளர்ந்துபின்னர்

இ-ள். பூமிதேவி பாரத்தைச் சகிக்கமுடியாதவளாய், (தந்நாயக ராகிய) விட்டுணுவினிடத்திற்போய்ச்சொல்ல, இலக்குமிக்கு நாயகராகிய அவரும், சந்திரகுலத்தில் அவதரித்த வலியினையுடைய வசுதேவனுக்கு இனிய மாமரத்திலிருக்கும் குயிலையொத்த மொழியினையுடைய தேவகி யின் நல்ல அழகிய வயிற்றிலே கர்ப்போற்பத்தியாய், விட்டுணுவேயாம் ஆம் என்று உலகம்வணங்க, கிருட்டிணனாக அவதாரஞ்செய்து வளர்ந்து, பின், எ-று. (நக)

கஞ்சனோடுசிசுபாலன்முதலானமாக்கடமைக்களத்திற்கொன்று
செஞ்சிலையேபொருவதுதலுருக்குமணிமுதலாயதேவீமாரை
நெஞ்சமகிழ்தரமணந்துபிரத்துயம்மன்முதலானநெடியவேலால்
வெஞ்சமரிப்பகைதொலைக்கும்வீரரையின் றுயர்பிறைபோல்லிளங்கியுற்றா

இ-ள். கஞ்சனோடு சிசுபாலன்முதலாகிய கிளைஞரை யுத்தகளத்தில் வதைத்து, செப்பமாகிய வில்லையொத்த நெற்றியினையுடைய உருக்குமணி முதலாகிய மனைவியர்களை மனமகிழ்ப்புணர்ந்து, பிரத்துயம்மன் முதலான நெடிய வேற்படையினுற் கொடியபோரிற் பகைவரை அழிக்கும் வீரரைப் பெற்று, வளர்பிறைபோல விளங்கியிருந்தான். எ-று. (நரு)

வேறு.

ஆங்கவனதற்குமுன்னதாமுகத்தினிலங்கைநன்னகரினுக்கரசாந்
திங்குறுபுகழ்சேர்தசக்கிரீவன்றான்சீதையைச்சிறையிடையிருத்த
வேங்கியேயயோத்திக்கிறைதசரதன்றான்நருள்புதல்வாராமிராம
னீங்கருந்திறலானிலக்குவனிருவரிலங்கைமன்னவனுடனேர்ந்தார்.

இ-ள். அந்தயுகத்திற்கு முன்னதாகிய திரேதயுகத்தில் அயோத்திரக ருக்கு அரசனாகிய தசரதன்பெற்ற புத்திரர்களாகிய இராமன் நீங்காத வலி யையுடைய இலட்சுமணன் என்னும் இருவரும், நல்ல இலங்கைநகருக்கு அரசனாகிய திமைமிகுந்த புகழினையுடைய இராவணன் சீதையைச் சிறை யில்வைக்க ஏங்கி, (அந்த) இராவணனோடு எதிர்த்தார்கள். எ-று. (நக)

அனையநாளவருக்கிரவிதன்மதலையங்கதன்சாம்பவனனும, னி
னையரேமுதலோர் படைத்துணையானு ரிவரொடுமிலங்கையையழித்
துப், புனைகுழன்மனையாடன்னொடுந்திரும்பியயோத்தியிற்புகுந்தன
ரந்த, மனமகிழ்திறல்சேர்படைத்தலைவர்களிற்சாம்பவனென்றிடும்
வலியோன்.

இ-ள். அந்தக்காலத்தில், அவர்களுக்குச் சக்கிரீவன் அங்கதன் சாம்ப வன் அனுமன் இவர் முதலானோர் படைத்துணைவரானார்கள். இவர்களோடு

(கூடிச் சென்று) இலங்கைநகரை அழித்து, அலங்கரித்த கூந்தலையுடைய மனைவியாகிய சீதையுடன் மீண்டு அயோத்திரகரை அடைந்தார்கள். அந்த மனமகிழ்கின்ற வலிமைபொருந்திய படைத்தலைவர்களிற் சாம்பவன் என்னும் வலிமையையுடையான். எ-று. (௩௭)

துவாபரயுகத்திலோர்வழியணித்தாய்த்துன்னின்பிலத்தினிலந்த, நிவாதமென்றலத்திற் சிமந்தகமணிக்காய்ப் புகுந்துநேர்ந்தவனெடுமிணங்கிக், கவான்றிரள்வாழைத் தண்டினைநிகருங் கன்னியை மணியொடுங்கவர்ந்தே, யவாவுடனையவொழுக்கெழிற்சாம்பவதியினையன்புடன்வேட்டான்.

இ-ள். துவாபரயுகத்தில் ஒருவழியாற் சமீபமாய்ப் பாதலத்தை அடைந்தான். அப்பாதலத்தில் (அந்தக்கிருட்டிணனானவன்) சிமந்தகமணிக்காகப் போய், அச்சாம்பவனோடு எதிர்ந்து, (பின் யுத்தமின்றி) இணங்கி, தொடைகள் திரண்ட வாழைத்தண்டினைப்போலுங் கன்னிகையை அம் மணியோடு விருப்பினாற்கவர்ந்து, அந்த ஒழுக்குகின்ற அழகினையுடைய சாம்பவதி என்பவளை அன்போடு விவாகஞ்செய்தான். எ-று. முப்பத்தாறஞ்செய்யுளில் ஆங்கவன் என்னும் எழுவாய், இச்செய்யுளில் புகுந்து நேர்ந்து இணங்கிக் கவர்ந்து வேட்டான் என்பனவற்றோடுகூட்டி முடிக்கப்பட்டது. (௩௮)

கனிந்தழுகொழுகுமிள முலையவட்குக்காதலனிலாமையாற்கருதி மனந்தளர்ந்தரியபலந்தருவிரதம்வண்புனலாடனற்றான மனந்தநற்கோயிறொழுதிடல்வேள்வியாற்றியுமகவிலாமையின லினைந்துபோயுபமன்னியுவெனவுலகமேத்திடுமிருடிபாலடைந்தான்

இ-ள். கனிந்து அழகு ஒழுக்குகின்ற தளமையாகிய முலையினையுடைய அச்சாம்பவதிக்குப்புதல்வன் இல்லாமையால் சிந்தித்து மனம்வருந்தி, அருமையாகிய பலங்களைக்கொடுக்கும் விரதம், (பயனைத்) தரும் தீர்த்தமாடல், அனந்த சற்பாத்திரதானம், நல்ல சிவாலயசேவை, யாகங்கள் ஆகிய இவற்றைச்செய்தும் புத்திரன் இல்லாமையினால் வருந்தி, உபமன்னியு என்று உலகம் துதிக்கும் முனிவர்மாட்டுப்போய்ச்சேர்ந்தான். எ-று. (௩௯)

வெகுளிலேவாரிந்தவிழுத்தவவெனதுவிழுமநீதுடைத்தியென்றிரந்து முகமனெடுரைப்பநன்றெனமகிழ்ந்துமுழுதுலகுறுதுயரகற்றி மகிழ்தரப்புரியுமாதவநினக்கும்வருந்துயருண்கொன்மதிக்கிற் புகலுலகுயிர்நின்புதல்வரேநினக்கோர்புதல்வனின்மென்பதென்புகலாய்.

இ-ள். கோபத்தை வேரோடுகளைந்த சிறந்த தவத்தையுடையவரே, எனது வருத்தத்தைத் தேவரீர் நீக்கியருளுக என்று குறையிரந்து, உபசார வசனத்தோடு சொல்ல, (அவர்) நன்று என்று சந்தோஷப்பட்டு, உலகம் முழுதும் பொருந்துந் துன்பத்தைநீக்கி மகிழும்படிசெய்யுங் கிருட்டிணனே, உனக்கும் வருகின்ற துயரம் உண்டோ! சிந்திக்கில், சொல்லப்படும் உலகத்

திலுள்ள உயிர்கள் நின் புதல்வர்களே (அங்ஙனமாக,) உனக்கு ஒரு புதல்வன் இல்லையென்று சொல்லுவது என்னை சொல்லுதி. எ-று. (ச௦)

பிதிர்சுணங்கணிந்த விளமுலைத்துவர்வாய்ப்பிறைநுதற்கரும்பெனுஞ்சாம்பவதியினுலடைந்தாய்வழங்குவன்மிகவும்வளம்படுபாண்டிநன்னாட்டிகதிதருந்தலங்கள் பற்பலவவையிற்கருதினுங்கருதியவெல்லா [ந்முதவிடுமயூரகிரியெனவொன்றாங்குற்றிடுமறைமுடிவுணர்ந்தோய்.

இ-ள். வேதசிரசை (ஐயந்திரிபற) அறிந்தவனே, பிதிர்ந்த தேமலைப் பொருந்திய இளமையாகிய முலையினையும், பவளம்போலும் வாயினையும், பிறைபோலும் நெற்றியையும் உடைய கரும்புபோலும் சாம்பவதி என்பவளால் நீ என்மாட்டுவந்தாய், (அதற்கு ஒருபாயஞ்) சொல்வேன்: மிக வளங்களுண்டாகும் நல்ல பாண்டிநாட்டில் மோகூத்ததைத்தரும் சேஷத்திரங்கள் பற்பல உள்ளன. அவைகளில் (எவற்றை) நினைத்தாலும் நினைத்த அவற்றையெல்லாங்கொடுக்கும் மயூரகிரியென ஒன்று இருக்கும். எ-று. ஆங்கு-அசை. இவற்றையுடையகரும்பு இல்பொருளுவமை. (சக)

அத்தலமதனிற் கிரீச்சரஞ்சாந்திராயணமிருந்து னோராணப், பத்தியான்மறையோரதிதிகட்கன்னம்பகிர்ந்து னோர்நிதிமுதலீந்தோர், நித்தலுமலருநந்தனவனங்கணிருமித்தோர்திருமடஞ்செய்தோர், நித்தலமதனினைடிதுநாள் வாழ்ந்துண்டிருந்து மேற்குகன்பதமடைவார்

இ-ள். அந்த சேஷத்திரத்தில் கிரீச்சரம், சாந்திராயணம் என்னும் விரதங்களை அதுட்டித்தோர், குறையாத அன்பினால் பிராமணருக்கும் அதிதிகளுக்கும் அன்னதானஞ் செய்தோர், திரவியம் முதலியவற்றைக்கொடுத்தோர், எப்பொழுதும் மலருகின்ற திருநந்தனவனங்களை உண்டாக்கினோர், திருமடம் இயற்றினோர் ஆகிய இவர்கள், இவ்வுலகத்தில் நெடுங்காலம் வாழ்ந்து (பலபேசுங்களை) அனுபவித்திருந்து, மறுமையிற் கந்தலோகத்தை அடைவார்கள். எ-று. (சஉ)

கண்ணாவ்வரையினெவற்றிற்குமுயர்ந்தகார்த்திகைவெள்ளியின்விரதம், விண்ணவார்புகழுஞ்சட்டியின்விரதமேம்படுமிந்தமுன்றனையும், பண்ணமர்மொழியாளுடனுநீ இத்தனிலேற்பண்ணவன்றன்னையும்பரவிற், பெண்ணமுதினுக்கும்பாலகன்றோன்றுமேனையநினைத்தவும்பெறுவாய்.

இ-ள். கிருட்டிணனே, அம்மயூரகிரியில் விரதங்கள் எல்லாவற்றிற்கு மேலான கார்த்திகை (விரதம்,) சுக்கிரவாரவிரதம், தேவர்புகழுகின்ற சட்டிவிரதம் ஆகிய மேம்பட்ட இந்த மூன்றையும், பண்போன்ற சொல்லினையுடைய சாம்பவதியுடனே அதுட்டித்து, ஒப்பற்ற வேலினையுடைய சுப்பிரமணியப்பெருமானையும் துதிக்கில், பெண்களுக்குள் அமிர்தம்போன்ற சாம்பவதிக்கும் புத்திரன் அவதரிப்பன். நீ நினைத்த ஏனையவற்றையும் அடைவாய். எ-று. பண்ணமர்மொழி என்பதற்குப் பண்ணவிரும்புஞ்சொல்லெனினும்பொருந்தும். (சங)

அரக்கராமுளரிக்கொருபெரும்பனியாமண்ணலேயம்மலையிடை
நீ, பொருக்கெனச்சுடர்செய் தொடிக்கையாளுடனே போதுகென்ற
லுமுளமகிழ்ந்து, திருக்கிளர்முனிவன்றனைவிடைகொண்டுதிரும்பி
யவ்வரையினிலடைந்தான், வரைக்குடையெடுத்துமழைதடுத்தாயர்
மனையிடைவளர்ந்தகோபாலன்.

இ-ள். இராக்கதராகிய தாமரைகளுக்கு ஒரு பெரிய பனியாகிய பெரு
மையுடையானே, அம்மயூரகிரியில் நீ விரைவாக ஒளியைச்செய்கின்ற
வளையலை அணிந்த கையினையுடையாளோடு போகுக என்று கூறலும்,
(கோவர்த்தனமென்னும்) மலையாகிய குடையைப்பிடித்துக் (கல்) மழை
யைத்தடுத்து இடையர்வீட்டில்வளர்ந்த கிருட்டிணன், மனம்மகிழ்ந்து,
(அருட்) செல்வம் மிக்க உபமன்னியுமுனிவரிடத்து விடைபெற்று, மீண்டு
அம்மலையை அடைந்தான். எ-று. (சச)

சரவணம்படிந்துமுருகவேருவந்தசட்டிகார்த்திகைபுகர்வார,
விரதமதிருந்துதினந்தொறுமயூர வெற்பினைச்சூழ்ந்துமேற்போந்து,
பொருவருமிமையோர்முடியுமுகழற்காற்புனிதனதிணையடி போற்றி
த், திருவொடுமொருமண்டலமவ்வாறிருப்பச் செப்புமவ்வணங்களை
ள்வயிற்றில்.

இ-ள். சரவணப்பொய்கையில் ஸ்நானஞ்செய்து, குமாரசுவாமிவிரும்
பிய சட்டி, கார்த்திகை, சுக்கிரவாரவிரதங்களை அதுட்டித்து, நாடோறும்
மயூரகிரியைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து, பின் வந்து, நிகரில்லாத தேவர்களு
டைய கிரீடங்கள் உழுகின்ற வீரக்கழலையணிந்த பாதங்கலையுடைய குமார
சுவாமியின் உபயபாதங்களைத்துதித்து, சாம்பவதியுடன் ஒருமண்டலம்
வரைக்கும் இப்படி இருக்க, சொல்லப்படும் அந்த இலக்குமிபோல்வாளு
டைய வயிற்றில், எ-று. மேற்போந்து என்பதற்கு மேலே ஏறி எனினும்
பொருந்தும். (சரு)

வேறு.

சாம்பனென்றுலகமேத்துந்தனயன்வந்துதித்தல்செய்தான்
றேம்பொழிகடப்பம்பைந்தார்ச்செல்வனெதெய்வமென்னு
வாம்பரிவோடும்போற்றியம்மகவுச்சிமோந்து
காம்புறடோளிணாளுங்கவைனுமகிழ்ச்சிகூர்ந்தார்.

இ-ள். சாம்பன் என்று உலகம்புகழும் புதல்வன்வந்தவதரித்தான்.
மூங்கில்போன்ற தோலையுடைய சாம்பவதியும் நாயகனாகிய கிருட்டிணனும்,
தேன்பொழிகின்ற பசுமையாகிய கடப்பமாலையை அணிந்த குமாரசுவாமி
யே தெய்வம் என்று பேரன்போடும் துதித்து, அப்புதல்வனுடைய உச்சி
யைமோந்து, மகிழ்ச்சியிசூந்து, எ-று. (சசு)

உட்டெளிமறையோராதிபின்னவரீறையோங்கு
மட்டிலாக்குடியாங்காங்கேவருவித்துமனையுமாக்கி
யெட்டெனுஞ்செல்வமீந்தவ்விடத்தினிலளகைபோலப்
பட்டணமாக்கித்தான்வாழ்துவரையம்பதியிற்போனான்.

இ-ள். மனந்தெளிந்த பிராமணர்முதல் வேளாளர் ஈராக உயர்ந்த அளவில்லாதகுடி-களை அந்தந்த இடங்களில் நின்று அழைப்பித்து, (அக்குடிகளுக்கு) வீடுகளையும் உண்டாக்கி, அட்ட ஐசுவரியங்களையுங்கொடுத்து, அவ்விடத்தில் அளகைநகர்போலப் பட்டணம் ஒன்றை இயற்றி, தான் வாழுகின்ற துவார்காபுரிக்குப்போனான். எ-று. (சௌ)

மருவுமிவ்விரதப்பேற்றின்மகிமையான்வலியின்மிக்க முரனெனுமசுரன்றன்னைமுருக்கியேமுராரியென்று பகர்வுறவைகினுனிப்பட்டணங்கிருதந்தன்னி லிருவினைச்சிமிழ்ப்புநீக்குமயூரமாபுரமென்பாரே.

இ-ள். பொருந்திய இவ்விரதங்களை அதுட்டித்துப் பெற்றபேற்றின் விசேடத்தினால் வலிமையில்மேற்பட்ட முரன் என்கின்ற அசுரனை அழித்து முராரி என்று சொல்லும்படி. (கிருட்டிணன்) இருந்தான். இந்த நகரைக் கிருதயுகத்தில் நல்வினை தீவினை என்னும் இரண்டின் தொடர்ச்சியைக்கெடுக்கும் மயூரமாபுரம் என்பர். எ-று. (சஅ)

துகளறுதிரேதந்தானச்சுவத்தகானனமாமென்பர் புகழ்துவாபரத்திற்கண்ணபுரமெனமொழியமேவு மிகழ்வுறுகலியின்மேலாமயூரநற்கிரியாமென்று பகர்வுறவைகுமென்றுபகர்ந்தனன்பதுமத்தண்ணால்.

இ-ள். குற்றமில்லாத திரேதயுகத்தில் அச்சுவத்தகானம் என்பர். புகழையுடைய துவாபரயுகத்தில் (அது) கண்ணபுரம் என்று சொல்லும்படியிருக்கும். இகழ்ச்சிமிக்க கலியுகத்தில் மேலாகிய நல்ல மயூரகிரி என்று சொல்லும்படி இருக்கும் என்று பிரமா சொன்னார். எ-று. (சக)

மயூரம் முத்திபெற்றசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் உசக.

ஐ ந் தா வ து

கார்த்திகைவிரதமுரைத்தசருக்கம்.

முருகவேளினிதுவந்திடுவிரதமுன்றென்ன வுரைசெய்தாயவைநோற்றிடும்விதியினையுரையென்றரியவேழிசைநாரதன்கேட்டலுமன்பால் விரைசெய்நாண்மலருறைபவனீங்கிவைவிளம்பும்.

இ-ள். குமாரசுவாமி நன்றாகவிரும்பும் விரதங்கள் முன்றென்று அருளிச்செய்தீர். அவற்றை அதுட்டிக்கும் விதியை அருளிச்செய்க என்று அருமையாகிய ஏழிசையினையுடைய நாரதமுனிவர்வினாவும், வாசனைபொருந்திய அன்றலர்ந்த தாமரையாசனத்தில் வீற்றிருக்கும் பிரமா அன்பினால் இவற்றைச்சொல்வார். எ-று. (க)

ஒளிகொள்கார்த்திகைவிரதமுன்னுரைச்சுவனோற்றோ
ரளியுளோர்களாயிம்மையிற் பெருந்திருவார்ந்து
களியடைந்து நன்றிருந்து பின்சந்தமார்நறுந்தேன்
றுளியுறைத்திகுகடம்பன்வான்றுணைப்பதம்புருவார்.

இ-ள். ஒளியைக்கொண்ட கார்த்திகைவிரதத்தை முன் சொல்வோம்.
அன்பையுடையோர்களாய் (அதனை) அதுட்டித்தோர் இம்மையிற் பெரிய
செல்வங்களை அதுபவித்து, சந்தோஷத்தைப்பொருந்தி நன்றாக இருந்து,
மறுமையில் வாசனைநிறைந்த நறுமையாகிய தேன் துள்ளி துளிக்கும் கடப்ப
மாலைமையணியும் சுப்பிரமணியப்பெருமானுடைய பெருமையாகிய இரு
பாதங்களை அடைவார். எ-று. (உ)

ஆறுமாமுகனருந்திட முலையமுதளித்தோர்
நாறுபூங்குழற்கார்த்திகைநாரியரவர்க்கு
நீறுபூசியநின்மலனளித்தநல்வரத்தான்
மாயில்கார்த்திகையுத்தமவிரதமாய்வதியும்.

இ-ள். ஆறு திருமுகங்களையுடைய குமாரசுவாமி உன்னும்படி முலைப்
பாலைக்கொடுத்த நறுமணங்கமழும் பூவைமுடித்த கூந்தலையுடைய கார்த்தி
கைப்பெண்களுக்கு, விபூதியைத்தரித்த சிவபெருமான் கொடுத்த நல்ல
வரத்தினால் நிகரில்லாத கார்த்திகைவிரதம் வசிட்டவிரதமாகவிருக்கும்.
எ-று. (ங)

ஐந்துமூர்த்தியின்மேலதாஞ்சதா சிவமாகும்
கந்தனிச்சைநற்றொழிநிறைசத்தியாய்க்கழற்
வந்தயானையும்வள்ளியுமுவந்ததவ்விரத
மந்தனோன்பிணையிருந்துளோர்க்கென்னபேறரிதே.

இ-ள். பஞ்சமூர்த்திகளின் மேலான சதாசிவமூர்த்தியாகிய குமாரசு
வாமியினது இச்சாசத்தியும் நல்ல கிரியாசத்தியுமாய்ச் சொல்லும்படிதோ
ன்றிய தெய்வயானையம்மையாரும் வள்ளியாகியாரும் அதுட்டிக்கப்பெற்
றது அவ்விரதம். அந்தவிரதத்தை அதுட்டித்தவர்களுக்கு என்னபேறரி
யது. எ-று. (ச)

எண்ணிலாதமர்நோன்பினுளுத்தமமினைய
புண்ணியந்தருங்கார்த்திகைவிரதமாய்புகலி
னண்ணுமன்பினுற்கேட்டவர்பாவம்போய்நலம்பெற்
றண்ணல்வேலவனடிமிசையகன்றிடாதுறைவார்.

இ-ள். அளவின்றி இருக்கும் விரதங்களுள் இந்தப் புண்ணியத்தைத்
தரும் கார்த்திகைவிரதம் உத்தமமாம். (இவ்விரதமகிமையைச்) சொல்
லில் பொருந்திய அன்பினுற் கேட்டவர்கள், பாவநீங்கி நன்மையைப்பெ
ற்று, பெருமையினையுடைய குமாரசுவாமியின் பாதத்திற் பிரியாதிருப்பர்.
எ-று. விரதமாம் என்பதில் ஆம் என்பது உத்தமம் என்பதனோடு கூட்டிப்
பொருளுரைக்கப்பட்டது. (ஊ)

உலகமுய்பொருட்டுரைக்குவன்பரத்திணையுணர்ந்து
புலனடக்கியமுனிவகௌனவயன்புகல்வா
னலகில்வெற்புளவவற்றினிற்செய்தனன்றவற்றுட்
டலமொரானுநற்றணிகையேமுதலநன்றாமால்.

இ-ள். உலகம் ஈடேறும்படி சொல்லுவேன், பரம்பொருளையறிந்து ஐம்
புலனையடக்கிய நாரதமுனிவனே கேள் என்று பிரமா சொல்வார். (குமார
சுவாமிக்கு) அளவிறந்த மலேகளுள்ளன. அவற்றிலிருந்து (இவ்விரதத்தை)
அதுட்டித்தல் நன்று. அவற்றுள்ளும் (சீரலைவாய்முதலான) ஆறு கேஷத்தி
ரங்களும், செருத்தணிமுதலாகிய மலேகளும் நன்றும். எ-று. (சு)

குன்றமாகுமவ்வாறினுட்கோதினற்பலன்று
னென்றுகோடியாமயூரமாகிரியினிலுஞற்றி
னன்றியெங்ஙனங்குமரவேளமர்ந்தனனங்கு
நன்றுதன்மனையாயினுஞ்செய்வதுநலமால்.

இ-ள். மலேகளாகிய அந்த ஆறுகேஷத்திரங்களிலும் (கார்த்திகைவிரதம்
அதுட்டித்தலால் வரும்) குற்றமில்லாத நல்லபலன் ஒன்று, மயூரகிரியில்
அதுட்டிக்கில் கோடியாகும். அதன்தன்னை எவ்விடத்திற் குமாரசுவாமி எழுந்
தருளியிருந்தாரோ அவ்விடத்தில் (அதுட்டித்தல்) நன்றும். தன் வீடாயி
னும் அதனை அதுட்டிப்பது நன்றும். எ-று. (எ)

திடங்கொள்கார்த்திகைத்திங்களிற்கார்த்திகைத்தினத்திற்
ரெடங்கவேண்டுமென்றோன்பினைத்தோகையங்கிரியி
னிடங்கொளாழியினிரவிவந்தெழுமுனமெழுந்து
தடங்கொள்வார்புனற்சரவணதடந்தனிற்படிந்து.

இ-ள். அந்தக் கார்த்திகைவிரதத்தை நிச்சயமான கார்த்திகைமாசத்
துக் கார்த்திகைநட்சத்திரத்தில் மயூரகிரியில் ஆரம்பிக்கவேண்டும். (எங்ங
னமெனில்,) விசாலமாகிய கடலிற் சூரியன்வந்துதித்தற்குமுன் எழுந்து பெ
ருமைபொருந்திய மிக்க சலத்தையுடைய சரவணப்பொய்கையில் ஸ்நான
ஞ்செய்து, எ-று. (அ)

வேறு.

சத்தியிரிடுவரோடுஞ்சண்முகத்தேவையுன்னி
நித்தியகருமமுற்றிக்காமத்தினினைவைநீத்துச்
சுத்தவத்திரம்விபூதிகண்டிகைதுலங்கமெய்யிற்
பத்தியின்வைகியோராறெழுத்தையும்பண்பாயோதி.

இ-ள். இருசத்திகளுடனே குமாரசுவாமியைத்தியானித்து, நித்திய
கருமங்களைமுடித்து, காமவிச்சையைத்தவிர்த்து, சுத்தமாகிய வஸ்திரம்
விபூதி உருத்திராட்சம் ஆகிய இவை சரீரத்தில் விளங்கப் பத்தியுடன் இரு
ந்து சடாட்சரத்தையும் விதிப்படி உச்சரித்து, எ-று. (க)

ஊனுடனுறக்கமின்றிப்பகற்பொழுதொழித்திராவிற்
பூணுநுநியமத்தோடுஞ்சங்கற்பம்புகன்றியார்க்குங்
காணும்விக்கினங்கடர்க்குங்கடவுளையடியாருள்ளக்
கோணறஞானநல்குங்குழகனையருச்சித்தேத்தி.

இ-ள். போசனத்தோடு நித்திரை இல்லாமற் பசற்காலத்தைக்கழித்து,
இராக்கரலத்தில், பூண்ட நியமங்களோடும் சங்கற்பத்தைச்செய்து, எவர்க
ளுக்கும் உண்டாகின்ற இடையூறுகளை நீக்கும் விநாயகக்கடவுளை, அடியா
ருடைய மனத்திலுள்ள மாறுபாடுநீங்கு ஞானத்தைக்கோடுக்கும் பேரழ
கரை, பூசித்துத் துதித்து, எ-று. (௬௦)

திகழ்தருதருப்பைதோய்ந்தகவியத்தாற்சுத்திசெய்து
தகைபெறுகும்பத்தேனுஞ்சமைதிருவுருவினேனு
மகமகிழ்தரவேபூசையாற்றலப்பூசையாற்றும்
வகையைநூல்சொன்னவாமேமுறையினூல்வழங்கலுற்றேன்.

இ-ள். விளங்குகின்ற தருப்பைசேர்ந்த பஞ்சகௌவியத்தாற் சுத்தி
செய்து, தகைமைபொருந்திய கும்பத்திலாயினும் (விதிப்படி) உண்டாக்
கப்பட்ட விம்பத்திலாயினும் மனம் மகிழும்படி பூசைசெய்க, அப் பூசனை
செய்யும் வகைமையை நூல்கள் சொன்னபடியே முறைமையினூற் சொல்
வேனாயினேன். எ-று. (௬௧)

வாலஞூரியர்கள் கோடியொளிர்வபோல்வடிவுங்கஞ்சங்
காலமேமலர்ந்ததென்னக்கவினியமுகங்களாறுஞ்
சீலமாங்கருணைவாரிதிகழ்தருவிழிமுவாறுங்
கோலமார்கரமீராறுங்குழையும்பொன்மௌலிப்பொற்பும்.

இ-ள். கோடி இளஞ்சூரியர்கள்பிரகாசிக்குமாறுபோலப் (பிரகாசிக்
கும்) வடிவமும், செந்தாமரை உதயகாலத்தில் அலர்ந்தாற்போல அழகுவிள
ங்கும் ஆறுமுகங்களும், ஒழுங்காகிய கிருபைப்பெருக்குவிளங்குகின்ற திரு
க்கண்கள்பதினெட்டும், அழகுநிறைந்த திருக்கரம் பன்னிரண்டும், குண்ட
லங்களும், பொன்னாலாகிய கிரீடத்தின் அழகும், எ-று. (௬௨)

முருகுதோய்நறவுகாலுமுல்லைமெல்லரும்பைவாங்கி
நிரல்படவைத்திட்டன்னநிலாத்தவழெயிறுந்துய
திருவுறுமென்பட்டாடைதசையெலாம்விளங்கச்சாத்தும்
பொருவருதுசப்புமென்றும்புரையிலாச்சாந்தநெஞ்சம்.

இ-ள். நறும்ணம்பொருந்திய தேனைப்பிலிற்றும் முல்லையினது மென்
மையாகிய அரும்பையெடுத்து ஒழுங்குபெறவைத்தாற்போன்ற ஒளிவீசும்
பற்களும், சுத்தமான அழகையுடைய மென்மையாகிய பட்டுவஸ்திரத்தைத்
திக்குகளெல்லாம் விளங்கும்படி அணியும் நிகரில்லாத இடையும், என்றைக்
கும் ஒப்பில்லாத சந்தனக்குழம்பையணிந்த திருமார்பும், எ-று. (௬௩)

வேல்கதையபயமம்புவாள் கொடி விளம்புமாறு
மால்கொளும்வலக்கைவாமம்வச்சிரம்முளரிப்போது
சூலம்வில்வரதம்மிக்ககேடகந்துலங்குமாறு
மோலிசெதங்கைதண்டையொளிர் தருபாதப்போதும்.

இ-ள். வேல், தண்டு, அபயம், அம்பு, வாள், கொடி என்று சொல்
லப்படும் ஆறையும் பெருமையுடன்தாங்கும் வலத்திருக்கரங்கள் (ஆறும்,)
குலிசம், தாமரைப்பூ, சூலம், வில், வரதம், மேலானபரிசை ஆகிய இவை
விளங்கும் இடத்திருக்கரங்கள் (ஆறும்,) ஒலிக்கின்ற சதங்கையும் தண்
டையும் பிரகாசிக்கின்ற பாததாமரைகளும், எ-று. வாமம் ஆறும் எனக்
கூட்டிப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. (கசு)

சொக்கமாம்பொன்னுலையந்தமணியினுற்றுலங்கச்செய்து
தக்கநற்கலனுஞ்செய்யதாமரைவிளங்குமார்புந்
தெக்கணங்குறவர்மாதும்வாமத்திறெய்வமாதும்
பக்கம்வாய்ந்தொளிர்வுமாகிப்பாவித்தாவாகித்தப்பால்.

இ-ள். கலப்பில்லாத பொன்னினாலும், இயைந்த இரத்தினத்தினாலும்,
பிரகாசிக்கும்படிசெய்யப்பட்ட தகுந்த நல்ல ஆபரணமும், செந்தாமரை
மலரும், விளங்குகின்ற திருமார்பும், வலப்பக்கத்தில் வள்ளிநாயகியாரும்,
இடப்பக்கத்தில் தெய்வநாயகியாரும் பொருந்தி விளங்குதலுமாகப்பாவனை
பண்ணி, ஆவாகனஞ்செய்து, அதன்பின், எ-று. பக்கம் என்பது - தெக்க
ணம் வாமம் என்னும் இரண்டோடும்கூட்டிப் பொருளுரைக்கப்பட்டது.()

அரியின்மென்றவிசுநல்கிப்பாத்தியமளித்துநீரான்
மருவுமாசமனநல்கியருக்கியம்வழங்கிப்பின்னர்த்
தருமமுதைந்துபஞ்சகவியநற்கனிதேன்செய்ய
விரைசெய்நீர்புட்பந்தோய்நீர்வியனனீர்விதியாலாட்டி.

இ-ள். மிருதுவான சிங்காசனங்கொடுத்து, (அதன்பின்) நீரினாற்பாத்
தியங்கொடுத்து, (அதன்பின்) பொருந்திய ஆசமனங்கொடுத்து, (அதன்
பின்) அர்க்கியங்கொடுத்து, அதன்பின் சேர்க்கப்பட்ட பஞ்சாமிர்தம்,
பஞ்சகௌவியம், நல்லபழம், தேன், செப்பமான பணிகீர், புட்பமிட்ட நீர்,
சிறந்த நல்லகீர் ஆகிய இவற்றை விதிப்படி அபிஷேகஞ்செய்து, எ-று. (கசு)

விலைவரம்பறியாநுண் ணூற்பட்டுடைவிளங்கச்சாத்தி
நலமுறுபூணூலீந்துநாலுதிக்கினும்வில்விசி
நிலவுறுபொருளையெல்லாந்தன்மயஞ்செய்யுநீரார்
சூலமணிப்பூணும்வாசக்குளிர்ந்தசந்தாதியீந்து.

இ-ள். விலையினது எல்லை அறிதல்கூடாத நுண்ணிய நூலால் ஆகிய
பட்டுவஸ்திரத்தை விளங்கும்படிசாத்தி, நன்மைமிக்க உபவீதத்தைச்சே

ர்த்தி, நான்குதிசைகளினும் ஒளிவீசிவிளங்கும் பொருள்களையெல்லாந் தன்
மயமாக்குந் தன்மைபொருந்திய உயர்ந்த இரத்தினுபரணத்தையும், வாச
னைபொருந்திய குளிர்ந்த சந்தனமுதலியவற்றையும் சேர்த்தி, ஏ-று. (௧௭)

பழுதிலக்கதையுநல்கிப்பற்பலகாதம்வீசும்
வழிமதுத்தெரியல்கூட்டிவளர்துணைச்சரணந்தொட்டுச்
செழுமணியிமைக்குமௌலிச்சிரமட்டும்மனுவையோதி
வழுவறவங்கபூசையாகமவகையாற்செய்து.

இ-ள். குற்றமில்லாத அட்சதையுங்கொடுத்து, பற்பலகாதம்வரைக்
கும் (நறுமணம்) வீசுகின்ற தேன்சொரியும் மாலையைச்சூட்டி, (அழகு) வளர்
கின்ற உபயபாதம்முதல் செழுமையாகிய இரத்தினம்விளங்குங் கிரீடத்தை
யணிந்த சிரம்வரைக்கும் மந்திரத்தைச்சொல்லி, குற்றம் அற அங்கபூசை
யை ஆகமவிதிப்படிசெய்து, ஏ-று. (௧௮)

கந்தசண்முகமயூரவாகனகார்த்திகேய
சந்தரவுமையாண்மைந்தசுப்பிரமணியவள்ளி
யிந்திரகுமரிகொண்கவென்பனமுதலிரெட்டுச்
சந்தமார்நாமமோதியருச்சனைசாரச்செய்து.

இ-ள். ஆறுருவங்களும் ஒன்றாய்ச்சேர்க்கப்பட்டவரே, ஆறுமுகங்க
ளையுடையவரே, மயில்வாகனத்தையுடையவரே, கார்த்திகையின் புதல்வ
ரே, அழகினையுடைய பார்ப்பதியாரது குமாரரே, பதித்துவம் நிலைபெற்றவ
ரே, வள்ளிநாயகியார் தெய்வநாயகியார் என்னும் இருசத்திகளுக்கு நாயக
ரே என்பனவற்றை முதலாகவுள்ள பதினாறு அழகுவிற்றந்த திருநாமங்க
ளைச்சொல்லி அருச்சனையைப் பொருந்தச்செய்து, ஏ-று. கந்த என்பதற்
குச் சத்துருக்களை ஒடும்படிசெய்பவர் என்பது மொருபொருள். (௧௯)

அதனின்மேற்பீடந்தன்னிற்கார்த்திகையறுவர்தம்மை
யிதமுடனினைத்தாவாகித்தாறிடத்திருத்திப்பூசித்
துதவிசெய்மயிலேநானாவன்னமுமொன்றாஞ்சங்
கதழ்வுமவெவ்வரவைவாயிற்கவ்வும்வீரமுமாயெண்ணி.

இ-ள். அதன்பின், பீடத்தில் கார்த்திகைப்பெண்கள் அறுவரை அன்
போடுதியானித்து, ஆவாகனம்செய்து, ஆறிடத்தில் இருத்திப் பூசைபுரி
ந்து, (தன்னை நினைத்தவர்க்கு) உதவியைச்செய்கின்ற மயிலைப் பற்பலநிற
மும், பகைவாஞ்சம்வேகமும், கொடியபாம்பை வாயிற்கொளவுகின்ற வீர
மும் உடையதாகத் தியானித்து, ஏ-று. (௨௦)

பொருந்தவாகனஞ்செய்தருச்சித்துப்புகலுமோரா
யிரந்திருப்பெயரையோதியீரமோடிகியுள்ளம்
வரந்தரும்படியாய்க்காலவனசமாமலராலர்ச்சித்
துரந்திகழ்துபதிபமுதவியாறிரதத்தோடும்.

இ-ள். இயையுடம்படி ஆவாகனஞ்செய்து பூசித்து, சொல்லுகின்ற ஆயிரம் திருநாமங்களையோதி, அன்போடு மனமிளகி, (நினைத்த) வரங்களைத் தரும்படியாக அன்றலர்ந்த தாமரைமலரால் அருச்சனைசெய்து, ஞானம் விளங்குந் தூபதீபங்களைக்கொடுத்து, ஆறுசுவையோடும், எ-று. (௨௧)

ஆரமுதுதவிக்கற்பூராதியால்வாசஞ்சார்ந்த நீர்கொடுத்தமுகுவாய்ந்தகைதையின்மலரைநேராய்ச் சாரும்வெள்ளிலைபாகீந்துசராசரவுயிர்கட்கெல்லாங் காரணப்பொருளானக்கடவுளைவலமாய்வந்து.

இ-ள். பொருந்திய அன்னத்தைநிவேதித்து, கருப்பூரமுதலியவற்றால் வாசனைபொருந்திய சலத்தைக்கொடுத்து, அமுகுவாய்த்த தாமழம்பூவை நிக ராகிப்பொருந்தும் வெற்றிலைபாக்கை உதவி, சரம் அசரம் ஆகிய உயிர்களுக் கெல்லாங் காரணப்பொருளாகிய ஞானத்தையுடைய சுப்பிரமணியப்பெரு மானைப் பிரதக்ஷிணமாய்வந்து, எ-று. (௨௨)

வேறு.

சங்கரனகங்குளிரவந்ததிருமைந்தநமசண்முகநம வெங்கயமுகாந்தகசடாட்சரகுமாரநமவெண்டிரையுலாங் கங்கைதருமைந்தநமநான்மறையுமாலுநிலைகாணவரிதா யெங்குநிறைவோய்நமவிசாகநமகந்தகிரியெந்தைநமவே.

இ-ள். சிவபெருமானுடைய திருவுளம் குளிரும்படி அவதரித்த திருக் குமாரரே நமஸ்காரம். அறுமுகவரே நமஸ்காரம். கொடிய யானைமுகத் தையுடைய தாரகனுக்கு யமனே, ஆறெழுத்தின்பொருளே, சூர்ச்சிதங்க ணைக்கெடுப்பவரே நமஸ்காரம். வெண்மையாகியதிரை உலாவுகின்ற கங்கை பெற்ற புதல்வரே நமஸ்காரம். நான்குவேதங்களும் விட்டுணுவும் (தேவரீரு டைய) நிலைமையைக்காண்டற்கு அருமையாய் எங்கும் வியாபித்தவரே நம ஸ்காரம். விசாகநட்சத்திரத்தில் அவதரித்தவரே நமஸ்காரம். கந்தமலையில் வீற்றிருக்கும் எம்பெருமானே நமஸ்காரம். எ-று. (௨௩)

வானவர்களுதநமவானளவுயர்ந்திடுமயூரகிரிவாழ் ஞானநிறைவேநமமெஞ்ஞானபலன்மெய்யடியர்நண்ணவருளுந் தேனிமிர்கடம்பநமதேனிமிரும்வாயநமசீர்பெறுசரக் கானபவனேநமகுகாநமமலர்ந்துதிசழ்கண்ணநமவே.

இ-ள். தேவர்களுக்குமுதல்வரே நமஸ்காரம். ஆகாயம்வரைக்குமுய ர்ந்த மயூரகிரியில்வாழுகின்ற ஞானபூரணமே நமஸ்காரம். மெய்ஞ்ஞானத் தாலாகிய பிரயோசனத்தை மெய்யன்பர்களடையக் கொடுத்தருளுகின்ற வண்டிகள் தேங்களைப்பாடுங் கடப்பமாலையையுடையவரே நமஸ்காரம். தே ன்போலும் இனிய குதலைவார்த்தையைப்பேசுந் திருவாயையுடையவரே நமஸ்காரம். சிறப்பைப்பெறும் சரவணப்பொய்கையிலே உற்பத்தியான வரே நமஸ்காரம். இரகசியப்பொருளானவரே நமஸ்காரம். அலர்ந்துவிளங் குந் திருக்கண்களையுடையவரே நமஸ்காரம். எ-று. (௨௪)

தண்டை புனை செங்கமலமன்னசரணாநமதடக்கையிடைவேல்
கொண்டவநிரஞ்சனநிராமயமறைபபையகல்கோதிலறிவா
யுண்டெனவிளங்கியிடுமோநமசிவாயநமவுத்தமர்களாந்
தொண்டரகமீதுதிகழ்வோய்நமவிளக்கமுறுசோதிநமவே.

இ-ள். தண்டையையணிந்த செந்தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களை யு
டையவரே நமஸ்காரம். பெருமைபொருந்திய திருக்கரத்தில் வேற்படை
யையேந்தினவரே, களங்கம் இல்லாதவரே, பிணியற்றவரே, திரோதான
த்தைநீங்கிய குற்றமற்ற அறிவாகி உண்டென்று பிரகாசிக்கின்ற ஓம் நமசி
வாய எனப்படும் பஞ்சாக்கரப்பொருளானவரே நமஸ்காரம். உத்தமர்களா
கிய அன்பர்களது இருதயத்தில் விளங்குபவரே நமஸ்காரம். பிரகாசமிக்க
சோதியே நமஸ்காரம். ஏ-று. (௨௫)

வேறு.

என்று முன்னிறைஞ்சிப்பூவினஞ்சலியியற்றிப்பாலாற்
கன்றினுக்கிரங்குமான் போற்கருணைவைத்தளித்தியென்னக்
குன்றலில்கரத்தாலோர்முன்றருக்கியங்கொடுத்துநேரே
நின்றிருகரமுங்கூப்பிநிலைபெறச்சிரத்திற்கூட்டி.

இ-ள். என்று (துதித்துத்) திருமுன்நமஸ்கரித்து, புட்பாஞ்சலிசெய்து,
பால்சுரத்தலாற் கன்றிற்குருகுந் தாய்ப்பசுவைப்போலக் கிருபையைச்செ
ய்து இரட்சித்தருளுக என்று குறைதலில்லாத கையினால் மூன்றுசரம் அரு
க்கியங்கொடுத்து, நேராகநின்று இரண்டு கரங்களையுங்கூவித்து, நிலையாகச்
சிரசில்வைத்து, ஏ-று. (௨௬)

செய்வினை குற்றமின்றியிராவெனச்செயுநூற்கண்ணே
யவ்வவரியல்பிராயச்சித்தமுமறைந்ததைய
வவ்வினையதினுங்குற்றமிருக்குநின்றையயாலேழை
யுவ்வகைபொறுத்துவேண்டும்பலமெலா முதவுவாயே.

இ-ள். செய்கின்றதொழில்கள் குற்றமின்றி, இருக்கமாட்டா என்று
சொல்லு நூலின்கண்ணே அவரவர்செய்கின்ற பிராயச்சித்தங்களுங் கூறப்
பட்டன. சுவாமீ, இந்தத்தொழிலினுங் குற்றமிருக்கும். தேவரீருடைய
தையயினால் ஏழையேனுய்யும்படி (அதனைச்) சகித்து, வேண்டியபலனை
யெல்லாந் தந்தருளுக, ஏ-று. (௨௭)

என்றுநல்வரங்கள் வேண்டலித்திறநோன்புமுற்ற
லொன்றியவிதியாற்செய்யவலியிலோரோங்குமன்பா
னன்றுறவியன்றமட்டுஞ்செய்கநோய்நண்ணுரச்ச
மின்றிநற்செல்வத்தோடுமின்பமுமடைவர்மன்னே.

இ-ள். என்று நல்ல வரங்களைவேண்டிக. இவ்வாறு விரதத்தைமுடிக்க
கு. பொருந்திய விதிப்படி செய்ய வலிமையில்லாதவர்கள் மிக்கவன்பினால்
நன்றாகத் (தம்மால்) இயன்றளவும் அதுட்டிக்க, (அவ்வாறுதுட்டித்தோர்)

மோதும், பகைவொந் பயமும் இன்றி கல்லசெவ்வத்தோடும் இன்பமும்
அவையார். எ-று. (௨௮)

கருத்தென்னென்பதற்குத் தனித்தவிரதத்தின்பலத்தைத்தோன்றால்
விரித்ததன்பற்றரிதுசெய்யவியன்மணிச்சூட்டுப்பேழ்வாய்ப்
பரித்தபார்ச்சோடனாகிற்பகர்வனங்கவனுங்கோடி-
யருக்கினர்வருடஞ்சூழ்ந்தேயுரைத்திடவேண்டுமன்றே.

இ-ள். புதல்வனே, இந்தக் கார்த்திகைவிரதபலனைக் கருத்திச்சொன்
னென்; விரித்துச்சொல்லுதல் (என்னுற்) கூடாது. சிலந்த சிறந்த ஹிந்தி
மைப்பொருத்திய அடிமைகளையும் பெரியவரையையும் உடைய பூரிசையத்தான்
குவின்ற சேஷனாயின் (விரித்துச்) சொல்வான். (அவ்வாறு விரித்துச்சொல்
லில்) அவனும் அழகுமிக்க கோடிவருடம்வரையுஞ் சித்தித்தே சொல்லல்
வேண்டும். எ-று. (௨௯)

அங்கவனன்றிரா வரையவல்லவர்களுவ்விந்
தேவங்கமழ்மாலையைவெற்கந்தனைசெப்பல்வேண்டு
மோங்குமப்பெருமைவாய்த்தவிரதத்தையுரைத்துவினார்க
டாங்கரும்விருப்பிகேளும்கந்தனைச் சரணஞ் சார்வார்.

இ-ள். அந்தச் சேஷனன்றி வேறியாவர் சொல்லவல்லவொன்றால், தேன்
கமழும் மாலையைபணித்த கூரிய வேற்படைவிலையுடைய குமாரகவாபியே
சொல்லியருளுதல்வேண்டும். உயர்ந்த அந்தப் பெருமைவாய்த்த விரதம்கி
மைமையப்பேசிகேளூர்கள் தாங்குதற்கரிய விருப்பத்தோடும் குமாரகவாபி
யினது பாதங்கனையடைவர். எ-று. (௩௦)

வேறு.

மன்றவவ்விரதநியமநால்வகைத்தாம்வாழுகானளவுகொற்றிடுத
லன்றி கீயாராளுண்டன்றிமூவாண்டாமன்றிகீயார்வருடமுமாமா
னன்றிருப்பவருத்தாபனமறைநூனவின்னரிடும்வகைசெய்கவேண்டும்
வென்றிசெர்யாழோயவ்வவருடத்திதுதியுத்தாபனவிதியே.

இ-ள். நிச்சயமாக அந்தக் கார்த்திகைவிரதத்தையறுட்டிக்கு நியமம்
நாண்குவகைப்படும்: வாழ்காள்வரைக்குமறுட்டிக்க. அதென்றி ஆறுவருட
முமாகும். அதென்றி மூன்றுவருடமுமாகும். அதென்றி ஒருவருடமும்
ஆகும். நன்றாய் (அதனை) அறுட்டிப்பவர் உத்தியாபனத்தை ஆதமஞ்சொன்
னபடி செய்தல்வேண்டும். வென்றிப்பொருத்திய யாழையுடைய காதமுணி
வனே, அந்த அந்த வருடத்தின் முடிவிற்கெய்கின்ற உத்தியாபனவிதி (எப்
படியென்றால்,) எ-று. (௩௧)

உத்தமமிருபான்காசெடைபொன்னுமிடைகடையொருபதுமாறுஞ்
சத்தியில்லவருக்கெவ்வளவெனினுந்தகடுசெய்ததனிடவேற்கை
யத்தனதுருவைச்சத்தியரிருபாலமர்தரவழகுடன்றீட்டிச்
சத்தமாஞ்சிறியதகடுபன்னுறிற்சோடசவுருவமும்வரைந்தே.

இ-ள். இருபதுகாசெடையுள்ளபொன் உத்தமமாம். பத்துக்காசெடையுள்ளபொன் மத்திமமாம். ஆறுகாசெடையுள்ளபொன் அதமமாம். இயல்பில்லாதவருக்கு எவ்வளவிலாயினும் தகட்டைச்செய்து, அத்தகட்டில் வேலையேந்திய திருக்காந்தையுடைய குமாரசுவாமியினது திருவுருவைச் சத்திகளிருவரும் இராமருங்கூடிருக்க அழகோடெழுதி, சுத்தமாகிய சிறுதகடு பதினூறில் சுப்பிரமணியக்கடவுளின் பதினாறு திருவுருவையுமெழுதி, ஏ-று. (1)

வாட்டமில்பாணியொருபொழுதருந்தித்தரையிடைத்துயின்று வேலவன்றன், முட்டுணைநினைந்து துயிலெழீஇயதயந்தனிற்செயுங்கடன்கழித்ததற்பின், தீட்டருமெழில்சேர்சிவனதுபுகண்மைசெப்பிடும்புராணநூல்கேட்டு, மோட்டுவெங்கதிர்போயடைந்தபின்புனலின் முழுகிநல்வத்திரம்புனைந்து.

இ-ள். சோர்வைக்கூகின்ற நீரை ஒருபொழுதுண்டு, பூமியில் நித்திரைசெய்து, (பின்) நித்திரைவிட்டெழுந்து, குமாரசுவாமியினுடைய உபயபாதங்களைத்தியாணித்து, உதயகாலத்திற்செய்கின்ற கடன்களைமுடித்தபின்னர், தித்திரித்தற்கரிய பேரழகினையுடைய சிவபெருமானது புகழைச்சொல்லும் புராணநூல்களைக்கேட்டு, பெருமையாகிய சூரியன் அஸ்தமயனமானபின் நீரில் ஸ்கானஞ்செய்து, சுத்தவஸ்திரந்தரித்து, ஏ-று. (நந)

கதித்திடிற்றவம்போங்குறைந்திடல்வாண்கழியுமில்விருவகைபோக்கிவிதித்திம்படியேவிழிக்குநேராகமனுவொடும்விபூதியைவேய்ந்து அநித்திடுமலைக்கடவதந்தடன்கடுகளறச்செய்துவானவரும் [னே. மதித்தநற்கோரில் குருவின்மாமனைதன் மனையினிலியன்றவோர்வயி

இ-ள். அதிகமாயில் தவம்போகும், குறைந்தால் வாழ்நாள்கூங்கும்; இவ்விருவகைக்குற்றங்களையும் நீக்கி (நூலில்) விதித்தபடியே இரண்டு புருவக்கடைவரைக்கும் நேராக மந்திரத்தோடு விபூதியை அணிந்து, துதிக்கப்படும் மலைக்காவத்திற் செய்யக்கடவனவாகிய நல்லகடன்களைக் குற்றமறச்செய்து, தேவரும்மதிக்கின்ற நல்ல ஆலயம், குருவினது பெருமையாகிய வீடு, தன்வீடு ஆகிய இவற்றில் இயன்ற ஓரிடத்தில், ஏ-று. (நச)

எண்ணிரண்டொவிர்கான்மண்டபம்வகுத்துநடுவடுணர்வேதி கையியற்றிக், கண்ணாடிநிகராயலங்கரித்தீசன்கருதருந்திக்கினிலேனும், நண்ணுறுமெதி மோயெனினுமோர்குண்ட நலம்பெறச்செய்துநான்மறைபும், வண்ணமும்வடிவுஞ்சாந்தமுநிறைந்த மாண்புடைக்குருவினைவரித்து.

இ-ள். விளங்குகின்ற பதினாறுகால்களையுடைய மண்டபத்தையுண்டாக்கி, நடுவிலொரு வேதிகையைச்செய்து, (அதனைக்) கண்ணாடிக்குநிகராக அலங்காரஞ்செய்து, நினைத்தற்கரிய ஈசானதிக்கிலாயினும் பொருந்துகின்ற அதற்கெதிரிலாயினும் ஒருகுண்டத்தை நன்றாகச்செய்து, நான்குவேதங்களும் நிறமும் அங்க இலக்கணமும் சாந்தகுணமும்நிறைந்த மாட்சிமையையுடைய ஆசாரியனைநியமித்து, ஏ-று. நிறம் ஆசாரியருக்குவிதிக்கப்பட்ட நிறம். (1)

வரித்திடுங்குருவாற்சங்கற்பம்புகன்றுமதிப்பிளவனையேவார்மருப்பின், பொருப்பினையடியாருளத்திருளகற்றும் புனிதனைப்பூசை செய்திரந்து, தரைத்தலமனுநீர்ச்சுத்திசெய்ததனிற்சாரநற்றண்டுலிலங்கள், பரப்பிமேற்பதுமமாமலர்பொறித்துத்துரோணநீர்க்கும்பமேற்பதித்தே.

இ-ள். நியமிக்கப்பட்ட ஆசாரியனைக்கொண்டு சங்கற்பஞ்செய்வித்து, சந்திரனது பிளவுபோன்ற ஒரு கோட்டையுடைய மலையை, அடியாருடைய மனவிருளைக்கெடுக்கும் பரிசுத்தரை, பூசித்து யாசித்து, பூமியை மந்திரத்தோடுகூடிய நீரினாற்சுத்திசெய்து, அதனிற்பொருந்த நல்ல அரிசியையும் என்னையும்பரப்பி, அதன்மீதே பெருமையான தாமரைமலரைத்தீட்டி, துரோணமென்னும் அளவுபொருந்திய நீரையுடைய கும்பத்தை அதன்மீது வைத்து, எ-று. துரோணம் - பதக்கு. (நசு)

சந்தனம்புனைந்துமாவிலைகூர்ச்சந்தாணை தேங்காயிவைநடுவைத்தந்தவேள் குடத்தைச்சூழவேயாரற்காறுநீர்க்குடங்கலாகும்ப [ன் நந்தலின்மேல்பான்மயிற்குடநிறுவி நன்குறப்புனைந்துபொற்றகட்டி வந்தவானவரையாவினைந்தாட்டிமருவுகும்பமேல்வைத்தே.

இ-ள். சந்தனத்தை அணிந்து, மாவிலை தருப்பை வஸ்திரம் தேங்காய் ஆகிய இவற்றை நடுவில்வைத்து, அந்தச் சுப்பிரமணியப்பெருமானது கும்பத்தைச்சூழக் கார்த்திகைக்கு நீரையுடைய ஆறு கும்பங்களையும் கலாகும்பத்தையும் குறைவில்லாத மேற்குப்பக்கத்தில் மயூரகும்பத்தையும்நிறுத்தி, நன்றாய் அலங்கரித்து, பொற்றகட்டில் ஆவாகனஞ்செய்த தேவரைப் பஞ்சகௌவியத்தால் அபிடேகஞ்செய்து, பொருந்திய கும்பத்தில்வைத்து, எ-று. (நௌ)

ஆகமமொழிந்தவாறுவேலவனையன்பினுவாகனஞ்செய்து மோகமதகற்றுங்கந்தவேள்காயத்திரியினாற்பூசனைமுடித்தல் [தல் சோகமில்லாமன்றனையெண்வாக்கியத்தாற் றூயபூசனைசெய்துமுடித்வாகுளசிகியைமஞ்ஞையின்காயத்திரியினான்மகிழ்வினர்ச்சித்தல்.

இ-ள். ஆகமஞ்சொன்னபடி குமாரசுவாமியை அன்பினால் ஆவாகனஞ்செய்து, மயக்கத்தைநீக்குகின்ற குமாரசுவாமியினது காயத்திரியினாற்பூசையைமுடிக்க. சோகமில்லாத கார்த்திகையை எட்டுவாக்கியங்களாற்பரிசுத்தமாகிய பூசனையைச்செய்துமுடிக்க. வெற்றியினையுடைய மயிலை மயூரகாயத்திரியினால் மகிழ்ச்சியுடன் பூசிக்க. எ-று. (நஅ)

மறையவரானீர்க்கும்பமேற்கரத்தைவைத்துவேண்மனுவைநூற்றெண்கா, லறைதனல்வேதமலர்க்கடம்பணிந்தவம்பகட்டாரமார்பினனைக், சுறையணற்பாம்பினறிதுயிலமர்ந்தகருமுகிலெந்தையையென்னை, நறைதுளித்தொழுகுங்கடுக்கைவேணியனைநவிலுட்வாக்கியங்களாற்செபித்தல்.

இ-ள். பிராமணரைக்கொண்டு, நீரையுடைய சும்பத்தின்மேற் கையை வைப்பித்து, குமாரசுவாமியினது மந்திரத்தை நூற்றெட்டுத்தரம் சொல்லு விக்க. நல்ல துளைபொருந்திய கடப்பம்பூமாலையையணிந்த அழகிய பெருமை யாகிய பநக்கம்பொருந்திய மார்பினையுடைய குமாரசுவாமியை, நஞ்சுசெறி ந்த மேல்வாமினையுடைய அனந்தசயனத்தில் அறிதுயில்செய்கின்ற கரிய முகில்போன்ற நிறத்தையுடைய நமது பிதாவாகிய விட்டுணுவை, என்னை, தேன் துளிகொண்டு சொரிகின்ற கொன்றைமலைபொருந்திய சடையை யுடைய சிவபெருமானை அவ்வவர்க்குச் சொல்லப்பட்ட மந்திரங்களாற் செபிக்க. எ-று. வேதம் - துளை, வேதமலர்க்கடம்பு - வேதமாகிய கடப் பம்பூ எனினும்பொருந்தும். (நக)

அங்கியைவளர்த்துச்சாமமோர்நான்குங் கந்தவேண்மந்திரம றைந்து, பொங்குறவோமம்புரிதல்கார்த்திகைக்கும்புகன்றிமோம மாறியற்றல், கங்குல்போமளவுந் துயிலொரீஇப்புலரிக்காலையிற்றாய நீர்படிந்து, மங்களகருமம்முடித்துமேற்பூசைநென்னல்போல்வகை யுடன்செய்தல்.

இ-ள். அக்கினியைவளர்த்து, நான்குயாமத்திலுங் கந்தசுவாமியுடைய மந்திரத்தையுச்சரித்து (அக்கினி) சுவாலிக்க ஓமஞ்செய்க. கார்த்திகைநட் சத்திரத்திற்குஞ் சொல்லப்பட்ட ஆறு ஓமங்களைச்செய்க. (பின்,) இராக்கழி யும்வரைக்கும் நித்திரைநீங்கி, வைகறைக்காலத்தில் சுத்தமாகிய நீரில் ஸ்நா னஞ்செய்து, நித்தியகருமங்களைமுடித்து, பின், பூசையைச் சென்றநாள் போல வகைமைபொருந்தச் செய்க. எ-று. (சௌ)

முற்றுபூரணப்பேராகுதிசெய்துகும்பநன்னீரினான்முழ்கி நற்றுகில்புனைந்துகுமரனைவரைந்தநல்லபொற்றகடுநற்றாசு பொற்றநீர்க்கும்பங்குருவுமற்றையநற்பூசுரர்பெறவுமங்களித்து வெற்றிசெய்களிறுபரிபசுநிதியம்வினைநிலம்பிறவையும்வழங்கி.

இ-ள். முடிவான பெரிய பூரணகுதியைச்செய்து, சும்பத்திலுள்ள நல் லநீரால் முழுகி, சுத்தவஸ்திரந்தரித்து, குமாரசுவாமியினது திருவுருத்தீட் டிய நல்ல பொற்றகட்டையும் நல்லபுடைவையையும் பொன்னாலாகிய பூர ணகும்பத்தையும் ஆசாரியனும் ஏனைச்சற்பாத்திரப்பிராமணருங் கொள்ளும் படி அப்பொழுதுகொடுத்து, வெற்றியைச்செய்கின்ற யானை, குதிரை, பசு, பொன், வயல், ஏனையவற்றையுந் தானஞ்செய்து, எ-று. (சக)

இன்னவாறுத்தா பனமுடித்தினிய வந்தணர்க்கன்னமீந் தான் றோர், மன்னியகிளைஞர்மக்களோடருந்தல்வழக்கதாமிநதநோன்பத னைச், சொன்னவாறியைழத்தோர்நினைத்தவைபெற்றுத்தொலைவறுசெ ல்வமுற்றிருந்து, பின்னரீறதனிற் குமரன்னுரசுத்தைவலச்செவிபேச வீடடைவார்.

இ-ள். இவ்வாறுத்தியாபனத்தைச்செய்துமுடித்து, சற்பாத்திரப்பிரா மணருக்கு அன்னதானஞ்செய்து, (நற்குணநற்செய்கைகளால்) நிறைந்தோர்,

நிலையான சுற்றத்தார், பிள்ளைகளாகிய இவர்களுடன் உண்டல்முறைமை யாம். இந்தவிரதத்தைச் சொன்னவிதிப்படி அதுட்டித்தோர் நினைத்தபேற் றைப்பெற்று, அழிவில்லாத செல்வத்தைப்பொருந்தியிருந்து, பின் அந்திய காலத்தில் குமாரசுவாமியானவர் பிரணவத்தை வலச்செவியில் உபதே சிக்க மோட்சத்தையடைவர். எ-று. (சஉ)

ஒதுபிவ்விரதக்கதையினைப்புகன்றோரெழுதினோரினிதெனவுவ ந்தோ, ராதியம்பரமனுமைவடிவெனச்சொலண்ணலங்குகனடிநிழற் சீழ்த், தீதறவிருப்பரென்றுநற்செழுந்தேன்றிகழ்தொடையாழ்முனி கேட்பத், தாதுசூழ்கமலமலர்ப்பொசூட்டிருக்குஞ்சூர்முகக்குரிசி ல்சாற்றினனல்.

இ-ள். (நம்மாற்) சொல்லப்பட்ட இக்கார்த்திகைவிரதக் கதையைச் சொன்னவர்கள், எழுதினவர்கள், நன்றென்றுமகிழ்ந்தவர்கள், எவர்க்கும் முதல்வராகிய சிவபெருமான், பார்வதியாரது திருவடிவமென்று அருளிச் செய்த பெருமையினையுடைய குமாரசுவாமியினது பாதநிழலின்கீழ் சுக மாய் இருப்பரென்று நல்ல செழுமையாகிய தேன்விளங்கும் மாலைபொருந் திய மகதியாழையுடைய நாரதமுனிவர்கேட்க, மகரந்தஞ்செறிந்த தாமரை மலரின்பொசூட்டில் வீற்றிருக்கும் நான்குமுகங்களையுடைய பிரமா, அரு ளிச்செய்தார். எ-று. (சங)

கார்த்திகைவிரதமுரைத்தசருக்கமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் உகஉ.

ஆ ரு வ து

சுக்கிரவாரவிரதமுரைத்தசருக்கம்.

வெள்ளிவாரவிரதத்தைநாரத
னுள்ளவாறுரைப்பாயெனவேதலும்
வள்ளவாய்ச்செழுந்தாமரைவாழ்வுறுந்
தெள்ளுநான்மறையந்தணன்செப்புவான்.

இ-ள். சுக்கிரவாரவிரதத்தை நாரதமுனிவர் உள்ளபடி அருளிச்செய்து என்று விண்ணப்பஞ்செய்தலும், சிறுகின்னம்போலும் வாயையுடைய செழுமையாகிய தாமரையாசனத்தில் வீற்றிருக்குந் தெளிவான நான்குவே தங்களையுடைய பிரமா, அருளிச்செய்வார். எ-று. (க)

மன்னுபன்னிருமாதமுமாகுமாற்
பன்னவற்றிலொர்திங்கள் முற்பக்கத்திற்
பொன்னின்வாரமொர்போழ்நுணவாயிருந்
தன்னதானமங்கந்தணர்க்கிந்தரோ.

இ-ள். (சுக்கிரவாரவிரதமதுட்டித்தற்கு) நிலையான பன்னிருமாதங்களும் ஆகும். சொல்லப்பட்ட அவைகளில் ஒருமாதத்தில் பூர்வபக்கத்தில் குருவாரத்தில் ஒருகால உண்டியுடனிருந்து அன்னதானத்தை அப்பொழுது பிராமணருக்குச்செய்து, பின் ஏ-று. (உ)

சுங்கன்வாரமிருக்கத்தொடங்கினே
னிங்குவிக்கினமின்றிமுடிந்திடப்
பொங்குதும்மருள்வைத்திரென்றேபுகன்
றங்கண்வேண்டியகன்றரைத்துஞ்சியே.

இ-ள். சுக்கிரவாரவிரதம் அதுட்டிக்கும்படி ஆரம்பித்தேன்; இப்பொழுது ஒருவிக்கினமும் இல்லாதுமுடிய, மிகுந்த உங்கள்கிருபையைப் பாலித்தருளுகவென்றுகூறி, அப்பொழுது (அப்பிராமணரை) வேண்டிக்கொண்டு, அகன்றபூமியில் நித்திரைசெய்து, ஏ-று. (ங)

புலரியின்கட்பொருந்துநுயிலொரீஇக்
கலபமாயித்கந்தனையுன்னியே
நலமில்பாவஞ்செயாவிடினண்ணிடுந்
தலைமையாய்த்தினஞ்சார்வினைசெய்துபின்.

இ-ள். வைகறைக்காலத்தில் பொருந்திய நித்திரையைநீங்கி, தோகை பொருந்திய நீலமயிலையுடைய கந்தசுவாமியைத்தியானித்து, நன்மையில்லாத பாவத்தைச்செய்யாதொழிந்தால்வருந் தலைமைபொருந்தி, [பாவநீங்கி என்றபடி] நித்தியகருமங்களைச்செய்து, பின்பு, ஏ-று. (ச)

உடலினுக்குயிராயிமையோர்களுக்
கடன்மிகுந்ததளபதியாகிய
விடலைதன்னைவிதிப்படிபூசித்துத்
திடமதாய்வரஞ்சிந்தித்துவேண்டலே.

இ-ள். உடம்பினுக்குயிராகி, தேவர்களுக்கு வலிமிக்க சேனாபதியாகிய குமாரசுவாமியை விதிப்படி பூசனைசெய்து, நிச்சயமாக வரங்களைநினைத்து வேண்டுக, ஏ-று. (ரு)

உணவுதீர்தலுறுபலமாந்திட
றணிவிலாதொருபோழ்துசமைத்துண
லிணையின்முன்றிலருந்துறவெண்ணின
லணியதாகநிவேதித்தருந்தலே.

இ-ள். போசனம்நீங்குதல், மிக்க பழங்களைப்பூசித்தல், தணியாது ஒருநேரமாகச் சமையல்செய்து உண்டல், (ஆகிய) நிகரில்லாத இம்மூன்றனுள்ளே போசனஞ்செய்யநினைத்தாற், சிறப்பாக நிவேதனஞ்செய்து உண்க. ஏ-று. (சு)

தரையினிற்றுயில்கொண்டியர்சண்முகப்
பரணெஞ்சிற்பரவித்துயிலொரீஇப்
புரியுங்கன்மம்புரிந்துபின்னாளின்வாய்ப்
பரிவித்பாரணைபண்ணிடவேண்டுகேமே.

இ-ள். (சுக்கிரவாரவிரதமதுட்டித்தற்கு) நிலையான பன்னிருமாதங்களும் ஆகும். சொல்லப்பட்ட அவைகளில் ஒருமாதத்தில் பூர்வபக்கத்தில் குருவாரத்தில் ஒருகால உண்டியுடனிருந்து அன்னதானத்தை அப்பொழுது பிராமணருக்குச்செய்து, பின் ஏ-று. (உ)

சுங்கன்வாரமிருக்கத்தொடங்கினே
னிங்குவிக்கினமின்றிமுடிந்திடப்
பொங்குதும்மருள்வைத்திரென்றேபுகன்
றங்கண்வேண்டியகன்றரைத்துஞ்சியே.

இ-ள். சுக்கிரவாரவிரதம் அதுட்டிக்கும்படி ஆரம்பித்தேன்; இப்பொழுது ஒருவிக்கினமும் இல்லாதுமுடிய, மிகுந்த உங்கள்கிருபையைப் பாலித்தருளுகவென்றுகூறி, அப்பொழுது (அப்பிராமணரை) வேண்டிக்கொண்டு, அகன்றபூமியில் நித்திரைசெய்து, ஏ-று. (ங)

புலரியின்கட்பொருந்துநுயிலொரீஇக்
கலபமாயித்கந்தனையுன்னியே
நலமில்பாவஞ்செயாவிடினண்ணிடுந்
தலைமையாய்த்தினஞ்சார்வினைசெய்துபின்.

இ-ள். வைகறைக்காலத்தில் பொருந்திய நித்திரையைநீங்கி, தோகை பொருந்திய நீலமயிலையுடைய கந்தசுவாமியைத்தியானித்து, நன்மையில்லாத பாவத்தைச்செய்யாதொழிந்தால்வருந் தலைமைபொருந்தி, [பாவநீங்கி என்றபடி] நித்தியகருமங்களைச்செய்து, பின்பு, ஏ-று. (ச)

உடலினுக்குயிராயிமையோர்களுக்
கடன்மிகுந்ததளபதியாகிய
விடலைதன்னைவிதிப்படிபூசித்துத்
திடமதாய்வரஞ்சிந்தித்துவேண்டலே.

இ-ள். உடம்பினுக்குயிராகி, தேவர்களுக்கு வலிமிக்க சேனாபதியாகிய குமாரசுவாமியை விதிப்படி பூசனைசெய்து, நிச்சயமாக வரங்களைநினைத்து வேண்டுக, ஏ-று. (ரு)

உணவுதீர்தலுறுபலமாந்திட
றணிவிலாதொருபோழ்துசமைத்துண
லிணையின்முன்றிலருந்துறவெண்ணின
லணியதாகநிவேதித்தருந்தலே.

இ-ள். போசனம்நீங்குதல், மிக்க பழங்களைப்பூசித்தல், தணியாது ஒருநேரமாகச் சமையல்செய்து உண்டல், (ஆகிய) நிகரில்லாத இம்மூன்றனுள்ளே போசனஞ்செய்யநினைத்தாற், சிறப்பாக நிவேதனஞ்செய்து உண்க. ஏ-று. (சு)

தரையினிற்றுயில்கொண்டியர்சண்முகப்
பரணெஞ்சிற்பரவித்துயிலொரீஇப்
புரியுங்கன்மம்புரிந்துபின்னாளின்வாய்ப்
பரிவித்பாரணைபண்ணிடவேண்டுகேமே.

மறைநூல்பிறநூல்வடித்துணர்ந்துமாண்பினிறந்துவடிவீனென்றுங்
குறையாதிருக்கும்வேதியர்கொன்பான்பேரைக்குறித்தழைத்து
நிறைநீர்க்கும்பொன்பதமைத்தவற்றினவரைநியமித்து
நறையார்மலர்மென்னுந்துசுநாளிகேரமிவைவேய்ந்து.

இ-ள். வேதாகமங்களையும் ஏனைநூல்களையும் (ஐயந்திரிபற) நன்றாயறி
ந்து, (நற்குணநற்செய்கைகளில்) நிறைந்து, அங்கங்களில் ஒன்றுங் குறைவு
படாமலிருக்கும் பிராமணர்கள் ஒன்பதின்மரைக்குறித்து வருவித்து, நிறை
ந்த நீரையுடைய கும்பங்கள் ஒன்பதை அமைத்து, அவற்றின் அப்பிராமண
ரைவரித்து, தேன்நிறைந்தபுட்பம், மென்மையான நல்லவஸ்திரம், தேங்
காய் ஆகிய இவற்றைச்சேர்த்தி, ஏ-று. (கக)

மோட்டாமையினைப்புறநெரியமுருக்குங்கூர்ங்கோட்டண்ணறன
தாட்டாமரையையருச்சித்துத்தாழ்ந்துவேண்டுவனபுகன்று
திட்டாநின்றவிம்பமெலாங்கவியமதனாற்சுத்திசெய்து
சூட்டாடரவைமருங்கைசத்தோன்சுதனைவிதியாற்பூசித்தல்.

இ-ள். (விட்டுணுவாகிய) பருத்த ஆமையை (அதன்) ஒநெரிய அழிக்
குங் கூரிய கோட்டியையுடைய விராயகக்கடவுளின் பாதாரவிந்தங்களைப்
பூசித்து, வணங்கி, வேண்டியவற்றை விண்ணப்பஞ்செய்து, எழுதப்பட்ட
திருவுருவங்கள் எல்லாவற்றையும் பஞ்சகௌவியத்தாற் சுத்திபண்ணி, சுடி
கைபொருந்திய ஆடுகின்ற சர்ப்பத்தை இடையிற் (கச்சாகக்) கட்டிய சிவ
பெருமானது திருக்குமாரராகிய குமாரசுவாமியை (ஆகம) விதிப்படிபூசி
க்க. ஏ-று. (கஉ)

மேருவரையோரிரண்டென்னவீங்கியிளகித்திதலைபடர்ந்
தாரம்புனைந்துமுத்தமணிர்தண்ணாந்தழகுவிற்றிருந்த
வாரையிகலுமுலைச்சசிதன்மனாள் முதலாமெண்மரையுஞ்
சேருமலர்கொண்டவ்வவர்கண்மனுவாற்றிகழ்பூசனைசெய்தல்.

இ-ள். மேருகிரி இரண்டென்று கூறும்படி பருத்து, மென்மைகொ
ண்டு, தேமல்பரந்து, சந்தனக்குழம்பணிந்து, முத்துவடம்பூண்டு, சாயாமல்,
அழகு குடி கொண்டிருக்கும் கச்சோடு மாறுபடுகின்ற முலைகளையுடைய இந்
திராணியின் நாயகனாகிய இந்திரன்முதலான திக்குப்பாலகர் எண்மரையும்
நெருங்கிய புட்பங்களைக்கொண்டு அவரவர்க்குரிய மந்திரத்தால் விளங்கு
கின்ற பூசனையைச்செய்க. ஏ-று. (கங)

கும்பசெபஞ்செய்ததற்பின்னர்க்குமரன்மனுநூற்றெட்டுரைத்து
வெம்புமழன்மேற்கியற்றியதன்மீதுவிரைநெய்யாகுதிசெய்
தும்பர்பதியேமுதலெண்மர்மனுவாலோமம்பத்தியற்ற
னம்புமடியேற்கருடியெனநவின்னுமுன்றர்க்கியங்கொடுத்தே.

இ-ள். கும்பசெபஞ்செய்து முடித்தபின்னர்க் குமாரசுவாமியுடைய
மந்திரம் நூற்றெட்டைச்சொல்லி, சுடுகின்ற அக்கினியை மேலைத்திசையி

லுண்டாக்கி, அந்த அக்கினியின்மீது நறுநெய்யை ஆகுதிசெய்து, இந்திரன் முதலான திக்குப்பாலகர் எண்மருடையமந்திரத்தால் பத்து ஓமத்தைச்செய்க. (அதன்பின், தேவாரீர) நம்பின அடியேனுக்கருள்புரிக எனச்சொல்லி, மூன்று அருக்கியத்தைக்கொடுத்து, எ-று. (கச)

அந்நாண்முழுதுமுபவசியாயருந்தாது நக்கமகன்றிருந்து பின்னொளேழுந்து நித்தகன்மமுடித்துப்பிற்பூசனையியற்றிப் பன்னாநின்றபூரணப்பேரோடம்பமுதிலாதுசெய்து நன்னீர்க்கும்பந்தனின்முழ்கிநவையின்றகல்வெண்கிகிழ்புனைந்து.

இ-ள். அத்தினமுழுதும் போசனஞ்செய்யாது உபவாசியாக நித்திரையின்றி இருந்து, மற்றைநாளொழுந்து நித்தியகருமத்தைமுடித்து, பின் பூசனையைப்புரிந்து, சொல்கின்ற பெரிய பூரணகுதியைக் குற்றமில்லாமற்செய்து, நல்லகும்பசலத்தில் ஸ்நானம்பண்ணி, குற்றமில்லாமற்கழிந்த வெண்மையான வஸ்திரத்தை அணிந்து, எ-று. (கரு)

ஒன்றுமுதலாய்முகம்பதின்மூன்றீராயுயர்ந்தசிவனுருவாய் நன்றுபுனைந்தோரெப்பவமுநண்ணுராசிச்சிவகதியின் மன்றமருவுமகிமைத்தாய்மானும்பொருள் வேறின்மையதாய்த் துன்றுமுருத்திராக்கமணிதுலங்கவோராறிடம்புனைந்து.

இ-ள். முகம் ஒன்றுமுதலாகப் பதின்மூன்றீராக உளதாய், உயர்ந்த சிவபெருமானது வடிவமாய், நன்றாக அணிந்தவர், எந்தப்பாவத்தையும் அடையாராகி மோட்சத்தில் திடமாகச் சேரும்படிசெய்யும் மகிமையுடைத்தாய், (தனக்கு) நிகராகும் பொருள் வேறில்லாததாய், இருக்கும் உருத்திராக்ஷமணியை விளங்க ஆறிடங்களில் அணிந்து, எ-று. (கசு)

கோதமகன்றுதவநிறைந்தசூரிசின்மேருவுடனிகலி யாதவனைநேர்செலவொட்டாதமர்ந்தவிந்தமடக்கியகை நாதன்றனையேநிகராகக்கும்பத்திருந்தநற்றவர்க்குச் சோதித்தகடுதுகில்கும்பந்தொகையினிதியமுதலுதவல்.

இ-ள். குற்றம்நீங்கித் தவம்நிறைந்த பெருமையிற்சிறந்தவரும், மேருமலையுடன் மாறுபட்டுச் சூரியனை நேரே செல்லுதற்குவிடாமலிருந்த விந்தமலையையடக்கிய கையையுடைய தலைவரும் ஆகிய அகத்தியமுனிவருக் கொப்பாகக் கும்பத்தில் வரிக்கப்பட்டிருந்த நல்ல பிராமணருக்குப் பொற்றகடு, வஸ்திரம், குடம், அளவில்லாத திரவியமுதலானவற்றைக் கொடுக்க, எ-று. (கசு)

அதன்மேற்பரிவாற்றம்பதிபூசனைசெய்தரியநறையவர்க்குத் ததிபாலுடனையனமருத்தித்தந்தைதாய்தன்மனைடக்க ளிதமார்கினைஞாடனருந்தலியல்பாமிவ்வாறிருந்தவர்தங் கதியாதெனிலிங்குயர்போகமாங்கேகந்தன்மலர்ப்பதமே.

இ-ள். அதன்பின், அன்பினால் தம்பதிகளுக்குப்பூசைசெய்து, சற்பாத் திரப்பிராமணரைத் தயிரும் பாலுமாகிய இவற்றினுடன் அன்னத்தையுண் பித்து, பிதா மரதா தன்மனைவி பிள்ளைகள் அன்புமிக்க சுற்றத்தாராகிய இவருடன் உண்டல் இயல்பாகும். இப்படிச் (சக்கிரவாரவிரதத்தை) அநு ட்டித்தோருடைய கதி என்னையெனில், இம்மையில் உயர்ந்தபோகங்களை யநுபவித்தல், மறுமையில் குமாரசுவாமியினது தாமரைமலர்போன்ற பாத த்தையடைதல். எ-று. தம்பதி - ஸ்திரீபுருஷர். (கஅ)

சக்கிரவாரவிரதமுரைத்தசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் ௩௪௦.

எ ழ ா வ து

சட்டி.விரதமுரைத்தசருக்கம்.

கோடி வண்ணிவிள நறுப்பிலிற்றுதண்கொழுமடற்கமலத்தோ யாடல்வேலவன்சட்டி நல்விரதமதறைகெனவிசைவினை பாடுநாரதமாமுனிவினவுறப்பாழிவாய்ப்பெரும்பாம்பு சூடுபாரகமுழுவதும்படைத்திடுந்தோன்றலுமறைகிற்பான்.

இ-ள். கோடியென்னும் எண்ணையுடைய வண்டுகள் உண்ண, புதிய தேனைச்சொரியும் குளிர்ந்த செழித்த இதழ்செறிந்த தாமரையாசனத்தையு டையவரே, (இனி) வெற்றிபொருந்திய குமாரசுவாமியினது நல்ல சட்டிவிர தத்தை அருளிச்செய்க என்று இசையையுடைய வீணையவாசிக்கின்ற நா ரதமகாமுனிவர்வினாவ, அகன்றவாயினையுடைய பெரியசேடன்தாங்குகி ன்ற பூமிமுழுவதையும் படைக்கின்ற பிரமாவும் சொல்வாராயினார்.எ-று.()

வீறுசேர்துலைவிரிச்சிகமகரமீன்மேடநல்விடையென்னு மாறுதிங்களுந்தொடங்கலாமிம்மதியவற்றிலோர்மதியின்கட் கூறுமுற்பிறைச்சட்டியின்முன்னை நாளொருபொழுதனங்கொள்ளன் மாறுசெய்யுமைம்புலக்குறும்படக்குதன்மறையவர்க்கனமீதல்.

இ-ள். பெருமைபொருந்திய ஐப்பசி, கார்த்திகை, தை, பங்குனி, சித் திரை, நல்ல வைகாசி என்னும் ஆறுமாதங்களினும் (கந்தசட்டிவிரதம்) ஆரம்பிக்கலாம். இந்தமாதங்களில் ஒருமாதத்தில் சொல்லப்படும் பூர்வபக் கத்துச் சட்டிக்குமுதலான ஒருகாலம் அன்னம்புசிக்க. தீமையைச்செய் கின்ற ஐம்புலமாகிய துட்டரை அடக்குக. பிராமணருக்கு அன்னதானஞ் செய்க. எ-று. (உ)

அலங்குநூலணியன்னவரனுக்கைகொண்டத்தினந்தனைநீக்கிப் பலங்களிந்திடுசட்டி நாள்வைகறைப்படர்மயற்றுவியில்போக்கி நலங்கொணித்தியவினை முடித்தியாவருநாடரும்பொருளாகும் [தே. வலங்கொள்வேற்படைக் கந்தனையன்பொடு மனத்திடைநினைத்துற

இ-ள். பிரகாசிக்கின்ற உபவீதத்தையணிந்த அப்பிராமணருடைய அதுஞ்ஞையைப்பெற்று, அத்தினத்தைக்கழித்து, பயன்களைத்தருகின்ற சட்டிநாளின் வைகறைக்காலத்தில் வருத்தமிக்க மயக்கத்தையுடைய நித்திரையைநீக்கி, நன்மைபொருந்திய நித்தியகருமங்களைமுடித்து, எவருந் தேடற்கரிய பொருளாகிய வெற்றியைக்கொண்ட வேற்படையினையுடைய குமாரசுவாமியை அன்போடு மனத்தில் தியானித்திருந்து, ஏ-று. (ந)

தும்பிமா முகற்பூசித்துக்கவியத்திற்றருப்பைதோய்த்தெறிந்தப்பாற் பைம்பொன்வார்கழற்றுவாரபாலகர்தமைப்பண்புடனருச்சித்துக் கும்பவிம்பயந்திரமெனுமுன்றினுட்கூறுமோரிடந்தன்னில் எம்பிரான்றனையாகமவிதிப்படியேற்றபூசனைசெய்தல்.

இ-ள். விநாயகக்கடவுளைப் பூசனைசெய்து, பஞ்சகௌவியத்திற் றரு ப்பையைத்தோய்த்துப் புரோகூறித்து, அதன்பின், பசிபொன்னாற்செய்ய ப்பட்ட நீண்ட வீரக்கழலையுடைய துவாரபாலகரைக் குணத்தோடுபூசித்து, கும்பம், விம்பம், யந்திரம் என்னும் மூன்றிடத்துள்ளும் சொல்லப்பட்ட ஓரிடத்தில் நமது பெருமானாகிய குமாரசுவாமியை ஆகமவிதிப்படியே இயைந்த பூசனையைச்செய்க. ஏ-று. விம்பம் - விக்கிரகம். (ச)

பூசைசெய்திறம்விரிக்கிலெட்டெனுமணிப்பொற்குடஞ்சூழ்வைத்து மாசிலாதுநாயகப்பொற்குடம்வயங்கிடநடுச்சேர்த்தித் தேசுபெற்றிடுமொருமுகமிருவிழிசெங்கரமொருநான்கின் வீசுவச்சிரம்கேவல்வரதாபயம்விளங்கநற்கலன்மின்ன.

இ-ள். பூசனையைச்செய்கின்ற தன்மையை விரித்துப்பேசில், எட்டெ ன்கின்ற அழகமைந்த பொற்கும்பங்களைச்சூழ்வைத்து, குற்றமின்றியிருக் கும் பொன்னாலாய நாயககும்பத்தை விளங்க நடுவில்வைத்து, பிரபைபெ ற்ற ஒருதிருமுகமும், இரண்டுதிருக்கண்களும், சிவந்த நான்கு திருக்கரங் களிற்பொருந்திய (பகைவார்மீது) வீசுகின்ற குலிசமும் வேலும் வரதமும் அபயமும் விளங்கவும். நிறந்த ஆபரணம்பிரகாசிக்கவும், ஏ-று. (ந)

நன்னிலாப்பொழியெயிறுதோன்றாதுசெய்நகையும்வாளொளிவீசும் பொன்னினாற்செயுங்குண்டலமகுடமும்பொற்புளபதப்போதும் மன்னுமாணிக்கமலையினைப்பவள முமரகதமலையுஞ்சேர்ந் தென்னவள்ளியும்பாணையுமருங்குறையெழிலுஞ்சாந்தமுமாக.

இ-ள். நல்ல நிலாவைச்சொரியும் பற்கள்தோன்றாமற் செய்கின்ற திரு ப்புன்முறுவலும், பேரொளியைவீசுகின்ற பொன்னாற்செய்த குண்டலங் களும், கிரீடமும், அழகையுடைய பாதாரவிந்தமும், நிலையான மாணிக்க மலையைப் பவளமலையும் மரகதமலையும் சேர்ந்தாற்போல வள்ளிநாயகி யாரும் தெய்வநாயகியாரும் இருமருங்கும் இருக்கும் அழகும், சந்தனக்கு ழம்பும் அமையவும், ஏ-று. (க)

வன்னமாமயின் மேற்கொளும்பான்மையாய் மனத்திடைத்தியானஞ்
தன்னரீர்ப்பிரதானமுக்குடத்திலாவாகனஞ்செய்தப்பான் [செய்
மின்னுமோர்முகம்நாற்புயத்தம்புயஞ்சேவல்வேலபயங்க
ணன்னிலாமணிமகுடநற்றுகிறெடைபடிகநல்வடிவாயும்.

இ-ள். அழகிய நீலமயிலின்மீது ஏறுந்தன்மையாய் மனத்தில் தியா
னித்து, அந்த நீரையுடைய பிரதானமான மூன்றுகும்பத்தில் ஆவாகித்து,
அதன்பின், ஒளியையுடைய ஒருதிருமுகமும் நான்கு திருக்கரங்களில் தாம
ரை, சேவற்கொடி, வேல், அபயங்களும் நல்ல ஒளியைவீசும் இரத்தின
மழுத்திய கிரீடமும், சிறந்தவஸ்திரமும், மாலையும், பொருந்திய அழகிய
பளிங்குவடிவமாகவும், எ-று. (எ)

உரையல்பொன்னிகர்மேனியோர்முகமிருகரத்தினிலுரைபெற்ற
பரியபுத்தகம்பரவுசின்முத்திரைபசியபொற்கலன்சாந்த
மரையைநேர்விழியாயும்வில்வீசியமதிமுகமோராறு
நிரைசெய்பன்னிருகரங்கள்வில்விசிகமேய்நீன்றவடிவாயும்.

இ-ள். ஒரு திருமுகமும், இரண்டு திருக்கரங்களில் புகழ்பெற்ற பருத்
தபுத்தகமும், துதிக்கப்படும் ஞானமுத்திரையும், பசுமையானபொன்னுபர
ணமும், சந்தனமும், செந்தாமரைமலரையொத்த திருக்கண்களும், பொருந்
திய உரைத்த பொன்னையொத்த திருமேனியாகவும், ஒளியைவீசுகின்ற சந்
திரன்போலும் திருமுகமாலும், வில்லும் அம்புந்தங்கிய நிரையான பன்னி
ரண்டு திருக்கண்களும்பொருந்திய நீலநிறத்திருமேனியாகவும், எ-று. உரை
யல் - தொழிற்பெயர். (அ)

கோலமாரொருமுகம்வரதாபயங்குலிசம்வேல்புனைநாற்கை
காலமேமலர்முளரியந்தாமநற்சாந்தம்பொற்கலன்செய்ய
சீலமேனிமென்சந்திரகாவிவத்திரவுடையாயுந்தண்
பாலின்மேனிமூவிருமுகம்படைதிகழ்பன்னிருகையாயும்.

இ-ள். அழகுநிறைந்த ஒருதிருமுகமும், வரதம் அபயம் குலிசம் வேல்
ஆகிய இவற்றைப்பொருந்திய நான்குதிருக்கரங்களும், உதயகாலத்தில்மல
ருந் தாமரைமலர்மாலையும், நறுமணங்கமழுஞ் சந்தனமும், பொன்னுபரண
மும், மென்மையாகிய சந்திரகாவிவஸ்திர உடையும், பொருந்திய சிவந்த
(சாமுத்திரிகாலட்சணத்திற்கொல்லப்பட்ட) இலக்கணமமைந்த திருமேனி
யாகவும், ஆறுதிருமுகங்களும், ஆயுதங்கள்விளங்குகின்ற பன்னிரண்டு திருக்
கரங்களும் பொருந்திய குளிர்ந்த பால்போன்ற திருமேனியாகவும், எ-று. (இ)

பரிதிகோடியுற்றொளிர்ந்தெனவிளங்கியபடரொளியியன்மேனி
மருவுநாலுதிக்கினுமொளிவீசியவாண்முகமழிவின்றிப்
பிரிவினாற்கையில்வேல்வரதாபயம்பிரசுநுண்டுளிதூற்று [ம்.
முருகுதோய்தொடை மலையும்வச்சிரமென மொழியுநாற்படையாயு

இ-ள். நான்கு திசைகளினும் பிரபைவீசுகின்ற ஒளிபொருந்திய முக
மும், அழிவில்லாமல் ஒருமித்திருக்கும் நான்குதிருக்கரங்களில் வேல் வர

தம் அபயம் துண்ணிய தேன்றுளியைத் தூற்றுகின்ற வாசனைபொருந்திய மாலையை யணிந்த குலிசம் என்று சொல்லப்படும் நான்கு படைக்கலங்களும் பொருந்திய கோடி-குரியர் உதித்துப் பிரகாசித்தாற்போல விளங்குகின்ற பரம்பிய பிரபையுடைய திருமேனியாகவும், எ-று. வாதாபயங்களைப் படையென்றது உபசாரவழக்கு. (40)

வேறு.

இத்திறங்குமரர் முவிருவரையு மீசனற்றிசைமுதன் மேல்கீழ், வைத்திகுடமோராறினுமனத்தின்மகிழ்வுடனுன்னியேயிருத்தி, முத்திரையளித்துமூர்த்திவேதிகையின் முறையினுலவையெலாமியற்றிப், பத்தியாலடியேன்கொடுத்தவாசனத்திற்பண்புடனிருக்கவென்றியம்பி.

இ-ள். இவ்வாறு ஆறுகுமாரர்களையும் நல்லாசானதிசைமுதலாக மேற்கிலும் கிழக்கிலும் வைக்கப்பட்ட கும்பம் ஆறினும் மனமகிழ்ச்சியுடன் தியாலித்து, ஆவாகித்து, முத்திரைகொடுத்து, பிரதானவேதிகையில் முறைமையினால் (முன்செய்த) அவைகளெல்லாவற்றையுஞ்செய்து, அன்பினால் அடியேன்தந்த ஆசனத்திலே குணத்துடனே எழுந்தருளியிருக்கவென்று கூறி, எ-று. ஆறுகுமாரராவார் சுப்பிரமணியர், குமாரர், அரகுந, சுராக்கிரசர், சேனாபதி, சுரேசர். (41)

அரதனங்குயில்பொற்சிரகநன்னீராலருக்கியபாத்தியாசமனம் பரவிநன்களித்துப்பஞ்சவாரமுதங்கவியம்நற்பலங்கடேனிளநீர் மருமலர்செறிநீர்வாசநீராட்டி மரைமலர்பொறித்தபட்டாடை விரவுறத்தரித்துவிளங்குபவீதஞ்சாந்தமுமேதகப்புனைந்து.

இ-ள். இரத்தினங்கள் அழுத்திய பொற்கெண்டியின் நல்லநீரால் அருக்கியம் பாத்தியம் ஆசமனம் என்னும் இவற்றை, துதித்து நன்றாய்க்கொடுத்து, நிறைந்த பஞ்சாமிர்தம், பஞ்சகௌவியம், பழங்கள், தேன், இளநீர், வாசனைபொருந்திய புட்பஞ்செறிந்தநீர், பனிநீராகிய இவற்றால் அபிடேகஞ்செய்து, தாமரைமலர் சித்திரிக்கப்பட்ட பட்டுவஸ்திரத்தைப் பொருந்தும்படிதரித்து, பிரகாசிக்கின்ற பூணூலையும் சந்தனத்தையும் மேன்மைதகச்சாத்தி, எ-று. (42)

அக்கதையுதவிச்சண்பகமலரியம்புயமுதலனபுனைந்து மிக்ஞயர்மணியால்விளங்குறுபொற்பூண்மிலைந்துநற்சிரமுதலாக நெக்குநெக்குருகுமடியவருளமாநிரையிதட்கமலம்வீற்றிருக்குங்கக்கொளிதவமுமலர்ப்பதமளவுங்கனிவுடன்பூசனைசெய்தல்.

இ-ள். அட்சதைகொடுத்து, சண்பகப்பூ, அலரிப்பூ, தாமரைப்பூ முதலியவற்றைச்சாத்தி, மிக உயர்ந்த இரத்தினத்தாற்பிரகாசிக்கும் பொன்னுபரணத்தையணிந்து, நல்லதலைமுதலாக, நெக்கு நெக்கு உருகாநின்ற அன்பரது உள்ளமாகிய நிரையான இதழ்களையுடைய தாமரைமலரில்வீற்றிருக்கும் கக்குகின்ற ஒளிபரக்குந் தாமரைமலர்போன்ற பாதமளவும் அன்புடன்பூசைசெய்த, எ-று. சிரமுதற்பாதமீனாகப் பூசைசெய்து என்பதாம்.()

வாசவண்டுபம்வள ரொளித்தீபம்வளைத்துநல்லிரதமாறுடனே
யாசிலான்பாலாலட்டிஞ்சுவையவமுதளித்தரும்புனலுதவி
நேசமோடடைகாய்கல்கியேபளிதநிறைவிளக்கிட்டுநன்மலராற்
பாசமிலடியாருளத்தினிலகலாக்குகன்றனையருச்சனைபண்ணல்.

இ-ள். வாசனைபொருந்திய வளவியதூபத்தையும், வளரும் ஒளியையு
டைய தீபத்தையுங் காட்டி, நல்லசுவை ஆறுடனே குற்றமில்லாத பசுப்பா
லோடுசமைத்த இனிய சுவையையுடைய அன்னத்தை நிவேதித்து, நல்ல
நீரைக்கொடுத்து, அன்போடு வெற்றிலைபாக்குக்கொடுத்து, நிறைந்த கருப்
பூரவிளக்கிட்டு, நல்ல புட்பங்களால் மலமுத்தராகிய அன்பர்மனத்தில் நீங்
காத குமாரசுவாயியைப்பூசிக்க. ஏ-று. (கச)

பூவினஞ்சலிசெய்தவரவர்க்கியைந்தபுதுக்கனிமிளகுபானக்க
மாவின்பான்மாவே முதலியநிவேதித்தருந்துதறரையிடைத்துயிறல்
பாவமின்மறையோர்க்குணவினையருத்திமற்றைநாட்பாரணைபண்ணை
லோவறவினையவாறுசெய்திடுதல்விதியதாமிதன்பலனுரைப்பாம்.

இ-ள். புட்பாஞ்சலிசெய்து, அவரவர்க்கு இயைந்த புதிய பழம், மிளகு,
பானக்கம், பசுவின்பால், மா முதலியவற்றை நிவேதித்து உண்க. பூமியிற்
படுக்க. மற்றைநாளிற் சற்பாத்திரப்பிராமணருக்கு உணவையூட்டிப் பார
ணைசெய்க. ஒழிவின்றி இவ்வாறுசெய்தல் (சட்டிவிரத) விதியாம். (இனி)
இவ்விரதத்தின்பலனைச்சொல்வாம். ஏ-று. (கரு)

வேறு.

ஏழையர்வதுவைவேண்டி நேற்றகன்னியரைச்சேர்வர்
வாழநன்மகவுவேண்டி நன்மக்களைப்பெறுவரென்றும்
பாழிவாய்மணிச்செஞ்சூட்டுப்பஃறலையனந்தன்றாங்கு
மாழிகுழலகமெல்லாம்வேண்டி னுமடைவர்மாதோ.

இ-ள். தரித்திரர் விவாகஞ்செய்யவீரும்பில் இயைந்த கன்னியர்களை
மணஞ்செய்வர். வாழ்கின்ற நல்ல புதல்வரைவீரும்பினால் எந்நாளும் அவ
ரைப்பெறுவர். பருத்தவாயையும் இரத்தினம்பொருந்திய சிவந்த சுடிகை
யையுமுடைய பலதலைகள்பொருந்திய சேடன் சுமக்கின்ற கடல்குழந்த
உலகத்தையெல்லாம் வீரும்பினாலும் பெறுவர். ஏ-று. (கசு)

பலன்விழையாதுநோற்கிற்பாவமதொழிந்துசிந்தை
நலமுறமுமுட்கவாகிக்குருவினான்றானம்பெற்றுப்
புலன்வழிச்செலவுநீக்கிப்போதபூரணவானந்த
வலைகடல்வடிவாங்கந்தனடியிணைநீழல்சேர்வார்.

இ-ள். பயனைக்கருதாது அதுட்டிக்கில், பாவநீங்கி மனம் நன்மை மிக
மோட்ச இச்சையுடையர்களாய்க் குருவால் ஞானத்தைப்பெற்று, ஐம்புல
த்தின்வழிச் செல்கையைநீக்கி, நிறைந்த ஞானந்தமாகிய திரையையு

டைய சமுத்திரவடிவமாகும் குமரசுவாமியின் இருபாதநிழலின் கீழ்ச்சேருவர். எ-று. (௧௭)

பலஞ்செயிவ்விரதவுத்தாபனம்விதிமுறையாலேதி
னலம்பெறுநியமவாண்டி னவிலுமீற்றினிலந்நாளிற்
றுலங்குவைகதையில்வேற்கைத்தோன்றலேநினைந்துசேக்கைத்
தலந்தனையகன்றுகந்தன்றன்பெயர்த்தடத்திற்றோய்ந்து.

இ-ள். பலனைத்தருகின்ற இந்த விரதவுத்தியாபனத்தை விதிப்படி கூறில், நலத்தைப்பொருந்தும் நியமித்தவருடத்திற்கொல்லப்பட்ட முடிவில் நிகழும் அத்தினத்தில் பிரகாசிக்கின்ற புலரிக்காலத்தில் வேலை எந்திய திருக்கரத்தையுடைய குமரசுவாமியைச்சிந்தித்து, படுக்கையைநீங்கி, சரவணப்பொய்கையில் ஸ்நானஞ்செய்து, எ-று. (௧௮)

காலையிற்கடன்றீர்த்தப்பாற்சிவகதைகழறக்கேட்டு
வேலனைக்குமரார்தம்மைபின்னனார்தம்மைமுன்போற்
சாலவுமழகுவாய்ப்பச்செம்பொன்றகட்டிற்செய்து
மாலையிற்பூசைசெய்யுமண்டபம்விதியாலாற்றி.

இ-ள். உதயகாலக்கடனைமுடித்து, அதன்பின் சிவகதைகளைச்சொல்லக்கேட்டு, குமரசுவாமியை ஆறுகுமாரர்களை இருசத்திகளை முன்போல மிகவும் அழகுவாய்க்கும்படி மாற்றியர்ந்தபொன்னாலாகிய தகட்டிற்சித்திரித்து, மாலைக்காலத்திற் பூசையைச்செய்யும் மண்டபத்தை விதிப்படியிற்றி, எ-று. (௧௯)

குருவுடனறுவார்தம்மைக்கூவியங்கிருத்திப்பின்னர்க்
கரிமுகன்றனைப்பூசித்துச்சங்கற்பங்கழறியெல்லாம்
விரவுறச்சுத்திசெய்துநெல்லரிவிரித்துமேலே
முருகவேளெவர்க்குமேலாமுன்னவன்குடத்தைநாட்டி.

இ-ள். ஆசாரியனோடு ஆறுபேரையழைத்து அங்கேயிருத்தி, அதன்பின், விராயகக்கடவுளைப்பூசைசெய்து, சங்கற்பஞ்சொல்லி, எல்லாவற்றையும்பொருந்தும்படி சுத்திபண்ணி, நெல்லரிசியைப்பாப்பி, அதன்மேலே எவர்க்கும் மேற்பட்ட பழையராகிய குமரசுவாமியினது கும்பத்தை ஸ்தாபித்து, எ-று. (௨௦)

தேனவிழநறும்பூங்கோதைத்தேவியர்கும்பம்பால்வைத்
தானமுவிரண்டுக்கும்பங்கிழக்குமேற்காகவைத்துத்
தூநறுங்கலையையாதிதுலங்கிடப்புனைந்துதென்பாற்
பானிறமருட்டும்பச்சைவாலரிபரப்பியங்கண்.

இ-ள். தேன்பொருந்திய அலர்ந்த நறிய பூவைமுடித்தகூந்தலையுடைய இருசத்திகளின்கும்பங்களை இருமருங்கும்வைத்து, இயைந்த ஆறுகும்பங்களைக் கிழக்குமேற்காகவைத்து, (அவற்றிற்குச்) சுத்தமான நல்ல வஸ்திர

முதலானவற்றைப் பிரகாசிக்கும்படிதரித்து, தென்பக்கத்தில் பாலினதுநிறத்தையும் வெல்லும் வெண்மையான பச்சரிசியைப்பரப்பி, அதில், ஏ-று.()

தென்வடக்காகநான் குஞ்செப்பியகிழக்குமேற்காய்
மன்வரைநான்குங்கீழின்மாமனையொன்பதாகு
நன்குகன்படிவந்தன்னைநடுமனைமேவச்சேர்த்தி
யன்புளசத்திமார்தந்தகட்டினையருகின்வைத்தே.

இ-ள். நிலையானரேகைகளை, தெற்குவடக்காக நான்கும் சொல்லப்பட்ட கிழக்கு மேற்காக நான்குங்கீறினால், பெருமையானவீடு ஒன்பதாம். நல்ல குமாரசுவாமியின் திருவுருவை நடுவீட்டிற் பொருந்தவைத்து, அன்பையுடைய இருசத்திகளின் தகட்டைப் பக்கத்தில் வைத்து, ஏ-று. (உஉ)

ஆசறுகுமாரரென்போராவார் பொன்னுருவந்தன்னை
யீசனே முதலாவாயு விறதாய்த்திசையின்வைத்து
மாசறவிளங்கிவைசுங்கும்பத்தின்வாமந்தன்னிற்
றேசறவாறுகோணநடுவனோர்வலையஞ்செய்து.

இ-ள். குற்றமில்லாத ஆறுகுமாரர்களின் அழகிய திருவுருவங்களை ஈசானதிசைமுதல் வாயுதிசையீராகிய திசைகளில்வைத்து, குற்றமறப் பிரகாசித்திருக்குங்கும்பத்தின் இடப்பாகத்தில் அழகுறச் சட்கோணத்திற்குமத்தியில் ஒருவளையம் இயற்றி, ஏ-று. (உங)

பிரணவமுடனையோராறெழுத்தையும்பிறங்கத்தீட்டித்
திரமுறுதினையின்பிண்டித்தீபமும்வைத்துச்சேற்கண்
மருவிரிசுழலாரோடுமவரைபகவெறிந்தோன்றன்னை
யருடருகுமார்தம்மையாகமமுறைபூசித்தல்.

இ-ள். பிரணவத்தோடு சடாட்சரத்தையும் விளங்க எழுதி, திடமான திணைமாவிலக்கையும்வைத்து, சேல்மீன்போலுங் கண்ணையும் வாசனைவீரிந்த கூந்தலினையுமுடைய சத்திகளிருவரோடும் கிரௌஞ்சகிரிபிளவாக (வேலால்) எறிந்த குமாரசுவாமியை, அருள்செய்கின்ற ஆறுகுமாரரை, ஆகமவிதிப்படி பூசிக்க. ஏ-று. (உச)

மூவகைச்சத்தியாகி முக்கணலுவந்ததாகிப்
பாவமதறுக்குஞ்சீர்த்திப்பத்திரமுதன்மைத்தாய
கூவிளமதனையோராயிரம்பெயர்முறையிற்கூறி
யோவறயாமநான்கும்பத்தியினுவந்துசாத்தல்.

இ-ள். (இச்சை ஞானம் கிரியை என) மூவகைப்பட்டசத்திகளாய், சிவபெருமானால் விரும்பப்பட்டதாய், பாவத்தைக்கெடுக்கும் புகழைப்படைத்த பத்திரங்களின் முதன்மையுடைத்தாகிய வில்வத்தை, ஆயிரந்திருநாமங்களை முறைப்படி சொல்லி ஒழிவின்றி நான்குயாமங்களினும் அன்போடுவிரும்பிச்சாத்துக. ஏ-று. (உரு)

கந்தனன்மனுவுமேனைக்கழலுமந்திரமும்வாயின்
மந்தணமாகவோதிவலம்வந்துவணங்கியார்க்கும்
பந்தமதகற்றிவிடுபாலிக்குமறிவானந்த
கந்தரச்சோதியாயதோன்றனின்கருணைவைத்தே.

இ-ள். குமாரசுவாமியினது நல்லமந்திரத்தையும் ஏனையவாய்ச்சொல்
லப்படும் மந்திரங்களையும் வாயினால் இரகசியமாக உச்சரித்து, பிரதக்ஷிண
ஞ்செய்து, நமஸ்கரித்து, எவர்க்கும் பாசத்தைக்கெடுத்து மோட்சத்தைக்
கொடுக்கும் அழகிய சச்சிதானந்த சோதிப்பிழம்பாகிய சுவாமீ, தேவரீரு
டைய கிருபையைப்பாலித்து, எ-று. (உக)

அடியனைற்கருடியென்னவருக்கியங்கொடுத்துமின்னோர்
மடவரலியானையோடுநீலமாமழைபொன்மேனி
யுடையவல்லியையஞ்சிந்தித்தருக்கியமுதவலீசன்
வடுவிழிக்கினிலோர்குண்டம்வகுத்ததினோமஞ்செய்தல்.

இ-ள். அடியேற்கு அருள்புரிக என்று அருக்கியத்தைக்கொடுத்து,
மின்போன்ற மடமையையுடைய தெய்வநாயகியாரோடு பெருமையாகிய
நீலமுகில்போன்ற திருமேனியையுடைய வள்ளிநாயகியாரையுந் தியானி
த்து, அருக்கியங்கொடுக்க. குற்றமில்லாத ஈசானதிசையில் ஒரு ஓமகுண்ட
த்தை உண்டாக்கி, அதிலே ஓமஞ்செய்க. எ-று. (உஎ)

பூரணவோமமுற்றிப்புகல்பினுட்கருமமுற்றி
யாரணமுடிவுங்காண்டற்கரியவன்றன்னைமீண்டு
மீரமோடருச்சித்தப்பாற்கும்பநீரெடுத்துமூழ்கிச்
சீரணிநீழனோக்கியாவினெய்தானஞ்செய்தல்.

இ-ள். பூரணகுதியைமுடித்து, சொல்கின்ற மற்றைநாட் கருமங்களை
முடித்து, வேதசிரசும் அறிதற்கரிய குமாரசுவாமியைத் திரும்பவும் அன்
போடுபூசித்து, அதன்பின் கும்பஜலத்தை எடுத்து ஸ்நானஞ்செய்து, பசு
நெய்யை, சிறந்த தன்னிழலை (அதனுட்) பார்த்துத் தானஞ்செய்க. எ-று. (உ)

மேதகுராவனோடும்வேதியரறுவர்தங்கட்
காதாம்பெருகப்பொன்னினமைத்தவேள்வடிவத்தோடு
பூதலம்பிறவுமீதறம்பதிபூசைமுற்ற
லேதமிறொழிலாறுள்ளமறையவர்க்கன்னமீதல்.

இ-ள். மேன்மைபொருந்திய ஆசாரியனோடு ஆறுபிராமணருக்கு அன்பு
யிகப் பொன்னாற்செய்யப்பட்ட குமாரசுவாமியின்றிருவுருவோடு பூமியை
யும் ஏனையவற்றையும் தானஞ்செய்க. தம்பதிகளுக்குப் பூசைசெய்க. குற்ற
மில்லாத அறுதொழிலையுடைய பிராமணருக்கு அன்னங்கொடுக்க. எ-று. (உ)

திடமதாய்ச்சட்டியுத்தாபனத்தையிம்முறையாற்செய்தே
யடையுநற்கேளிர்மக்கள்விருந்தொடுமருந்தன்னரும்
நெடியவிவ்விரதகுளாமணியினைநெய்யினோற்றோர்
படியினிற்பெரிதுவாழ்ந்துகுகன்பதம்படர்வார்திண்ணம்.

இ-ள். நிச்சயமாகச் சட்டிவிரத உத்தியாபனத்தை இந்தமுறையாகச்
செய்து, வருகின்ற நல்ல சுற்றத்தார் பிள்ளைகள் விருந்தினரோடும் உண்ணு
தல் நன்றாகும். பெரிய இந்த விரதகுடாமணியை முறையாக அதுட்டித்
தோர் பூமியிற் பெருமையுடையராய்வாழ்ந்து குமாரசுவாமியின் பதவியிற்
சேர்வர். (இது) சத்தியம். எ-று. (ந0)

ஆனவிவ்விரதந்தன்னையணிகெழுபருமவல்குற்
பானலங்கடந்ததிஞ்சொற்சசிமுலைபாயுமார்ப
னானுகுசுலிசவேற்கையிந்திரனுவப்பின்வைகி
வானவர்பரவும்வண்கைச்சயந்தனைமகிழ்வின்னருன்.

இ-ள். இயைந்த இந்தவிரதத்தை அழகுபொருந்திய பருமம் என்னும்
ஆபரணத்தையணிந்த நிதம்பத்தையும், பாலின்சுவையையென்ற இனிய
சொல்லையுமுடைய இந்திராணியின் முலைகள்தாக்கும் மார்பினனாகிய தசை
யைச்சொரிகின்ற குலிசப்படையையேந்திய கையையுடைய இந்திரன் பிரி
யத்தினுடன் அதுட்டித்து, தேவர்களபுகழும் கொடை மிக்க கையையு
டைய சயந்தனை மகிழ்ச்சியோடுபெற்றான். எ-று. (ந1)

ஆயிரமிதழ்குழ்செந்தாமரையினிலமருஞ்செங்கே
ழாயிரந்திங்களன்னவலர்முகத்திருவாழ்மார்ப
னாயிரம்பகுவாய்நாகத்தறிதுயிலமர்ந்தோன்வைகி
யாயிரமளிகுழ்பூந்தார்மதனையளித்திட்டானே.

இ-ள். ஆயிரம் இதழ்கள்குழந்த செந்தாமரையாசனத்தில்வீற்றிருக்
குஞ் செந்நிறம்பொருந்திய ஆயிரஞ்சந்திரரையொத்த அலர்ந்தமுகத்தை
யுடைய இலக்குமிவசிக்கும் மார்பினையுடையரும், ஆயிரம் அகன்ற வாயை
யுடைய அனந்தசயனத்தில் அறிதுயில்செய்பவரும் ஆகிய வீட்டுனு (இவ்
விரதத்தை) அதுட்டித்து, ஆயிரம்வண்டுகள்குழ்கின்ற பூமாலையையுடைய
மன்மதனைப்பெற்றார். எ-று. (ந2)

வசையறுபுகழ்சேர்பார்த்தனினையநல்விரதம்வைகித்
திசையெலாஞ்சென்னுமன்னர்செருக்கறப்பொருதுவென்று
விசையனென்பெயரும்பெற்றுவிளக்குருப்பசியுந்தோய
நசைகொளுமெழினும்பெற்றுநலம்பெறவிளங்கினானே.

இ-ள். வெவற்றபுகழையுடைய அருச்சுனன் இந்த நல்லவிரதத்தை
அதுட்டித்து, திக்குகடோறும்போய் அரசருடைய களிப்பறப்போர்செ
ய்து (அவரை) வெற்றிகொண்டு, விசயனென்கின்ற நாமத்தையும்பெற்று,

பிரகாசிக்கின்ற உருப்பசியும் புணரும்படிவிரும்பும் அழகையும்பெற்று, நன்
றாக விளங்கினான். எ-று. (நந)

மகவிலான்வழிச்செல்வா னோர்வணிகனம்மயூரவெற்பிற்
புகவந்நாட்சட்டியாகப்பொருந்தியபெரியோர்சொல்லா
லகமில்லின்னோன்பையாற்றியகன்றனனதனானோன்
பகருநல்லெழில்சேர்கின்றவொருமகப்பயந்திட்டானே.

இ-ள். பிள்ளையில்லாத வழிப்போக்கனாகிய செட்டியொருவன் அந்த
மயூரகிரியிற்போக, அத்தினஞ் சட்டியாக, அவ்விடத்துள்ள பெரியோர்
வாக்கால் பாவமில்லாத இந்தவிரதத்தை அநுட்டித்து, (பின் தன் ஊர்க்
குப்) போயினான். அதனாலே அவன், சொல்கின்ற பேரழகையுடைய ஒரு
புத்திரனைப்பெற்றான். எ-று. (நச)

எர்பெறவிந்தமுன்றுவிரதத்தினியல்பையெல்லாம்
பார்புகழ்கஞ்சன்விட்டபடுமதக்களிறுமாய்க்குங்
கார்நிகர்மேனிவள்ளல்காதலனிமித்தமாகச்
சீர்திகழ்கயிலையெய்திச்சிவன்றிருமுன்னர்ச்சேர்ந்தான்.

இ-ள். அழகுபெற இந்த முன்றுவிரதங்களின் இயல்பனைத்தையும்,
உலகம்புகழுங் கஞ்சன் அனுப்பின உண்டாகின்ற மதத்தையுடைய (சுவ
லயாபீடம்) என்னும் யானையைக்கொன்ற மேகம்போன்ற திருமேனியை
யுடைய கிருட்டிணன் புத்திரனைப்பெறுங்காரணமாகச் சிறப்புவிளங்குங்
கைலைமலையையடைந்து, சிவபெருமானது சந்நிதானத்தையடைந்தான்.
எ-று. (நரு)

பலமுனிக்கணங்கள்சூழப்படிமண்டபத்தின்மீதிற்
புலியதண்மீதுவைகிப்போதமேவினைந்துநின்ற
வலர்முகச்சனகனாதித்தவத்தினர்க்கறிவுதேற்று
மிலகியபுலிக்கால்வாய்ந்தவிருடிதன்மகனைக்கண்டான்.

இ-ள். (அடைந்த அந்தக்கிருட்டிணன்) பல இருடிகளின் கூட்டஞ்சூ
ழப் பளிங்குமண்டபத்தின்மேற் புலித்தோலின்மீதிருந்து, ஞானமே முதி
ர்ந்துநின்ற அலர்ந்தமுகத்தையுடைய சனகன்முதலான தாபதருக்கு அறி
வைத்தெளிவிக்கும் விளங்கிய வியாக்கிரபாதமுனிவருடைய குமாரராகிய
உபமன்னியுமுனிவரைக்கண்டான். எ-று. (நசு)

முனிவனைவணங்கிக்கேட்பொழிந்தனன்மொழிந்தவண்ண
மனையவன்வைகிவேண்டும்பலத்தினையடைந்தானைய
நினைவுடனிதனைக்கேட்போர்நிகழ்த்துவோர்நெடுநாள்வாழ்ந்து
வினையறவீட்டிற்சேர்வர்சத்தியம்விளம்பினேமால்.

இ-ள். அந்தமுனிவரை நமஸ்கரித்துவினாவ, அருளிச்செய்தார். அவர்
சொன்னபடி அந்தக்கிருட்டிணன் அநுட்டித்து வேண்டியபலனைப்பெற்
றான். புதல்வனே, இருவினையுநீங்கத் தவஞ்செய்திருந்த வீணையில்வல்ல

மகாஇருடியே, பிரியத்தோடும் இதனைக்கேட்பவர் சொல்பவர் (இவ்வுலகில்) நெடுங்காலம்வாழ்ந்து, இருவினையும்நீங்க மோட்சத்திற்சேர்வர். உண்மையேசொன்னேம். எ-று. ஏர்பெறவிந்தமூன்று விரதத்தினியல்பையெல்லாம் முனிவனைவணங்கிக்கேட்பமொழிந்தனன் எனமுடிக்க. (௯௭)

வினையறத்தவஞ்செய்துற்றவீணைமா முனிவவென்று பனிமலர்ப்பொகுட்டுமேயபண்ணவனுரைப்பமீட்டு மனகவக்குகளைப்பூசையாற்றினர்யாவர்சொல்கென்றினிதியம்புதலும்வாணிக்கிறையவனிசைக்கலுற்றான்.

இ-ள். என்று குளிர்ந்த தாமரைப்பொகுட்டில்வீற்றிருக்கும் பிரமாகூற, திரும்பவும் பரிசுத்தரே அந்தக்குமாரசுவாமியைப் பூசைசெய்தவர் யாவர் அருளிச்செய்க என்று (நாரதமுனிவர்) மகிழ்ச்சியுடன் வினாவுதலும், சரசுவதிமனாளராகிய பிரமா சொல்வாராயினார். எ-று. வினையறத்தவஞ்செய்துற்ற வீணைமா முனிவ என்னுந் தொடர், முற்செய்யுளோடுசேர்த்துப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. (௯௮)

சட்டிவிரதமுரைத்தசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் ௩௪௮.

எ ட் ட ா வ து

அ க த் தி ய ச் ச ரு க் க ம்.

அருமைசாறவப்புலத்தியனளித்தசேய்வான முருவவோங்கியவிந்தவெற்படக்கியவுரவோன் கரியமாலினைக்கண்ணுதலாக்கினோன்றவத்தாற் பெருமைவாய்த்து மகத்தியனென்றுசொல்பெரியோன்.

இ-ள். அருமைமிக்க தவத்தையுடைய புலத்தியமுனிவன்பெற்ற புதல்வனும், ஆகாயமும் உருவும்படி உயர்ந்த விந்தமலையைப் (பாதலத்தில்) அடக்கிய வலியையுடையவனும், கரிய விட்டுணுவைச் சிவலிங்கமாக்கினவனும் ஆகிய தவத்தினுற் பெருமையைப்பெற்றிருக்கும் அகத்தியன் என்று (எவரும்) சொல்கின்ற பெரியவன், எ-று. (௧)

காலமுன்றையமுணர்ந்தவன்மயின்மலைக்கதையின் மூலந்தேர்ந்திலன்வெள்ளிபொன்மலைமுதுகுன்றஞ் சீலமாகியகாளத்திசிராமலையருணை கோலநீடியபரங்கிரிகொடுங்குன்றேமுதலாய்,

இ-ள். திரிகாலத்தையும் அறிந்தவன். (ஆயினும்,) மயூரகிரியினது சரித்திரத்தின் மூலத்தையறியாதவனாய், கைலையங்கிரி, மேருகிரி, விருத்தா

சலம், சிறப்பையுடைய திருக்காளத்தி, திருச்சிராப்பள்ளிமலை, திருச்சோ
னாசலம், அழகுமிக்க திருப்பரங்குன்றம், திருக்கொடுங்குன்றமுதலாக,
எ-று. (உ)

வரைகள் பற்பலவைகவிம்மயூரவெற்பதுவே
விரவுதுங்கநற்கிரியெனவிளங்கியதெவனென்
றரியவானந்தபேரத்திலகன்றிடவுள்ளம்
பிரியுமாதூளமீதினிலாசங்கைபிடித்தான்.

இ-ள். மலைகள் பற்பலவிருக்க, இந்த மயூரகிரியே உயர்ச்சிபொருந்திய
நல்லமலையென விளங்கியது என்னையென்று, அருமையான ஞானானந்தத்
தில் நீங்காதமனம் (அதினின்றும்) நீங்கும்படி தன்மனத்திற் சந்தேகங்
கொண்டான். எ-று. (ங)

ஐயந்தீர்தரவாயிரகோடிஞரியர்போன்
மெய்யுமம்புயமுகமும்பொன்விழுதுவிட்டன்ன
செய்யவேணியுஞ்சிறந்திடுபெயந்நுடையுங்
கையின்மெல்வரதாபயமான்மழுகவினும்.

இ-ள். அந்தச் சந்தேகநீங்க ஆயிரகோடி ஞரியரைப்போன்ற திருமே
னியும், செந்தாமரைமலர்போன்ற திருமுகமும், பொன்விழுதுவிட்டாற்
போன்ற சிவந்தசடையும், சிறப்பான புலித்தோலுடையும், திருக்கரங்க
ளில் வரதம் அபயம் மான்மழுவாகிய இவற்றின் அழகும், எ-று. (ச)

நந்தியூர்தியுமாகவேநலங்கனிசோமக்
கந்தமூர்த்தியாய்மகேசனைமனத்திடைக்கருத
வந்திவான்பிறையணிந்திடுமண்ணலாங்கவன்முன்
வந்துதோன்றினனடியவர்க்கெளிவரும்வள்ளல்.

இ-ள். இடபவாகனமுமாக, சிவபெருமானை அழகுமிக்க சோமாஸ்கந்த
மூர்த்தமாய் மனத்திற்றியானிக்க, மாலைக்காலத்தில் ஆகாயத்திற்கேரூன்றும்
இளம்பிறையைச்சூடியவரும், அடியார்க்கெளியவருமாகிய அவர் அந்த
அகத்தியமுனிவனுக்கு முன்வந்துதோன்றினார். எ-று. (ரு)

அலையுலாங்கடலொருகுடங்கையினெடுத்தயின்றேன்
மலர்க்கைக்கொடுதூவினன்வணங்கியேதுதிப்ப
நிலவுவேணியனுரைசெய்வான்சாந்தியினிறைந்தாய்
புலனைவென்றியால்வேண்டுவதென்னென்புகன்றான்.

இ-ள். திரைபரக்குங்கடலையள்ளி ஒரு உள்ளங்கையிற்பானித்த அகத்
தியமுனிவன் புட்பங்களைக் கைகளிற்கொண்டுசொரிந்து நமஸ்கரித்துத்
தோத்திரஞ்செய்ய, பிறையையணிந்த சடாமுடியையுடைய சிவபெருமான்
அருளிச்செய்வார்: சாந்தகுணத்திலிறைந்தவனே, ஐம்புலனையுமடக்கினை.
(அங்நனமாக இனி) உனக்குவேண்டியதென்னையென்று திருவாய்மலர்ந்
தருளினார். எ-று. (சு)

கருணைவாரிதிசொற்றமைகேட்டுளங்கனிந்து
வெருவுறுத்திறலசமுகிமைந்தரைவிட்டும் [ந்
பொருவின்மாமுனி யுரைசெய்வான்பொருப்பெவற்றினுக்கு
தரையின்மேலதாய்மயின்மலைசார்ந்திடுந்திறமென்.

இ-ள். அச்சமில்லாதவலியினையுடைய அசமுகியின்புதல்வராகிய வில்
வலன்வாதாவி என்னும் இருவரையும் வதைத்த கிகரில்லாத அகத்தியமகா
முனிவன், கிருபைக்கடலாகிய சிவபெருமான் அருளிச்செய்தமையைக்கே
ட்டு, மனநெகிழ்ந்து, விண்ணப்பஞ்செய்வான். மலைகளைத்திற்கும் பூமி
யிலே மேன்மையுடைத்தாய் மயூரகிரி இருக்குந்தன்மை என்னை? எ-று. (எ)

வேண்டிநற்பலன்வினையினின்றுதவலென்செவ்வே
ணீண்டகாதலானீங்குறுதுவைவதென்னெனைத்துந்
தூண்டல்செய்திடாச்சுடரவதுகனதுத்தெம்மை
யாண்டநாயகவதைந்திடவேண்டுமென்றிரந்தான்.

இ-ள். குமாரசுவாமி வேண்டிய நல்லபயன்களை விரைவிற்கொதிப்ப
தென்னை? மிக்கவிரும்பினால் நீங்காமல் (அதனில்) வீற்றிருப்பது என்னை?
(இவை) அனைத்தையும் தூண்டாமணியினக்கைபொத்தவரே, பாசத்தைக்க
கிச் சிறியேமை அடிமைகொண்டதனைவரே, அருளிச்செய்தல்வேண்டும்
என்று வேண்டிக்கொண்டான். எ-று. (அ)

செந்தமிழ்க்கொருகுரவகேனைக்கவன்செய்ப்புங்
கந்தனேறியமயிலினைமுன்னொருகாலம்
வந்தகோபத்திற்சபித்தனனுங்கனுவணங்கி
யெந்தையுய்யுமாறருள்கெனவருதுமென்றிசைத்தான்.

இ-ள். (அப்பொழுது) செந்தமிழுக்கு ஒரு ஆசாரியனேகேள் என்று
சிவபெருமான் அருளிச்செய்வார். நமதுகுமாரன் (வாசனமாகக்கொண்டு)
ஏறிய மயிலே, முன்னொருகாலத்தில் உண்டானகோபத்தாற் சாபமிட்டான்.
அம்மயில் நமஸ்கரித்து, எம்பெருமானே உய்யும்வழியை அருளிச்செய்க
என்று பிரார்த்திக்க, (கீபோவாய்) அவ்விடத்தில் யாம் வருவேமென்று
கூறினான். எ-று. (க)

தோகைவெற்புருவாதலுமருள் செயத்துணிந்து
வாகைவேற்குகன்சன்முகவடிவமாய்வந்து
வேகமார்திறற்கூரனைத்தடிந்துபின்வினங்க
மாகமோங்கியமயின்மலைவந்துவீற்றிருந்தான்.

இ-ள். மயில், மலைவடிவமாளுதலும், (அதற்குக்) கிருபைபுரியத்துணி
ந்து, வெற்றியையுடைய வேலையேந்திய நமதுகுமாரன் அதுமுகவடிவையு
டையனாய்வதரித்து, வேகம்நிறைந்த வலியினையுடைய சூரனைவதைத்தி,
அதன்பின் பிரகாசமாக, ஆகாயம்வரைக்கும் உயர்ந்த மயூரகிரியில்வந்து
வீற்றிருந்தான். எ-று. (க)

கோதைவேற்குசற்காதியிலளித்துயாங்கொடுத்த
தாதலான்மயிலதிகமீவ்வரையுமிக்கதிக
மோதுபண்டையநட்பினுற்சேயுமாங்குவந்து
தேதமில்பயன்விரைவினின்விழைந்தவர்க்கீந்தான்.

இ-ள். மாலையணிந்த வேற்படையையுடைய நமதுகுமாரனுக்கு யாம்
முன் உண்டாக்கி கொடுத்தது ஆதலினால், மயில் விசேடித்ததாம். (அது
பற்றி) இந்த மயூரகிரியும் மிகவிசேடித்ததாம். சொல்லப்பட்ட பழைய
உறவால் நமதுகுமாரனும் அங்கே விரும்பியிருந்து, விரும்பினவர்க்குக் குற்
றமில்லாத பயன்களை விரைவிற்கொடுத்தான். எ-று. (கக)

வீறுசேர்படைவீட்டினிலதிகமீவ்வீடாங்
கூறுமுற்பதிக்கதிகமீதென்னெனக்குறிக்கின்
மாற்றன்பெரும்பதிசூழித்தேகுமோர்வள்ளந்
காறுதங்கியபதியெலாமுயர்வெனலாமோ.

இ-ள். பெருமைபொருந்திய படைவீடுகளில் இந்தவீடு அதிகவிசேட
முடைத்தாம். சொல்லப்படும் முந்தியபடைவீடுகளுக்கு இந்த மயூரகிரி
விசேடமாவதென்னையென்று கருதில், நிகரில்லாத தன்னகரைக்குறித்துப்
போகின்ற ஒருதலைவனுக்கு வழியிற்பொருந்திய நகரமெல்லாம் உயர்வென்
றுசொல்லுதல் கூடுமோ? எ-று. (கஉ)

வேறு.

மதியிற்சிறந்தகார்த்திகையில்வருகார்த்திகைநாளெவருமந்தப்
பதியிற்புகுந்தன்றுபவசியாப்பகர்மாமலையைவலங்கொண்டு
புதியவிரைசேர்மலர்க்கடம்புபுனைநங்குமார்பணிந்தனரே
லதிருங்கழல்குழைமதுமைந்தனடிமாமலர்க்கீழகலாரே.

இ-ள். மாதங்களிற்சிறந்த கார்த்திகைமாதத்தில்வருகின்ற கார்த்திகை
நட்சத்திரத்தில் எவர்களும் அந்த மயூரகிரியென்னும் ஸ்தலத்திற்போய்,
அற்றைநாள் உபவாசஞ்செய்து, சொல்லப்பட்ட பெருமையுடைய அக்கிரி
யைப் பிரதட்சிணஞ்செய்து, அன்றலர்ந்த வாசனைசேர்ந்த கடப்பமலரை
யணிந்த நமதுகுமாரனை வணங்கினாராயின், ஆரவாரிக்கும் வீரக்கழலையு
டைய அவன் கால்களாகிய தாமரைமலரின்கீழ்ப் பிரியாதிருப்பர். எ-று.()

வினைதீரணையதினஞ்சிறப்புச்செய்தோரவரேயறவித்தா
மனையோர்பெருமையளப்பரிதாலமரர்க்கிறைவரவரன்றோ
கனமாமலரோன்பசியபயறநியிற்கலந்துபதஞ்செய்து
நினைவினிலேதித்தம்புயத்தினருச்சித்தமரரொடுநிற்பான்.

இ-ள். குற்றநீங்கிய அத்தினத்தில் (நமதுகுமாரனுக்கு) உபசாரஞ்செய்
தவரே தருமவித்தாவர். அவருடையபெருமை அளவிடல்கூடாது. தேவர்
களுக்குத்தலைவர் அவர்களன்றோ! மேலாகிய தாமரை ஆசனஞான பிரமன்
பச்சைப்பயற்றை அரிசியுடன்கலந்து அன்னமாக்கி அன்போடு நிவேதனஞ்

செய்து, தாமரைமலர்களாற்பூசித்து, தேவர்களோடு (சேவித்து) நிற்பான்.
எ-று. சிறப்புச்செய்தோர் என்பதற்கு நமது குமாரனுக்குத் திருவிழாச்செய்தவர் எனினும்பொருந்தும். (க௧)

அதனாலசுரர்நலிவின் றியரியபதத்தினினிதிருந்தான்
விதியான்மனிதர்பூசையெயிலவேலாவையமுழுதளித்துச்
சிதையாப்பிரமன்மால்பதங்கள் சிதையும்பொழுதுஞ்சிதையாநங்
கதியேபெறுவரென வருளிக்கயிலேமலையிற் போயினால்.

இ-ள். அதனாலே (அப்பிரமன்) அசுரர்செய்யும் வருத்தமின்றி அரிய
நிலைமையில் மகிழ்ச்சியுடனிருந்தான். விதிப்படி மானுடர்பூசைசெய்தால்,
பூமிமுழுதையும் ஆண்டு அழியாத பிரமவிட்டுணுக்களின் பதவிகள் அழியு
ம்பொழுதும் அழியாத நமது பதவியைப்பெறுவரென்று (சிவபெருமான்)
அருளிச்செய்து, கைலையங்கிரியிற் போயினார். எ-று. (க௨)

தென்பாருயராவகை நிறுத்துஞ்சிறுமாமுனிவன்சிவபெருமா
னன்பான்மொழிதலாற்சிரத்தையடைந்துமேகமறைத்தகலு
மின்பாய்பரிதியெனவுளத்தினையமகன்றுமிகவிளங்கி
யென்பாற்கருணையிருந்தபடியினுவோவென்னுவினிதுவந்தான்.

இ-ள். தட்சணபூமி உயராதபடி (சமமாக) நிறுத்திய வாமனனாகிய
அகத்தியமகாமுனிவன் சிவபெருமான் (இவ்வாறு தன்னிடத்துவைத்த)
அன்பினாலே அருளிச்செய்தமையால் விசுவசித்து, மேகபடல்மறைத்துப்
(பின்) நீங்கப்பெற்ற ஒளிபரந்த சூரியனைப்போல மனத்திற் சந்தேகநீங்கி
மிகப்பிரகாசித்து, அடியேன்மாட்டு (இப்பெருமானது) கருபையிருந்தபடி
இதுவோ என்று மிகமகிழ்ந்தான். எ-று. (க௩)

பழுதில்சிறப்பினையிராணிபருமுத்தணிந்துவீங்கியெழில்
வழியங்குரும்பைமுலையுமுதமார்பன்முதலோர்மணிமுடிக
ளுமுதுதழும்புபடும்பெரியபசுந்தாட்கமலத்துயர்முருகற்
றெழுவானடைந் துகுறுமுனிவன்றோகைமலையினுறச்சென்றான்.

இ-ள். குற்றமில்லாத அழகையுடைய இந்திராணியின் பருத்த முத்து
வடத்தையணிந்து பூரித்து அழகுவழிகின்ற குரும்பைபோலும் முலைகள்
உழுத மார்பினையுடைய இந்திரன்முதலாயினோரின் இரத்தினமழுத்திய கிரீ
டங்கள் தாக்குதலாற் றழும்புபடும் பெருமைபொருந்திய பசிய பாததாமரை
களையுடைய உயர்ந்த குமரசுவாமியை அகத்தியமுனிவன் வணங்கும்படி
அடைந்து மயூரகிரியினது சமீபமாகச்சென்றான். எ-று. (க௪)

வேறு.

காதம்வீசியசந்தனங்கடழகிலலைத்துக்
கோதிலாதபொன்மின்னுமிழ்குலமணிவரன்றிப்
போதுலாவரவானயாற்றங்குவபோலச்
சீதவார்புனலருவியாற்றங்குவசிறப்ப.

இ-ள். காததூரம்வரைக்கும் (நறுமணத்தை) வீசுகின்ற சந்தனமரங்களையும் மணங்கமழ்கின்ற அகிலமரங்களையும் முரித்து, குற்றமில்லாத பொற்பொடியையும் ஒளியைக்காலுந் திரளான இரத்தினங்களையுங்கொழித்து, புட்பங்கள்பரம்ப ஆகாயகங்கை இறங்குமாறுபோல (அம்மலையில்) அழகாக, குளிர்ச்சியையுடைய வடிகின்ற நீருவியாறுகள் இறங்குவன. எ-று. (சஅ)

தும்பிபாட்டயர்மாமலர்களுலியசுனையிற்
றும்பியின்றொகைபிடியொடுந் துறைதொறுந்தோயு
மம்பைநேர்விழியரம்பையர்தம்முடனெயின
ரம்பைநேர்கடிதடத்தினராடியேயகல்வார்.

இ-ள். வண்டுகள் (கீதங்களைப்) பாடுகின்ற பெருமையாகிய புட்பங்கள் நெருங்கிய சுனைகளிலுள்ள துறைகள்தோறும் யானைக்கூட்டங்கள் பெண் யானைகளோடும் முழுகும். பாணத்தையொத்த கண்ணையுடைய தெய்வப் பெண்களோடும் அழகிய பாம்பின் படத்தைப்போன்ற நிதம்பத்தையுடைய வேட்டுவப்பெண்கள் விளையாடிப்போவார்கள். எ-று. (சக)

புலவராமெனக்கொடாவிடிந்கொடுத்திடிந்புகலும்
புலவர்தங்கவிமதக்குறும்படக்கெழில்புனைவிட்
புலவரம்பையர்வானவர்புகுந் துநின்பாதம்
புலவரந்தருகெனக்குகற்றொழுதனர்போவார்.

இ-ள். (தமக்குக்) கொடாவிடினும், கொடுத்திடினும், (அவர்களைப்) புலவராமெனச்சொல்லுஞ் (சொற்சித்திரத்தையுடைய) கவிஞர்களது கவிமதமாகிய குறும்பை அடக்குகின்ற அழகைப்பொருந்திய விண்ணுலகத்திலுள்ள தெய்வமகளிரும் தேவர்களும்வந்து, தேவரீருடையபாதத்தை அணையும்படி வரத்தைத்தந்தருளுக என்று குமாரசுவாமியை வணங்கிப்போவார்கள். எ-று. கொடாவிடில் என்பதனோடு புலவர் என்பதனையிையத்துப் பொருள்கொள்ளுங்கால், புல்லவர் ஆமெனப் பிரித்துப் பொருள்கொள்க. (உ0)

மாலையாமொருகுழையனார்மருதின்பாலினைய
மாலையேநிகர்த்தெழிறிகழ்பூவைபூமலரு
மாலைமஞ்ஞையம்மகளிரஞ்சாயலைமானும்
மாலையோதியர்வாயெனவாம்பல்வாய்மலரும்.

இ-ள். கிருட்டிணனதுதமையனாகிய ஒற்றைக்குண்டலத்தையுடைய பலராமனைப்போன்ற (வெண்மையான) மருதமரத்தின்பக்கத்தில் அவனுடைய தம்பியாகிய கிருட்டிணனையொத்து அழகுவிளங்கும் காயா, புட்பங்கள் அலரும். ஒழுங்கான மயில்கள் அழகிய மகளிரதுசாயலைப்போலும். மாலையையணிந்த கூந்தலையுடைய பெண்களின் வாயைப்போலச் செவ்வாம்பல்விரியும். எ-று. (உக)

வேங்கைபுன்னைசெஞ்சந்தனஞ்சந்தனம்வில்வங்
கோங்குபாடலஞ்சண்பகங்கொன்றையாமலகந்
திங்கில்சம்புமாப்பலவிலவோடுசேனுயர்ந்தே
யாங்குமேவலினதன்மிசைத்தவழுவனமழைக்கார்.

இ-ள். வேங்கைமரமும், புன்னைமரமும், செஞ்சந்தனமரமும், சந்தன
மரமும், வில்வமரமும், கோங்கமரமும், பாதிரிமரமும், சண்பகமரமும்,
கொன்றைமரமும், நெல்லிமரமும், குற்றமில்லாத நாவல்மரமும், மாமர
மும், பலாமரமும், இலவமரமும் ஆகாயம்வரைக்கும் உயர்ந்து அவ்விட
த்திலிருந்தலால், குற்றகொண்டமுகில்கள் அதன்மீது தவழுவன. எ-று.
கோங்குகற்பகம் எனவும்பாடம். சுற்பகம் - வாழை. (௨௨)

இன்னதன்மையவளந்திகழ்மயின்பலையெய்தி
யுன்னிலோதிடி-லொருமுறைகாண்குறிற்றீண்டின்
மன்னுபாவம்போய்முத்தியைவழங்குசீர்வாய்ந்த
தன்னைநெர்கிலாச்சாவணதடத்தின்முழ்கினனால்.

இ-ள். இத்தன்மையான வளங்கள்விளங்குகின்ற மயூரகிரியை அடை
ந்து, சிந்தித்தில் பேசில் ஒருதரங்காண்தில் பரிசிக்கில் நிலையானபாவங்கழிய
மோட்சத்தைக்கொடுக்கும் சிறப்புவாய்த்த தனக்கு நிகர் பிறிதில்லாத சர
வணப்பொய்கையில் ஸ்மானஞ்செய்தான். எ-று. (௨௩)

சிறியகாலினான்மலைவலஞ்செய்துதேன்னுளிக் கு
நறியமாமலர்த்தாரினான்கினகரநண்ணி
யறிவினுக்கறிவாய்நிறையமுதவாரிதியைப்
பிறிவிலன்பொடுபூசனைபுரிந்தனன்பெரியோன்.

இ-ள். குறியகாலாற் கிரியைப்பிரதட்சிணஞ்செய்து, தேனைச்செரரி
கின்ற நறுமணங்கமழும் பெருமையான பூமாலையையணிந்த குமாரசுவாமி
யினது கோயிலையடைந்து, அறிவுக்கும் அறிவாகவியாபித்த அமுதசாகரத்
தை நீங்காத அன்புடன் அகத்தியமுனிவன் பூசைசெய்தான். எ-று. (௨௪)

தன்மம்வேண்டிலன்றனிவிசும்பாண்டுமீள்வதனாற்
பொன்னைவேண்டிலன்முப்பகைகொண்டுபோதலினான்
மின்னைவேண்டிலன்யவ்வனமகறலின்மேலோய்
மன்னுநின்பதம்வேண்டி நன்வழங்கிடவேண்டும்.

இ-ள். (அடியேன்) ஒப்பற்ற சுவர்க்கபோகத்தை அநுபவித்துத் திரும்
புதலால் தருமத்தைவிரும்பேன். (தாயத்தார், கள்வர், அரசர்) என்னும்
மூன்றுபகைகொண்டுபோதலினால் பொன்னைவிரும்பேன். யௌவனதசை
நீங்குதலினால் பெண்ணைவிரும்பேன். மேலவரே, நிலையான தேவரீருடைய
பாதத்தையே விரும்பினேன். (அதனைத்) தருதல்வேண்டும். எ-று. (௨௫)

காலின்முட்படைப்பூத்தலைக்கடுஞ்சினச்சேவற்
கோலமல்கியபதாசையாயெனக்குகன்பதத்திற்
சீலமல்கிரவுஞ்சநற்கிரியினைச்சினக்குஞ்
சாலுமன்புடைமாமுனிசாற்றினன்பணிந்தான்.

இ-ள். முட்பொருந்திய காலாகிய படையினையும், (தோன்றிப்) பூப்
போன்ற சூட்டுத்தலையையும், கடிய கோபத்தையுமுடைய சேவலாகிய
அழகுநிறைந்த கொடியையுடையவரே என்று, குமாரசுவாமியின்பாதத்தில்
வஞ்சனைபொருந்திய கிரவுஞ்சமாகிய சிறந்தமலையைக்கோபித்த நிறைந்த
அன்பையுடைய அகத்தியமகாமுனிவன் விண்ணப்பஞ்செய்து நமஸ்கரி
த்து, எ-று. (உ௬)

நிறைந்தபேரருள்பெற்றனனவிடைநீங்கி
யுறைந்தபிப்பலவனத்தினினுத்தரதிசையி
னறைந்தகன்னலோரிரண்டுநன்னெறியெனவடைந்து
சிறந்தசீர்ச்சிவகுறியினைப்பதிட்டைசெய்தனனால்.

இ-ள். நிறைவான பெருங்கிருபையைப்பெற்று, அவ்விடத்தினின்று
நீங்கி, (தான்) இருந்த அரசவனத்தின் வடதிசையில் இது நல்வழியென்று
சொல்லப்பட்ட இரண்டுநாழிகைவழிபோய், சிறந்த புகழையுடைய சிவ
லிங்கத்தைப் பிரதிட்டைசெய்தான். எ-று. (உ௭)

பாவனையாவாகித்தன்முதலனபரிவிற்செய்து
தீவியநறுந்தேன்கொண்டுசிறப்புறச்சிரந்தொட்டாட்டி
யோவில்சாத்துவனனைவேதனமுதலுவந்துநல்கிப்
பூவினாலருச்சித்தேத்திவணங்கினுன்புணரியுண்டான்.

இ-ள். கடலையுண்ட அகத்தியமகாமுனிவன், தியானம் ஆவாகனம்
முதலியவற்றை அன்போடுசெய்து, இனிய நறியதேனாள் சிறப்புமிகச்
(சிவலிங்கத்தின்) சிரசிற்றீண்டி அபிஷேகஞ்செய்து, ஒழிவின்றி அணியற்
பாலனவற்றையும் நிவேதனமுதலானவற்றையும் விரும்பிச்செய்து, புட்
பங்களால் அருச்சனைபுரிந்து துதித்து நமஸ்கரித்தான். எ-று. சிரந்தொட்
டாட்டி என்பதற்குச் சிரமுதலாக அபிஷேகஞ்செய்து எனவும் பொருள்
கொள்ளலாம். (உ௮)

கொய்ம்மலர்க்குமுலுலோபாமுத்திரைகொழுநாட்டுந்
தெய்வநாயகன்றன்மேனிச்செழுமதுவழிந்துவீழ்ந்து
வையமீத்திரவோடிவைகையுமகிழும்வண்ணஞ்
செய்குளம்பெருக்கிநீடுந்திருநதியாயிற்றன்றே.

இ-ள். கொய்யப்படும் பூவைமுடித்தகூந்தலையுடைய லோபாமுத்தி
ரைக்கு நாயகனாகிய அகத்தியமுனிவன் அபிஷேகஞ்செய்யும் தேவநாயக
ராகிய சிவபிரானது திருமேனியிற்பொருந்திய செழுமையாகிய தேன், வழி
ந்து விழுந்து பூமியின்மீது ஒலியுண்டாக ஓடி, வைகைநதியும் மகிழ்ச்சிகொ
ள்ளும்படி வயல்கள் குளங்கள் பெருகச்செய்து, பெரிய அழகிய நதியாயி
ற்று. எ-று. (உ௯)

வசிட்டர்கதையும் விசுவாமித்திரர்கதையுமுரைத்தசருக்கம். ௧௦௫

வேறு.

முள்ளிலையமுடத்தாழையிருமருங்குமொய்த்திலகும்
வெள்ளமதுமாறுதுவெண்டரளங்கொழித்தெறியுந்
துள்ளுதிரையலைத்தோங்குமணற்குன்றினலந்தோயுந்
தெள்ளமுதவிசைபாடுந்தேனாறுதேனாறு.

இ-ள். ஒழியாமல் வெண்மையாகிய முத்துக்களைக் கொழித்துவீசுந்
தேன்பெருக்கிலே துள்ளுகின்ற அலைகள் அலைத்தலினால் உயருகின்ற முட்
கள்செறிந்த இலைகளையுடைய வளைந்ததாழைகள் இருபக்கமும் நெருங்கிவி
ளங்கும் மணற்குன்றுகளினழகுபொருந்திய தேனாற்றில், வண்டிகள் (இசை
நூன்) முறைப்படி தெளிந்த அமுதுபோன்ற இன்னிசைகளைப்பாடும். எ-று.
அலைகளலைத்தலினால் ஓங்கும் மணற்குன்று, தாழை இருமருங்கும் மொய்த்
திலகு மணற்குன்று எனத் தனித்தனிகூட்டுக. (௧௦)

பொன்னிறதிச்சிரகபணிபொற்கரத்துமா முனிவன்
வன்னமயின்மலையிடத்துவந்துமீளவுங்குகளைப்
பின்னமில்பொடும்வணங்கியரிதின்விடைபெற்றகன்று
தென்னிசைவண்டமிழ்மணக்கும்பொதியவரைதனிற்சேர்ந்தான்.

இ-ள். காவிரிநதிபொருந்திய கமண்டலத்தையேந்திய அழகிய கையை
யுடைய அகத்தியமகாமுனிவன், சிறந்தமயூரகிரியிற் பின்னரும்வந்து, குமா
ரசுவாமியை மெய்யன்புடன் நமஸ்கரித்து, அரிதாக விடைபெற்றுப்
போய், அழகிய இசையையுடைய வளவிய தமிழ்விளங்கும் பொதியகிரியிற்
சேர்ந்தான். எ-று. (௧௧)

அகத்தியச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் ௩௭௯.

ஒன்பதாவது

வசிட்டர்கதையும் விசுவாமித்திரர்கதையும்
உரைத்தசருக்கம்.

தெய்வவகத்தியனற்கதையீதுதெரித்தோமாற்
சைவவசிட்டனியற்றியபூசைதனைச்சொல்வாம்
பைவரியாடரவம்புணைகின்றபரன்றன்னை
யைவகையாயபுலன்களடக்கியகங்கொண்டேரன்.

இ-ள். தெய்வத்தன்மையினையுடைய அகத்தியமுனிவனது நல்லகதை
யாகிய இதனைச்சொன்னோம். சைவனாகிய வசிட்டமுனிவன் செய்தபூச
ையை (நாரதமுனிவனை) இனிச்சொல்வோம். படத்தையுடைய வரிபொ

ருந்திய ஆடுகின்ற பாம்பையணிந்த சிவபெருமானே, ஐம்புலன்களையடக்கித்
தியானித்தவனும், எ-று. (க)

இரவிகுலக்குருவானவசிட்டனெனுஞ்செல்வன்
மருவினன்மாதிலம்வைகியருந்தவமாறுது
புரிபொழுதவ்வழிவந்தனைண்டபுவிக்கெல்லா
மொருகுடைநீழலளித்திகொதிதனோர்மைந்தன்.

இ-ள். சூரியகுலத்துக்கு ஆசாரியனுமாகிய வசிட்டமுனிவன் என்
னும் அருட்செல்வன் பெரியபூமியில்வந்திருந்து அரியதவத்தை நீங்காது
செய்யும்பொழுதில், நீண்ட பூமிமுழுதுக்கும் ஒருகுடையால் நிழலேத்தரும்
காதிமகாராசனுடைய ஒப்பற்ற குமாரனாகிய கௌசிகன் அவ்விடத்தில்வந்
தான். எ-று. (உ)

வாட்டிதல்வீரரொள்வேற்றிறல்வீரர்மருங்கெய்த
வேட்டமதாடிமெலிந்தவணைய்தியமேலோனுங்
கோட்டமில்லகற்பினருந்ததிவெஃகியகொண்கன்றன்
ருட்டுணைவீழ்ந்துபணிந்தனன்மன்றறருந்தாரான்.

இ-ள். வலியவாள்வீரரும் ஒள்ளிய வலியவேல்வீரரும் பக்கத்தில்
வர, வேட்டையாடி மெலிவடைந்து அவ்விடத்தில்வந்த வாசனையைத்த
ரும் மாலையையணிந்த மேலோனாகிய கௌசிகனும், கோடாத கற்பினைபு
டைய அருந்ததிவிரும்பிய நாயகனாகிய வசிட்டமுனிவனுடைய இரண்டு
கால்களில்விழுந்து நமஸ்கரித்தான். எ-று. (ங)

ஆசிவழங்கியிருக்கெனவாசனமாங்கீந்து
வாசனைநீர்கொடுதாகமகற்றிமகிழ்ந்துண்ணும்
போசனமானதருத்திரலந்திகழ்பொற்பூணுந்
தூசுமளித்துபசாரமுமன்பொடுசொற்றூணல்.

இ-ள். (வசிட்டமுனிவன்) அப்பொழுது ஆசிகள் கூறி, இருக்க என்று
ஆசனத்தைக்கொடுத்து, வாசனைபொருந்தியநீரால் தாகத்தைநீக்கி, விரும்பி
உண்ணுமுணவை உண்பித்து, அழகுவிளங்கும் பொன்னுபரணத்தையும்
வஸ்திரத்தையுங்கொடுத்து, அன்போடு நயமொழிகளையுங்கூறினான். எ-று.

பல்வகையாயகறித்திரனெய்ததிபாலாறு
யெல்லையில்சேனையொருங்குணரல்கியதென்னேயென்
றெல்லையின்மீண்டுதவச்செயலேநலமென்றுன்னிச்
செல்ககடற்படைநாட்டி டையென்றுரைசெய்தானே.

இ-ள். பலவகைப்பட்ட கறிக்கூட்டத்தோடு நெய் தயிர் பாலாகிய
இவற்றை ஆரூக அளவற்றசேனைகள் ஒருசேர உண்ணும்படி கொடுத்தமை
என்னை என்று, திரும்ப விரைவில் தவச்செய்கையே நலம் என்றுகருதி,
(கௌசிகன்) கடல்போன்றசேனைகள் நாட்டிற்செல்க என்று சொன்னான்.
எ-று. (ரு)

வசிட்டர்கதையும் விசுவாமித்திரர்கதையுமுரைத்தசருக்கம். ௧௦௭

அரசரஹம்பெரிதன்றுதவம்பெரிதாமென்று
மருவிரிகின்றமலர்த்தருவார்ந்தவனத்தெய்தி
யொருபொழுதுண்ணுணுவறல்வீழ்சருகுணல்கலைப்
பருகுதல்செய்துசெல்வாயுவையோடாவகைபற்றி.

இ-ள். இராசதருமம்பெரிதல்ல, தவமே விசேடித்ததாம் என்று, வாச
னைவிரிகின்ற புஷ்பங்கள் பொருந்திய மரங்கள்நிறைந்த காட்டையடைந்து,
ஒருநேரமுண்ணுதல், தண்ணீரைப்பருகல், விழுகின்ற சருகைப்புசித்தல்,
வாயுவையுண்ணல் ஆகிய இவற்றை (முறையே) செய்து, செல்லுகின்ற
பிரானவாயுவை ஓடாதபடிதம்பித்து, எ-று. (சு)

விகற்பமிதந்தசமாதியிருந்தனன்விண்ணோர்க
ளகத்தினிலற்புதமெய்தினரங்கணியாந்தோன்றி
முகத்தின்மலர்ந்துமுதுக்குறைவெய்தியமுனியாகிச்
சகத்திணைதீர்ந்தனையாவர்நினக்கிணைதக்கோயே.

இ-ள். நிருவிகற்பசமாதியிலிருந்தான். தேவர்கள் மனத்தில் அதிசயமு
ற்றார்கள். அவ்விடத்தில் யாம் வெளிப்பட்டு முகத்தில் மலர்ச்சிகொண்டு
தகுதியுடையானே, பேரறிவையுடைய முனிவனாய் உலகில் நிகரற்றாய்,
யாவர் உனக்கு ஒப்பாவார். எ-று. (எ)

என்றுமொழிந்தனமேகினமன்னென்னும்பேர்போய்
யன்றுமுதற்றவமா முனியாகியமர்ந்தானான்
மின்றிகழாதவன்மாமரபுற்றவன்வீறுற்றோன்
குன்றுறழ்தோளினன்மெய்த்திரிசங்குவெணுங்கொண்டல்.

இ-ள். என்று கூறி (யாம்) போயினோம். அன்றுமுதலாக அரசன் என்
னும் பெயர்போய்த் தவத்தையுடைய பெரிய முனிவனாயிருந்தான். (அந்
நாளில்) ஒளிவிளங்கும் சூரியனது பெருமையாகிய குலத்தில் அவதரித்த
வனும், பெருமையுடையோனும், மலைபோன்ற புயங்கனையுடையோனும்
ஆகிய மெய்ம்மையுடைய திரிசங்கு என்னும் (பிரதியுபகாரங் கருதாது
கொடுத்தலினால்) மேகம்போன்றவன், எ-று. (அ)

வேறு.

மும்மதம்பொழியுமோடைமாகளிறுமொய்யுனைப்பரிபரந்துதித்
தும்மு வெங்கொலைசெய்வாளர்வேலரணிதோமரத்தினர்கள்சூழ்வர
விம்முகம்பலையியந்துவைப்பவெழுதூளிவிண்ணகமறைப்பவே
செம்மைவாளிரவிநாணவேபரிகொடேரினேறிநனியேகினான்.

இ-ள். மும்மதத்தைச்சொரியும் நெற்றிப்பட்டத்தையுடைய கரியயா
னைகளும், கூட்டமான பிடர்மயிரையுடைய குதிரைகளும், பரம்பி அக்கி
னியைச்சொரியும் கொடியகொலைசெய்கின்ற வானையுடையவீரரும், வேல்
வீரரும், அழகிய இருப்புலக்கைவீரரும் சூழ்ந்துவர, மிக்க ஒலிபொருந்திய

வாத்தியங்கள்முழங்க, கிளர்கின்ற தூளி ஆகாயத்தைமறைக்க, செவ்வொளியையுடைய சூரியன் வெட்கமடைய, குதிரைபூண்ட தேரின்மீதேறி விரைவாய்ச்சென்றான். எ-று. (௧)

கண்டமன்னவருளம்பதைத்துலவுகாலயர்ந்தெதிர்புகுந்துநின், றண்டகோளகையளந்தசீர்திகழுமண்ணிற்றெதிர்கொல்யாமென, வொண்டளிர்க்கைதலைமேற்புனைந்துதொழ வொல்லேசென்றுபரமுன்னியே, மண்டுமன்பினுளமுருகுகின்றதொர் வசிட்டமாமுனியை பெய்தினான்.

இ-ள். பார்த்த அரசர்கள் மனம்பதைத்து நடக்கின்ற கால்களயர்ந்து முன்சென்றுநின்று, அண்டகடாகத்தையுமளந்த புகழ்விளங்கும் அரசனே, உனக்கு நிகர் சிறியோமா என்று ஒள்ளிய தளிர்போன்ற கையைச் சிரமேல்வைத்து வணங்க, விரைவிற்போய்ப் பரம்பொருளைத்தியானித்து மிக்க அன்பினால் மனம் உருகுகின்ற ஒப்பற்ற வசிட்டமாகாமுனிவனை அடைந்தான். எ-று. (௧௦)

அதிருமோசையினினியோககன்றுமுனியமரவங்கதுதெரிந்து போய், விதியினிற்சரணமிசைவணங்கிடலுமெழுகவென்றுரைவிளம்பியே, மதிவலோயிவணடைந்ததென்னையெனமன்னர்மன்னனிலைவ பன்னுவான், பதுமமேலவனைநிகருமெம்மடி கண்ணானநோக்கையுறு பான்மையாய்.

இ-ள். அதிர்கின்ற ஒலியினால் வசிட்டமுனிவன் யோகத்தைநீங்கி இருக்க, அதனைக்கண்டு சென்று பாதங்களில் விதிப்படி நமஸ்கரித்தலும், எழுகவென்று கூறி, புத்தியில் வல்லபத்தையுடையானே இங்குவந்தமை என்னை யென்னுவினாவ, அரசர்க்கரசனாகிய திரிசங்கு இவற்றைச்சொல்லான். பிரமாவைநிகர்த்த எமதுகுருவே ஞானக்கண்ணைப்பொருந்திய தன்மையை யுடையவரே, எ-று. (௧௧)

தரணியாசையொருமூவகைத்துநிதிதையல்பூமியெனநிதியமோ வரைவில்கோடியுளமறையவர்க்குதவியறம்வளர்த்துனன்மாதரோ கரையிலாரவர்கண்மாயசாலமதிலேசுழன்றுகரைகண்டனன் [னைன் புரவுபூண்டதரை யாவுமெய்தினனிம் மும்மையாநசைகள் போக்கி

இ-ள். பூமியிலுள்ள ஆசை பொன், பெண், மண் என்று மூன்றுவகையினையுடைத்து: (அவற்றுள்,) பொன்னே அளவற்றகோடி இருக்கின்றன; (அவற்றைப்) பிராமணருக்குத் தானஞ்செய்து தருமத்தைவளர்த்தேன். நல்லபெண்களோ அளவிறந்தோர்; அவர்களுடைய மாயாசாலத்தின்கண்ணே உழன்று கரைகண்டேன். (வளங்களைக்) கொடுக்கின்ற பூமிமுழு வதையும்பெற்றேன். இவ்வாறு இந்த மூன்றாசையையும் நீக்கினேன். எ-று. (௧௨)

வசிட்டர்கதையும் விசுவாமித்திரர்கதையுமுரைத்தசருக்கம். கடுக

இன்னுமையவொருகாதலென்னுளமிருந்ததிங்ஙனுமறனெலாந்
துன்னுமேலுலகினண்ணியிந்தவுடலோடுதுய்த்துதல்வேண்டுமா
லன்னதாசும்வழிமாமகம்புரிதியடிகளென்னவுரையாடலுங் [ன்.
கன்னன்மென்றனைய சொல்லருந்ததிக வின்னொணாதனவைகழறுவா

இ-ள். குருவே, இன்னுமொரு ஆசை அடியேன் மனத்திலிருந்தது;
(அது என்னையெனில்,) இவ்வுலகத்திலுள்ள போகங்களையெல்லாம் (தரும
ஞ்செய்தோர்) அடையும் சுவர்க்கத்திற்பெற்று, இம்மானுடசரீரத்தோடு
அனுபவித்தல்வேண்டும். அது கைகூடும்படி பெரியபாகத்தை சுவாமிகாள்
செய்தருளுக என்று கூறுதலும், கரும்பைமென்றாற்போன்ற இனியமொ
ழிகளையுடைய அருந்ததியின் அழகிய நாயகனாகிய வசிட்டமுனிவன் இவற்
றைக்கூறுவான். எ-று. (கரு)

வேறு.

நூலறிபெரியோர்நீதி நூலினிற்புகன்றவண்ணஞ்
சால்பொடுநலமேசெய்ததருமத்தின்பாலதாசுஞ்
சீலநூல்பழித்தகன்மம்பெரியவர்விரும்பாச்செய்கை
பாலவாய்ச்செய்தருனெபாவத்தின்பாலதாமே.

இ-ள். சாத்திரங்களையறிந்த பெரியோர்கள் நீதிநூல்களிற்சொல்லிய
படி பெருமையோடு நன்மைகளையேசெய்தல் தருமத்தின்பகுதியதாம். ஒழு
க்கத்தையுடைய சாத்திரங்கள் விலக்கியகருமங்களே பெரியோர் விரும்பா
தசெய்கைகளாம். இவற்றைச் செயற்பாலவாகச்செய்தலே பாவத்தின்பகு
தியதாம். எ-று. (கசு)

தன்மமேசெய்வோர் தேவராவர்கடருமபாவ
கன்மமிவ்விரண்டுஞ்செய்தோர்காசினிமனிதராவர்
புன்மையாம்பாவஞ்செய்தோரிழிபுயிராகிப்போவார்
சின்மயமுணர்ந்துகன்மமகன்றவர்முத்திசேர்வார்.

இ-ள். தருமத்தையேசெய்பவர் தேவராகுவர். தருமம் பாவமாகிய
இவ்விரண்டையும்செய்தவர் பூலோகவாசிகளாகிய மானுடராவர். எளிமை
யான பாவத்தையேசெய்தவர் இழிபிறப்பையுடைய உயிர்களாவர். ஞான
சொருபத்தையறிந்து இருவினையீங்கினவர் மோட்சத்தையடைவர். எ-று.
பாவகன்மம் என்பதற்குப் பாவத்தொழில் எனினும் அமையும். (கரு)

நரர்கணற்சுவர்க்கமெய்திறற்பலன்னுய்த்தல்வேண்டிற்
சுரரெனவச்சுமாறித் துய்த்திடல்வேண்டுமென்றி
நரரெனப்போதலாகாநண்ணிடிவானநாட்டிற்
சுரர்களிங்கிவரையின்பந்துய்க்கவொட்டார்கண்மாதோ.

இ-ள். மானுடர்கள் நல்ல சுவர்க்கத்தையடைந்து ஓறந்தபோகங்களை
அனுபவிக்கவிரும்பினால், தேவர்களாகவடிவமாறி அனுபவித்தல்வேண்டும்
அன்றி, மானுடராக (விண்ணுலகிற்) போதல்கூடாது; போனால், விண்ணுல

கிலிருக்குந்தேவர்கள், இம்மானுடரை (அங்கே) இன்பம் அனுபவிக்கவிடா
ர்கள். எ-று. (கக)

அச்சுமாறுவதுமாயுட்கமைத்தநாண்முடிவினன்றி
யிச்சையினரிதுசாதலிதுமுழுப்பாவமீது
நிச்சயம்புரிதலாகாவின்னுநீநெடுநாள்வாழ்ந்து
கச்சமார்களிற்றாய்பின்னர்க்கருதுதன்முடித்தியென்றான்.

இ-ள். உடம்புமாறுவதும் ஆயுளுக்கு அமைத்தநாளின் அந்தத்தில்
அன்றிச் சயேச்சையினுற்கூடாது. சயேச்சையினால் மரணித்தலாகிய இது
பெரும்பாவமாம்; இது சத்தியம். இதனைச்செய்தல்கூடாது. கழுத்திடுகயி
றுபொருந்திய யானையையுடைய அரசனே, இன்னும் நீ நெடுங்காலம்வாழ்
ந்து, அதன்பின் எண்ணியதைமுடிக்க என்று கூறினான். எ-று. (கஎ)

மாமுனியுரைப்பக்கேட்டமன்னனுமுரைப்பானைய
நாமகண்மைந்தநீயேநங்குருவாகிவைக
வேமுறுசவர்க்கத்திந்தவுடலொடுமியான்செல்வண்ண
மாமகம்புரிதற்கியாதுசூழ்ச்சியென்றடியின்வீழ்ந்தான்.

இ-ள். மகத்துவத்தையுடைய வசிட்டமுனிவன் சொல்லக்கேட்ட திரி
சங்குமகாராசனுஞ்சொல்வான். சவாம், சரசுவதியின்குமாரரே, தேவரீரே
நமது குல ஆசாரியராகி இருக்கவும், இன்பத்தை அனுபவிக்குஞ் சவர்க்கத்
தில் இந்த மானுடதேசத்தோடும் அடியேன் பேரகும்படி பெரியயாகத்தை
ச்செய்தற்கு (வேறு) உபாயம் என்னை என்று அவனதுகால்களில் நமஸ்
கரித்தான். எ-று. (கஅ)

உலகியல்வழுவாவண்ணமுனக்கியானுரைத்தகூற்றை
நலமெனக்கொண்டாயல்லையெனமுனிநவின்ருனாகச்
சிலையணிபுயத்துவேந்தன்சிறப்புறுமுனியைநீங்கிக்
கலைதெரிவேள்விவல்லகவுகிகனுழைச்சென்றுற்றான்.

இ-ள். உலகநடைதவறுதபடி (அரசனே) உனக்கு யான் கூறியவாக்
கை நன்மை என்று அங்கீகரித்தாயல்லை என்று வசிட்டமுனிவன் சொன்
னானாக, வில்லைத்தாங்கிய புயத்தையுடைய திரிசங்குமகாராசன் சிறப்பை
யுடைய அம்முனிவனைநீங்கி, கலைஞானத்தையறிந்த யாகத்தில்வல்ல விச
வாமித்திரமுனிவன்மாட்டுப் பேரயடைந்தான். எ-று. (கக)

உருடருசகடுபோலும்பிறவிநோயொழியும்வண்ண
மருடழைமுனிநீஞானமளித்தியென்றடைந்திடாதே
பொருடருசவர்க்கம்வேண்டியிலையெனமுனிந்துபோனான்
குருடனேமுதன்மையன்றிக்கோல்கொண்டோன்முதன்மையாமோ

இ-ள். உருளுகின்ற சகடத்தைப்போலும் பிறவித்துன்பம் நீங்குமாறு,
கிருபைதழைந்த முனிவரே தேவரீர் ஞானத்தை உபதேசித்தருளுக என்று
வசிட்டமுனிவனை அடையாதபடி, போகத்தைத்தருகின்ற சவர்க்கவுலகத்

வசிட்டர்கதையும் விசுவாமித்திரர்கதையுமுரைத்தசருக்கம். ககக

தைவேண்டி, (அவன்) இல்லை என்றுகூறக் கோபித்துச்சென்றான். (இவ
ன்கொள்கைக்கு) குருடன் முதன்மையுடையனன்றி, குருடன் கையிலு
ள்ள கோலைப்பற்றி அவனுக்கு வழிகாட்டுவான் முதன்மையுடையனாவனோ
ஆகான். எ-று. இதனால் திரிசங்குமகாராசனது அறியாமை இழித்துரைக்
கப்பட்டது. (20)

பருந்துகுழ்நெடியவைவெற்பார்த்திவன்காதிசேயா
மிருந்தவன்சரணந்தாழ்ந்துவந்தவாறியம்பநேயம்
பொருந்தியிவ்வுடலி னோசுவர்க்கநீபுகுதுமாறு
திருந்தநான்யாகஞ்செய்வேன்வருத்தநீர்தியென்றான்.

இ-ள். பருந்துகள் குழ்கின்ற நெடிய கூரியவேலையேந்திய திரிசங்கு
மகாராசன் காதியின்புதல்வனாகிய விசுவாமித்திரமுனிவனுடைய கால்
களில்வணங்கி, தான் வந்தமையைக்கூற, (அவனிடத்து) அன்பைப்பொ
ருந்தி, இம்மானுடதேகத்தோடு நீ சுவர்க்கத்திற்போம்படி யான் நன்றாக
யாகத்தைச்செய்வேன். நீ வருத்தத்தை நீங்குக என்றான். எ-று. (21)

அக்கணமுனிவர்தம்மையழைத்தனன்றவத்தோர்யாரும்
புக்கனர்வசிட்டன்மைந்தர்பழித்தவண்புகுந்தாரில்லைத்
தக்கவங்கவரைநீசர்தங்குணந னுகிக்காம
மிக்குறவலைகவென்னாச்சபித்தனன்வீறுதோன்ற.

இ-ள். அந்தக்கணப்பொழுதில் முனிவர்களை அழைத்தான். அவர்க
ளனைவரும்வந்தார்கள். வசிட்டமுனிவனுடைய புதல்வர்கள் துஷித்து அவ்
விடத்தில் வந்திலர். தகுந்த அப்புதல்வரை நீசரின் குணத்தைப்பொருந்தி
காமம் மிக உழல்க என்று தன்பெருமைதோன்றச் சாபமிட்டான். எ-று.()

கோசிகன்சபித்தவண்ணங்கோதுறுகுணத்தராகி
யாசுறுகாமங்கைமிக்கலைதலுமைந்தர்தம்மைத்
தேசுடைவசிட்டனோக்கியாரிதுசெய்தாரென்ன
பூசலினுளத்தனாகி வருந்திமற்றிதனையோதும்.

இ-ள். விசுவாமித்திரமுனிவன் சபித்தபடியே குற்றம்மிக்க மனத்தி
னராய், பாவம்பொருந்திய காமம்மேற்பட்டு உழலுதலும், அப்புதல்வரை
ஞானத்தையுடைய வசிட்டமுனிவன்பார்த்து, இதனை யாவர்செய்தாரெ
ன்று ஊஞ்சல்போன்ற மனத்தினனாய் வருந்தி இதனைச்சொல்வான். எ-று.

சாந்தமூமறமும்வல்லீர்மதஞ்சினஞ்சார்தலில்லீர்
காந்தியும்புனிதமுள்ளீர்காமத்தினினைவுநீத்தீ
ரேய்ந்ததெனுமக்கிவ்வாறிவ்வாகுலம்யானுமெய்தி
மாய்ந்திடல்புரிவேனென்றுவசிட்டனுமிதனைச்செய்தான்.

இ-ள். சாந்தகுணத்திலுந் தருமத்திலும் வல்லபத்தையுடையீர். தருக்
கையும் கோபத்தையும்கொருந்தீர். தேக அழகையும் பரிசுத்தத்தையுமு
டையீர். காமத்தின் எண்ணத்தையும் ஒழித்தீர். உங்களுக் கிவ்வாறு பொ

ருந்தியது என்னை? இந்தவருத்தத்தை யானுமடைந்து இறப்பேனென்று வசிட்டமுனிவனும் இதனைச் செய்தான். எ-று. (உச)

அத்திரியதனிலேறித் தலைகிழக்காகவிழ்ந்தான்
அத்திரிவாளரவின்வாயிற்றுன்னின்றரையிற்பாய்ந்தா
லித்திறமுலகம்பொய்யென்றெண்ணியவசிட்டன்செய்தாற்
புத்திரசோகம்யாவர்பொறுப்பவருலகிலம்மா.

இ-ள். மலையில் ஏறித் தலைகீழாகவிழ்ந்தான். படப்பொறியையுடைய ஒளிபொருந்திய பார்பின்வாயிற்புகுந்தான். நிலத்திற்பாய்ந்தான். உலகம் பொய்யெனக்கருதிய வசிட்டமுனிவன் இவ்வாறுசெய்தால், உலகத்திற் புத்திரசோகத்தை யாவர்சகிப்பவர். எ-று. (உரு)

ஒன்றினுமுயிர்போக்கின்றியுவரிபுக்கொழிப்பானெண்ணி
மன்றலங்கைதேவலிவாரியின்கரையைநண்ணி
நின்றனநங்ஙன்யாம்போய்நெடிதுநீவாடலென்கொ
ன்னுநின்றனக்குச்சொல்லுஞானமுமறந்தாய்போலும்.

இ-ள். ஒன்றனாலும் உயிர்போதலின்றி, கடலிற்புகுந்து அவ்வுயிரை நீக்கும்படிகருதி, வாசனைபொருந்திய தாழைவேலியினையுடைய கடலின் கரையை அடைந்துநின்றான். அவ்விடத்தில் யாஞ்சென்று மிக நீவாடுதல் என்னை? இது மிகநன்று! உனக்கு (நாம்) போதித்த ஞானத்தையும் மறந்தனைபோலும், எ-று. (உசு)

அவரவர்செய்யுங்கன்மமவரவர்புசிக்கவேண்டு
மெவரிடைத்தடுக்குநீராரிசைக்குதும்புதல்வகன்மம்
புவியிடையவர்துய்க்கின்றாரேகுநாளகன்றுபோகுங்
கவலையுற்றிரங்கலென்னேயிதற்குநீஞானக்கண்ணாய்.

இ-ள். அவரவர்செய்த வினைப்பயன்களை அவரவரே அநுபவிக்கவேண்டும். யாவர் இடையே (அநுபவியாமல்) தடுக்கும் நீர்மையினையுடையார். புதல்வனே சொல்வோம். வினைப்பயனைப் பூமியில் அப்புதல்வர்கள் அநுபவிக்கின்றார்கள். (அது) நீங்குங்காலத்திலீங்கும். ஞானக்கண்ணையுடையானே, இதற்கு நீ கவலைமிக்குவருந்துதல் என்னை? எ-று. (உஎ)

முனிவுடன்சபித்தோர்தீர்வுமொழியலாவினையகன்ம
நினைவுடன்புசித்துத்தீர்வதாயினுநீயிச்சோகந்
தனையகல்பொருட்டுச்சொல்வன்றண்டமிழ்வழங்குநாட்டில்
வனைகழற்குமரன்வைகுமயூரநற்கிரியொன்றுண்டால்.

இ-ள். கோபத்தினுடன்சாபமிட்டோர் முடிவைக்கூறாத இந்தக்கன்மம் கருத்தோடு அநுபவித்து முடிவதே ஆயினும், நீ இந்தச்சோகத்தை நீங்கும்பொருட்டு (ஒரு உபாயத்தைச்) சொல்வேன். தண்ணிபதமிழ் வழங்குநாட்டில் அலங்கரிக்கப்பட்ட வீரக்கழலினையுடைய குமாரகவாமி எழுந்தருளியிருக்கும் நல்ல மயூரகிரியென்று ஒன்றுண்டு. எ-று. (உஅ)

வசிட்டர்கதையும் விசுவாமித்திரர்கதையுமுரைத்தசருக்கம். ககந

முருகுறைதலங்கடம்பின்முதற்றலமதுவாமூர்த்தி
திருவுறைவெற்புமிக்கதீர்த்தமுச்சிறப்புமேவு
மருவுமைந்தெழுத்தையார்க்குமந்தணமுரைக்குமாபோற்
பெருமைநின்போல்வார்க்கன்றிப்பேசொணாவியல்பிற்றாமால்.

இ-ள். அது மூர்த்திவிசேடம், அழகுபொருந்திய ஸ்தலவிசேடம், மே
லான தீர்த்தவிசேடமாகிய மூன்றையும்பொருந்தும். ஆதலினால், (மயூர
கிரி) குமாரசுவாமிவீற்றிருக்கின்ற ஸ்தலங்களில் விசேடித்தலமாம். பொ
ருந்திய பஞ்சாஷ்டரத்தை எவர்களுக்கும் இரகசியமாக உபதேசிக்குமாறு
போல, அதன்பெருமை உன்னைப்போல்வார்க்கன்றி (ஏனையோர்க்குச்)
சொல்லத்தகாத இயல்பிலையுடையது. எ-று. திருவுறைவெற்பு என்பது
ஸ்தலத்தை உணர்த்திநின்றது. (உக)

கொலைகெழுக்கஞ்சன்விட்டகுவலயாபீடக்கோட்டை
யலைதரப்பிடுங்குங்கொண்டலந்தணன்புதல்வன்வேண்ட
விலகுறவளித்துமேலோன்றனக்கொருமைந்தனின்றிப்
பலமுறுமனையவெற்பிற்படர்ந்துமைந்தனைப்பெற்றானே.

இ-ள். கொலைத்தொழிலையுடைய கஞ்சன் என்பவன் அனுப்பிய குவ
லயாபீடம் என்னும் யானையின் கோட்டை அசையும்படிபிடுங்கின கிருட்
டிணன், ஒரு பிராமணன் (இறந்த) புத்திரனை (எழுப்பித்தரும்படி) வேண்
டுதல்செய்ய பிரகாசமுண்டாக, (அவனுக்கு அப்புத்திரனை எழுப்பிக்) கொ
டுத்தும், மேன்மையினையுடைய அந்தக்கிருட்டிணன் தனக்கு ஒருபுத்திரன்
இல்லாமல், பயன்மிக்க அந்த மயூரகிரியிற்போய்ச் (சாம்பன் என்னும்)
புத்திரனைப்பெற்றான். எ-று. (கௌ)

தேவார்முவருக்குந்தீராப்பகையுமக்குகனேதீர்ப்பன்
யாவராலகற்றவொண்ணாப்பிணியுமிங்கவனேதீர்ப்பன்
மேவுமைந்தொழிலின்மேலாந்தொழிலுடைவிமலனன்னோன்
பாவமென்றுரைக்கும்பஞ்சக்கொரியெனப்பகருநீரான்.

இ-ள். மும்மூர்த்திகளுக்கும் நீக்கமுடியாத பகையையும் அந்தக் குமா
ரசுவாமியே நீக்குவர். எவராலும் நீக்கமுடியாத நோயையும் இம்மை
யில் அவரேநீக்குவர். அவர், பொருந்திய பஞ்சகிருத்தியத்திற்கும் மேலான
தொழிலையுடைய மலரகிதர். பாவமென்றுசொல்லப்படும் பஞ்சிற்கு நெருப்
பென்றுசொல்லுந் தன்மையினையுடையர். எ-று. (கக)

உற்றநின்வருத்தந்தீர்ப்பன்குமரனையுனைப்போன்மேன்மை
பெற்றவாகற்றாக்கன்மம்பெயர்க்குமோவனையோனென்னிற்
குற்றமுற்றடியுண்டோர்கண்மன்னனைக்குறுகியோதின்
மற்றவன்றீர்ப்பனேனைமாக்களாலகற்றலாமோ.

இ-ள். அக்குமாரசுவாமியே மிக்க உன்வருத்தத்தைநீக்குவர். உன்
னைப்போல மேன்மைபொருந்தினோர்கள் நீக்குதல்கடாத கன்மங்களை

அவர் நீக்குவரோ என்றால், அடிபட்டவர்கள் (அதனாற்) குற்றத்தைப்பொருந்தி அரசனை அடைந்து (தங்குறையைச்) சொல்லில் அவ்வரசனே (அதனை) நீக்குவன். ஏனைமானுடர்களால் நீக்கமுடியுமோ, எ-று. (ந௨)

ஆதலாலவனேதீர்க்கும்போதியென்றருள வந்தோர்
மாதவவசிட்டன்றுனுமைந்தரோடங்கண்ணணிக்
கோதைவேலுழுவன்றன்பேர்கொண்டநற்றடத்தின்முழ்கிப்
பூதிகண்டிகையைமேனிபொருந்துறப்புனைந்துவைகி.

இ-ள். ஆதலினால், அக்குமாரசுவாமியே நீக்குவார் போவாய் என்று (யான்) கூற, அழகிய மகத்துவம்பொருந்திய தவத்தையுடைய வசிட்ட முனிவனும் புதல்வரோடு அவ்விடத்தைவந்தடைந்து, மாலையையணிந்த வேலையுடைய குமாரசுவாமியின்நாமத்தை வகித்த நல்லதடாகத்தில்முழுகி, விபூதியையும் ருத்திராக்ஷவடத்தையும் சரீரத்திற்பொருந்த அணிந்திருந்து, எ-று. (ந௩)

ஆறெழுத்தெண்ணிப்பூசைக்காவனதெரிந்துவைக்கொண்
றேுகொள்புதல்வர்தம்மையொருங்கவணியுவிமேற்போய்
வீறுகொள்வடிவேலோனைவிதிமுறைபூசித்தென்று
மீறிலாயெமக்குவந்தவிடுக்கணீர்த்தியென்றுன்.

இ-ள். சட்டசரத்தைத்தியானித்து, ஆராதனைக்கு ஆவனவற்றைத்தெரிந்து தேடி, இடையூற்றையடைந்த புத்திரர்களை ஒருசேர அவ்விடத்தில் நிறுத்தி மேலேபோய், பெருமைபொருந்திய கூரிய வேற்படையிளையுடைய குமாரசுவாமியை விதிப்படிபூசைசெய்து, என்றும் அழிவில்லாதவரே, அடியேங்கட்குவந்த துயரைத் தேவரீர் நீக்கியருளுக என்று விண்ணப்பஞ் செய்தான். எ-று. (ந௪)

கந்தவேள் காயவாக்காற்கருதுமா முனியேயுன்றன்
மைந்தர்கள்சாபந்தீர்ந்துவைகினர்சென்றுகாண்டி-
சுந்தையினவலந்தீர்தியென்றெதிர்செப்பக்கேளா
வய்ந்தனென்னுவேலோனருணினைந்துருகிச்சொல்வான்.

இ-ள். குமாரசுவாமி அசரீரிவாக்கினால், எவரும்மதிக்கின்ற பெருமை பொருந்திய முனிவனே உனதுபுதல்வர்கள் சாபம் நீங்கி இருந்தார்கள். (அவர்களை) நீபோய்க்காண்டாய். மனத்தில் வருத்தந்தீருதி என்று அவனுக் கெதிரே அருளிச்செய்ய, அதைக்கேட்டு உய்ந்தேனென்று குமாரசுவாமி யின் அருளைநினைந்து மனமுருகி விண்ணப்பஞ்செய்வான். எ-று. (ந௫)

வேறு.

ஆராலுந்தீர்க்காரிதென் றமுங்கியுனைச்சரணடைந்தேன் வருத்தமாற
திராதவினை தீர்த்தாய்நினக்கடியேன்பிறிதுநலஞ்செய்வதுண்டோ [த்
வீராவென்றடிதொழுதுவரைப்புறம்வந்தருஞ்சாபம்விட்டுநீங்கிச்
சீராரும்புதல்வரொடுந்தன்னிருக்கைதனை நோக்கிச்சென்றுற்றானால்

வசிட்டர்கதையும் விசுவாமித்திரர்கதையுமுரைத்தசருக்கம். ககடு

இ-ள். ஒருவராலும் நீக்குதல்கூடாதென்று வருந்தித் தேவரீரையே புகலிடமாக அடைந்த அடியேனுடைய வருத்தம் நீங்க, நீங்காதசாபத்தை நீக்கியருளினீர்; தேவரீருக்கு அடியேன் (அதற்காகப்) பிரதியுபகாரஞ்செய் வதுண்டா! வீரரே என்று பாதங்களைவணங்கி, மலைப்பக்கத்தில்வந்து, அரிய சாபத்தைவிட்டொழிந்து சிறப்பைப்பொருந்தும் புத்திரர்களோடும் தன் இருப்பிடத்தைநோக்கிப்போய்ச்சேர்ந்தான். ஏ-று. (நக)

கற்பினொருவருநிகராவருந்ததிதன்கணவனுயர்கதையைச்சொ ற்றும், வெற்புறமுந்திணிதடந்தோட்காதிபுதல்வன்கதையைவிளம் புகிற்பா, முற்புகன்றகவுசிகன்றான்வசிட்டமுனிபுதல்வர்தமைமுனி ந்தபின்னர்ப், பொற்புடையமகநிரப்பித்திரிசங்குமன்னைவிண்போ க்கினானே.

இ-ள். (நாரதமுனிவனே,) கற்பில் ஒருவரும் ஒவ்வாத அருந்ததியி னது நாயகனாகிய வசிட்டமுனிவனுடைய உயர்ந்த சரித்திரத்தைக்கூறி னோம். மலைபோன்ற திண்ணிய விசாலித்த புயத்தையுடைய காதிராசனது புதல்வனாகிய விசுவாமித்திரமுனிவனது சரித்திரத்தைக்கூறுகின்றோம். முன்சொன்ன விசுவாமித்திரமுனிவன் வசிட்டமுனிவனுடைய புத்திரர்க ளைக் கோபித்தபின்னர் அழகினையுடைய யாகத்தைமுடித்துத் திரிசங்கும காராசனை விண்ணுலகத்துக்கு அனுப்பினான். ஏ-று. (நக)

மன்னவர்க்குநாகமதேதுருவமெனுமுலகியல்புவழக்கநீக்கி, ய ன்னவர்க்குச்சுவர்க்கமதேதுருவமெனும்படிநிறுவு மண்ணன்னான ந், தன்னையுணர்பொருட்டிமையகிரியடைந்துசிவன்றனிருதானேநெ ஞ்சி, லுன்னியருந்தவம்புரிந்தான்முதலுகத்திற்றெய்வவாண் டொ ருநாறம்மா.

இ-ள். அரசருக்கு (முதுகிடாமற்போர்செய்து இறக்கின்றமையால்) வீரசுவர்க்கமே நிச்சயம் என்னும் உலக நடையின்வழக்கத்தை நீக்கி, அவ் வரசருக்குச் சுவர்க்கலோகமே நிச்சயம் என்னும்படி நிறுவிய விசுவாமித் திரமுனிவன், ஞானத்தையுணருமாறு இமையமலையையடைந்து சிவபெ ருமானுடைய இருபாதங்களையும் மனத்தில்நினைந்து, இருதயுகத்தில் ஒருதாறு தேவயாண்டு அரியதவத்தைச்செய்தான். ஏ-று. திருவம் - நிச்சயம். (நக)

கவினொழுதுதிருமுகமுங்கண்முன்றுங்குழைக்காதுங்கடுக்கைகூடு மவிரொளிபாய்செஞ்சடையுமமுமானும்வரதமுடன்பயக்கையந் தவமுனிவருளமகலாத்திருப்பதமும்விளங்கவிடைதன்னிலேறிச் [ல் சிவபெருமானுமையினொடுங்காதிபுதல்வனுக்கெதிரேசென்றுற்றானு

இ-ள். சிவபெருமான் அழகு ஒழுகுந்திருமுகமும், திருக்கண்மூன்றும், குண்டலத்தையணிந்த திருச்செவியும், கொன்றைப்பூமாலையைச்சூடும் பிர காசிக்கின்ற ஒளிபரந்த சிவந்த திருச்சடையும், மழுவும் மானும் வரதத் தோடு அபயம்பொருந்திய திருக்கரங்களும், தவத்தையுடைய முனிவரது

மனத்தைவிட்டு நீங்காத திருப்பாதங்களுந்தோன்ற பார்வதியாரோடும் இடபவாகனத்திலேறி விசுவாமித்திரமுனிவனுக்கு நேரே எழுந்தருளிவந்தார். எ-று. (௧௯)

தூன்றியசாக்கிரங்கனவுகழுத்தியிவைகடந் தூநின்றதூரியமூர்த்தியின்றெனக்குவெளிப்படயா நெத்தவஞ்செய்தேனெனவேயுவகையெய்தி, மன்றினடம்புரிபரணைமலர் தூவிக்கவுகிலும்வணங்கிக்கண்ணீர், தன்றனிமார்பிடைவீழமயிர் பொடிப்பதின்றினைய சாற்றுகின்றான்.

இ-ள். (அப்பொழுது) விசுவாமித்திரமுனிவனும், பொருந்திய சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி என்னும் மூன்று அவதாரங்களையுங் கடந்து நின்ற தூரியமூர்த்தியானவர் இன்றைக்கு நாயேனுக்கு வெளிப்பட்டருள நாயேன் என்னதவத்தைச்செய்தேனோ என்று மனமகிழ்ச்சியுற்று, கனகசபையில் திருநடனஞ்செய்யும் அச்சிவபெருமானைப் புஷ்பங்களைச்சொரிந்து நமஸ்கரித்து, ஆனந்தபாஷ்பம் தனது ஒப்பற்ற மார்பிற்சொரிய, ரோமாஞ்சங்கொள்ளாநின்ற இவற்றை விண்ணப்பஞ்செய்கின்றான். எ-று. (௨௦)

இம்மையுறுபோகமெலாமுற்காத்தவன்னமெனவெண்ணிநீத்தேன், பொம்மல்கொள்வான்பதமுமத்தேவெள்ளியணிந்தோர்பொன்னைப்பூணல்போலா, மம்மநினையன்றியொன்றுநில்லாதென்றலிந்தனனைம்புலனுஞ்செற்றேன், செம்மரினதானந்தக்கடலினிடைக்குளிக்கவுளஞ்சிந்தித்தேனால்.

இ-ள். இப்பிறப்பிலனுபவிக்கின்ற போகங்கள் எல்லாவற்றையும் உவாந்தித்த சோற்றைப்போலக்கருதிவெறுத்தேன். பொலிவைக்கொண்ட சுவர்க்கலோகபோகமும் அத்தன்மைத்தே. (இவற்றின்றன்மை) வெள்ளிலிலங்கை அணிந்தோர் பொன்விலங்கை அணிதல்போலாகும். தேவாரை அன்றி ஒருபொருளும் நிலையாது என்றறிந்தேன். ஐம்புலனையும் அடக்கினேன். பெருமையிற்சிறந்தவரே தேவாரூடைய ஆனந்தக்கடலின்கண் அமிழ்ந்த மனத்திற்கருதினேன். எ-று. வெள்ளி பொன் என்பன அவற்றாலாகிய விலங்கை உணர்த்தின. உற்காத்தல் - உவாந்தித்தல். (௨௧)

என்று முனிபுகன்றிட லுமீசனுரைப்பான்றவத்திலிணையிலாத, மின்றிகழ்செஞ்சடைவசிட்டன்மைந்தர்கட்குக்கொடுஞ்சாபம் வினைத்தநீங்கு, நின்றதூநின்னிடத்தந்தப்பவம்போக்கினானமதுநிகழ்த்தவேண்டிந், தென்றிசையிற்பாண்டியன்றன்றமிழ்காட்டி மயூரகிரிசிறந்துவையும்.

இ-ள். என்று விசுவாமித்திரமுனிவன் விண்ணப்பஞ்செய்தலும் சிவபெருமான் அருளிச்செய்வார். தவத்தில் நிகரில்லாத மின்னைப்போல விளங்குகின்ற சிவந்த சடையிணையுடைய வசிட்டமுனிவனது புதல்வர்களுக்குக் கொடியசாபங்கூறிய தீமை உன்மாட்டிருந்தது. அந்தப்பாவத்தைநீக்கி

வசிட்டர்கதையும் விசுவாமித்திரர்கதையுமுரைத்தசருக்கம். ககௌ

ஞானத்தை உனக்கு உபதேசித்தல்வேண்டும். (அதற்கு உபாயஞ்சொல்
வேம்.) தெற்குத்திக்கிலுள்ள பாண்டியனது தமிழ்நாட்டின்கண்ணே மயூர
கிரி சிறந்துவிளங்கும். எ-று. (சஉ)

ஆயகிரியிற் குமாரனிருந்தனனாகெய்தியருச்சனைசெய்தேத்தின்
மாயமுறும்பவமகலுமம்முருகன்ஞானமெலாம்வழங்கும்போதி [ஞ்
னாயவுளஞ்செறிமுனிவவெனமொழிந்துமுனிவரருஞ் சுருதிநான்கு
சேயுருநெடுமாலுந்தேடரியசிவன்கயிலேசர்ந்தானந்தே.

இ-ள். அந்த மயூரகிரியில் நமது குமாரனாகிய சுப்பிரமணியன் இருந்
தான். பரிசுத்தமாகிய மனத்தையுடைய முனிவனே, அவ்விடத்திற்போய்
(அவனைப்) பூசித்துத்துதிக்கில் திஷ்டமிக்க பாவம் நீங்கும்; அந்தக்குமாரன்
ஞானமுமுதையும் உபதேசிப்பன். போ என்று அருளிச்செய்து இருடிக
ளும் நான்குவேதங்களும் மிக உயர்ந்த நெடியவடிவத்தையுடைய வீட்டு
னாவும் தேமிதற்கரிய சிவபெருமான் கைலாசகிரியை அடைந்தார். எ-று.()

கடைந்தெடுத்ததெள்ள முதங்கைகடந்தாலெனமுனிவர்கணங்
கணோவ, வடைந்தனம்வெங்கொடுங்கோபம் போதசாதனசாந்திய
டைந்திலைமால், விடந்தவழியுமணியிடற்றோனெய்தியும்விடுதவா
தேவெள்ளிவெற்பி, னடந்தனன்வெங் கடுஞ்சினம்போல் வேறுண்
டோவுயிர்ப்பகைதானவிலிலென்னு.

இ-ள். இருடிகளின் கூட்டம் வருந்த வெவ்விய கொடியகோபத்தைப்
பொருந்தினோம்; ஞானசாதனத்தாற் சாந்தகுணத்தைப்பெற்றிலேம். (வரு
ந்திக்) கடைந்தெடுத்த தெளிவான அமிர்தங் கைகடந்தவாறுபோல நஞ்சு
விளங்கும் நீலகண்டராகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளிவந்தும் முத்தியைத்
தராது கைலாசகிரியிற்சென்றருளினார். சொல்லில், உயிருக்குப்பகை வெவ்
விய கடியகோபம்போல வேறொன்று உண்டோ! என்று, எ-று. அமுதங்
கைகடந்தவாறுபோலச் சிவபெருமான் எழுந்தருளிவந்தும் முத்தியைத்
தராது கைலைசென்றார் என்பது கருத்து. (சச)

கடவுண்முனியிவ்வாறுகருதியினிமஞ்ஞைவெற்பிற்கந்தனன்றி,
யொடிவில்கதியில்லையெனவாங்ககன்றுபலகாதமொல்லேநீங்கித், தட
மயிலின்வரைந னுனிச்சரவணமாம்புனிதநுந்தடத்திலாடி, வடுவ
றுவெண்பொடியணிந்து கண்டிகைபூண்டஞ்செழுத்து மனத்தினெ
ண்ணி.

இ-ள். தேவ இருடியாகிய விசுவாமித்திரமுனிவன் இப்படிச்சிந்தித்து,
இனி மயூரகிரியிலெழுந்தருளியிருக்குங் குமாரசுவாமியேயன்றி அழிவில்
லாத புகலிடம் வேறில்லையென்றுகருதி அவ்விடத்தைநீங்கி, பலகாதங்களை
விரைந்து கடந்து பெருமைபொருந்திய மயூரகிரியையடைந்து, பரிசுத்த
மான நல்ல சரவணப்பொய்கையிலே ஸ்நானஞ்செய்து, குற்றமில்லாத
விபூதியையணிந்து, ருத்திராக்ஷவடத்தைத்தரித்து, பஞ்சாக்ஷரத்தை மன
த்திற்சிந்தித்து, எ-று. (சரு)

அம்புலியினிளமாணை மறிமான்கண்டுறத்தாவு மசலஞ்சூழ்வந், தெம்பெருமானருச்சனைக்குவேண்டும்கொண்டுச்சிமிசையெய்திவேற்கை, நம்பிதனைநீராட்டியாடையங்கராசமணிபிறவுநல்கி, வம்புசெயிநனுமலர்கொண்டருச்சித்துப்பழிச்சுகின்றான்மறைநூல்வல்லோன்.

இ-ள். சந்திரனிலிருக்கும் இளையமாணை, மான்கன்றுபார்த்துத் (தன்னிணமென்று அதனைச்) சேரும்படி தாவுகின்ற மயூரகிரியைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து, நமது பெருமானாகிய குமாரசுவாமியினது பூசனைக்குவேண்டிய உபகரணங்களைக்கைக்கொண்டு சிகரத்தின்மீதுபோய், வேலையேந்திய திருக்கரத்தையுடைய குமாரசுவாமிக்கு அபிஷேகஞ்செய்து, வஸ்திரத்தையும் மெய்ப்பூச்சையும் ஆபரணத்தையும் ஏனையவற்றையுஞ்சேர்த்தி, வாசனைமிக்க நல்ல புஷ்பங்களால் அருச்சனைசெய்து, வேதங்களில்வல்லனாகிய விசுவாமித்திரமுனிவன் தோத்திரஞ்செய்கின்றான். எ-று. (சக)

பெருமணியின்சுடர்கொழிக்குமெழின்மவுலிசிரம்புனைந்தபிறங்குவானோர், முருகுகமழ்நறுந்தோட்டுநறைமலர்கொண்டருச்சித்துமுன்னின்றேத்தும், பொருவில்செழுமலர்ப்பதத்தோய்வலாரிமகண்முலைமணக்கும்புனிதமார்பா, வெரிமணிச்சூட்டரவுபடப்புடைக்குமயில்வாகனத்தோயெனைக்காவாயே.

இ-ள். பெரிய இரத்தினத்தின்பிரபலீசும் அழகியகிரீடத்தைத் தலையிலணிந்த பிரகாசத்தையுடைய தேவர்கள், வாசனைகமழும் நல்ல இதழ்களையுடைய தேன்பொருந்திய புஷ்பங்களைக்கொண்டு பூசித்துத் திருமுன்னின்று துதிக்கின்ற ஒப்பில்லாத செழுமையாகிய தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களையுடையவரே, இந்திரகுமாரியாகிய தெய்வநாயகியாரின் தனங்களைச் சேரும் பரிசுத்தமாகிய திருமார்பையுடையவரே, ஒளிசெய்கின்ற இரத்தினம்விளங்குஞ் சுடிகையிணையுடைய பாம்புகள் அழியத்தாக்கும் மயில்வாகனத்தையுடையவரே, அடியேனை இரட்சித்தருளுக. எ-று. (சஎ)

மந்தாரமலருகந்தோய்வாரீசமலர்முகத்தோய்பகைவர்மாள, நந்தாதவேலெடுத்தோயெனைக்காவாய்சிவன்றனுதனயனநல்குங், கந்தாவொண்கவின்வடிவோய் கருணைபொழிமலர்விழியா யடியேற்காவாய், சந்தாருமுலைக்குறத்திதன்கணவநினையடைந்தேன் றனைக்காவாயே.

இ-ள். மந்தாரத்தின்மலரை விரும்பினவரே, செந்தாமரைமலர்போன்ற திருமுகத்தையுடையவரே, சத்துருக்களிற்க்கும்படி (வலிமை)கெடாத வேற்படையை எடுத்தவரே, அடியேனைக்காத்தருளுக. சிவபெருமான் தமது நெற்றிக்கண்ணினின்றுந்தோற்றுவித்த கந்தசுவாமியே, ஒள்ளிய அழகிய திருவடிவையுடையவரே, கிருபைபொழிகின்ற அலர்ந்த திருக்கண்களையுடையவரே, அடியேனைக் காத்தருளுக. சந்தனச்சேறார்ந்த முலைகளையுடைய வள்ளிநாயகியாருக்கு நாயகரே, தேவரீரையடைந்த சிறியேனைக்காத்தருளுக. எ-று. (சஅ)

வசிட்டர்கதையும் விசுவாமித்திரர்கதையுமுரைத்தசருக்கம். ககக

சுகம்வினையும்வியனிலமேயிமவான்றன்பேரவுமைசுதனேகாவாய், புகலுறுமெண்ணுகோடிபிரமாண்டம்படைத்தழிக்கும் புனிதா காவாய், தகவுபெறுபழையோனேமயூரகிரிதனிலுவந்துதங்கிவாழ் வோ, யகமிலடியாரகத்தினகலாதோய்நினையடைந்தேன் றனைக்கா வாயே.

இ-ள். பேரின்பசுகம்வினையின்ற சிறந்தநிலமே, மலையரசனதுபேரரே, பார்ப்பதியாருடைய திருக்குமாரரே காத்தருளுக. சொல்லப்படுகின்ற அள விறந்த கோடியென்னும் எண்ணையுடைய உலகங்களைச்சிருட்டித்துச் சங் கரிக்கும் பரிசுத்தரே காத்தருளுக. தகைமைபொருந்திய பழமையையுடை யவரே, மயூரகிரியில்மகிழ்ந்து வீற்றிருந்து வாழ்கின்றவரே, பாவமில்லாத அன்பர்களது மனத்தில் நீங்காதவரே, தேவரீரையடைந்த அடியேனைக் காத்தருளுக. எ-று. அகம் - ஆணவம் எனினும்பொருந்தும். (சக)

என்றுதுதிசூறி முனமிறைஞ்சுதலுங்காங்கேயனெழில்விம்பத் தி,னின்னுமுகமிருமுன்றினுடன்வெளிவந்தம்முனிமுன்னிகழ்த்துகி ன்று, னன்னுனதுதுதியிதனைநவின்னோர்க்குப்புத்திமுத்திரல்குவோ நீ, மன்றவிழைந்தனவுரைத்தியென்றுகுகனுரைப்பமுனிவழங்குமன் னோ.

இ-ள். என்று தோத்திரஞ்செய்து திருமுன்னே நமஸ்கரித்தலும், குமாரசுவாமி அழகிய திருவுருவில்நின்று, அந்த முனிவரனுக்குமுன் ஆறு திருமுகங்களோடு வெளிப்பட்டு அருளிச்செய்கின்றார். உனதுதுதி (மிக) நன்று. இதனைத் தோத்திரஞ்செய்தவர்களுக்குப் போகமோகூங்களைக் கொடுப்போம். நீ நிச்சயமாக விரும்பினவற்றை விண்ணப்பஞ்செய்கவெ ன்று அவர் அருளிச்செய்ய, விசுவாமித்திரமுனிவன் விண்ணப்பஞ்செய் வான். எ-று. (ரு)

அருள்பெருகுந்திருவிழியாயான்செய்யும்பவமெனைவிட்டகறல் வேண்டும், பிரியமுறுமெய்ஞ்ஞானம்பெறல்வேண்டுமெளித்தியெனப் பேசக்கேட்டுத், திருவுறுமென்றலத்திலென்றுசேர்ந்தனையன்றேபா வமகன்றுசென்ற, துரிமைபெறுமெய்ஞ்ஞானமோதுவங்கேளெனமு னிவற்குரைக்குமாதோ.

இ-ள். கிருபைபெருகுந் திருக்கண்களையுடையவரே, அடியேன்செய்த பாவம் சிறியேனைவிட்டு நீங்குதல்வேண்டும். அன்புமிகும் மெய்ஞ்ஞானத் தைப்பெறுதல்வேண்டும். (இவற்றை) அருளுக என்று விண்ணப்பஞ்செ ய்ய, (குமாரசுவாமி அதனைக்) கேட்டருளி (முனிவனே,) செல்வம்மிக்க எனது கேஷத்திரத்தில் என்று வந்தனையோ அன்றைக்கே பாவம் உன் னைவிட்டுக்கழிந்துபோயது. உரிமையைப்பொருந்தும் மெய்ஞ்ஞானத்தை அருளிச்செய்வேம் கேள் என்று விசுவாமித்திரமுனிவனுக்கு அருளிச்செய் வார். எ-று. (ருக)

வேறு.

பதிபசுபாசமூன்றும்பதியுயிர்க்குணர்வதாகித்
துதிகொள்பூரணமாய்தின்றசுயம்பிரகாசநாமாங்
கதிகொள்சிற்றறிவாய்க்காட்டக்கண்டிடுந்தன்மைத்தாகித்
ததையுமும்மலத்தின்முழ்குஞ்சதசத்தாம்பசுநின்போல்வார்.

இ-ள். பதியும், பசுவும், பாசமும் (எனப்பதார்த்தம்) மூன்றாகும். (அவ
ற்றுட்) பதியாவது ஆன்மாக்களுக்கு அறிவாய், துதிக்கப்படும் பரிபூரண
மாய்நின்ற தானேவிளங்குமியல்பினதாம். அது நாமே. பசுவாவது பலகதி
களையும்பொருந்துஞ் சிற்றறிவையுடைத்தாய் அறிவிக்க அறியும் இயல்பினை
யுடைத்தாய் நெருங்கிய மும்மலத்தில் அமிழ்ந்தும் சதசத்தாகும். (அது)
உன்னைப்போன்றவர்களே. ஏ-று. (௫௨)

உலகினை யுண்மையாக்கியெமைமுணர்ந்திடவொட்டாது
தொலைவனுபோகஞ்சீவன் றுய்த்திடநிறுத்தல்பாச
நிலவுமீவ்வுயிரைப்பாசநீக்கியேயருள வெண்ணி
மலபரிபாகமெய்தத்தனுவினைவழங்குவேமால்.

இ-ள். பாசமாவது (பொய்யாகிய) பிரபஞ்சத்தை மெய்யாக்கிப் பதி
யாகிய எம்மை அறியவிடாது அழிவில்லாதபோகங்களை ஆன்மா அனுபவித்
கும்படி நிறுத்துவதாம். விளங்குகின்ற இந்த உயிருக்குப் பாசத்தைநீக்கி
அருள்புரியக்கருதி, மலபரிபாகம் உண்டாகும்வண்ணம் தேகத்தைக்கொடு
ப்போம். ஏ-று. நிறுத்தல் தொழிலாகுபெயர். (௫௩)

மானுடப்பிறவியிற்றின்வருவித்துக்கரியையோடே
யானநற்கிரியையோகமநுட்டிப்பித்தழிவ்லாத
ஞானசாதனத்தைச்சீர்த்திறல்லருட்குருவாயெய்தி
யுனமில்பிரமமீதுமலமிதென்றுணரக்காட்டி.

இ-ள். முடிவில் மானுடப்பிறவியைவருவித்து, சரியையுடனே இவைய
ந்த நல்லகிரியை யோகமாகிய இவற்றை அனுட்டிக்கச்செய்து, (மீன்) அழி
வற்ற ஞானசாதனையைக்கொடுத்து, நல்ல அருளையுடைய ஆசனியாக எழு
ந்தருளிவந்து, (அந்த ஞானசாதனையையுடைய ஆன்மாவுக்கு) குற்றமில்
லாதபதிப்பொருள் இது, மலம் இது என்றறியும்படி (பகுத்துக்) காட்டி,
ஏ-று. (௫௪)

பொத்துமம்மலத்தைநீக்கிப்போதமாநிமலசத்தி
லுய்த்திடுவோமன்னோர்களசத்தினிலுறார்களபின்னை
வைத்திடுஞானத்தாமாய்க்ஞயத்திலமுந்திவாழ்வார்
கத்தமாம்பதமிதாருந்தொலைவில்பேரின்பமீதே.

இ-ள். பொதிந்த அந்தமலசத்தியைக்கெடுத்து, ஞானமயமாகிய மல
மற்ற பதித்துவத்தில்விடுவோம். மின் அவர்கள் பாசத்துவத்தின்பொருந்தார்

வசிட்டர்கதையும் விசுவாமித்திரர்கதையுமுரைத்தசருக்கம். கஉக

கள். (ஆசாரியராகிய நம்மாற்பதிக்கப்பட்ட) ஞானந்தாமாகிச் சிவத்திலழுந்தி வாழ்வார்கள். சாயுச்சியம் இதுவேயாகும். இதுவே அழிவற்றபேரின்பம். எ-று. (ருரு)

முன்னை நல்வினையினாலேசரியையேமுதலமுற்றி
யென்னை வந்தடைந்தாய்நீயாயியைந்ததத்துவநீயல்லே
சொன்னதத்துவங்கடம்மையெம்மருளதனற்சோதித்
தன்னவைவேறாய்க்கண்டவறிவுநீயாகக்காண்டி.

இ-ள். முற்பிறப்பிற்செய்த நல்வினையினாலே சரியைமுதலியவற்றை அதுட்டித்து முடித்து நீயாய் நம்மை வந்துசேர்ந்தாய். பொருந்திய தத்து வப்பொருள்நீயல்லே. சொல்லப்பட்ட தத்துவங்களை நமது அருளிற்றற் பரி சோதித்து, அவைகளை வேறுகக்கண்ட அறிவே நீயாக அறிதி. எ-று. நீயாய் இயைந்த தத்துவநீயல்லே எனக்கூட்டித் தானாய்விளங்குந் தத்து வப்பொருள் நீயல்லே என்பது அதனற்போந்த பொருள் எனக் கூறுதலு முண்டு. (ருசு)

தாவறுமந்தஞானந்தன்னிலேநிலைமைபெற்றுச்
சீவனாநின்றனிச்சைமுதலனசிதைத்துமேலா
மாவலோடெமதுருபத்தமுந்துவாயெமதுபக்கத்
தோவினற்பத்திநீங்காதுறிலுனக்கிவைபுண்டாமே.

இ-ள். கெடுதலில்லாத அந்தஞானத்திலே நிலைமையைப்பொருந்தி, ஆன்மாவாகிய உனது ஆசைமுதலியவற்றைக்கெடுத்து, மேலாகியவீருட்பி னோடு எமது திருவுருவின்கண் அழுந்துவாய். எம்மாட்டு இடைவிடாத நல்ல அன்பு நீங்காதிருக்கில் உனக்கு இவைகள் உண்டாம். எ-று. (ருசு)

வேலவனினையஞானம்விளம்பியவண்ணங்கேட்டுச்
சாலவின்றுய்ந்தேனென்னமாமுனிதாழ்தலோடுங்
கோலநின்னிருக்கைசேர்திதவமுனியென்றுகூறி
யேலுறுதன்விம்பத்திலெய்தினன்குமரமூர்த்தி.

இ-ள். குமாரசுவாமி இந்தஞானத்தை உபதேசித்த தன்மையைக்கே ட்டு, இன்றைக்கு மிக உய்ந்தேன் என்று பெருமையான விசுவாமித்திரமு னிவன் வணங்குதலும், அவர் தவந்தையுடையமுனிவனே அழகிய உனது இருக்கையை அடைகுதியென்று அருளிச்செய்து, பொருந்துகின்ற தமது விக்கிரகத்தில் மறைந்தருளினார். எ-று. (ருஅ)

குமரனதருளையன்னிக்குரைகமுறழ்ந்துபின்னு
மமலனதருளினாலேயாணவவித்தைநீங்கி
விமலமாய்விளங்கியந்தவெற்பினைச்சூழ்ந்துபோற்றிக்
கமையுடன்காதிசேயுங்கருதுதன்னிருக்கைபுக்கான்.

இ-ள். விசுவாமித்திரமுனிவனும் குமாரசுவாமியினது திருவருளைக் கருதி ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலையுடைய பாதங்களைப் பின்னரும்வணங்கி,

மலரகிதராகிய அவருடைய கிருபையினாலே ஆணவந்தாலாகிய அஞ்ஞா
னத்தைநீங்கி, கிருமலமாய்ப் பிரகாசித்து, அந்த மயூரகிரியைப் பிரதக்ஷி
ணஞ்செய்து துதித்து, சாந்தகுணத்தோடு மதிக்கப்படுந் தன்னிருக்கையிற்
போனான். எ-று. (ருக்)

வசிட்டர்கதையும் விசுவாமித்திரர்கதையுமுரைத்தசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் ௪௩௮.

ப த் த ர வ து

பிரமாவின்கதையுங் கருடேசன்கதையும்
உரைத்தசருக்கம்.

முதிருமின்னிசையாழ்வல்லோய்கோசிகமுனிவன்
கதையையோதினன் முன்னொருகாலமவ்வரைவாய்ப்
புதியமாமலர்க்கடம்பனைப்பூசையான்புரிந்தே
னதனை யோதுவன்கேளெனநான் முகனறையான்.

இ-ள். முதிர்ந்த இன்னிசைபொருந்திய யாழில்வல்ல நாரதமுனிவ
னே, விசுவாமித்திரமுனிவனது கதையைச்சொன்னேன். முன்னொரு
காலத்தில் அந்த மயூரகிரியில் அன்றலர்ந்தபெருமையாகிய கடப்பம்பூமாலை
யையணிந்த குமாரசுவாமியை யான் பூசைசெய்தேன். அந்தக்கதையைச்
சொல்வேன் கேளென்று பிரமா சொல்வார். எ-று. (க)

அமர்ச்சாத்தியர்விஞ்சையர்கின்னரரசுரர்
திமிரநெஞ்சுடையிராக்கதரியக்கர்கள் சித்தர்
கமலவாண்முகப்பிதிர்க்களேர்கனிந்தகிம்புருடர்
நமதுகாதலிலிபற்றிடவந்துநண்ணினரால்.

இ-ள். தேவர்கள், சாத்தியர்கள், விஞ்சையர்கள், கின்னரர்கள், அசு
ரர்கள், வஞ்சநெஞ்சையுடைய இராக்கதர்கள், இயக்கர்கள், சித்தர்கள்,
செந்தாமரைமலர்போன்ற ஒளிபொருந்திய முகத்தையுடைய பிதிரர்கள்,
அழகுமுதிர்ந்த கிம்புருடர்கள் ஆகிய இவர்கள் நமது விருப்பினுற் சிருட்டி
க்க வந்து (உலகிற்) செறிந்தார்கள். எ-று. சாத்தியர், கணங்களாய் நியமிக்
கப்பட்டுள்ளோர். இனிச்சிலர் தேவகணங்களுக்கதிபர் எனவுங்கூறுவர். ()

சோதியாகியவுருத்திரன்னேற்றினனுதலின்
வேதநான்குசொல்லெழுத்திசையெண்க ணூ ல்வேள்வி
யோதுமா முகத்துதித்தனவுண்மையாந்தருமந்
திதுதோய்கினம்பாவமென்மேனிமேற்செனித்த.

இ-ள். சோதிமயமாகிய உருத்திரமூர்த்தி (எனது) நெற்றியிற்றேற்றி
னார். நான்குவேதங்களும், எண்பத்துநாலுபதங்களும், இம்பத்தொரு அக்ஷ
ரங்களும், சத்தசுரங்களும், தருக்கமும், சாத்திரங்களும், யாகமும் ஆகிய

பிரமாவின் கதையுங் கருடேசன்கதையுமுரைத்தசருக்கம். க2.ந

இவைகள் சொல்லப்படும்பெருமையாகிய முகத்திற்கேற்றின. உண்மையான தருமமும், தீமைபொருந்திய கோபமும், பாவமும் ஆகிய இவைகள் என்னுடையமேனியிலேதோன்றின. எ-று. இசை என்பதற்கு வியாகரணம் எனவும், எண் என்பதற்குக் கணிதம் எனவும் பொருள்கூறலுமுண்டு.()

மரீசியங்கிராத்தக்கன்வாழ்புலத்தியன்வசிட்டன்
பிருகுவத்திரியாதியோருடம்பினிற்பிறந்தா
ருரியமைந்தரினத்திரிமதிதனையுயிர்த்தான்
பரவுமம்மதிமகனெனப்புந்தியைப்பயந்தான்.

இ-ள். மரீசி, அங்கிரா, தக்கன், வாழ்கின்ற புலத்தியன், வசிட்டன், பிருகு, அத்திரிமுதலானோர் சரீரத்திற்கேற்றினர். உரிமையான இப்புதல்வர்களில் அத்திரி சந்திரனைப்பெற்றான். துதிக்கப்படுகின்ற அந்தச்சந்திரன், புதல்வனாகப் புதினைப்பெற்றான். எ-று. (ச)

புந்திபெற்றனன்புரூரவாவினையவன்மரபிற்
சிந்துருத்திறற்காதி கோசிகன்றிகழ்யாதி
வந்துதோன்றினர்மரீசியென்றுரைக்குமாதவத்தோன்
சந்தமார்தருகாசிபன்றனை நல்கினனால்.

இ-ள். புதன் புரூரவாவினைப்பெற்றான். அவன்வம்மிசத்தில் அழியாத வலியையுடைய காதிராசன், கௌசிகன், விளங்குகின்ற யயாதி ஆகிய இவர்கள்வந்தவதரித்தார்கள். மரீசியென்றுசொல்லப்படும் பெருமையான தவத்தையுடைய முனிவன் அழகுநிறைந்த காசிபன் என்னு முனிவனைப்பெற்றான். எ-று. (ரு)

காசிபற்குறுகாதலிமார்கள்பன்மூவ
ராசிலன்னவர்தங்களிலதிதியீன்றிடுவோன்
வீசுவெங்கதிராகியவிவச்சுவானவன்சேய்
பேசுகின்றவைவச்சதமனு வெனும்பெரியோன்.

இ-ள். காசிபனுக்குரிய மனைவியர் பதின்மூவர். குற்றமில்லாத அவர்களில் அதிதியென்பவன் பெற்றவன் வீசுகின்ற உஷ்ணகிரணத்தையுடைய விவச்சுவான் என்னுஞ் சூரியன். அவனுடையபுதல்வன் (எவரும்வியாத) பேசுகின்ற வைவச்சதமனு என்கின்ற பெருமையையுடையோன். எ-று. காசிபனுடையமனைவியர் பதின்மூவர்: அதிதி, திதி, தனு, அருட்டை, சுதை, கழை, சுரபி, வினதை, மதி, இளை, கத்துரு, குரோதவசை, தாம்பிரை. (சு)

பன்னுமன்னவன்பயந்தசேயிக்குவாகென்போ
ன்னவன்மரபறைந்திடிற்பெருகுமோரணங்கு
துன்னுதாவரங்கொடிகளோர்தோகைநீருயிர்க
ருன்னுமோரணங்கான்முதலிருகுளம்புயிர்த்தாள்.

இ-ள். சொல்லப்பட்ட அவன்பெற்ற புதல்வன் இக்குவாகு என்பவன். அவனது வம்மிசத்தைச்சொன்னால் அடங்காது. ஒருபெண் நெருங்கிய விருகங்களுையுங் கொடிகளையும் (பெற்றாள்.) ஒருபெண் நீர்வாழ்வன

வற்றைப் (பெற்றாள்.) மதிக்கப்படும் ஒருபெண் பசுமுதலான இரண்டு குளம்பையுடைய மிருகங்களைப்பெற்றாள். எ-று. (எ)

ஒருத்தி வா ன் செ லும் பறவையையுயிர்த்தனடனு வா
மருத்திகூரி னவனிதை சம்பர ன்றனையளித்தாள்
வருத்தமாய்த்திதியிரணிய ன்றனை மகிழ்ந்தளித்தாள்
பெருத்தவன்பி னாற்பிரகலாதனையவ ன்பெற்றான்.

இ-ள். ஒருத்தி ஆகாயத்திற்பறக்கும் பறவைகளைப்பெற்றாள். தனுவென்கின்ற விருப்பமிக்க இளமையையுடையபெண் சம்பரனைப்பெற்றாள். (வயா) வருத்தம் உண்டாகி திதியென்பாள் இரணியன் என்பவனை மகிழ்ச்சியுடன்பெற்றாள். அந்த இரணியன் மிக்க அன்பினுடன் பிரகலாதனைப்பெற்றான். எ-று. (அ)

அங்கிராவினிதளித்தனன்குருவையாய்மறைநாத்
தங்குசீர்ப்பிருகிலக்குமியோடுதாதாவை
மங்குறாதுயிர்த்தானவன்மகன்மிருகண்டு
துங்கமாமவன்மகவுமாற்கண்டனஞ்சொல்லிலே.

இ-ள். அங்கிரா குருவை மகிழ்ச்சியுடன்பெற்றான். ஆராய்கின்ற வேதங்கள் நாவிற்குடி கொண்டிருக்கின்ற சிறப்பையுடைய பிரகு இலக்ஷ்மியோடு தாதா என்பவனைப் (புகழ்) குறையாதுபெற்றான். அவனுடையபுதல்வன் மிருகண்டு என்பவனும். உயர்ச்சிபொருந்திய அவனுடையபுதல்வன் மார்க்கண்டனும்; எடுத்துச்சொல்லில். எ-று. (க)

புலத்தியன்மகாரகத்தியன்புகழும்விச்சிரவா
நலத்தவிச்சிரவாவருள் புதல்வனற்குபேரன்
பெலத்தசத்தியைப்பெற்றனன்வசிட்டன்மற்றவன்சேய்
விலக்கருந்தவப்பராசரனவன்மகன்வியாசன்.

இ-ள். புலத்தியனுடைய புதல்வர்கள் அகத்தியனும் புகழப்படும் விச்சிரவாவும். (அவருள்) நன்மைபொருந்திய விச்சிரவா என்பவன்பெற்ற புதல்வன் நல்லகுபேரன். வசிட்டன் தவவலியையுடைய சத்தி என்பவனைப்பெற்றான். அவனுடையபுதல்வன் (எவராலும்) விலக்குகற்கரிய தவத்தையுடைய பராசரன். அவனுடையபுதல்வன் வியாசன். எ-று. (க0)

சினமிறக்கனைம்பா னெனுஞ்சிறுமியர்ப்பெற்றான்
மனுவெனுஞ்சுவாயம்புவென்னொருபுறம்வந்தா
னனையவன்ருபுதல்வனுத்தானபாதனான்
வனைபொலங்கழற்றுவருவனைமற்றவனீ ன்றான்.

இ-ள். கோபமில்லாத தக்கன் என்பவன் ஐம்பது என்னும் எண்ணையுடைய புதல்விகளைப்பெற்றான். சுவாயம்புமனு என்பவன் எனது ஒருபுறத்தில் அவதரித்தான். அவன்பெற்ற புதல்வன் உத்தானபாதன். அவன் அலங்கரிக்கப்பட்ட பொன்னாற்செய்த வீரக்கழலையுடைய துருவனைப்பெற்றான். எ-று. (கக)

இன்னவாறுலகெவற்றையுட்படைத்தனனிதனை
முன்னமெண்ணியேமுழுச்செருக்கெனுங்கடன்முழுகி
யன்னையாய்த்தந்தைகுருவுமாயன்பினுலளித்த
கன்னியந்துழாய்க்கருமுகிலிருக்கைபுக்கேனல்.

இ-ள். இப்படி உலகமெல்லாவற்றையுஞ் சிருட்டித்தேன், இதனை
முன்னரேகருதிப் பெருஞ்செருக்காகிய சமுத்திரத்தில் அமிழ்ந்தி, மாதா
வாய், பிதாவுங்குருவுமாய், அன்பினால் என்னைப்பெற்ற அழகற்ற துழாய்
மாலையையணிந்த கரியமேகம்போன்ற விட்டுணுவினது இருக்கையைய
டைந்தேன். எ-று. (௧௨)

மலர்கடேவுதல்வணங்குதல்வாழ்த்துதலின்றி
யலாதுழாய்முகிலமலன்முன்னினை யனவறைந்தே
னுலகெலாம்படைத்துன்னையுட்படைத்தவையளித்தேன்
குலவுமேலவனான்றிக்குறிக்கில்வேறுளரோ.

இ-ள். புஷ்பங்களைச்சொரிதல், நமஸ்கரித்தல், தோத்திரஞ்செய்தல்
ஆகிய இவை சிறிதுமின்றி, அலர்ந்த துழாய்மாலையையணிந்த பரிசுத்தரா
கிய விட்டுணுவின்முன்னரே இவற்றைச்சொன்னேன்: உலகமனைத்தையு
ஞ்சிருட்டித்து, உன்னையுஞ்சிருட்டித்து, அவற்றைக்காதேன். சிந்திக்கில்
விளங்குகின்ற மேன்மையுடையேன் நானேயன்றி வேறொருவர் உளரோ.
எ-று. (௧௩)

மைந்தனாமிவனென்றொருமகிமையைவாய்ந்தாய்
தந்தவிப்பியோதரளமோவுயர்வெனுந்தன்மைத்
தந்தமேன்மையையகற்றியெற்போற்றியேயமர்தி
யுந்துதெண்டிரைக்கடலிடைபொருவயினென்னு.

இ-ள். இவன் எம் புதல்வனாமென்று ஒரு மேன்மையைப்பொருந்தி
னாய். நன்ற இப்பியா (நனப்பட்ட) முத்தா உயர்ந்தது என்று சொல்லப்
படுந் தன்மையையுடையது! (இதனால்,) அந்த மேன்மையைநீக்கி என்னைத்
துதித்துக்கொண்டு வீசுகின்ற தெளிவாகியதிரையையுடைய பாற்கடலின்
ஒருபக்கத்தில் இரு என்று, எ-று. (௧௪)

ஒதல்கேட்டலுமுன்னையாம்படைத்தளித்ததனாற்
கோதிலாவுலகியற்றினைகுமரநன்றுணராப்
பேதையோரெனவுரைத்தனைபொறுத்தனம்பெயர்ந்து
போதியென்றனன்மீட்டுநின்றளப்பிலபுகன்றேன்.

இ-ள். (யான்) சொல்லுதலை விட்டுணுகேட்டலும், உன்னை நாம்
படைத்துக்காத்ததனாற் குற்றமில்லாத உலகங்களைச்சிருட்டித்தனை. புதல்
வனே, நன்மையையறியாத மூடரைப்போலப்பேசினாய். (அதனைப்) பொறு
த்தேம். (இவ்விடத்தை) விட்டுப் போ என்றார். திரும்பவும் நின்று அளவில்
லாதனவற்றைச்சொன்னேன். எ-று. (௧௫)

அரிபரந்தகன்றம்பலேத்தருள்பொழிநெடுங்கட்
 டிருமகிழ்ந்துறைமார்பினிற்கவுத்துவந்திகழ
 மருமலர்த்துழாய்விளங்கியேதுயல்வரவைகுங்
 கருணைவாரிதிமாயனுங்கழறினன்சிலவே.

இ-ள். செவ்வரிபரந்து விசாலித்து அம்பை அலைவுசெய்து கிருபை
 யைப்பொழிகின்ற நெடியகண்களையுடைய இலக்குமிமகிழ்ந்து வீற்றிருக்கி
 ன்ற மார்பிற் கௌத்துவமணிவிளங்கவும் வாசனைபொருந்திய மலரையு
 டைய துழாய்மாலேபிரகாசித்து அசையவும் வீற்றிருக்குங் கிருபைக்கடலா
 கிய விட்டுணுவுஞ் சில வசனங்களைக்கூறினார். எ-று. (கசு)

அறிவின்மேம்படுபிரமற்கேயிவ்வகையடுத்தா
 லுறையுமேனையோர்க்கெவ்வகைசெருக்குறுவென்ன
 நிறையுமிவ்வுலகுள்ளவர்கிழத்தவிவ்வகையே
 குறைவுறவமராடியேகுறுகினம்நிலமேல்.

இ-ள். அறிவில்மேற்பட்ட பிரமனுக்கே இக்குணம்பொருந்தினால் (உல
 கில்) வசிக்கின்ற மற்றையோருக்குச் செருக்கு எவ்வாறு அடையாதுவிடும்
 என்று நிறைந்த இவ்வுலகத்துள்ளவர்கூற, (நாமிருவேமும்) இவ்வாறு குறை
 வில்லாதபோரைச்செய்து பூமியில்வந்தேம். எ-று. (கசு)

ஆங்குநின்றமராடுழியவ்விடையமலன்
 றாங்குசோதியந் தூணமாயெல்லையிறார்
 மோங்கிநின்றனனாப்பணைவிலக்குவாரொப்ப
 வீங்கி துற்றதையெவனெனவிருவரும்பாரா.

இ-ள். ஆங்குநின்று (நாங்கள்) போர்செய்யும்பொழுது சிவபெருமான்
 அவ்விடத்தில் ஒளிவிளங்குகின்ற அக்கினித்தம்பமாய் அளவற்றதூரம் உய
 ர்ந்து (அப்போரை) விலக்குவாரைப்போல (எங்கள்) மத்தியில் நின்றருளி
 னார். (அப்பொழுது) இதுவந்தமை என்னையென்று நாமிருவேமும்பார்த்து,
 எ-று. (கசு)

அயர்ந்துநின்றனமாயிரகோடிசூரியர்போ
 லுயர்ந்தசோதியுமந்தரவாணியாலுரைக்கும்
 வயஞ்செய்வீரமும்வல்லபமேன்மையும்வல்லீர்
 நயந்தநுங்களிலுயர்பிழிபியாவரோநவில்வார்.

இ-ள். சோகித்துநின்றேம். (அப்பொழுது) ஆயிரகோடி சூரியரைப்
 போல உயர்ந்த அக்கினித்தம்பமும் அசுரீரிவாக்கால் அருளிச்செய்யும். வலி
 மையாலாகிய வீரத்திலும் வல்லபத்திலும் மேன்மையிலும் மிக்கவர்களே,
 (பரம்பொருளென்று) மதித்த உங்களுக்குள் உயர்வையுந் தாழ்வையும்
 எவர்கொல்வார். எ-று. (கசு)

பிரமாவின் கதையுங் கருடேசன்கதையுமுரைத்தசருக்கம். க2௭

ஆதலாலிநனடி முடி கண்டவர்பெரியோ
ரீதலாதுவேறிலையெனப்பரமனாங்கியம்ப
மாதுபாகனைவழுத்தியேமணிமுடியானும்
பாதமாயனுங்காண்கவென்றியைந்தனம்பரிவால்.

இ-ள். ஆதலினால், இந்த அக்கினித்தம்பத்தின் அடியையும் முடியை
யும் கண்டவரேபெரியோர். இதென்றி வேறு (உபாயம்) இல்லையென்று
சிவபெருமான் அப்பொழுது அருளிச்செய்ய, உமையொருபாகராகிய அவ
ரைத்துதித்து, அழகியமுடியை நானும், பாதத்தை விட்டுணுவும் காண்
போம் என்று அன்புடனே உடன்பட்டேம். எ-று. (20)

வேறு.

நுதிமுகத்துவெஞ்சினத்துவலிகெழுதாட்பன்றியுருநொய்தினெ
ய்திக், கதிர் பொழியுமடலாழிகைபுனைந்துபுவியளிக்குங் சருடப்பாக
ன், மதிநிகர்வெண்கூர்ங்கோட்டான்மண்கொழுதிக்குடைந்துதிணிவ
ன்பாரெல்லை, யதுகடந்துவெள்ளிடைச்சென்றாடகேசன்பதத்தைய
கன்றுபோகி.

இ-ள். (அப்பொழுது,) கிரணங்களைச்சொரியும் வலியசக்கரத்தைக்
கையிலேந்தி உலகத்தைப் பாதுகாக்கின்ற கருடவாகனராகிய விட்டுணு,
கூரியமுகத்தையும், கொடியகோபத்தையும், வலிபொருந்திய கால்களையும்
உடைய பன்றிவடிவை விரைவிற்கொண்டு, இளம்பிறையெனிகர்த்த வெண்
மையாகிய கூரிய எயிற்றினால் பூமியை அகழ்ந்துகுடைந்து, கடினமான
வலியபூமியின் எல்லையைக்கடந்து (அப்பாலுள்ள) வெளியிடத்திற்போய்
ஆடகேசருத்திரபதவியைக்கழிந்துபோய், எ-று. (2௧)

பாதலம்போயதலமுதலேமூலகுங்கடந்துவெளிப்படர்ந்துநீங்கி
யேதமில்கூர்மாண்டபதங்கடந்துநிரையங்கடமையிகந்துகீழ்போ
யோதுபுகையழற்பிழம்புகாலங்கியுருத்திரனையெரல்லைநீங்கிச்
சோதிநெடுந்திரட்பிழம்பினீறுருததுநோக்கித்துயரங்கொண்டான்

இ-ள். பாதலத்திற்போய் அதலமுதலாகிய ஏழுலகத்தையுங்கடந்து,
(அப்பாலுள்ள) வெளியிற்சென்று அதனைநீங்கி, குற்றமில்லாத கூர்மாண்ட
ருத்திரபதவியையுங்கடந்து, நாகங்களையுங்கடந்து கீழேபோய், சொல்லப்
படும் புகையை அக்கினிப்பிழம்பு காலுகின்ற காலாக்கினியுருத்திரரை
விரைவிலேநீங்கி, அக்கினிச்சோதியி னெடிய திரண்டபிழம்பினது அடி
(தமக்குச்) சமீபியாமையைப்பார்த்துத் துன்பத்தைப்பொருந்தினார். எ-று. (22)

அண்டகடாகமுமற்றையண்டமதுபலவுமகன்றறியானாகிக், கொ
ண்டல்வண்ணஞானமதுபயில்வோர்க்குநசைகோபங்குறையுமாபோ
ல், வெண்டிரட்கோடதுதேயநன்றுடையோர்செல்வமெனவுயிர்ப்பு
வீங்கிக், கண்டிடுதலரிதென்னப்பழிச்சிவரும்வழிமீண்டான்கமலக்க
ண்ணன்.

இ-ள். மேகவண்ணருந் தாமரைக்கண்ணருமாகிய விட்டுணு, அண்டகடாகத்தையும் ஏனை அண்டங்கள் பலவற்றையும்நீங்கி (அடியைக்) காணாதவராய், ஞானத்தைச் சாதிக்கின்றவர்களுக்கு விருப்பு வெறுப்புக்குறையுமாறுபோல வெண்மையான திரண்ட எயிறுதேய்ந்துபோக நன்மையையுடையோரின் செல்வமிகுமாறுபோலப் பெருமூச்சுமிகுந்து (இனி) அடியைக்காணல் அரிதென்று தோத்திரஞ்செய்து வந்தவழியேதிரும்பினார். எ-று. (உ௭)

அன்னமெனயான்பறந்துபுவலோகஞ்சுவலோகமகன்றுபோகிச் சொன்னமகலோகமொடுசனலோகந்தவலோகந்துணைவினீங்கி மன்னியசத்தியவுலகமானுலகஞ்சிவபெருமான்மலையமீன்ற கன்னியுடனுவந்துறையுஞ்சிவலோகங்கடந்தண்டகடாகநீங்கி.

இ-ள். அன்னவடிவங்கொண்டு நான்பறந்து புவலோகத்தையுஞ் சுவலோகத்தையுங்கழிந்துபோய், சொல்லப்பட்ட மகலோகத்தோடு சனலோகத்தையுந் தவலோகத்தையும் வேகத்தோடுகடந்து, (நான்) இருக்கின்ற சத்தியலோகத்தையும் வைகுண்டலோகத்தையும் சிவபெருமான் பார்வதியாருடன்மகிழ்ந்து வீற்றிருக்குஞ் சிவலோகத்தையுங்கடந்து, அண்டகடாகத்தையுநீங்கி, எ-று. (உ௮)

இவ்வண்டம்போன்மற்றை யண்டங்கள்சிலகடந்து மெல்லேகாணா, தவ்வழலினெடுந்துணைத்தடியுற்றேன்மாலவனுமங்குற்றானாற், செவ்விதிகழ்சிவன்றிருமுன்முடிக்கண்டேனென்றுபொய்ம்மை செப்பினேனான், மவ்வன்முனைகனகைபாகன்சரண்கண்டேனிலையெனமால்வழங்கினானே.

இ-ள். இந்த அண்டத்தைப்போல ஏனையண்டங்கள் சிலவற்றைக்கடந்தாம் (அச்சோதியின் முடியின்) எல்லையைக்காணாது அந்த நெடிய அக்கினித்தப்பத்தின் அடியில்வந்தேன். விட்டுணுவும் அவ்விடத்தில்வந்தார். (அப்பொழுது) அழகுவிளங்கும் சிவபெருமானது திருமுன்னர் முடியைக்கண்டேனென்று யான் பொய்ப்பைச்சொன்னேன். விட்டுணு முல்லையரும் பையொத்த பற்களையுடைய உமையொருபாகராகிய சிவபெருமானுடைய அடியைக்கண்டிலேனென்று (உண்மையையே) கூறினார். எ-று. (உ௯)

நஞ்சுபொதிதுணையெயிற்றுநாகமரைக்கசைத்துமன்றினடனஞ்செய்யும், பிஞ்சுமதியணிந்தோனுமுண்மைசொலுமாயவன்மேற்பிரியங்கூர்ந்து, மஞ்ரணையோயெமைப்போலவுண்ணையும் பூசணையுலகம்வழாதுசெய்க, கஞ்சமலரோய்பொய்ம்மையுரைத்தனைபூசணையின்றிக் கவல்கவென்றான்.

இ-ள். நஞ்சுபொதிந்த துணைபொருந்திய பற்களையுடைய சர்ப்பத்தைக் (கச்சாகத்) திரு அரையிற்கட்டிக் கனகசபையிலே திருநடனஞ்செய்யும் இளம்பிறையையணிந்த சிவபெருமானும் உண்மையைச்சொன்ன விட்டுணு

பிரமாவின்சுதையுங் கருடேசன்குதையுமுரைத்தசருக்கம். கஉக

வின்மீது பிரியம்மிகுந்து, முகிலைப்போன்றவனே, நம்மைப்போல உன்னை
யும் உலகம் பூசனையைத்தவறாதுசெய்க. பிரமனே, பொய்கூறினாய் (அத
னால் உலகிற்) பூசனையில்லாமல் வருந்துக என்றருளிச்செய்தார். எ-று. (உசு)

வேறு.

அருணாசலமேயமரர்க்கிறைவா
மருவாய்மலராய்மனமாய்ப்புலனா
யிருவான்வளிதீயறன்மண்ணெனுமைந்
துருவாய்நிறையும்மொருவாசரணம்.

இ-ள். சிவந்தமலையே, தேவநாயகரே, வாசனையாயும், (அந்தவாசனை
தோன்றுதற்கிடமாகிய) பூவாயும், மனமாயும், (அம்மனமறியும்) அறிவா
யும், பெருமையான ஆகாசம் வாயு தேயு அப்பு பிருதுவி என்னும் பஞ்ச
பூதவடிவாயும் வியாபித்திருக்கும் ஏகரேகமஸ்காரம். எ-று. (உஎ)

வண்டேறியமாமலர்தோய்முடியைக்
கண்டேனெனவேகழறுஞ்சடமுட்
கொண்டேகுறைகொண்டுமுனிந்தனையேற்
றெண்டேனையளிக்குநரேவர்சொலாய்.

இ-ள். வண்டுகள்விழுகின்ற பெருமையாகிய (கொன்றைப்பூப்) பொரு
ந்திய திருமுடியைக்கண்டேனென்று (சிறியேன்) கூறும்பொய்யைத் திரு
வுளத்தடைத்துத் தவறாகக்கொண்டு கோபித்தீராயில், அடியேனைரகழிப்ப
வர் யாவர் (அதனை) அருளிச்செய்க. எ-று. (உஅ)

இதுவேகுறையென்னினுயிர்த்தொகைதாம்
மதிசூடியநின்செயலாமதியா
தெதுசெய்யினுமெஞ்செயலென்றுசெயும்
விதியுங்குறைகொள்ளுதியோவிமலா.

இ-ள். மலரகிதரே, இதுவே ஒரு குறையாயில், சீவராசிகள் எதனைச்
செய்யினும் சந்திரனை அணிந்த தேவரீருடைய செயலாகக்கருதாது எமது
செயலென்று கருதிச்செய்கின்ற நியதியையும் குறையாகக்கொண்டருளுகி
ன்றீரோ! எ-று. (உசு)

வனமார்தவமா முனிவோருமலே
ன்னலார்கணிலங்கையரக்கனலேன்
மனைகாவெனவைத்திடும்வாணனலே
னெனையோவுயர்சாபமியம்புவதே.

இ-ள். காட்டிற்சஞ்சரிக்குந் தவத்தையுடைய முனிசிரேட்டர்களும்
அல்லேன்; அக்கினியைச்சொரியுங் கண்களையுடைய இலங்கைக்கரசனாகிய
இராவணனும் அல்லேன்; (தன்) மாளிகையைக் காவல்புரிகவென்று (தேவ
ரீரை) வைத்த வாணசரனும் அல்லேன்; நாயேனையா (ஒருபொருட்படுத்
திப்) பெருஞ்சாபத்தை அருளிச்செய்வது! எ-று. (ந0)

வேறு.

இவ்வாறுசாபம்வினைவுற்றவேலையிறைமுன்னிறைஞ்சிமொழியச்
செவ்வாய்திறந்துசிவனோதுமேன்மைசெறிகின்றதோகைமலையின்
வெவ்வாட்படைக்கையசுரேசர்மாளவிடுவேற்கைநம்பியெவரு
மொவ்வாதவென்றிமுருகேசன்வைகுமவனெய்தியூறுதவிர்வாய்.

இ-ள். சாபம்நிகழ்ந்தபொழுதில் இவ்வாறு சிவபெருமானது திருமுன்
நமஸ்கரித்து (யான்) விண்ணப்பஞ்செய்ய, சிவந்த திருவாயைத்திறந்து
சிவபெருமானருளிச்செய்வார்: மேன்மைமிக்க மயூரகிரியில் வெவ்விய வா
ட்படையைத்தாங்கிய கையையுடைய அசுரத்தலைவர்கள் அழியத் தூண்
டிய வேற்படையை ஏந்தியகையையுடைய நமது குமாரனாகிய ஒருவரும்
நிகரில்லாத வெற்றிபொருந்திய சுப்பிரமணியன் இருப்பான். அவ்விடத்தை
யடைந்து உன்சாபத்தை நீக்குதி. எ-று. (நக)

என்னப்புகன்றவருளுக்கொர்வள்ள லெனுமண்ணைறன்னை யிறை
யோய், மன்னுற்றசோதிசிறுவெற்பதாகவரை முன்னிலிங்கவடிவா
ய்த், துன்னச்சிறந்தவரமீதியென்று தொழுதோமவ்வண்ணமுறலு
ந், தென்னுற்றமஞ்ஞை வரையெய்தவிசன் விடைகொண்டுசென்றன
னரோ.

இ-ள். என்று அருளிச்செய்த கிருபைக்கு ஒரு வள்ளற்றன்மையினர்
எனக்கூறுஞ் சிவபெருமானை, கடவுளே! நிலையான (இந்தச்) சோதி சிறு
மலையாகவும், அந்தமலையானது தியானிக்கப்படும் சிவலிங்கவடிவாகப்பொ
ருந்தவும், சிறப்பானவரத்தைத் தந்தருளுகவென்று வணங்கினோம். அப்
படியேநிகழவும், (யான்) புகழையுடைய மயூரகிரியையுடையம்படி சிவபெ
ருமானது விடையைப்பெற்றுச்சென்றேன். எ-று. (நட)

வானோருமண்ணின்வதிவோரும்வந்துவடிவேல்வலங்கொள்குகளை
யானாமெய்யன்பினடிமேல்வணங்கியகல்கின்றவாறுதெரியாத்
தேனாகஞ்சமலர்வாவிதோய்ந்துதிருநீறணிந்துபரிவா
னாகுமண்ணறிருவாதெழுத்துமுளமீதுநண்ணைநவிலா.

இ-ள். தேவரும் மானுடரும்வந்து கூரிய வேற்படையினை வலத்திருக்
கரத்தில் ஏந்திய குமாரசுவாமியை ஒழியாத மெய்யன்போடு பாதங்களில்
வணங்கிப் போகின்றமையைக்கண்டு, தேன்பொருந்திய தாமரைமலர்கள்
செறிந்த சரவணப்பொய்கையில் ஸ்நானஞ்செய்து விபூதியையணிந்து அன்
பினால் நானாய்விளங்குகின்ற குமாரசுவாமியினது ஸ்ரீசடகூரத்தையும் மன
த்திற்பொருந்த உச்சரித்து, எ-று. முருகக்கடவுளாற் சாம்பவிதிகைகூசெய்
யப்பெற்றுத் தன்னையுந் தலைவராகிய அவரையும் உள்ளபடியறிந்து தான்
என்றும் அவரென்றும் வேற்றுமை சிறிதுமின்றிப் பாவனைசெய்யும் விசிட்
டமுடைமைபற்றி நானாகுமண்ணல் எனப் பிரமன்கூறினான். (நட)

பிரமாவின் கதையும் கருடேசன்கதையுமுரைத்தசருக்கம். கங்க

வரைமேலிவரந்துவரைகீறும்வேற்கைவரைவில்லிசேயைநணுகி
விரையார்நறுந்தண்மலர்தூவிவாழ்த்திவேண்டிக்கொள்போதிலுவ
வொருவாதவென்றியெமதையனோதுமுயர்சாபநீக்குவமெனப் [வா
பரையாடன்மைந்தனெனேநோக்கியீதுபரிவான்மொழிந்திடுவனல்.

இ-ள். (யான்) மலைமேலேறிக் கிரவுஞ்சகிரியைப்பிளந்த வேலையேந்
திய திருக்கரத்தையுடைய மேருகிரியை வில்லாக ஆண்ட சிவபெருமானது
திருக்குமாரரையடைந்து வாசனைநிறைந்த நறுமையாகிய குளிர்த புஷ்பங்
களைச்சொரிந்து துதித்து வேண்டிதல்செய்கின்றகாலத்தில், பார்ப்பதியாரின்
புதல்வராகிய அவர்மகிழ்ந்து, (பிரமனே, உனக்கு) நீங்காத வெற்றியையு
டைய நமதுபிதா அருளிச்செய்த உயர்ந்தசாபத்தை நீக்குவேமென்று என்
னைப்பார்த்து இதனை அன்பினோடு திருவாய்மலர்ந்தருளுவார். எ-று. (கச)

வேறு.

கருதுநித்தியத்தினோடுசுழறுநைமித்திகத்தின்
மருவுகாமியகன்மத்தின்மறையவருருவினின்னை
யொருவறப்பூசைசெய்கநன்றுநின்னுலகுசேர்ந்து
பருவரலின்றியாவும்படைத்தனையிருத்தியென்றான்.

இ-ள். (நமதுபிதா அருளிச்செய்தபடி உலகில் உனக்கு ஆராதனைநட
வாதாயினும்) மதிக்கப்படும் நித்தியகன்மத்தினும், சொல்லப்படும் நைமித்
திககன்மத்தினும், பொருந்திய காமியகன்மத்தினும், பிராமணருடையவடி
வத்தில் உன்னைத் தள்ளாது பூசைசெய்குக. (இனித்) துன்பமின்றி நன்றாக
உன் உலகையடைந்து எல்லாவற்றையுஞ்சிருட்டித்து இருப்பாய் என்றரு
ளிச்செய்தார். எ-று. (கடு)

பெண்ணொருபாகங்கொண்டபிஞ்ஞகன்றவத்தாற்பெற்ற
வண்ணநனருளேநோக்கியாதரம்பெருகப்போற்றி
விண்ணாவர்முனிவர்சூழவிழப்பெருஞ்சிறப்பினோடு
மெண்னுமிவ்வுலகுநண்ணியிருந்தனனினிதுமாதோ.

இ-ள். பார்ப்பதியாரை ஒருபாகத்தில்வைத்தருளிய சிவபெருமான்
தவத்தினுற்பெற்றருளிய குமாரசுவாமியினது திருவருளைக்கருதி, அன்புமி
கத்துதித்து, தேவர்களும் இருடிகளுஞ்சூழ மிகப் பெரிய சிறப்பினுடும்
மதிக்கப்படும் இந்த உலகையடைந்து மகிழ்ச்சியுடனிருந்தேன். எ-று. (1)

என்னுடைப்பூசைத்தன்மையிசைத்தனனினிமேன்மிக்க
பன்னகவயிரிபூசைபண்ணியவியல்புசொல்வேன்
மன்னனாந்தக்கனீன்றமடந்தையரைம்பான்றம்மில்
வின்னுதற்கருங்கட்செவ்வாய்வினதையென்றொருத்தியாமால்.

இ-ள். எனது பூசையின்றன்மையைச்சொன்னேன், இனி, மேலான
கருடன் பூசையைச்செய்த இயல்பைச்சொல்வேன். தலைவனான தக்கன்

பெற்ற ஐம்பது என்னும் எண்ணையுடையபெண்களில் விற்போன்ற நெற்றி யினையும் கரியகண்ணினையும் சிவந்த வாயினையும் உடைய வினதை என்று ஒருத்தி உண்டு. எ-று. ஐம்பான்மடந்தையர் தம்மில் என இயையும்.(ந௭)

ஆங்கவருயிர்த்தமைந்தனஞ்சிறைக்கலுழனாகு
மோங்கெழிலவடான்றன்னோடொருவயிற்றுதித்தநங்கை
மாங்குயின்மருட்டுந்தீஞ்சொற்கத்துருவென்பாளோடுந்
தேங்கமழ்மலர்கள் கொய்வான்காவினிற்சென்றுபுக்காள்.

இ-ள். அவள்பெற்றபுதல்வன் அழகிய சிறையையுடைய கருடனாம். உயர்ந்த அழகையுடைய அந்தவினதை, தன்னோடு ஒருவயிற்றிற்பிறந்த பெண்ணாகிய மாமரத்திலிருக்குங் குயிலையும் மயக்கும் இனிய சொல்லையுடைய கத்துரு என்பவளோடும் நறுமணங்கமழும் புஷ்பங்களைக்கொய்யும்படி சோ லையிற்போய்ப்புகுந்தாள். எ-று. (ந௮)

வேறு.

அண்டர்கோனிவர்பரிநிறமுண்மையாவதையிற்
றொண்டுசெய்குவனின்னுழநானதுசொல்லிற்
கண்டுபோன்மொழிக்காரிகையென்னுழையேவல்
விண்டசெய்கெனக்கத்துருவிளம்பினைன்றே.

இ-ள். (அப்பொழுது) கத்துரு என்பவள் இந்திரன் ஏறுகின்ற குதிரை யின் நிறத்தை (நீ) உண்மையாகச்சொல்லில் உன்மாட்டு அடிமைத்தொழில்செய்வேன், நான் அந்த உண்மையைச்சொன்னால், கற்கண்டுபோன்ற சொல்லையுடையபெண்ணே நான்சொன்ன ஏவலை (நீ) என்மாட்டுச்செய்குக என்றுசொன்னாள். எ-று. (ந௯)

பாலேநேர்தருவெண்மையாமிந்திரன்பரியென்
றேலவார்குழல்வினதைமாதிரைசத்தனள்விறலால்
வேலேநேர்விழிமின்னிடைக்கத்துருவென்பாள்
கோலவப்பரிகரிதெனக்கூறினைன்றே.

இ-ள். (கத்துரு இப்படிச்சொன்னபொழுதில்) மயிர்ச்சாந்தையணிந்த நீண்ட கூந்தலையுடைய வினதையானவள், இந்திரனுடைய குதிரை பாலே யொத்த வெண்மைநிறமுடையது என்று கூறினாள். வேலையொத்த கண் ணையும் மின்னையொத்த இடையையும் உடைய கத்துருவென்பவள், வலி மையினால் அழகிய அந்தக்குதிரை கரியது என்றுசொன்னாள். எ-று. (௧௦)

வினதைநாளே நாங்காண்டுமென்றுரைத்திடமிண்டு
மனையின்வந்தனரிருவருங்கத்துருமகாராஞ்
சினவுநாகரையழைத்துநீர்சென்றுவானவர்கோன்
புனையும்வெண்பரிகறைகொளப்புரிந்துமீள் கென்றாள்.

இ-ள். (அதனைக்கேட்ட) வினதை, நாளைக்கு நாம் பார்ப்போமென்று கூற, இருவருந்திரும்பி வீட்டில்வந்தார்கள். (அப்பொழுது) கத்துரு என் பவள் பிள்ளைகளாகிய கோபத்தையுடைய நாகர்களை அழைத்து, நீங்கள்

பிரமாவின்கதையுங் கருடேசன்கதையுமுரைத்தசருக்கம். கருந

போய் இந்திரனது அலங்கரிக்கப்பட்ட வெண்மையையுடைய (உச்சயிச்
சிரவா என்னுங்) குதிரை கருமையைப்பொருந்தும்படிசெய்து திரும்புக
என்றாள். எ-று. (சக)

மாகமீதுபோயன்னை சொன்மருதுவாம்பரியை
வேகவெவ்விட-முகுத்துவெண்ணிறத்தினைக்கருமை
யாகவாக்கியேயன்னை தன்னிடத்திற் திறந்து
நாகர்யாருமங்குற்றனர் பின்னை நன்னாள் வாய்.

இ-ள். நாகரனைவரும் விண்ணுலகிற்போய்த் தாயினது சொல்லை மாறா
மல், பாய்கின்ற குதிரையை வேகத்தையுடைய கொடியநஞ்சைச் சொரி
ந்து, வெண்மைநிறத்தைக் கருமைநிறமாகச் செய்து, மாதாவாகிய கத்துரு
வினிடத்தில் அதனைக் கூறி, அங்கே இருந்தார்கள். நன்மையாகிய மற்றை
நாளில், எ-று. (சஉ)

முல்லையங்குழற்பிறைறுதன்மூரிவாட்டடங்கட்
சில்லரிச்சிலம்பரற்றுபூஞ்சிறடிவினதை
வில்லைநேர்நுதற்கத்துருவோடும்விண்படர்ந்து
சொல்லுமும்பர்கோன்பரியெதிர்நோன்றுறக்கண்டாள்.

இ-ள். முல்லைப்பூவைமுடித்த கூந்தலையும், பிறைபோலும் நெற்றியை
யும், வலிய வாள்போலும் விசாலித்தகண்ணையும், ஆரவாரிக்கின்ற பருக்
கைக்கற்கள்பொருந்திய சிலம்பொலிக்குந் தாமரைமலர்போன்ற சிறுத்த
கால்களையுமுடைய வினதையானவள், வில்லையொத்த நெற்றியையுடைய
கத்துரு என்பவளோடு விண்ணுலகிற்போய், சொல்லப்பட்ட இந்திரனது
குதிரை எதிராகவரக் கண்டாள். எ-று. அம் - சாரியை. (சங)

வாவுவான்பரிகரிதியான்கத்துருமடந்தா
யேவல்செய்குவனினக்கெனவினதைமாதிசைப்பப்
பூவையன்னவரிருவரும்புவியினிற்புகுந்தார்
தூவியன்னமென்னடையினாள்வினதையாந்தோகை.

இ-ள். பாய்கின்ற மேலாகியகுதிரை கரியது. (ஆதலினால்,) கத்துருவே
யான் உனக்கு ஏவல்செய்வேன் என்று வினதை என்பவள் சொல்ல, (இனி
யமொழியால்) நாகணவாயையொத்த இருவரும் பூமியில்வந்தார்கள். (அவ
ர்களில்) தூவிபொருந்திய அன்னம்போன்ற மென்மையான நடையினை
யுடைய வினதை என்பவள், எ-று. (சச)

பறவையாவையும்வெருக்கொளப்பாய்ந்துபாய்ந்தெற்று
மெறுழ்கொள்வான்றவக்கருங்குரீஇகய்த்துயிலெழுப்புஞ்
சிறுகுமாரிருட்புலரியிற்கத்துருவிடைச்சென்
றறையுமேவல்செய்தில்வயின்மாலேவாயடைவாள்.

இ-ள். பட்சிகளைத்தும் அஞ்சும்படி தாவித் தாவித் தாக்கும் வலிமை
பொருந்திய பெருமையான தவத்தையுடைய கரிக்குருவிகூவி (ஊரிலுள்ளா
ரை) நித்திரையினின்றெழுப்புகின்ற நிறைந்த இருள்குறைகின்ற வைகறை

க்காலத்தில் கத்துருவினிடத்திற் போய் (அவள்) கற்பித்த ஏவல்களைச் செய்ந்து மாலைக்காலத்தில் தன் வீட்டில் வருவாள். எ-று. மதுரையிலே ஒரு கரிக் குருவிக்குச் சோமசுந்தரக்கடவுள் மிருத்தியுஞ்சயமந்திரவுபதேசஞ்செய்து அச்சாதி ஏனைப் பகாதிசாதிகளினும் பார்க்க வலியுடைத்தாயிருக்கும்படி வரங்கொடுத்தமையினால் 'எறுழ்கொள்வான்றவக்கருங்குரீஜி' எனப்பட்டது.()

கொடுமைதங்கியசரக்கறைவஞ்சமார்துடம்பை
நெடுமதஞ்செறிகடுவனமாதர்நெஞ்சென்னத்
தொடிகொள்கத்துருவுடன்பிறப்பென்றுளந்தோற்றா
ளடிமைமயாதரி லேவல்கொண்டமர்ந்தனளன்றே.

இ-ள். பெண்களதுமனம் கொடுமைமயாகிய சரக்கு இருக்கும் அறை, வஞ்சமாகிய (பறவை) நிறைந்தகூடு, மிக்க மூர்க்கமாகிய (மிருகஞ்) செறிந்த கடியகாடு என்று (எவருங்) கூற, வளைமலையணிந்த கத்துரு என்பவள் (வினையைச்) சகோதரி என்று மனத்தில் நினைபாதவளாய் தாதியரைப்போல ஏவலைச் செய்வித்திருந்தாள். எ-று. வஞ்சமார்துடம்பை என்பதற்கு வஞ்சகமாகிய தானியம் நிறைந்த குதிர் எனினும், நெடுமதஞ்செறிகடுவனம் என்பதற்கு மிக்க மூர்க்கமாகிய முட்செறிந்த காடு எனினும் பொருந்தும். (சுக)

நெடிதுகாலமித்தன்மையாநிகழ்வுழியொருநாட்
புடையின்வைகியேபுள்ளரசன்னைமுன்புகலும்
விடியங்காலையிலேகுதிமாலேவாய்மீள்தி
துடிமருங்குலாய்யாண்டுப்போய்வருதிசொல்லென்றான்.

இ-ள். நெடுங்காலம் இத்தன்மையாக நிகழும்பொழுதில் ஒருநாள் கருடன் பக்கத்திலிருந்து தாயினிடத்திற் சொல்வான். விடியற்காலத்திற் போகின்றாய். மாலைக்காலத்தில் வருகின்றாய். உடுக்குப்போன்ற இடையையுடைய மாதாவே, எங்கே போய்வருகின்றாய். சொல்லுதி என்றான். எ-று.()

வந்தவாற்றினை யுள்ளவாறியம்பிடமாழ்கித்
தந்தைதாயினுக்கிடுக்கண்வந்துற்றுழித்தவிரா
மைந்தர்மைந்தரன்றிதற்கொருகுழ்ச்சியான்வகுப்பன்
சுந்தைமாழ்கலென்றுரைத்திதுசெப்பினன்மன்னே.

இ-ள். (வினதை) நிகழ்ந்தசம்பவத்தை யுள்ளபடி சொல்ல வருந்தி பிதாமாதாக்களுக்கு வருத்தம்வந்தபொழுது (அதனை) நீக்காதபுதல்வர்கள் புதல்வர்களல்ல. இதற்கு ஒரு உபாயத்தை யான் சொல்வேன் மனம் மயங்கற்க என்று கூறிப் (பின்) இதனைச் சொன்னான். எ-று. (சுஅ)

யாதுவேண்டி னுந்தருகுவல்சிறைவிடுகெனவம்
மாதுமைந்தர்பால்வழங்குதிமறுத்திடாரவர்கள்
காதலீதெனவுரைக்குவர்கடிதுவந்தென்பா
லோநிலாரமுதாயினுங்கொணர்வென்னுரைத்தான்.

இ-ள். எதனை விரும்பினாலுந்தருவேன் (என்) சிறையைவிடுக என்று அந்தக் கத்துருவினுடைய புதல்வர்களிடத்தில் சொல்லுதி. அவர்கள் (அத

பிரமாவின் கதையுங் கருடேசன்கதையுமுரைத்தசருக்கம். கரு

ற்கு) உடன்பட்டவர்களாய் விரும்பியது இது என்று சொல்வார்கள். (கீ)
விரைந்துவந்து என்னிடத்தில் (அதனைச்) சொல்லில் அரிய அமுதமாயினுங்
கொண்டுவருவேன் என்று கூறினான். ஏ-று. (சக)

தாயுமவ்வணஞ்சாற்றலுமமுதநீதந்தா
லோதுமச்சிறைவிடுதுமென்றுரகராங்கியம்ப
வேயையன்னதோள் வினதையும்மகனெடுவிளம்பத்
தூயவெஞ்சிறைக்கலுழனுமில்வகைதுணிந்தான்.

இ-ள். (கருடனது) தாயாகிய வினதையும் அவ்வாறு சொல்லுதலும்,
அமுதத்தை நீதரில் சொல்லுகின்ற அச்சிறையை நீக்குவேம் என்று நகர்
கள் அப்பொழுது சொல்ல, மூங்கில் போலுந்தோளையுடைய வினதையுந்
தன்புதல்வனெடு (அதனைச்) சொல்ல, சுத்தமான வேகம்பொருந்திய சிறை
யையுடைய கருடனும் இவ்வாறு துணிந்தான். ஏ-று. (கூ)

வேறு.

எஞ்சாமதுகைச்சூரர்படையென்னுங்கமஞ்சுந்கருமேக
மஞ்சா தொருங்குவளைத்திடவங்கதனையொருநேமியிற்காற்றிற்
பஞ்சாச்சிதறிவெளிவந்தபரமன்குமரன்மயில்வரைவாய்த்
துஞ்சாவிளக்கேபோல்வையடியார்துயரந்தீர்க்கின்றான்.

இ-ள். குறையாத வலியினையுடைய குரனது சேனையாகிய நிறைந்த
கருவையுடைய சரியமேகம் அச்சமின்றி ஒருசேரச்சூழ, அதனை ஒரு சுழ
ல்காற்றின்முற்பட்ட பஞ்சாகச்சிதறி வெளியேவந்த சிவகுமாரர், மயூரநீரி
யில் அவியாததீபம்போலவீற்றிருந்து அன்பர்களின் துன்பத்தை நீக்கியரு
ள்கின்றார். ஏ-று. சூரர் - இழிப்பின்கண்வந்தது. நேமியிற்காற்று என்பதில்
இல் - சாரியை. (கூ)

இம்மையதனின் முனிவர்கித்தரிமையோர்மண்ணேரெவர்கட்கு
மம்மவிழைந்தவிழைந்தவெலாமளித்தவ்வரைவாயினிதிருக்குஞ்
செம்மலிடைப்போய்வரம்பெற்றுத் தேவரமுதந்தருவனென
விம்முமுடலன்னையடிவீழ்ந்துவிடைகொண்டெழுந்தனனாள்.

இ-ள். இப்பிறப்பில் இருடிகள் சித்தர்கள் தேவர்கள் மானுடர்கள்
ஆகிய அனைவருக்கும் விரும்பியவிரும்பியவற்றையெல்லாம் கொடுத்தருளி
அம்மலையில் மகிழ்ச்சியுடன்வீற்றிருக்குங் குமாரசுவாமியினிடத்திற் போய்
வரத்தைப்பெற்றுத் தேவர்களுக்கு உரிய அமுதைத்தருகுவேன் என்று
பூரிக்கும் உடம்பையுடையனாய், மாதாவினது கால்களில் நமஸ்கரித்து
விடைபெற்று எழுந்தான். ஏ-று. (கூ)

காற்றுமனமும்புறங்கிடப்பக்கடிதுபறந்தவ்வரைநனுகிப் [கொண்
பொற்றிப்படிந்துசரவணத்தைப் பொருப்பைநூற்றெண் கால்வலங்
டேற்றினமர்ந்தோன்மகன்றிருமுனெய்திமனத்தாலருச்சனைசெய்
தாற்றல்சான்றகுமரேசனருள்பெற்றரிதினவனிங்கி.

இ-ள். வாயுவும் மனமும் பின்கிடக்கவிரைந்துபறந்து அம்மலையை யடைந்து, சரவணப்பொய்கையைப்புகழ்ந்து அதில் ஸ்நானஞ்செய்து, மலையை நூற்றெட்டுத்தரம் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து, இடபவாகனத்தில் எழுந்தருளிய சிவபெருமானுடைய குமாரரின்றிருமுன்னேபோய் அன்போடு அருச்சித்து வலிமிக்க குமாரசுவாமியுடைய கிருபையைப்பெற்று அருமையாக அவ்விடத்தில்நின்று நீங்கி, எ-று. மனத்தாலருச்சனைசெய்து என்பதற்குமானதபூசைசெய்தெனினுமமையும். (௫௩)

மண்ணோர்நடுங்கவரைகுலுங்கமானாகங்களுளம்பதைப்பவிண்ணா டெழுந்துகற்பகநாடகன்றுமேற்செல்பொழுதினெமையெண்ணாதமுதமெடுத்திடுவான்புகுதிநீயோவெனவமார்க்குக்கண்ணாயிரத்தோனமரருடன்றவளக்களிநூர்ந்தேகினனாள்.

இ-ள். உலகிலுள்ளோர்நடுங்கவும், மலைகள்குலுங்கவும், பெரியசர்ப்பங்கள் மனம்பதைக்கவும், ஆகாயத்தினூடேயெழும்பி விண்ணுலகைநீங்கிமேலே போகும்பொழுதில், இந்திரன் நம்மைமதியாது அமுதை எடுக்கும்படி நீயோவருகின்றாய் என்று தேவர்களுடன் ஐராவதயானையை வாகனமாகக்கொண்டு செலுத்தி போருக்குப்போனான். எ-று. (௫௪)

கடைநாண்முகில்போற்சிலைவளைத்துக்களை மாமழைகள் பொழிந்திடலும், படவாளரவுபடப்புடைக்கும்பாழிச்சிறையின்பெருங்காற்றா, லடையவகற்றியப்பாற்சென்றமுதமெடுத்துத்தனிமீண்டு, கொடுவாழரவுக்களித்தன்னைகொளும்வெஞ்சிறையின்றுயர்தீர்த்தான்.

இ-ள். ஊழிக்காலமுகிலைப்போல வில்லைவளைத்து மிக்க பாணமழைகளைச்சொரியவும், படத்தையுடைய கொலைத்தொழில்பொருந்திய சர்ப்பம் அழியவீசுகின்ற விசாலமாகிய சிறையின் பெரியகாற்றினால் ஒருசேர (அவற்றைத்) தவிர்த்து அப்பாற்போய் அமுதையெடுத்துத் தனியேதிரும்பிக் கொடிய (புற்றில்) வாழ்கின்ற சர்ப்பங்களுக்குக்கொடுத்து, மாதாவாகிய வினதை கொண்டிருக்கின்ற வெவ்வியசிறையாலாகிய துன்பத்தைநீக்கினான். எ-று. வாள் - கொலை. (௫௫)

பிரமாவின்கதையும் கருடேசன்கதையுமுரைத்தசருக்கமுற்றிற்று. ஆதிருவிருத்தம் சககூ.

பதினொராவது

இந்திரன்கதையும் ஆதித்தன்கதையும்
மன்மதன்கதையுமுரைத்தசருக்கம்.

இகரோய்கொடுவெஞ்சினக்கலுழன்கதையையியம்பினுமினிமேன்மகவான்முனம்போயருச்சனைசெய்வண்ணமதனைவழங்கிடுவாஞ்சகமீதசுரர்குலத்துதித்தோன்றளராத்திறலோன்றழற்கண்ணானகுதாரமமார்க்கடலரியேறனைபோன்முசிநாமமுளான்.

இந்திரன்கதையும் ஆதித்தன்கதையும் மன்மதன்கதையுமுரைத்த. கங்

இ-ள். (நாரதமுனிவனே,) மாறுபாடுபொருந்திய கொடிய வெவ்விய கோபத்தையுடைய கருடனதுசரித்திரத்தைச்சொன்னோம். இனி இந்திரன் முற்காலத்திற் போய்ப் பூசித்த தன்மையைச்சொல்வோம். பூமியில் அசுரர் குலத்திற் பிறந்தவன், தளர்ச்சியில்லாத வலியினையுடையவன், அக்கினிசொலிக்கின்ற கண்ணையுடையவன், பிரகாசிக்கின்ற மாலையையணிந்த தேவர் களுக்கு வீரத்தையுடைய ஆன்சிங்கம்போன்றவன், மூசி என்னும் நாமத்தையுடையவன், எ-று. (க)

பெரியோர்நயந்துசெயுஞ்செய்கைபிழையாதியற்றல்புதல்வர்தமக் குரியகடனாமெனக்கான்போயெம்மையுளத்தினுறச்சேர்த்தி யரியதவத்தைநிரப்பியுநவன்பாலருள்வான்யாமணுகி யொருவராலும்வெலற்கரியதிறலுஞ்சீருமுதவினமால்.

இ-ள். தம் முன்னோர்விரும்பிச்செய்கின்ற செய்கையைத் தவறாமற் செய்தல் புத்திரர்களுக்கு உரிமையானகடனாம் என்று காட்டிற் போய் நம்மை மனத்திற் பொருந்தத்தியானித்து, அரியதவத்தைச்செய்து இருக்க, நாம் அன்பினால் (அவனுக்கு) அருள்புரியும்படிபோய் ஒருவராலும் வெல் லாதற்கு அரிய வலியையுஞ் செல்வத்தையுங்கொடுத்தோம். எ-று. (உ)

அதனாலமரர்பதிபுகுந்துவனேத்தான்சுரரையடலயிரா வதமேல்வலாரியிமையவர்தங்முழுவோடடைந்துபகழிமழையுதவாவிடியினுர்த்திடலுமொளிரும்வடிவேன்மூசியென்னு மதுவார்தெரியலசுரேசன்வாளிமழையாலவைமாற்றி.

இ-ள். அதனாலே விண்ணுலகிற் போய் (அதில்வசிக்கின்ற) தேவர்களைச் சூழ்ந்தான். (அப்பொழுது) இந்திரன் வலியினையுடைய ஐராவதத்தின் மேல் ஏறித் தேவர்கூட்டத்தோடுவந்து பாணமழைகளைப்பொழிந்து இடி போல ஆரவாரிக்கவும், விளங்குகின்ற கூரிய வேற்படையினையுடைய மூசி என்னும் தேன்சொரியும் மாலையையணிந்த அசுரராசன் பாணமழையால் அவைகளைநீக்கி, எ-று. (ங)

எண்ணில்களைகண்மழைபோலச்சொரிந்தானிரிந்தாரிமையோர்க ளண்ணலயிராவதப்பாகன்வெருவியோடியாசான்மு னண்ணிகழ்ந்ததிறநவின்முன்மூசியசுரன்கொடுங்கோலால் விண்ணினொடுமண்ணுலகாண்டானவன்சீரெவரேவிளம்புவார்.

இ-ள். அளவற்றந்தபாணங்களை மழைபோலப்பொழிந்தான்; தேவர் கள் ஒடினார்கள். பெருமைபொருந்திய ஐராவதயானையைச் செலுத்து கின்ற இந்திரன் அஞ்சியோடிக் குருவாகிய வியாழனுக்குமுன்போய்ச் சம்பவித்ததன்மைகளைச்சொன்னான். (அப்பொழுது) மூசி என்னும் அசுரன் கொடுங்கோலினால் விண்ணுலகத்தோடு மண்ணுலகத்தை அரசாண்டான். அவன்புகழை எவர்சொல்லவல்லர்! எ-று. (ச)

சுருதிமிருதிநியாயநு றெல்லைமீமாமிசையுணர்ந்த
குருவும்மகவான்றனை நோக்கிக்கூறும்நமக்கேயருள ளிக்கும்
பிரமனசுரற்கருள்புரிந்தாற்பிறர்யாரளிப்பார்நங்குலத்துக்
கருள்வைத்தளிக்குங்குமரேசனல்லாலெனவிவ்வகைபணிப்பான்.

இ-ள். வேதங்களையும் மிருதிகளையும் தருக்கசாத்திரங்களையும் பழைய
மீமாஞ்சைநூல்களையும் அறிந்த வியாழனும் இந்திரனைப்பார்த்துச்சொல்
வான்: எங்களுக்கே கிருபையைப்பிரியும் பிரமா அசுரனுக்குக் கிருபைசெ
ய்தால் எங்களுக்குலத்திற்குக் கிருபையேவைத்து ரக்ஷிக்கின்ற குமாரசுவாமி
யன்றி வேறு யார்(நம்மை)ரக்ஷிப்பார் என்று இவ்வாறுகூறுவான். எ-று.()

கந்தக்கடவுடனை வேண்டி லளிப்பன்மனநீகவலலவன்
சொந்தத்தலமாய்ப்புவியிலுறைதொல்லைவீடுபலவவற்றிற்
சிந்தைக்கிழைந்தவரம்விரைவிலளிக்கும்மயூரகிரிதிகழு
மந்தக்கிரியினெய்தியவனடிபோற்றுவதேநலமாமால்.

இ-ள். குமாரசுவாமியை வேண்டிக்கொண்டால் (அவர்) கிருபைபுரி
வர். நீ மனம்வருந்தற்க. அவருக்கு உரியகூஷத்திரங்களாய்ப் பூமியிலிருக்
கின்ற பழைய படைவீடுகள் அநேகமாம். அவைகளில் மனத்திற்கிழைந்த
வரங்களை விரைவிற்கொடுக்கும் மயூரகிரி (மேலாக) விளங்கும். அந்தமலை
யிற்போய் அவருடையபாதங்களைத் துதிப்பதே நன்மையாம். எ-று. (க)

இன்னேயெழுகவென வுரைப்பவெழுந்துவிடைகொண்டாங்ககன்று
மின்னார்மௌலியிந்திரன்னுன்மஞ்ஞைவரையிற்றனிமேவி
நன்னீர்மலர்தோய்சரவணத்தின்ண்ணிப்படிந்துபூதியுடன்
பொன்னுருருத்திராக்கமணிபுனைந்தாறெழுத்தும்புகன்றனனால்.

இ-ள். இப்பொழுதே எழும்புக என்று (வியாழன்)கூற, எழும்பி,விடை
பெற்று அவ்விடத்தில்நின்று நீங்கி, ஒளிபொருந்திய கிரீடத்தையுடைய இந்
திரனானவன் மயூரகிரியிலே தனியேசென்று, நல்ல புட்பங்கள்செறிந்த
நீரையுடைய சரவணப்பொய்கையிற்போய் ஸ்நானஞ்செய்து, விபூதியோடு
அழகுநிறைந்த ருத்திராக்ஷமணியை அணிந்து சடக்ஷரத்தையும் உச்சரித்
தான். எ-று. (எ)

பணையொன்றினிலுற்றொன்றின்மிசைக்கமஞ்ஞன்மந்திபாயவிழு
மிணையில்பலவின் கனியுடைந்ததீஞ்சாறருவியுடனிறங்குந்
தணவாவலத்தவரைவலங்கொண்டுச்சிமிசைபோய்த்தண்டைசிலம்
பணிபொற்சரணபங்கயத்துமுருகன்றிருமுன்னடைந்தனனால்.

இ-ள். ஒருகொம்பிலிருந்து ஒருகொம்பின்மீது நிறைந்த சூலையுடைய
மந்திபாய, விழுகின்ற நிகரில்லாத பலாப்பழம்வெடித்தலினால் வருகின்ற
இனிய தேன், அருவி நீருடன்சொரியும் நீங்காத இடங்களையுடைய மலை
யைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து சிகரத்தின்மீதுபோய், தண்டையையுஞ் சிலம்

இந்திரன்கதையும் ஆதித்தன்கதையும் மன்மதன்கதையுமுரைத்த. கங்கு

பையும் அணிந்த அழகிய பாதாரவிந்தங்களையுடைய குமாரசுவாமியினது
சந்நிதானத்தையடைந்தான். எ-று. வலம்-இடம். (அ)

மறைநூன்மொழிந்தவிதிப்படியைந்தமுதங்கவியமதுவிளநீர்
முறையாலாட்டிக்கலைபலபூண்முருகார்தொங்கலுறப்புனைந்து
நிறையும்புழுசுசாந்தமணிந்தமுதமதனைநிவேதித்து
நறுமெல்லடைகாய்மணித்துபந்தீபமுதலநயந்தளித்தே.

இ-ள். ஆகமங்கூறிய விதிப்படி பஞ்சாமிர்த்தத்தையும் பஞ்சகௌவிய
த்தையும் தேனையும் இளநீரையும் முறைப்படி அபிஷேகஞ்செய்து, வஸ்திர
த்தையும் பல ஆபரணங்களையும் வாசனைநிறைந்த மாலையையும் மிக அணி
ந்து, நிறைந்த நாவிரெய்யையுஞ் சந்தனக்குழம்பையும் அணிந்து, அன்னத்
தை நிவேதனஞ்செய்து, நறிய வெற்றிலைபாக்கு அழகிய தூபந்தீபம் முத
லாயினவற்றை விரும்பிக்கொடுத்து, எ-று. (க)

வாசமலர்கொண்டருச்சித்துவணங்கித்துதித்தானவ்வேலை
யீசன்புதல்வன்வெளிவாக்கான்மூசியுடன்மேலெதிரந்தனையேற்
கூசியகலுமாங்கவன்றான்குலவுமமராவதியிடைநீ
யாசொன்றின்றியிருக்கவெனவறைந்தானிமையோரசற்கே.

இ-ள். வாசனைபொருந்திய புஷ்பங்களைக்கொண்டு பூசித்து நமஸ்கரித்
துத் தோத்திரஞ்செய்தான். அப்பொழுதில் சுப்பிரமணியப்பெருமான் அச
நீரிவாக்கினால் இனி நீ மூசி என்பவனோடெதிர்த்தனையாயில், அவன் (மனம்)
வெட்கி ஓடுவான்; நீ விளங்குகின்ற விண்ணுலகில் குற்றம் ஒன்றும் இன்றி
இருக்குக என்று இந்திரனுக்கு அருளிச்செய்தார். எ-று. (க0)

கேட்டபொழுதிலுவகைமனங்கிடைப்பவுடலம்புளகரும்பி
நாட்டமதனிற்றுளியுறைப்பநின்றுநவில்வானின்னருளே
வேட்டிங்கடைந்தேன்விரைந்தளித்தாயெந்தாய்நாளுமிவண்மேவித்
தாட்டாமரையையலந்தோருக்களித்தியெனவேதாழ்ந்தனனால்.

இ-ள். (குமாரசுவாமி அருளிச்செய்த திருவாக்கைக்) கேட்டபொழு
தில் மனத்தில் மகிழ்ச்சி உண்டாக உடம்பு உரோமாஞ்சங்கொண்டு கண்க
ளினின்றும் ஆனந்தபாஷ்பஞ்சொரிய நின்று விண்ணப்பஞ்செய்வான். தே
வரீருடைய திருவருளையேவிரும்பி இவ்விடத்தில்வந்தேன். விரைந்து கிரு
பைபுரிந்தீர். எம்பெருமானே நாடோறும் இவ்விடத்தில் வீற்றிருந்தருளிப்
பாதாரவிந்தங்களை துன்பமுற்றடைந்தவர்களுக்குக் கொடுத்தருளுக என்று
வணங்கினான். எ-று. (கக)

விடைகொண்டெழுந்தான்விண்ணின்மிசைவிசையிற்பாய்ந்தா
ன்பதிபுகுந்தா, னடலாரிமையோர்படைநெருங்கவயிராவதத்தின்பி
டர்மேற்கொண், டொடியாவிறலார்மூசிபடை யொருங்குமடியக்க
ணையேவிப், படைதோயனையோன்றனைவென்றுமுன்போற்பனிவா
னுலகளித்தான்.

சுருதிமிருதிநியாயநூறொல்லேமீமாமிசையுணர்ந்த
குருவும்மகவான்றனை நோக்கிக்கூறும்நமக்கேயருளளிக்கும்
பிரமனசுரற்கருள்புரிந்தாற்பிறர்யாரளிப்பார்நங்குலத்துக்
கருள்வைத்தளிக்குங்குமரேசனல்லாலெனவிவ்வகைபணிப்பான்.

இ-ள். வேதங்களையும் மிருதிகளையும் தருக்கசாத்திரங்களையும் பழைய
மீமாஞ்சைநூல்களையும் அறிந்த வியாழனும் இந்திரனைப்பார்த்துச் சொல்
வான்: எங்களுக்கே கிருபையைப்பிரியும் பிரமா அசுரனுக்குக் கிருபைசெ
ய்தால் எங்கள் குலத்திற்குக் கிருபையேவைத்து ரக்ஷிக்கின்ற குமாரசுவாமி
யன்றி வேறு யார்(நம்மை)ரக்ஷிப்பார் என்று இவ்வாறுகூறுவான். எ-று.()

கந்தக்கடவுடனை வேண்டி லளிப்பன் மனநீகவலலவன்
சொந்தத்தலமாய்ப்புவியிலுறைதொல்லை வீடுபலவவற்றிற்
சிந்தைக்கியைந்தவரம்விரைவிலளிக்ஞும் மயூரகிரி திகழ
மந்தக்கிரியினெய்தியவனடி போற்றுவதே நலமாமால்.

இ-ள். குமாரசுவாமியை வேண்டிக்கொண்டால் (அவர்) கிருபைபுரி
வர். நீ மனம்வருந்தற்க. அவருக்கு உரியகூடித்திரங்களாய்ப் பூமியிலிருக்
கின்ற பழைய படைவீடுகள் அநேகமாம். அவைகளில் மனத்திற்கியைந்த
வரங்களை விரைவிற்கொடுக்கும் மயூரகிரி (மேலாக) விளங்கும். அந்தமலை
யிற்போய் அவருடையபாதங்களைத் துதிப்பதே நன்மையாம். எ-று. (சு)

இன்னேயெழுகவென வுரைப்பவெழுந் துண்டுகொண்டாங்ககன்று
மின்னார்மௌலியிந்திரன்னுன்மஞ்ஞைவரையிற்றனிமேவி
நன்னீர்மலர் தோய்சரவணத்தினண்ணிப்படிந்து பூதியுடன்
பொன்னுருருத்திராக்கமணிபுனைந்தாறெழுத்தும்புகன்றனனால்.

இ-ள். இப்பொழுதே எழும்புக என்று (வியாழன்)கூற, எழும்பி, விடை
பெற்று அவ்விடத்தில்நின்று நீங்கி, ஒளிபொருந்திய கிரீடத்தையுடைய இந்
திரஞானவன் மயூரகிரியிலே தனியேசென்று, நல்ல புட்பங்கள்செறிந்த
நீரையுடைய சரவணப்பொய்கையிற்போய் ஸ்நானஞ்செய்து, விபூதியோடு
அழகுநிறைந்த ருத்திராக்ஷமணியை அணிந்து சடக்ஷரத்தையும் உச்சரித்
தான். எ-று. (ஏ)

பணையொன்றினிலுற்றொன்றின்மிசைக்கமஞ்ஞன்மந்திபாயவிழு
மிணையில்பலவின் கனியுடைந்ததீஞ்சாறருவியுடனிறங்குந்
தணவாவலத்தவரைவலங்கொண்டுச்சிமிசைபோய்த்தண்டைசிலம்
பணிபொற்சரணபங்கயத்துமுருகன்றிருமுன்னடைந்தனனால்.

இ-ள். ஒருகொம்பிலிருந்து ஒருகொம்பின்மீது நிறைந்த சூலையுடைய
மந்திபாய, விழுகின்ற நிகரில்லாத பலாப்பழம்வெடித்தலினால் வருகின்ற
இனிய தேன், அருவி நீருடன்சொரியும் நீங்காத இடங்களையுடைய மலை
யைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து சிகரத்தின்மீதுபோய், தண்டையையுஞ் சிலம்

இந்திரன்கதையும் ஆதித்தன்கதையும் மன்மதன்கதையுமுரைத்த. கங்கு

பையும் அணிந்த அழகிய பாதாரவிந்தங்கனையுடைய குமாரசுவாமியினது
சந்நிதானத்தையடைந்தான். எ-று. வலம்-இடம். (அ)

மறைநூன்மொழிந்தவிதிப்படியைந்தமுதங்கவியமதுவிளநீர்
முறையாலாட்டிக்கலைபலபூண்முருகார்தொங்கலுறப்புனைந்து
நிறையும்புழுசுசாந்தமணிந்தமுதமதனைநிவேதித்து
நறுமெல்லடைகாய்மணித்தூபந்தீபமுதலநயந்தளித்தே.

இ-ள். ஆகமங்கூறிய விதிப்படி பஞ்சாமிர்த்தத்தையும் பஞ்சகௌவிய
த்தையும் தேனையும் இளநீரையும் முறைப்படி அபிஷேகஞ்செய்து, வஸ்திர
த்தையும் பல ஆபரணங்களையும் வாசனைநிறைந்த மாலையையும் மிக அணி
ந்து, நிறைந்த நாவிரெய்யையுஞ் சந்தனக்குழம்பையும் அணிந்து, அன்னத்
தை நிவேதனஞ்செய்து, நறிய வெற்றிலைபாக்கு அழகிய தூபந்தீபம் முத
லாயினவற்றை விரும்பிக்கொடுத்து, எ-று. (க)

வாசமலர்கொண்டருச்சித்துவணங்கித்துதித்தானவ்வேலை
யீசன்புதல்வன்வெளிவாக்கான்மூசியுடன்மேலெதிர்த்தனையேற்
கூசியகலுமாங்கவன்றான்குலவுமமராவதியிடைநீ
யாசொன்றின்றியிருக்கவெனவறைந்தானிமையோரசற்கே.

இ-ள். வாசனைபொருந்திய புஷ்பங்களைக்கொண்டு பூசித்து நமஸ்கரித்
துத் தோத்திரஞ்செய்தான். அப்பொழுதில் சுப்பிரமணியப்பெருமான் அச
நீரிவாக்கினால் இனி நீ மூசி என்பவனோடெதிர்த்தனையாயில், அவன் (மனம்)
வெட்கி ஓடுவான்; நீ விளங்குகின்ற விண்ணுலகில் குற்றம் ஒன்றும் இன்றி
இருக்குக என்று இந்திரனுக்கு அருளிச்செய்தார். எ-று. (க0)

கேட்டபொழுதிலுவகைமனங்கிடைப்பவுடலம்புளகரும்பி
நாட்டமதனிற்றுளியுறைப்பநின்றுநவில்வானின்னருளே
வேட்டிங்கடைந்தேன்விரைந்தளித்தாயெந்தாய்நாளுயிவண்மேவித்
தாட்டாமரையையலந்தோருக்களித்தியெனவேதாழ்ந்தனனால்.

இ-ள். (குமாரசுவாமி அருளிச்செய்த திருவாக்கைக்) கேட்டபொழு
தில் மனத்தில் மகிழ்ச்சி உண்டாக உடம்பு உரோமாஞ்சங்கொண்டு கண்க
ளினின்றும் ஆனந்தபாஷ்பஞ்சொரிய நின்று விண்ணப்பஞ்செய்வான். தே
வரீருடைய திருவருளையேவிரும்பி இவ்விடத்தில்வந்தேன். விரைந்து கிரு
பைபுரிந்தீர். எம்பெருமானே நாடோறும் இவ்விடத்தில் வீற்றிருந்தருளிப்
பாதாரவிந்தங்களை துன்பமுற்றடைந்தவர்களுக்குக் கொடுத்தருளுக என்று
வணங்கினான். எ-று. (கக)

விடைகொண்டெழுந்தான்விண்ணின்மிசைவிசையிற்பாய்ந்தா
ன்பதிபுகுந்தா, னடலாரிமையோர்படைநெருங்கவயிராவதத்தின்பி
டர்மேற்கொண், டொடியாவிறலார்மூசிபடை யொருங்குமடியக்க
ணையேவிப், படைதோயனையோன்றனைவென்றுமுன்போற்பனிவா
னுலகளித்தான்.

இ-ள். விடைபெற்று எழுந்து, ஆகாயத்தில் வேகமாய்த்தாவிச் சுவர்
க்கத்தை அடைந்து, வலிமைமிக்க தேவசேனைநெருங்க ஐராவதயானை
யின்மத்தகத்தின்மீதேறி, அழியாதவலிமைபொருந்திய மூசி என்னும் அசு
ரனுடைய சேனைகள் ஒருசேர அழியப் பாணங்களைத் தூண்டி, படைகளை
யுடைய அவனை வெற்றிகொண்டு முன்போலக் குளிர்ந்த விண்ணுலகை அர
சாண்டான். எ-று. (கஉ)

வேறு.

பான்மருள்வெண்கோட்டயிராவதப்பாகன்பூசையினைப்பகர்ந்
தாமிப்பா, னுனிலத்தினிருளறுக்குந்திமணியின்பூசையினைநவிலு
கிற்பா, மோனமுடனருந்தவஞ்செய்மரீசிமகன்காசிபன்கான்பூனை
யாய்வந்தோ, னீனமிலாவிவச்சுவானெனுமுளரிமுறுக்கவிழ்க்குமிர
விச்செல்வன்.

இ-ள். பாலும் அஞ்சும் வெண்மையாகிய தந்தங்களையுடைய ஐரா
வதயானையை வாகனமாகக்கொண்டு செலுத்தும் இந்திரனது பூசையைச்
சொன்னோம். இனி நான்காய்வகுக்கப்பட்ட பூமியிலுள்ள இருளைக்கெடுக்
குஞ் சூரியனது பூசையைச்சொல்வோம். மௌனநிலையுடன் அரியதவத்
தைச்செய்கின்ற மரீசிமுனிவனது புதல்வனாகிய காசிபமுனிவனுக்குப் புத
ல்வருக அவதரித்தவன் குற்றமில்லாத விவச்சுவானென்னும் தாமரைகளி
ன் கட்டை அலர்த்துஞ் சூரியன். எ-று. (கங)

அன்னவன்றோட்டாமகிழ்வினளித்தருளுமறற்கோதையமுதின
சாயற், கன்னன்மொழித்துவர்வாய்முத்தனமூரல்விற்புருவச்சுணையி
ன்பார்வை, மின்னிறைமென்முளரிமுலைவையனதோண்மான்ருளம்
பின்விளங்குமல்குற், பொன்னையவுஷாதேவிதன்னைமணமழல்சா
ன்றாப்புரிந்தான்மன்னோ.

இ-ள். அந்தச்சூரியன், தோட்டாமது மகிழ்ச்சியுடனெபெற்ற கருமண
ல்போன்ற கூந்தலையும், அமுதுபோன்ற மென்மையையும், கரும்புபோன்ற
சொல்லையும், பவளம்போன்ற வரையும், முத்துப்போன்ற பல்லையும், வீற்
போன்ற புருவத்தையும், அம்புபோன்ற கண்ணையும், மின்போன்ற இடை
யையும், மிருதுவான தாமரை அரும்புபோன்ற முலையையும், மூங்கிலைப்
போன்ற தோளையும், மானினது குளம்புபோல விளங்குகின்ற நிதம்பத்தை
யும் உடைய இலட்சுமிபோன்ற உஷாதேவி என்பவளை அக்கினிசாக்தியா
கக் கலியாணஞ்செய்தான். எ-று. (கசு)

சந்துபுனைந்தீர்க்குமிடைபோகாதுநெருங்கியொளிதயங்கியோ
ங்கு, விர்தமெனச்செம்மார்தவியன்கொண்முலைமார்பினிறைநெழு
ங்கப்புல்லி, தந்தலிலேழாமனுவைக்கொடுஞ்சமனையமுனைதனைநய
ப்பினீன்றான், கந்தமலிகருங்கூந்தன்மனையவடன்கணவனுடற்கனல்
பொருளாய்.

இந்திரன் கதையும் ஆதித்தன் கதையும் மன்மதன் கதையுமுரைத்த. ௧௪௧

இ-ள். சந்தனக்குழம்பையணித்து ஈர்க்கும் இடையிற்போகாதபடி நெருங்கி ஒளிபிரகாசித்து உயர்ந்த விந்தகிரியைப்போல இறுமாந்த பெருமை பொருந்திய முலைகள் (தன்)மார்பில் அழுந்தத்தழுவி, செந்நிலில்லாத ஏழாம் மதுவையுங், கொடியயமனையும், யமுனையையும் விழுப்புடன்பெற்றான். வாசனைநிறைந்த கரிய அளகத்தைதயுடைய மனைவியாகிய உஷா என்பவள் தனது நாயகனுடைய உடம்பிலுள்ள உஷ்ணத்தைப்பொருதவளாய், எ-று. ஏழாமது-வைவச்சுதமது. (௧௫)

தன்னிழலையரசிலையினெழில்கவற்றும்பேரல்குற்றளவமுரல், அன்னமெனவாங்கிருத்திவடாதுகடற்குருகண்டமதனிப்புக்கு, மன்னி யொருபெண்பரியின்வடிவாகித்தவம்புரியப்பரிதிவானேன், கன்னன் மொழிச்சாயாதேவியையமனையாளெனக்கலந்துகளித்திட்டானே.

இ-ள். தனதுநிழலை அரசிலையின் அழகைவென்ற பெரிய அல்குலையும், முல்லையரும்புபோலும் பற்களையும் உடைய பெண்ணாக அந்சேயிருத்தி, வடதிசைக்கணுள்ள கடல்குழந்த குருகண்டத்தை அடைந்திருந்து ஒரு பெட்டைக்குதிரையின் வடிவமாகித் தவஞ்செய்ய, சூரியன், கரும்புபோன்ற சொல்லையுடைய சாயாதேவியையே மனைவியென்றுகருதிப்புணர்ந்து களிப்படைந்தான். எ-று. (௧௬)

வெஞ்சனியேமுதன்மூவர்தம்மைமுகம்விளர்ப்பவிடைபெலிவு நீங்கக், கஞ்சமுசையனையமுலைக்கண் கறுப்பவாலிலைந்கருப்பங்கொண்டு, நெஞ்சமகிழ்வுறவின்ருடன்புதல்வர்தம்பாலினையங்கூர்ந்து, தஞ்சமெனமுன்னிருந்த புதல்வர்தமைவெறுத்ததுவறந்தாடகைமையில்லாள்.

இ-ள். கொடிய சனிமுதலான மூவரை முகம்பெருக்க, இடைதேய்வுநீங்க, தாமரையரும்புபோன்ற முலைக்கண்கறுக்க, ஆல்லைபோன்றவயிற்றிற் கருப்பங்கொண்டு மனமகிழ்ச்சிமிகப்பெற்றார். (அங்ஙனம் பெற்றவள்) நடுவுநிலையில்லாதவளாய்த் தன்புதல்வர்களின் அன்புமிக்குத் (தன்னைத்) தஞ்சமாக முன் கருதியிருந்த புதல்வர்களை வெறுத்திருந்தாள். எ-று. ஏனை இருவர்-தேவமருத்துவர். (௧௭)

காதளவும்பொய்மீண்டுகடைசிவந்து சுவனையெழில்கவற்றுமுண்கண், மாதுசெயும்வஞ்சமுணர்ந்தெய்மகவுஞ்சமமென்றேமதியாதீன்ற, னோதுசிலமைந்தர்தமைவெறுப்பதெவனென்றவள்பாலோதிச்சீறக், கோதைபுளநடுநெங்கியிவ்முனநிகழ்ந்தவெலாங்கூறினாள்.

இ-ள். காதுவரைக்கும் ஓடித்திரும்பிக் கடைசிவப்புற்று கருங்குவளைமலரின் அழகைவென்ற பையுண்டகண்ணையுடைய அச்சாயைசெய்யும் வஞ்சகத்தையறிந்து எல்லாப்பிள்ளைகளையுஞ் சமமாகவேகருதாமற் பெற்றவள் சொல்லப்படுஞ் சில புதல்வர்களைவெறுப்பது என்னையென்று அவ

ளிடத்திற் சொல்லிக்கோபிக்க, அப்பெண் மனம்மிகநடுக்குற்று, சூரியனுக்குமுன்னே சம்பவித்த எல்லாவற்றையுஞ்சொன்னாள். எ-று. (கஅ)

என்னுடையமனையவளையருந்ததியுமொவ்வாதாயெங்குற்றாயான், மின்னிடையாயுனையகன்றுமெவ்வணமீவ்வுடலினிடைமேவாநிற்பே, னுன்னெழில்வாயிதழுறலுண்ணாவின்னுமோர்காலமுறுமோவென்னப், பன்னியிரங்குற்றுலகமெங்கணுந்தேடிக்காணுன்பரிதிச்செல்வன்.

இ-ள். எனதுமனையே, (கற்பில்) அருந்ததியும் ஒவ்வாதவளே, எங்கே போயினே; மின்போன்ற இடையையுடையாளே உன்னைப்பிரிந்தும் எவ்வாறு இந்த உடம்பிற்பொருந்திநிற்பேன். உனது அழகிய வாயிலுள்ள அதரத்தினூறலை உண்ணுதற்கு இன்னும் ஒருகாலம்வருமோ என்று சொல்லிப் புலம்பி, உலகம் அனைத்திலுந்தேடிச் சூரியன் காணாதவனாய், எ-று. (கக)

என்னமுதேயென்வயிற்றினெரிதவழுவெங்கொளித்தாயெனமால்கொள்ளு, மன்னபொழுதாங்கவன்முன் யானணுகிமனத்தினுறும் லக்கண்டிர்ந்தி, மின்னவிருமார்த்தாண்டவெத்தலமுமிணையொவ்வாமேன்மைத்தாகிப், பன்னரியவளஞ்சிறக்குந்திருத்தலமொன்றுண்டதனைப்பகரக்கேணி.

இ-ள். எனது அமுதமே, என்வயிற்றில் அக்கினிசொலிக்க எங்குப் போய் ஒளித்தாய் என்று மயங்கும் அப்பொழுதில், அவனுக்கு முன்னர் நான்போய் ஒளிவிளங்குஞ் சூரியனே, மனத்திலுள்ள துயரைநீங்குதி; சகலஸ்தலங்களு நிகரில்லாத மேன்மையினையுடைத்தாய், சொல்லுதற்கு அரிய வளமிகுந்த அழகியகேசத்திரம் ஒன்று உண்டு; அதனைச்சொல்ல நீகேள். எ-று. (உ௦)

இந்திரன்றன்முடிதகர்த்தவெறுழ்வலித்தோட்செழியன்வளமியைந்தநாட்டிற், கந்தனுறைதருமொகரவெற்பாகுங்கருதுபலங்கணத்தினீயு, மந்தநகரேயடியார்க்கெய்ப்பிளில்வைப்பெனவபருமதன்பாற்சென்று, சிந்தைமகிழ்வொடம்பூசைசெய்துநினதுறுதுயரந்தீர்கியென்றேன்.

இ-ள். இந்திரனது முடியைத்தகர்த்த மிக்கவலிமைபொருந்திய புயங்கனையுடைய பாண்டியனது வளஞ்செறிந்தநாட்டிலே குமாரசுவாமி வீற்றிருக்கின்ற மயூரகிரி எனப்படும் நினைத்தபயனைக் கணப்பொழுதிற்கொடுக்கும் அந்தஸ்தலமே, அடியார்களுக்கு ஆபத்துவந்தபொழுது உதவுஞ் சேமநிதிபோல இருக்கும்; அதன்மாட்டுப்போய், மனமகிழ்வோடும் (குமாரசுவாமியைப்) பூசித்து, உனதுபெருந்துன்பத்தை நீங்குதியென்று கூறினேன். எ-று. வெற்பாகும்நகர் எனக்கூட்டுக. (உ௧)

இந்திரன்கதையும் ஆதித்தன்கதையும் மன்மதன்கதையுமுரைத்த. கசக

வேறு.

என்னியற்சொற்கேளாவிழைதாழுங்கொம்மைமுலைக்
கன்னன்மொழிமாதுதனைக்கண்டடைந்தோன்போலாகிப்
புன்னைமலர்பொன்போற்பொடியுதிர்க்கும்பூம்பொழில்சூழ்
வன்னமுறுமஞ்ஞைவரையிடத்துப்புக்கனனே.

இ-ள். எனது ஒழுங்காகிய வார்த்தைகளைக்கேட்டு, ஆபரணந்தங்கு
ன்ற வட்டமாகியமுலையையும் கரும்புபோலுஞ் சொல்லையுமுடைய தன்
மனைவியைக்கண்டு சேர்ந்தவனைப்போலாகிப், புன்னைப்புத்தபங்கள் பொன்
னைப்போலும் மகரந்தங்களைச்சொரிசின்ற பொலிவாகிய சோலைகள்கூழ்
ந்த (பல) நிறங்களைப்பொருந்திய மயூரகிரியின்கண்ணே போயினான். எ-று.
வன்னம் மஞ்ஞையைவிசேடித்தது. (உஉ)

ஆரேனுமோர்மண்டலம்படியினுங்கவர்தம்
பேராப்பிணியும்பெயர்க்குஞ்சரவணத்தி
னீராடிக்கண்டிகையுநீறுமுடலிற்புனைந்து
சீரார்மலையைவலஞ்செய்துமேற்சென்றனனால்.

இ-ள். எவராயினும் ஒருமண்டலம் ஸ்நானஞ்செய்தால், அவர்களு
டைய நீங்காதநோயையும் நீக்குகின்ற சரவணப்பொய்கையில்முழுகி, ருத்தி
ராக்கவடத்தையும் விபூதியையுஞ் சரீரத்தில் அணிந்து, புகழ்நிறைந்த மலை
யைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து மேலேபோயினான். எ-று. (உங)

தோகைமலைமிசையிற்றேன்றியுறுஞ்செவ்வேளை
யாகமநூல்கடலும்விதியாலருச்சித்துத்
தேகமாயைம்புலனாய்ச்சிந்தையாய்நெஞ்சியக்கு
மேகனாய்நின்றேறியெனவிறைஞ்சிப்போற்றினான்.

இ-ள். மயூரகிரியில்விளங்குவீற்றிருக்குங் குமாரசுவாமியை சிவாகமங்
கூறிய விதிப்படிபூசித்து, சரீரமாயும், பஞ்சப்புலனாயும், மனமாயும், மன
த்தை இயக்குகின்ற ஏகவஸ்துவாயும் நின்றவரே என்று, நமஸ்கரித்துத்
தோத்திரஞ்செய்தான். எ-று. (உச)

ஐயாவுனக்கடியனையினென்றாரமுதா
மையார்தடங்கண்மனையவடான்சேருமிட
மெய்யாவுரைத்தவள்பான்மேவவருள்செய்தனையே
லுய்வேனலவெனிலோவுய்யேன்மற்றுய்யேனே.

இ-ள். சுவாமீ, தேவரீருக்கு அடியேனாயினேன். எனது அரிய அமு
துபோன்ற மையார்ந்த விசாலித்தகண்ணையுடைய மனைவி இருக்குமிடத்
தை, உண்மையாக அறிவித்து அவளிடத்திற் (சிறியேன்) கூடும்படி இரு
பைபுரிந்தீராயில் உய்வேன். அங்ஙனஞ்செய்யாதொழியில் உய்யேன் உய்
யேன்!! எ-று. (உரு)

என்றுமொழிகூறுமிரவிமுனம்வானவர்க்காக்
சூன்றமெறிந்தசுடர்வேலோன்கூறுவா
னின்றனுடற்கனலுக்காற்றாளாய்நின்றனையாள்
சென்றுசூருவருடம்பெண்பரியாய்ச்சேர்ந்தனனே.

இ-ள். என்று (இப்படி) விண்ணப்பஞ்செய்யுஞ் சூரியனுக்குமுன்னரே
தேவர்களுக்காகக் கிரொளஞ்சகிரியைப்பிளந்த ஒளிபொருந்திய வேற்படை
யையுடைய சூமரசுவாமி அருளிச்செய்வார்: (சூரியனே,) உன் மனைவி
யானவள், உனது உடம்பிலுள்ள உஷ்ணத்திற்கு ஆற்றாதவளாய்ப் பெட்
டைக்குதிரையாகிக் குருகண்டத்தைப்போய்ச்சேர்ந்தாள். எ-று. (உசு)

ஆங்கவள்பானீசென்றழைத்தால்வருமவடன்
பாங்குறையினின்வெங்கதிரடக்கல்பண்பாபென்
றோங்குமுறைகூறவுவந்துவிடைதொண்டகன்று
தீங்கில்குடரோன்குருகண்டஞ்சேர்ந்தனனே.

இ-ள். அவளிடத்தில் நீபோய் அழைத்தால் (அவள்) வருவாள். (இனி)
அவளுடையபக்கத்தில் (நீ) இருக்கில் உனது உஷ்ணதிரணத்தை அடக்குதல்
குணமாம் என்று, உயர்ந்த திருவாக் கை அருளிச்செய்ய, துயர்நீங்கிய சூரிய
ன்மகிழ்ந்து விடைபெற்றுப்போய், குருகண்டத்தை அடைந்தான். எ-று. (உசு)
வேறு.

பெண்பரிவடிவாய்நொற்றபேதையைக்கண்ணுற்றுணை
மொண்பரியுருவமெய்திச்சேறலுமவள்கண்டோடத்
திண்பரிவடிவநீங்கித்தினகரவுருவங்காட்டப்
பண்படுகிளவியாளும்பெண்ணும்படிவம்வாய்ந்தாள்.

இ-ள். பெட்டைச்சூதிரைவடிவமாய்த் தவஞ்செய்த தன்மனைவியைக்
கண்டு அழையுடைய ஆண்கூதிரைவடிவத்தைக்கொண்டு செல்லுதலும்,
அந்த உஷா என்பவள்கண்டு ஓட, திண்ணிய சூதிரைவடிவைவநீங்கிச் சூரிய
னாகிய தன்வடிவைக்காண்பிக்க, பண்டேதான்றுஞ் சொல்லையுடைய அவளும்
(தனக்குரிய) பெண்வடிவத்தைக்கொண்டாள். எ-று. (உஅ)

மோட்டிளங்குரும்பையெய்ச்சுமுலைமுகடமுந்தப்புல்லிப்
பாட்டளிததையுங்கூந்தற்பணிமொழிபவனோடேகிச்
சேட்டிளங்குருமேலாகஞ்செந்தனனினையகாலை
கேட்டவர்பிரிதல்செய்யாமனையவட்கிடைத்துவாழ்வார்.

இ-ள். பருத்த இளமையாகிய குரும்பையைப்போலும் முலைகளின்
முகடு அழுந்தும்படி தழுவித் (கிரங்களைப்) பாடும் வண்டுகள்நெருங்குகின்ற
அளகத்தையும் பணியைவப்பலப்படுத்திய சொல்லையுமுடைய அவளுடனே
போய்ப் பெருமைபொருந்திய இளையகிரணத்தையுடைய சூரியன் (தன்)
உலகையடைந்தான். இச்சரித்திரத்தைக்கேட்டவர்கள் பிரிதலில்லாதமனை
யாட்டியைப்பெற்று வாழ்வார்கள். எ-று. (உசு)

இந்திரன்கதையும் ஆதித்தன்கதையும் மன்மதன்கதையுமுரைத்த. கசடு

திரளிநுட்குறும்புசீய்க்குந் தினகரன்கதையைச்சொற்றங்
கருகிநுட்பகடுதூண்டுங்காளை தன்கதையைச்சொல்வாம்
பருமணிப்பதுமராகப்படலைதாழ்மார்பினுற்குத்
திருமகனெனவேவந்துசெனித்துளோன்மதனென்பான்.

இ-ள். திரண்ட இருளாகிய பகையைக்கெடுக்கின்ற சூரியனது சரித்
திரத்தைச்சொன்னோம். கரிய இருளாகிய யானையைச்செலுத்துகின்ற மன்
மதனது சரித்திரத்தைக்கூறுவாம். பதுமராகமாகிய பருத்த இரத்தினமாலை
தொங்குகின்ற மார்பினையுடைய விட்டுணுவுக்கு அழகிய புதல்வனாகவந்து
அவதரித்தவன் மன்மதன் என்பவன். எ-று. (ந0)

உலகெலாமிகவும்வெல்வானெத்தவமுஞற்றிலிந்தப்
பலமுறுமென்றுநாடிப்பார்ப்பதிமலையமீன்ற
கலவமாமயிற்குச்சாயலுதவியகன்னியின்ற
குலவுறுகுகளைப்பூசைசெயிற்பலன்குறுகாநிற்கும்.

இ-ள். (அவன்,) உலகமனைத்தையும் மிக வெற்றிகொள்ளும்படி எவ்
வகைப்பட்டதவத்தைச்செய்யில், இந்தப்பயன் வருமென்று ஆராய்ந்து,
தோகைபொருந்திய நீலமயிலுக்குச் சாயலைக்கொடுத்த இமயமலைபெற்ற
பார்ப்பதியாராகிய கன்னிகைதந்த பிரகாசிக்கின்ற குமாரசுவாமியைப்
பூசனைபுரியிற் (கருதிய) பயன்வந்தடையும். எ-று. (நக)

அன்னவன்றலங்கடம்மிலதிகமாமயூரவெற்பின்
மன்னியவிருப்பினோடும்வைகியெயடியாருள்ளத்
துன்னியவுதவுகின்றாளுங்குறனலமென்றுன்னிக்
கன்னியர்குழாத்தினோடுங்காதன்மீதூரச்சென்றான்.

இ-ள். அக்குமாரசுவாமி, ஸ்தலங்களில் விசேடித்ததாகிய மயூரகிரியில்
நிலையாகிய பிரியத்தோடுவீற்றிருந்து அடியார்கள் மனத்தில் நினைத்தனவற்
றைக்கொடுத்தருள்கின்றார். (ஆகலால்,) அவ்விடத்திற்போதலே நலமென்று
கருதி, பெண்கள் கூட்டத்தோடும் விருப்பம் மிகச் சென்றான். எ-று. (நஉ)

மாமயிலகவுஞ்சோலையுடுத்தவம்மயூரவெற்பிற்
பூமகள் புதல்வன்புக்குப்புனிதநாமகளே போலத்
தாமரையதனிலன்னந்துயில்சரவணத்திற்ரேய்ந்து
தோமறுபூநிசாத்தித்துகளிலாறெழுத்துமெண்ணி.

இ-ள். நீலமயில்கள் ஆடுகின்ற சோலைகுழந்த அந்தமயூரகிரியில் இலக்
குமியினுடைய குமாரனாகிய மன்மதன்போய், பரிசுத்தமான சரசுவதி
போல வெண்டாமரைமலர்களில் அன்னங்கள் நித்திரைசெய்கின்ற சரவ
ணப்பொய்கையிலே ஸ்நானஞ்செய்து, அழுக்கை நீக்குகின்ற விபூதியை
யணிந்து, குற்றமற்ற சடகூரத்தையுஞ்சிந்தித்து, எ-று. (நந)

மலைவலங்கொண்டுமேற்போயாகமம்வழங்கும்வண்ண
நிலவுறுமபிடேகங்கணிகேதனமுறையிற்செய்து
குலமலர் தூவியையன்குரைகழற்பதத்தின்வீழ்ந்து
பலமுறைபழிச்சியுற்ற துரைத்தனன்பரிவினோடும்.

இ-ள். கிரியைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து மேலேபோய், ஆகமங்கூறிய
படி, விளங்குகின்ற அபிஷேகங்களையும் நிவேதனங்களையும் முறைப்படிசெ
ய்து, நல்ல புஷ்பங்களைச்சொரிந்து குமாரசுவாமியின் ஒலிக்கின்ற வீரக்
கழலையுடைய பாதங்களிலே நமஸ்கரித்து, பலமுறைதுதித்து, (தன்) வரு
தற்காரணத்தை அன்போடு விண்ணப்பஞ்செய்தான். எ-று. குலமலர் என்
பதற்குத் திரளானமலர் எனினுமமையும். (நச)

முருகுவாயுறைப்பவண்டுமுகபூங்கடம்புபூண்டோன்
அருளொடுங்காயவாக்காலவனை நேர்நோக்கிச்சூறும்
பொருவின்முன்றுலகுஞ்சென்றுன்பூங்களைபொழிநீவென்றி
தருதுநாமென்னக்கேட்டுக்கந்தார்ப்பனுவகைசாரா.

இ-ள். தேன்வாயினிறைய வண்டுகள்முககின்ற கடப்பம்பூமாலையை
யணிந்த குமாரசுவாமி கிருபையுடன் அசரீரிவாக்கினால் அந்தமன்மதனை நே
ரேபார்த்து, (மன்மதனே,) நீ சொல்லப்படும் நிகரில்லாத மூவுலகத்திலும்
போய் உனது பூம்பாணங்களைச்சொரிவாய், நாம் வெற்றியைத்தருதும் என்
றருளிச்செய்ய, (அவன் அதனைக்) கேட்டு மகிழ்ச்சிபொருந்தி, எ-று. (நடு)
வேறு.

விடைகொடுதிரும்பிவேலினுக்கோலைவிடுத்திடுமதர்த்தகண்மட
வார், படைகண்முன்னடப்பமதிக்குடைநிழற்றப்பூகமென்பானைகளி
ரட்ட, நடைபயிற்றென்றற்றேர்மீசையேறியுலகமேமார்முன்றினுந்நு
கி, நெடியவிற்கரும்பின் வண்டுநாண்கொளுவி நிலவிதழ்ப்பூங்களை
பொழிந்தான்.

இ-ள். விடைபெற்றுமீண்டு, வேற்படைக்கு (நமதுவலியை வந்துகா
ண்க என்று) ஒலைவிடுகின்ற மதர்த்தகண்களையுடைய பெண்களாகிய சேனை
கள் முன்செல்ல, சந்திரனாகிய குடை நிழலைச்செய்ய, மிருதுவான கழு
கம்பானைகளாகிய (சாமரம்) வீச, இயங்குந்தென்றலாகிய தேர்மீதேறி
மூவுலகினும்போய், கரும்பாகிய நெடியவில்லில் வண்டாகிய நாணைப்பூட்
டிப் பிரகாசிக்கின்ற இதழ்களையுடைய பூம்பாணங்களைச்சொரிந்தான். எ-று.
நடைபயித்தென்றல் என்பதற்கு நடையைப்பழகும் இளந்தென்றல் எனி
னும் பொருந்தும். (நசு)

நிறந்திறந்தேகும் வேற்படைவரினும் விழித்தகண்ணிமைத்தி
டாகிகரின், மறங்கிளர்வீரர்சிவமொன்றேமெய்யர மற்றவைபொய்
யெனவுணர்ந்து, வறங்கரைநாவின்முனிவரரிமையோர் யாரையுமவ
ன்வசஞ்செய்தான், பிறங்குமங்கவன்றன்புகழினையாவ ரிற்றெனப்
பேசவல்லாரோ.

இ-ள். (தம்) மார்பைப்பிளந்துசெல்லும் வேற்படைவரினும் விழித்தக
ண்ணை இமையாத உவமையில்லாத முறத்தன்மைமிக்க வீரர்கள், சிவம்
ஒன்றே உண்மைப்பொருளாக ஏனையவை பொய்யென்றறிந்த தருமத்தைப்
பேசும் நாவினையுடைய முனிசிரேஷ்டர்கள், தேவர்கள் ஆகிய அனைவரை
யும் அந்த மன்மதன்வசப்படுத்தினான். விளங்குகின்ற அவனதுகீர்த்தியை
யாவர் இத்தன்மைத்து என்று சொல்லவல்லவர்கள். எ-று. (கௌ)

இந்திரன்கதையும் ஆதித்தன்கதையும் மன்மதன்கதையும்

உரைத்தசருக்கமுற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் ௫௩௦.

பன்னிரண்டாவது

பாண்டவச்சருக்கம்.

வேனிலஞ்செல்வன்காதைவிளம்பிவமெல்லையின்றால்
வானவர்பரவுஞ்சீர்த்தியின்மலைப்பெருமையின்னுங்
கானுறைகடப்பந்தண்டார்க்கந்தவேளருளிநாலே
நானிலமுய்வானின்பாற்சருக்கினவின்னுளேமால்.

இ-ள். (நாரதமுனிவனே) மன்மதனுடைய சரித்திரத்தைக்கூறினோம்.
தேவர்கள்துதிக்குங் கீர்த்தியினையுடைய மயூரகிரியின்மேன்மை இன்னும்
அளவில்லாதன உண்டு. (அவற்றுட்சிலவற்றை) வாசனைபொருந்திய குளி
ர்ந்த கடப்பம்பூமாலையையணிந்த குமாரசுவாமியினது திருவருளிநாலே
நான்காய்ப்பகுக்கப்பட்ட பூமியிலுள்ளோர் ஈடேறும்படி உனக்குச் சருக்
கிச்சொன்னோம். எ-று. (க)

யாவையுமொழியவேண்டுமென்னிலோர்கோடியாண்டென்
னாவினாலுரைத்திட்டாலுநவிலொனாவரனோவென்னிற்
றாவிலாதுரைப்பானின்னுமொருகதைசாற்றக்கேண்மோ
பாவலர்புகழுஞ்சீர்த்திப்பார்த்திபன்பாண்டுவென்போன்.

இ-ள். (அக்கிரியின்மகிமை) அனைத்தையுஞ் சொல்லவேண்டுமென்
றால் ஒருகோடிவருடம்வரைக்கும் எமதுநாவினாற்கூறினாலும் கூறமுடி
யா, சிவபெருமானோ என்றால் தவறின்றி அருளிச்செய்வர். (ஆயினும்,
இன்னும் ஒருசரித்திரத்தை (யாம்) கூறக்கேள். புலவர்கள் புகழுகின்ற கீர்
த்தியையுடைய அரசன் பாண்டு என்பவன். எ-று. (உ)

இந்துவின்சுலத்தின்வந்தோன்கண்ணிலான்விதூரென்னு
மைந்தருநிகர்க்குஞ்செங்கையண்ணோடிளவலுள்ளான்
வந்திடுந்துருவாசன்பான்மந்திரம்பயின்றுவைகுங்
குந்தியைப்பழுதில்கற்பின்கோதையைமணஞ்செய்தானே.

இ-ள். சந்திரகுலத்தில் அவதரித்தோன்; (அவன்,) திருதராட்டிரன் விதுரன் என்னும் பஞ்சதருவை ஒக்குங் கொடைபொருந்திய சிவந்தகையையுடைய தமையனுந் தம்பியுமுள்ளவன். (தன்மாட்டு) வந்த துருவாசனிடத்தில் மந்திரத்தைப் பழகி இருக்கும் தவறில்லாத கற்பிணையுடையபெண்ணாகிய குந்தி என்பவளை விவாகஞ்செய்தான். எ-று. (ந)

தருமன் லீமன்பார்த்தனகுலன்சாதேவனென்னு
மருமைசால்புதல்வர்ப்பெற்றானன்னவர்தந்தைதன்னோ
டொருவயிற்றுதித்தகண்ணிலா நெனுமுரவொன்பெற்ற
மருவலர்பணியுந்தாட்டாமரைச்சயோதனனாமண்ணல்.

இ-ள். தருமன் நல்ல லீமன் அருச்சுனன் நகுலன் சகாதேவன் என்னும் அருமைமிக்க புதல்வர்களைப்பெற்றான். அப்புதல்வர்களுடைய பிதாவாகிய பாண்டமகாராசனோடு ஒருவயிற்றில் அவதரித்த திருதராட்டிரன் என்னும் வலிபன்பெற்ற பகைவர்வணங்குங் கால்களாகிய தாமரைமலர்கையுடைய துரியோதனன் என்னும் பெருமையிற்சிறந்தோன். எ-று. தந்தைதன்னோடொருவயிற்றுதித்தகண்ணிலான், என்பது உபசாரம். (ச)

கங்கையாறதனில்வெய்யகழுவினைநிரைத்துங்காயும்
பொங்கழன்மனையிலவைத்தும்புனைமலர்ச்சரியகூந்த
னங்கைபாஞ்சாலிதன்னைநற்றுகிலுரிந்துமீவி
ரிங்கிராதேகுமென்னக்காட்டசுத்தெய்தினாரே.

இ-ள். கங்கையாறியிற் கொடிய கழுவைநிரைத்தும், சுடுகின்ற சுவாலிக்கும் அக்கினியை வீட்டிற்கொளுவியும், அலங்கரிக்கப்பட்ட மலரை அணிந்த கரிய அளகத்தையுடைய பெண்ணாகிய திரௌபதியை நல்ல வஸ்திரத்தை உரிந்தும் (இடர்புரிந்து,) நீங்கள் இவ்விடத்தில் இராமற்போங்கள் என்றுகூற (அவர்கள்) வனத்திற்போயினார்கள். எ-று. (ரு)

வேறு.

புலனைந்துமெனவுற்றதிறலைவர்வனம்வந்துபுகுமானுணர்ந்
தலையுந்துகடலாடையம்போருகக்கொங்கையறநீனர்குழ
னிலமங்கைபொறைதீரவசுதேவனிடைவந்துநெடுமாலவன்
சிலைதங்குதோனைவருறுகானிலன்போடுசென்றானாரே.

இ-ள். ஐந்துபுலனையும்போலப்பொருந்திய வலியினையுடைய பாண்டவர்கள் காட்டில்வந்து புகுமாற்றை அறிந்து, திரைவீசுகின்ற கடலாகிய வஸ்திரத்தையும் தாமரைமொட்டாகிய தனங்களையும் கருமணலாகிய நேரிய கூந்தலையும் உடைய பூமிதேவியின்பாரத்தீர வசுதேவனிடத்திலவதரித்த நெடிய கிருட்டிணன், விற்படைபொருந்திய புயத்தையுடைய பஞ்சபாண்டவர்கள் இருக்குங்காட்டில் அன்பினுடன்போயினான். எ-று. (க)

உடல்கின்றவொன்றார்களுதிரங்குடித்தன்றியுறையிடுபுகா
வடிவேல்வலங்கொண்டவிதலைவர்மகிழாநல்வரவென்றுரைத்
தடலாழிபுனைசெங்கையையாநின்னருள்பெற்றுமலைவேங்கொலோ
படமாருமரவுற்றகொடியோனைவெலுமாறுபகர்வாயென.

இ-ள். (அப்பொழுது) மாறுபடுகின்ற பகைவர்களுடைய இரத்தத் தைக் குடித்தாலன்றி உறையிற்புகாத கூரியவேலை வெற்றியுடனேந்திய வலிய பஞ்சபாண்டவர்கள் மகிழ்ந்து, (தேவரீரதுவரவு) நல்லவரவென்று கூறி, வலிய சக்கரத்தையேந்திய சிவந்த கரத்தையுடைய தலைவரே தேவரீருடைய இருபையைப்பெற்றும் அலைவோமா!! படம்பொருந்திய பாம்பு எழுதப்பட்ட கொடியினையுடைய துரியோதனனைவெல்லும் உபாயத்தை அருளிச்செய்யும் என்று, எ-று. (எ)

உரைகூறவதுகேட்டுநீரஞ்சலொழிமின்களுயர்மஞ்ஞையாம் வரையீறிமென்பாலில்லைவகிற்றுமுன்னுளம்மலைமேவியான் பரவாநன்மதனொத்தவெழிந்மைந்தனொருவற்பயந்தேனவண் விரவாநன்முருகேசனடிபேணினினைவுற்றவிதியெய்துமால்.

இ-ள். (இச்) சொல்லைக்கூற, (கிருட்டிணன்) அதனைக்கேட்டு, நீங்கள் அச்சங்கொள்ளுதலைவிடுங்கள்: உயர்ந்த மயூரகிரியானது முடிவில்லாத தென்றிசையிலிருக்கின்றது. முற்காலத்தில் அந்தமலையில் யான்போய்க் (குமாரசுவாமியைப்) பூசித்து, நல்ல மன்மதனைநிகர்த்த அழகையுடைய ஒருபுதல்வனைப்பெற்றேன். (ஆதலால்,) அவ்விடத்திற்போய் நல்ல குமார சுவாமியின் பாதங்களை (நீங்களும்) தியானிக்கில் நினைத்தகருமங்கைகூடும். எ-று. (அ)

என்றேமணித்தேரின்மிசைகொண்டுபேரூனையுடனெய்தவே சென்றேகுடக்கூன்சுரிச்சங்கினினமீன்றதிரண்முத்தமுங் குன்றாதநிலவிப்பிரிமின்றமுத்துங்கொழிக்குங்கடற் றுன்றருமவளமுற்றதுவரைப்பெருங்கொலநகரதுன்னினான்.

இ-ள். என்றுகூறி (கிருட்டிணன்) அழகிய தேரின்மீதேறிப் பலசேனைகள் தன்னுடன்வரப் போய், குடம்போன்ற வளைந்த சுரித்தமுகத்தை யுடைய சங்கின்கூட்டம் ஈன்ற திரண்ட முத்துக்களையும், குறையாத ஒளி யைவீசும் தூப்பிக்கூட்டம் ஈன்ற முத்துக்களையுங் கொழிக்கின்ற கடலினது நெருங்கிய மிக்க வளங்கள்நிறைந்த பேரழகினையுடைய துவாரகை என் னும் நகரை அடைந்தான். எ-று. சந்தவிற்பங்கருதிச் சுரிச்சங்கு என வல் லொற்றுமிக்கது. (க)

பொறைதண்டுசிலைமாகலைக்கொப்புவேற்றற்புதுமட்டுவா ரிறைகொண்டதார்பார்பரோரைந்துதிறலோருமெழில்கூர்வளங் குறைவின்றநிறைகின்றமயில்வெற்பினிச்சென்றுகுறுகாமணித் துறைகொண்டசெவ்வேட்டந் தோய்ந்துநலமுற்றகலைசுற்றியே.

இ-ள். அடக்கம், தண்டு, வில்லு, குதிரை, கலைஞானம் ஆகிய இவற் றிற்கு நிகர் வேறில்லாத புதிய தேன்சொரிதல் நிலைகொண்ட மாலையை யணிந்த மார்பினையுடைய பஞ்சபாண்டவர்களும், அழகுமிக்க வளங்குறை யாமல் நிறைகின்ற மயூரகிரியிற்போயடைந்து, அழகிய துறைகளையுடைய சரவணப்போய்கையிலே ஸ்நானஞ்செய்து, நல்ல வஸ்திரத்தைப்புனைந்து, எ-று. (க0)

வேறு.

சாவுறுமுடலின்மீதுசாரினுமதனில்வாழ்ந்த
வாவியோர்புரியட்டத்திலமர்ந்துதுன்புறினுஞ்செய்த
பாவமதொழித்துநல்லகதியுறுமினையபண்பார்
தீவியபூகிசாத்திச்சிறந்தகண்டுகையும்பூண்டு.

இ-ள். அழிவைப்பொருந்தும் ஸ்தூலசரீரத்திற்சேரினும், அச்சரீரத்தில்
வாழ்ந்த ஆன்மா ஒரு புரியட்டதேகத்திற்பொருந்தித் துன்பத்தை அநுபவி
க்கினும், அதுசெய்த பாவத்தைநீக்கி நற்கதியை அடைவிக்கும் இந்தக்கு
ணம் நிறைந்த நல்ல விபூதியைத்தரித்து, சிறந்த ருத்திராக்ஷவடத்தையும்
அணிந்து, எ-று. புரியட்டதேகம் எனினும் சூக்குமதேகம் எனினும் ஒக்கும்.
ஒருதரமுரைக்கிற்கந்தனுயர்ந்தசாலோகஞ்சேர்த்து
மிருதரமுரைக்கிற்சாமீபந்தனிலிருந்துமுக்கா
லருமையினுரைக்கிற்சாரூபந்தருமிடைவிடாது
புரையறவுரைக்கில்வீடுபுகுத்துமாறெழுத்துமெண்ணி.

இ-ள். ஒருதரம் உச்சரிக்கில் குமாரசுவாமியினது உயர்ந்த சாலோக
த்தை அடைவிக்கும் இரண்டுதரம் உச்சரிக்கில் கந்தசாமீபத்தில் இருத்
தும் மூன்றுதரம் அருமையாக உச்சரிக்கில் கந்தசாரூபத்தைக்கொடுக்
கும் குற்றமற இடைவிடாமல் உச்சரிக்கில் கந்தசாயுச்சியத்தை அடைவிக்
கும் சடக்ஷரத்தையுந்தியானித்து, எ-று. செய்யுமென்னும் பெயரெச்சங்
களைத் தனித்தனி ஆறெழுத்தென்னும் பெயரோடுகூட்டி முடிக்க. (கஉ)

வெற்பினைவலங்கொண்டேகியாகமம்விதித்தவாறே
கற்புடைமடவாரோடுங்கந்தனைவிதியாற்பூசித்
தற்புளந்தழையப்போற்றியண்ணறன்மேல்பாலாகப்
பொற்புறத்தமதுபேராற்புண்ணியத்தடமுண்டாக்கி.

இ-ள். மயூரகிரியைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து போய், ஆகமங்கூறியவா
றே கற்பினையுடைய இருசத்திகளோடுங் குமாரசுவாமியை விதிப்படிபூசி
த்து, அன்புமனத்தில் மிக ஸ்தோத்திரஞ்செய்து, குமாரசுவாமிக்கு மேற்கு
ப்பக்கமாக அழகுமிகத் தங்கள் பெயரினாற் புண்ணியதீர்த்தத்தை உண்
டாக்கி, எ-று. (கங)

ஆங்கிருந்தணிவேற்செங்கையமலனையுளத்தினாடித்
தீங்கறத்தவத்தைச்செய்தாரவர்தமக்கருள்வான்செவ்வே
ணீங்கரும்விருப்பினோடேயனையவரேர்வந்தெய்தி
யோங்குநீர்நினைத்தவண்ணமுடியுமென்றுவப்பினோதா.

இ-ள். அங்கிருந்து அழகிய வேலையேந்திய சிவந்த திருக்கரத்தையு
டைய நிருமலராகிய குமாரசுவாமியை மனத்திலேதியானித்துத் தீமை
நீங்கத் தவத்தைச்செய்தார்கள். குமாரசுவாமி அவர்களுக்குக் கிருபைபுரி
யுமாறு நீங்குதல் இல்லாத பிரியத்தோடு அவர்களுக்கு எதிரே வந்துசே
ர்ந்து, உயர்ந்த நீங்கள்நினைத்தபடி கைகூடும் என்று மகிழ்ச்சியோடு அரு
ளிச்செய்து, எ-று. (கச)

மறைந்து தன்கேரியில்புக்கான்மண்டமர்கடந்தவென்றி
நிறைந்தசீரைவார்தாமுமவ்விடைநீங்கிமுன்ன
முறைந்தகானடைந்துகண்ணன்றனையழைத்தவற்றையோதி
யறைந்தநாள் கழித்துத் தூதாயனுப்பிநன்னுகேட்டு.

இ-ள். மறைந்து தமது கோயிலுட்புகுந்தருளினார். நெருங்கிய போ
ரைவென்ற வெற்றிநிறைந்த புகழையுடைய பாண்டவரைவரும் அவ்விட
த்தினின்று நீங்கி, முன்வசித்த காட்டைச்சேர்ந்து, கிருட்டிணனை அழைத்து
அவற்றைச்சொல்லி, (தமக்கு நியமித்துக்) கூறியதினங்களைக்கழித்து, (அவ
னைத்) தூதாக அனுப்பி, நல்லநாட்டைக்கேட்டு, எ-று. (கடு)

மறுத்தபிணைவார்வெம்பிச்சிவேதன்பாஞ்சாலன்வாட்கைச்
சிறப்புடையபிமன்வீமன்சிறுவனேமுதலாயுள்ளோர்
நறைத்துழாய்நம்பியேழக்குரோணிமுன்னடப்பச்சென்றே
யிறுத்தனரமர்செய்பாரினிமையவர்துதிப்பமன்னே.

இ-ள். (தூரியோதனன்) மறுத்தபின்னர் பஞ்சபாண்டவர்கள்கோபி
த்து, சிவேதன், திட்டத்துய்ம்மன், வாளைத்தாங்கிய கையையுடைய அழ
கைப்பொருந்திய அபிமன்னு, கடோற்சுகன் முதலாயுள்ளவர்களும், தே
னையுடைய துழாய்மாலையை அணிந்த கிருட்டிணனும் ஏழக்குரோணிசேனை
களும் முன்போதப் போய், தேவர்புகழ யுத்தகளத்திலே தங்கினார்கள்.
எ-று. (கசு)

வீட்டுமென்றுரோணன்கன்னன்சல்லியன்சிந்துவேந்தன்
வாட்டி றலசுவத்தாமன்முதலினோர்வந்துசூழச்
சூட்டரவுயர்த்தோன்பன்னென்றென்னுமக்குரோணிசூழக்
கோட்டுடைமதமாமான்றேருடனவண்குறுகினானே.

இ-ள். சுழிகையையுடைய பாம்பைக் கொடியாகக்கொண்டமையி
னால் உயரச்செய்த தூரியோதனன் வீட்டுமெனும், துரோணனும், கன்ன
னும், சல்லியனும், சயத்திரதனும், வாள்வலியையுடைய அசுவத்தாமனும்
ஆகிய இவர்கள் முதலானோர்வந்துசூழவும், பதினொரு அக்குரோணி என்
னுஞ் சேனைசூழவும், தந்தங்களையுடைய யானை குதிரை தேர்களாகிய இவ
ற்றோடு (தானும்) அந்தயுத்தகளத்தை அடைந்தான். எ-று. (கசு)

வேறு.

அணிவகுத்தனரடற்சிலைகுழைத்தனர்களு ணதுதொடுத்தனர
முற்கணைவிடுத்தனர்களான், மணிநிறக்களிறுமைப்பகடுமுட்டினதி
சாமதமுடைக்கடிவையெட்டுமதிர்வுற்றவிறலாற், கணைகள்பட்டு
விரத்தநதியொத்தொழுகவே கரமடித்துணைமுடித்தலைகளற்றனவி
ராய்க், குணமிகுத்தவரையொத்தனபல்புட்டிரள்கள்வான் குடை
யையொத்தனகுறைத்தலைநடித்தசிலவே.

இ-ள். (இருபாலார்களும்) அணியைவகுத்தார்கள். வலியவிலை வளைத்தார்கள். நாண்பூட்டினார்கள். அக்கினியையொத்த கொடியபாணங்களைச் செலுத்தினார்கள். கரியநிறத்தையுடைய யானைகளும் கரியநிறத்தையுடைய யானைகளும் எதிர்த்தன. திக்குகளிலுள்ள மதத்தையுடைய யானைகள் எட்டும் அதிர்த்தன. வலிமையோடு பாணங்கள் உடம்பிற்றடுதலால் இரத்தம் நதிபோலச்சொரிய, வெட்டுண்டகைகளும் இருகால்களும் முடியையையுடைய சலைகளும் ஒருங்குநெருங்கி அழகுமிக்க மலையைப்போன்றன. பலபக்திசாலங்கள் ஆகாயத்திலே குடையையினிகர்த்தன. சிலகவந்தங்கள் கூத்தாடின. ஏ-று. (௧௮)

பொருசிலேவதனை நல்வீட்டுமன்வதைத்தனெனழிற் புகழூலாவற நடாத்தியவருச்சுனன்முதி, ரரியமாகிலேகொள்வீட்டுமனையட்டனன் வயவபிமனாநுயிரையாற்றல்கொள்சயத்திரதன்விண், பரவுவார்களைந கொட்டனனருக்கன்மகனும்பரியவேல்கொடுகடோற்ககனையட்டனன்மிகுந், துருபதேயனிகைநாட்டியசிவத்தினின்மனந் தொடர்நுரோணனைமரீஇக்கொலையியற்றினனரோ.

இ-ள். போர்செய்கின்ற சிவோதன் (என்னுஞ் சேனாபதியை) நல்லவீட்டுமன் (என்னுஞ் சேனாபதி) கொன்றான். அழகிய புகழையுடைய தருமத்தைச்செய்த அருச்சுனன் முதிர்ந்த அரிய பெரியவிலைவாத்திருக்கின்ற வீட்டுமனைக்கொன்றான். வெற்றிபொருந்திய அபிமன்னுவின் அரிய உயிரை வலியினையுடைய சயத்திரதன் விண்ணுவகத்தார்புகழ்நின்ற நீண்டதண்டப்படையால்நீக்கினான். கன்னனும் பருந்தவேலினும் கட்டோற்ககனைக்கொன்றான். மேலான திட்டத்துய்ம்மன் புகழ்நிறுத்திய சிவபெருமான் மீது மனந்தொடருகின்ற துரோணனைச் சமீபித்துக் கொன்றான். ஏ-று. இசைநாட்டிய துரோணன் எனவும், சிவத்தினின்மனந்தொடர்நுரோணன் எனவும் இயையும். (௧௯)

இரவிகான் முளையையீதல்செய்சயத்திரதனை மிகவல்லாரிமகனீறுமுடித்தனனியற், தருமராசனுயர்வான் வலிகொள்மத்திரதனையந்தரமகேசுகொனவேவினன் மருத்துபகதா, மரவகேசுவாவவல்லாருவைபொடித்தனன்விசும் பமரர்யாவரும்நல்லாசையின்வழுத்தினர்களொண், கரியமானுதவியான் முடிசுவித்தமன்மகன்கருணைமீயாடுறுதராதுலமளித்தனனரோ.

இ-ள். கொடையையுடைய கன்னனைச் சயத்திரதனை வலிய அருச்சுனன் (ஆயுசின்) முடிவு உண்டாகக்கொன்றான். காந்தகுணத்தையுடைய தருமராசன் உயர்ந்த படைவலியையுடைய சல்லியனை வீரசுவர்க்கத்திற் போ என்று அனுப்பினான். வீமனும் துரித்யாதனை வலிபதொடையைய முரித்துக்கொன்றான். (அப்பொழுது) ஆகாயத்திலே நிற்கின்ற தேவர்கள் அனைவரும் நல்லபிரியத்தோடு (பாண்டவர்களைப்) புகழ்ந்தார்கள். (அதன்பின்) தருமன் அழகிய கரிய கிருட்டிணனது உதவியினாலே முடிசூழக் கிருபையுடனே (தான்) பெற்றபூமியைப் பாதுகாத்தான். ஏ-று. (௨௦)

வேறு.

வீமணை நிகராவுற்றவேந்தை முப்படையுங்கைக்கொள்
காமணைச் சேயையொக்குங்கந் துகத்தாமன்றன்னைத்
தோமில்வீரர்களை யெந்தை துணையினுற்றருமன்வென்று
பூமியைப்பெற்றுன்றெய்வவலிக்கிணைபுகலில்யாவே.

இ-ள். வீமனுக்கு ஒப்பாகவிருந்த துரியோதனனையும், மூவகைப்பூம்
படைகளையும் கையிற்கொண்ட மன்மதனையுங் குமாரசுவாமியையும் ஒத்த
அசுவத்தாமனையும், குற்றம் இல்லாத (ஏனை) வீரர்களையும் குமாரசுவாமியி
னது உதவியினாலே தருமன் வெற்றிகொண்டு, (இழந்த) பூமியைப்பெற்
றுக்கொண்டான். தெய்வத்தால்வந்த வலிமைக்கு உவமைகூறில் எவை
உண்டு. எ-று. முப்படை - கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நீர்ப்பூவாலாகியபடை.
வீமணை நிகராவுற்ற என்பதற்கு வீமனுக்கு எதிரியாக இருந்த எனினும்பொ
ருந்தும். (உக)

அருள்சுரந்தொழுகு கண்ணா னறன்மகனவனிகாக்கப்
பெருகினதருமம்வேள் விபெயர்ந்தனபழிகள் பாவ
மொருவினவச்சந்துன்பமோங்கி னயோகஞான
மருவுமுலகமெல்லாம்வளஞ்சுரந்துயர்ந்தமாதோ.

இ-ள். கிருபைசுரந்து ஒழுகுகின்ற கண்களையுடைய தருமபுத்திரன்
பூமியைப்பாதுகாக்க, தருமங்களும் யாகங்களும் விருத்தி அடைந்தன.
பழிகளும் பாவங்களும் நீங்கின. அச்சமூர் துன்பமூங்கழிந்தன. யோக
மும் ஞானமும் மிக்கன. பொருந்திய உலகங்களெல்லாம் வளங்களைக்கொ
டுத்து உயர்ந்தன. எ-று. (உஉ)

பாண்டவர்கதையீதா சும்பரமனூர்தவத்தால்வந்த
வாண்டவன்மாயைக்கப்பாலமர்ந்திடுந் துரியமூர்த்தி
வேண்டிவந்தருண்மயூரவெற்பினைப்புலரிக்காலே
நீண்டமெய்யன்பினாலேகிணைத்திடினீங்கும்பாவம்.

இ-ள். பஞ்சபாண்டவர்களுடையசுரித்திரம் இதுவேயாகும். சிவபெரு
மானது தவத்தால் அவதரித்த ஆன்மநாயகரும், சுத்த மாயாதீதத்தில்
விளங்குகின்ற துரியமூர்த்தியும் ஆகிய குமாரசுவாமி விரும்பிவந்து வீற்றி
ருக்கின்ற மயூரகிரியை வைகறைக்காலத்திலே மிக்க மெய்யன்பினாலே
தியானித்தாற் பாவங்கள் கழியும். எ-று. (உங)

அத்தலமதனிற்போந்துசரவணதடநீராடிப்
பத்தியாய்முருகற்போற்றிப்பருப்பதம்வலம்வந்தாரேல்
வைத்திடுமடிக்கொன்றாகப்புரவிமாமகப்பேறெய்தி
உத்தமராகிக்கந்தனுயர்பதமடைவர்மாதோ.

இ-ள். அந்தஸ்தலத்திற்போய், சரவணப்பொய்கையிலே முழுவி, அன்
புபொருந்திக் குமாரசுவாமியைத்துதித்து, கிரியைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்வ

ராயின், வைக்கின்ற அடிக்கு ஒன்றாகப் பெருமையாகிய அசுவமேதயாக பலனைப்பொருந்தி, உத்தமர்களாய்க் குமாரசுவாமியினது உயர்ந்தபதவி யைச்சேர்வார்கள். எ-று. (உச)

முற்பிறப்பதனின்மேலாந்தருமத்தைமுயன்றுளோர்க்கே யிப்பிறப்பதனிலந்தத்தலத்தினுக்கேகல்வாய்க்கு மப்பருப்பதத்தைநாளுமடைந்துகுழ்வரலுற்றார்கட் கெப்பயனுறுதவன்னார்க்கியாவும்வந்தெய்துமன்றே.

இ-ள். முற்பிறப்பிலே மேலாகிய தருமத்தைச்செய்தவர்களுக்கே இப் பிறப்பில் அந்தஸ்தலத்திற்குப்போதல் கைகடும். அம்மலையை நாடோறும் அடைந்து பிரதக்ஷிணஞ்செய்பவர்களுக்கு எந்தப்பயன் அடையமாட்டா! அவர்களுக்கு அனைத்தும்வந்துசேரும். எ-று. (உரு)

ஆறுசெல்பவரயாரேனுமம்மலையதனின்னாங்கர் நாறினார் த்தருவினீழல்வைகினர்நடந்திட்டாலு முறுசெய்பவங்கடர்ந்துதாபமதொழிந்துமேலா மீறிலாச்செல்வமெய்தியின்பமுற்றிருப்பரன்றே.

இ-ள். வாழிப்போக்கர்கள் எவர்களாயினும் அந்த மலையின்பக்கத்திலே நறுமணங்கமழ்கின்ற பூங்கொத்துக்களையுடைய விருக்ஷநிழலில் இருந்து போனாலும், (அவர்கள்,) வருத்தத்தைச்செய்யும் பாவங்களினின்றநீங்கி, துன்பங்கழிந்து, மேலான அழிவற்ற செல்வத்தைப்பொருந்தி, இன்பத்தை அநுபவித்திருப்பார்கள். எ-று. (உசு)

வேறு.

அந்தவரைதனிற்புகுந்துவலம்வருதற்கியலாதோரதனைச்சுழ்ந்து வந்தவரைத்தரிசித்தால்வலம்வந்தபயனுதவுமைந்தரின்றேற் சுந்தரமாமகபபெறுவார்தனமின்றேற்றனமுறுவாருதிபோற்றுங்[ர். கந்தனடிபெறவேண்டிற்சற்குருவினருள்கிடைத்தக் கதியிற்சேர்வா

இ-ள். அந்தமலையிற்போய்ப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்தற்கு முடியாதவர்கள் அம்மலையைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்துவந்தவர்களைத் தரிசித்தால், (அத்தரி சனை) பிரதக்ஷிணஞ்செய்த பலனைக்கொடுக்கும். (அஃதன்றி அத்தரிசனை யினால்) புதல்வர் இலராயின் அழகையுடைய பெருமைபொருந்திய புதல்வ ரைப்பெறுவார்கள். செல்வமின்றேற்செல்வத்தைப்பெறுவார்கள். வேதங் கள்துதிக்கின்ற குமாரசுவாமியுடைய பாதங்களைப்பெறவிரும்பினால் நல்ல ஆசாரியருடைய திருவருளைப்பெற்று (அப்பாதங்களை அடைதலாகிய) மோ க்ஷத்திற்சேர்வார்கள். எ-று. (உஎ)

ஒருமுன்றுதினம்பகலிலுண்ணலொருமுன்றுநாளிரவிலுண்ண லொருமுன்றுதினமொருவர்வழங்கிலுணலுதவாரேலுணவுதீர்த லொருமுன்றுதினமொருவரளித்தாலுமருந்தாமலுறுதலன்றோ [ரே வொருவாதகதியளிக்குங்கிருச்சிரமொன்றெனநூலொருரைசெய்வா

இ-ள். மூன்றுநாள் பகலிற்புசித்தல், மூன்றுநாள் இரவிற்புசித்தல், மூன்றுநாள் ஒருவர்கொடுத்தால் வாங்கிப்புசித்தல் கொடாதொழிவராயிற் புசியாதொழிதல், மூன்றுநாள் ஒருவர்கொத்தாலும் புசியாதுவிடல் ஆகிய இவைகளன்றோ தவறாதமோகஷத்தைக்கொடுக்கின்ற கிருச்சிரவிரதம் ஒன் றென்று பண்டிதர்கள் கூறுவார்கள். ஏ-று. (உஅ)

ஆயகிருச்சிரமிருபத்தைந் துதவும்பெரும்பலன்ற னடல்வெஞ்சூரன் மாயவடிவேல்விடுத்தவானவர்சேனாபதிவாழ்மயூர வெற்பிற் றாயசரவணநன்னீர்தோய்ந்திடினுற்றிடுமந்தத்தொல்லேவாவி நேயமுடன்படிந்துதருப்பணம்புரிந்தோர்க்கநந்தபலனேருமன்னே

இ-ள். அந்தக்கிருச்சிரவிரதம் இருபத்தைந்துகொடுக்கும் பெரியபலன், வலிய கொடியசூரன் அழியக் கூரியவேலைப்பணிகொண்ட தேவசேனாதி பதிவீற்றிருக்கின்ற மயூரகிரிமிற்பொருந்திய பரிசுத்தமாகிய நல்ல சரவணப் பொய்கையில் ஸ்நானஞ்செய்யில் வந்துசேரும். அந்தப் பழையபொய்கை யில் அன்பினுடன் முழுகித் தருப்பணஞ்செய்தவர்களுக்கு அந்தம்பலன் கிடைக்கும். ஏ-று. (உக)

திங்களுறுதினம்வருடமுறுதினமாவபிடேகஞ்சிறப்பச்செய்து புங்கவர்தம்பெருமாற்குநிறைநிவேதனமுவப்பிற்புரிந்துநீங்காத்[ரே தங்கியவன்பொடுமலர்கொண்டருச்சித்துப்பதவுகளந் தாழ்ந்துளா லங்கவர்தாம்பெறுபேற்றைக்கந்தனையல்லால்யாவரறையற்பாலார்.

இ-ள். மாதசங்கிராந்தியாகிய விசேடதினத்திலும், வருஷப்பிறப்பாகிய விசேடதினத்திலும் மகா அபிஷேகத்தைச் சிறக்கும்படிசெய்து, தேவராய கராகிய குமாரசுவாமிக்கு நிறைந்த நிவேதனங்களை மகிழ்ச்சியோடு நிவேதி த்து, நீங்காமற்பொருந்திய அன்பினுடனே புஷ்பங்களாலருச்சித்து, இரு பாதங்களையும் நமஸ்கரிப்பராயில், அவர்கள்பெறும்பயனைக் குமாரசுவாமி யேயன்றி வேறுயார்சொல்லும்பகுதியுடையார்! ஏ-று. (க௦)

கல்லாணற்பணிபுரிந்தோர்கல்லொன்றுக்கொருகற்பங்கந்தவெற்பி னல்லார்வமுடனிருப்பர்தேரியற்றிவிழவுநனிநடத்தல்செய்தோர் பல்லாண்டுகுமரனுயர்பதத்திருப்பர்நெய்விளக்குப்பளிததீபம் வில்லாரும்படிபுரிந்தோர்பலகற்பங்கந்தவரைமேவிவாழ்வார்.

இ-ள். கற்களினால் நல்ல திருப்பணிசெய்வித்தோர்கள் ஒருகல்லுக்கு ஒருகற்பகாலம் நல்லவிருப்புடன் கந்தமலையில் இருப்பார்கள். தேரைச்செய் வித்துத் திருவிழாவை நன்றாய்நடப்பித்தவர்கள் பலவருடங்களுக்கு உயர்ந்த கந்தலோகத்தில் இருப்பார்கள். நெய்விளக்கையும் கர்ப்பூரதீபத்தை யும் ஒளிரிறையும்படி இட்டவர்கள் பல கற்பகாலம்வரைக்கும் கந்தமலையிற் பொருந்திவாழ்வார்கள். ஏ-று. (க௧)

பத்தியினான்மகரமதிப்பூசமதிற்சரவணநீர்படிந்துவேற்கை
யத்தனையன்பொடுவணங்கிற்கந்தசாயுச்சியத்தையடைவரிந்த
வுத்தமமாமயின்மலையின்பெருமைதனிற்சிறிதறிந்ததுரைத்தேனீது
சத்தியஞ்சத்தியமிவற்றைக்கேட்டோர்கண்முத்திகலஞ்சார்வர்மாதோ.

இ-ள். அன்பினாலே தைமாசத்தில்வரும் பூசத்திற் சரவணப்பொய்கை
யிலேமுழுதி, வேலை ஏந்திய திருக்கரத்தையுடைய சகத்பிதாவை அன்போடு
நமஸ்கரித்தால், (அவர்கள்) கந்தசாயுச்சியத்தை அடைவார்கள். இந்த உத்
தமமாகிய மயூரகிரியின்மகிமைமயில் (யான்) சொற்பமாய் அறிந்ததைக்கூறி
னேன். இந்தமகிமைகளைக்கேட்டவர்கள் மோகி இன்பத்தை அடைவர்
கள். இது சத்தியம் சத்தியம். எ-று. (௩௨)

என்றரிவைகண்வலையிலகப்படாவினை முனியினினுகேட்ப, நன்
றியுடன்கமலர்மலர்ப் பொருட்டுறையுநான்முகத்தோ னவின்றொன
ன்னக், குன்றலிலாநைமிசவாரணியமுனிவரர்க்கன்பாற்கூறல்செய்
தான், மன்றமறையொருநான்காய்வகுத்தருளும்வியாதமுனிமகிமு
ஞ்சுதன்.

இ-ள். என்று, பெண்களுடையகண்ணாகிய வலையில் அகப்படாத நார
தமுனிவன் நன்றாய்க்கேட்க, நன்மையோடு தாமரைமலர்ப்பொருட்டில்
வீற்றி நக்கின்ற பிரமன்கூறினான் என்று, தெளிவாக வேதத்தை நான்காய்
ப்பகுத்தருளிய வியாசமுனிவன் விரும்புகின்ற (மாணவகளுகிய) சூதமுனி
வன் (தவங்) குறைதல் இல்லாத நைமிசாரணியத்தில் இருக்கின்ற இருடிக
ளுக்கு, அன்பினாற்கூறினான். எ-று. அரிவை - சாதியொருமை. (௩௩)

பா ண ட வ ச் ச ரு க் க மு ற் றி ற் று.

ஆ டி ரு வி ரு த்த ம் ௫௬௩.

பதின்முன்றுவது

அ ரு ச் ச னை ச் ச ரு க் க ம்.

முத்தியஞ்செழுத்தாலுளத்திருளறமுயன்று
தத்துவந்தெரிதவத்தினர்மயின்மலைச்சரிதஞ்
சித்தமார்தரக்கேட்டுநல்லுவகையிற்றினைத்துப்
பத்தியிக்குறக்குகன்றனைப்பரவியேபகர்வார்.

இ-ள். முத்திபஞ்சாக் கரத்தினால் மனமயக்கந்தீரமுயன்று உண்மைப்
பொருளை அறிந்த முனிவர்கள், மயூரகிரியின் சரித்திரத்தை மனத்திற்பொ
ருந்தக்கேட்டு, நல்ல ஆனந்தக் (கடலிலே) முழுதி, அன்புமிகக் குமாரச
வரயிவைத்தோத்திரஞ்செய்து சொல்வார்கள். எ-று. (௩௪)

அழிவகண்ட மாச்சிந்தையை ணுவென வாக்கி
யுறையுஞ் சூத வெத்தலத்தினுமகிமை மிக்குயர்வாங்
குறைவின் மஞ்ஞாயம்புரமெனக் கேட்ட யாழ்க்கோதி
லிறைவன் செய்திற் றஞ்சொல்கென் முனிவரனியம்பும்.

இ-ள். அறிவு அகண்ட மாத மனத்தை அணுவாக்கி இருக்கின்ற சூத
முனிவரே, குறைவில்லாத மயூரமாநகரம் எத்தலங்களினும் மேன்மை
மிக்கு உயர்வாகும் என்று (பிரமா) சொல்லக்கேட்ட, குற்றம் இல்லாத யா
ழில்வல்ல நாரதமுனிவன் (பின்) செய்தகாரியத்தை அருளிச்செய்க என்று
கூற, அம்முனிவரன் கூறுவான். எ-று. அறிவுவீரிய மனத்தை ஒடுக்கின
வன் என்பது கருத்து. (உ)

ஒருவயிற்றினிவ்வுலகெலாம் வைத்தவனுந்திப்
பெரியதாமரைமுளைத்திடும் பிரானடிவணங்கிப்
பொருவினாரதன்பயின்பலே ணுகியான் பூசித்
தருளடைந்திடவேண்டுமென்றார்வமோடிறைந்தான்.

இ-ள். (தன்) ஒருவயிற்றில் இந்த உலகமெல்லாவற்றையும் அடக்கிய
விட்டுணுவினது பெரிய உந்திக்கமலத்திலே தோன்றிய பிரமாவடைய பாத
ங்களை நிகரில்லாத நாரதமுனிவன் நமஸ்கரித்து, மயூரகிரியை அடைந்து
அடியேன் பூசனைபுரிந்து (குமாரசுவாமியினது) அருளைப்பெறல்வேண்டும்
என்று அன்போடு கூறினான். எ-று. (ங)

புவனம்பாவையும்காசநற்றருபத்தாற்பூத்து
நவையிலாதசங்கோசத்தாலடக்கிடுநலங்கூர்
சிவமகன்றிடாச்சத்திதன்வடிவமாஞ்சேயைக்
சுவலயந்தருமவன்மனத்திருத்தினன்கூறும்.

இ-ள். சகலபுவனங்களையும் விரித்தல்வேண்டும் என்னும் நல்ல குண
த்தினாலேதோற்றுவித்து குற்றம் இல்லாத ஒடுக்கவேண்டும் என ஒரு குண
த்தினால் (அவற்றை) ஒடுக்குகின்ற நன்மைமிக்க சிவத்தைப்பிரியாத சத்தி
யின்வடிவாகுங் குமாரசுவாமியை உலகைச்சிருட்டிக்கின்ற பிரமன்மனத்
திலே தியானித்துச் சொல்வான். எ-று. விகாசம் - விரிதல். சங்கோசம் -
ஒடுங்குதல். தருமம் - குணம். ஆன்மாக்களில்வைத்த அருள்னால் அவற்றைச்
சிருட்டித்துச் சங்கரிக்கும் சிவம் என்பது கருத்து. (ச)

இனிதுகூறினெயம்பிரான்பயின்பலேக்கேகி
நனிவிருப்பொடுபூசனைசெய்கெனநவின்ருன்
வினையினீங்கியவிழுத்தவன்விடைகொடுநடந்து
தனியுமன்பொடுங்கந்தவேண்மயின்பலையடைந்தான்.

இ-ள். நன்மையையேசொற்றனை, குமாரசுவாமியினது மயூரகிரியைப்
போய் மிக்க அன்போடு பூசனையைப்புக என்று கூறினான். உலகத்தி
னின்று நீங்கிய சிறந்ததவத்தையுடைய நாரதமுனிவன் விடைபெற்று
ப்போய் முதிர்ந்த அன்பினுடன் குமாரசுவாமியினுடைய மயூரகிரியை

டைந்தான். ஏ-று. வினையினீங்கிய என்பதற்கு இருவினையினின்று நீங்கிய எனப் பொருள்கொள்ளினுமியையும். (ரு)

கொக்கின்முத்தமுங்கமலமீன்முத்தமுங்கொழிக்குந்
தக்கதெண்டிரைச்சரவணப்புனிதநீர்படிந்து
செக்கரஞ்சடைச்சிவபிரான்றிருவெண்ணீறணிந்திட்
டக்கமாமணியணிந்தெழுத்தாறுமெண்ணினனாள்.

இ-ள். கொக்குகள்தந்த முத்துக்களையுந் தாமரை ஈன்ற முத்துக்களே
யுங் கொழித்தெறிகின்ற தகுந்த தெளிவான திரையையுடைய பரிசுத்த
மாகிய சரவணப்பொய்கையில் ஸ்ரானஞ்செய்து, சிவந்த அழகிய சடைபைய
யுடைய சிவபெருமானது திருநீற்றை அணிந்து, பெருமைபொருந்திய முத்
திராக்ஷவடத்தைப்பூண்டு, சடக்ஷரங்களையுந்தியாணித்து, ஏ-று. முத்துண்
டாகும் இடங்களுள்ளே கொக்கின்கண்டமும் ஒரு இடமாதலாற் கொக்கின்
முத்தமும் என்றார். “இருசிறைக்கொக்கின்கண்டம்” என்பதனாற் கொக்
கின்கழுத்தும் முத்து உண்டாதற்கு இடமாதலறிக. (சு)

அரவமீன்றநன்மணியினையஞ்சிறைக்கலுழன்
மருவுதன்மனைக்கிடுசுடராக சீவவைக்கும்
பெரியமாமலைவியுடன்வலங்கொண்டுபின்னர்
முருகவேளுறைசினகரமடைந்தனன்முனிவன்.

இ-ள். பாம்புகள் ஈன்ற நல்லரத்தினங்களை அழகிய சிறையையுடைய
கருடன், இருக்கின்ற தன்கூட்டிற்கு ஏற்றப்படுந் தீபமாகவைக்கின்ற பெரிய
விசேடத்தையுடைய கிரியை விதிப்படி பிரதக்ஷிணஞ்செய்து, பின் குமார
சுவாமியீற்றிருக்கின்ற கோயிலை நாரதமுனிவன் அடைந்தான். ஏ-று. (எ)

கார்கொடெண்கடலெலிக்குழாமடிதரக்கலக்கும்
பேரராவெனச்சூர்ப்படைப்பெருங்கடல்கலக்கும்
வீரவாகுவாமெந்தையைவிருப்பினாற்பூசித்
தீரமிக்குறப்பழிச்சியேயிறைஞ்சியுள்ளெய்தா.

இ-ள். கரிய தெளிந்தசமுத்திரத்தைப்போன்ற எலிக்கூட்டம் அழியு
மாறு கலக்குகின்ற பெரிய சர்ப்பத்தைப்போலச் சூரனுடையசேனையா
கிய பெரிய கடலைக்கலக்கிய வீரவாகுதேவர் என்னும் எம்பெருமானைப் பிரி
யத்தோடு பூசனைபுரிந்து, அன்புமிக ஸ்தோத்திரஞ்செய்து வணங்கி உட்
புகுந்து, ஏ-று. (அ)

கந்தவேடிருமுனஞ்சென்றுகாதன்மீதூர
வைந்துதீஞ்சுவையமுதமேமுதலவற்றாட்டிச்
சந்தரஞ்செறிதுகிலழகார்ந்திடப்புனைந்து
சந்துபன்மலர்மலைபூணலம்பெறச்சாத்தி.

இ-ள். குமாரசுவாமியினது சந்தியிற்போய், அன்புமிக இனியசுவை
யையுடைய பஞ்சாமிர்தம்முதலியவற்றினால் அபிஷேகஞ்செய்து, அழகு

மிக்க வஸ்திரத்தைச் சிறப்புமிகச்சேர்த்தி, சந்தனக்குழம்பையும் பலபுஷ்ப
பமாலைகளையும் ஆபரணங்களையும் அழகுண்டாக அணிந்து, எ-று. (௧)

அங்கபூசனைநிவேதனமழகுறச்செய்து
சிங்கலில்லதோர் தூபமுந்தீபமும்வளைத்துக்
கொங்குவிம்மியமலர்களாற்கோதையர்தம்மோ
டெங்கனாதனையருச்சுணையினிதியற்றினால்.

இ-ள். (பாதமுதற் சிரம்வரைக்குஞ் செயற்பாலதாகிய) அங்கபூசனை
யையும் நிவேதனத்தையும் அழகுமிகச்செய்து, குறைவில்லாத தூபத்தை
யுந் தீபத்தையுஞ்சுற்றி, நறுமணம் மிக்கபுஷ்பங்களால் கருசத்திகளோடும்
நமது தலைவராகிய குமாரசுவாமியைநன்றாய் அருச்சுணைசெய்தான். எ-று. (2)

வேறு.

பூரணமாய்ச்சுகமயமாயழிவிலதாய்நின்றபரம்பொருளே போற்றி
காரணமாமலத்தழுந்துமுயிர்க்கருள்வான்சுகளமதாங்கடவுள் போற்
நாரணனுமளிகொழுதமருவியிர்க்குஞ்செந்தோட்டுகளினமேய [றி
வாரணனுமினிதிருப்பவசுரர்குலம்வேரறுத்தவையா போற்றி.

இ-ள். பரிபூரணமாய், சுகசொரூபமாய், அழிவற்றதாய்நின்ற பரம்
பொருளே ஸ்தோத்திரம் (பிறவிக்குக்) காரணமாகிய மலத்தில் அழுந்துகி
ன்ற ஆன்மாக்களுக்கு அருள்புரியும்படி சுகளீகரித்துவந்த கடவுளே ஸ்தோ
த்திரம். விட்டுணுவும் வண்டுகள்குடைய வாசனையைவீசுஞ் சிவந்த இதழ்க
ளையுடைய தாமரைப்பூவில்வீற்றிருக்கின்ற பிரமாவும் சுகத்தோடு இருக்கும்
படி அசுரகுலத்தை மூலத்தோடு களைந்த தலைவரே ஸ்தோத்திரம். எ-று. (3)

வேடனெனவுருவெடுத்துமான்மகட்காய்வனம்புகுந்தவிமலாபோற்
நாடுமடியாருளமாநளிமலரினிதுறையுநாதா போற்றி [றி
யேடுடையமலர்க்கடம்புதெனொழுகப்புனைமார்பத்திறைவாபோற்றி
நீடுகலைக்குறையுளனுமீசனுக்குங்குருவானநிமலாபோற்றி.

இ-ள். விட்டுணுவினுடைய புதல்வியாராகிய வள்ளிநாயகியாருக்காக
வேடனைப்போலவடிவங்கொண்டு வனத்திற்போனமலரகிதரே ஸ்தோத்தி
ரம். (தேவரீரைத்) தியானிக்கின்ற அன்பர்களின் இருதயமாகிய தாமரை
மலரில் மகிழ்ச்சியுடன் வீற்றிருக்கின்றதலைவரே ஸ்தோத்திரம். இதழ்களை
யுடைய கடப்பம்பூமாலையைத் தேன்சொரிய அணிவின்ற திருமார்பையு
டைய கடவுளே ஸ்தோத்திரம். பெருமையாகிய கலைஞானங்களுக்கு இரு
ப்பிடமாகிய சிவபெருமானுக்கும் ஆசாரியராகிய மலரகிதரே ஸ்தோத்
திரம். எ-று. (௧௨)

திருகுசினப்பசுந்தோகைமஞ்ஞைபெறுகொடுஞ்சாபந்தீர்த்தா
ய்போற்றி, மருவிரியும்பசுந்துளபமாயனுக்குமகவளித்தவரதாபோ
ற்றி, பெரியதவவசிட்டமுனிமைந்தர்துயரகற்றியிடும்பெருமான்போ
ற்றி, பொருவரியகோசிகற்குமெய்ஞ்ஞானமளித்தருளும்புனிதாபோ
ற்றி.

இ-ள். மாறுபட்ட கோபத்தையுடைய பசிய தோகைபொருந்திய மயில் பெற்ற கொடியசாபத்தை நீக்கியருளினவரே ஸ்தோத்திரம். வாசனைவிரியும் பசிய துழாய்மாலையையணிந்த கிருட்டிணனுக்குப் புதல்வனைக்கொடுத்தருளிய வரதரே ஸ்தோத்திரம். பெருமையாகிய தவத்தையுடைய வசிட்ட முனிவனது புதல்வர்களின் துக்கத்தை நீக்கியருளிய பெருமையுடையவரே ஸ்தோத்திரம். ஒப்பில்லாத விசுவாமித்திரமுனிவனுக்கு மெய்ஞ்ஞானத்தை உபதேசித்தருளிய பரிசுத்தரே ஸ்தோத்திரம். எ-று. (கங)

பூசையுனக்கிலதாகவென்றுமுட்டாட்டாமரையின்பொருட்டி னோனையீசனிடங்கொடுஞ்சாபமகற்றிரலமளித்திட்டவிறைவாபோற்றி வாசவன்னுன்முசியெனும்வல்லகரற்கிகலழிந்துவந்துபோற்ற நெசமுடனவனைவெனும்வலியுதவிப்புரந்தருளுநிமலாபோற்றி.

இ-ள். முட்செறிந்ததானையுடைய தாமரைப்பொருட்டில் இருக்கின்ற பிரமனை உனக்குப் பூசையில்லாமற்போகக்கடவது என்று சிவபெருமானிடம் கொடியசாபத்தைநீக்கிப் (பூசை உனக்கு உளதாக என்று) நன்மை யக்கொடுத்தருளிய தலைவரே ஸ்தோத்திரம். இந்திரன் முசி என்கின்ற வலிய அசுரனுக்குப் போரிலேதோற்றுவந்து பூசிக்க, அன்பினுடன் அந்த அசுரனைவெல்லும் வலியைக்கொடுத்து (அந்த இந்திரனைக்) காத்தருளிய மலரகிதரே ஸ்தோத்திரம். எ-று. (கச)

இந்நிலத்திலடியவர்கள் குறைதவிர்ப்பான்மஞ்ஞைவரையிருந்தாய்போற்றி, சென்னிநகிமதிபுனைந்தோனுமையவளோரிருவருக்குஞ் செல்வாபோற்றி, நின்னடியைக்கருதியுயர்வீடுபெறுநிதுகாறுநீங்கிவைகு, மென்னையுமேமாரடியென்னவருளுதவியாட்கொண்ட விறைவாபோற்றி.

இ-ள். இப்பூமியில் அடியார்களுடையகுறைபையை நீக்கியருளும்படி மயூரகிரியில்வீற்றிருந்தருளினவரே ஸ்தோத்திரம். சடையிலே கங்கையை யும் சந்திரனையும் அணிந்த சிவபெருமான் பார்ப்பதியார் என்னும் இருவருக்கும் புதல்வரே ஸ்தோத்திரம். தேவாரூடையபாதங்களைத்தியாஸித்து உயர்ந்த முத்தியைப்பெறாமல் தீநாள்வரைக்கும் (தேவாரீரை) நீங்கியிருக்கும் நாயேனையும் ஒரு அடியனைப்பாலக்கருதித் திருவருள்புரிந்து ஆட்கொண்டருளிய தலைவரே ஸ்தோத்திரம். எ-று. (கரு)

வேறு.

நாரதன்றுதித்தல்வேற்கைநம்பிகேட்டுவந்துநோக்கி யோரிலென்பானீவைத்தநேயத்துக்குவையயண் டீடா சீருடைமுனிவவேண்டும்வரமெவன்செய்புலகன்னப் பேரறிவுடையவீணைமுனிவரன்பேசுகின்றான்.

இ-ள். நாரதமுனிவன் (இவ்வாறு) ஸ்தோத்திரஞ்செய்தலை வேலை ஏந்திய திருக்கரத்தையுடைய குமாரகவாமி திருச்செவிசாத்திமகிழ்ந்து, திரு

கோக்கஞ்செய்து, ஆராயில் எம்மாட்டு நீவைத்த அன்பினுக்கு நிகர் உண்டா! புகழையுடைய முனிவனே வேண்டியவரம் என்னை? விண்ணப்பஞ்செய்க என்றருளிச்செய்ய, பேரறிவினையுடைய வீணையில்வல்ல நாரதமுனிவரன் விண்ணப்பஞ்செய்கின்றான். எ-று. (கக)

இருவினை வேண்டேனென்னையிழத்தலால்வீடும்வேண்டேனருளுமந்தமெய்யேவேண்டுவனளித்தல்வேண்டுமருவருவென்கொலென்றுமதித்துடல்வெறுத்தபோழ்திற் பொருவினின்னின்பவாரிபொருந்துறவருள்செய்வாயே.

இ-ள். நல்வினைதீவினையென்னும் இருவினையையும் விரும்பேன்; (அங்ஙனமாயின் முத்தியைவிரும்புகின்றேனோ என்றால்) நானென்பதும் இறத்தலால் அதனையும்விரும்பேன்; அருள்மிக்க அந்த அன்பையே (தேவரீரிடத்தில்) வேண்டுகின்றேன் (அதனையே) அருள்புரிதல்வேண்டும். (வினைக்கீடாக) வந்த இந்த உடம்பு என்னபயனையுடைத்து என்று கருதி இவ்வுடலைத்தள்ளியபொழுதில் ஒப்பில்லாத தேவரீரது இன்பக்கடலைப்பொருந்தும்படி கிருபைபுரிக, எ-று. என்னை இழத்தலால் வீடும்வேண்டேன், அருளுமந்தமெய்யேவேண்டுவன் என்பதன்கருத்தைக் “கோலநீடியநிதிபதி வாழ்க்கையுங்குறியேன்” என்னுஞ் செய்யுளானும், “அந்தநல்வரமுத்தியிலரியதொன்றதனைச், சிந்தைசெய்திடுதவத்தரும்பெறுகிலர்” என்னுஞ் செய்யுளானும், கந்தபுராணத்தில் கச்சியப்பசிவாசாரியர் விரித்து வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றனர். (கஎ)

என்னலுங்கந்தன்மற்றையவற்றினும்பற்றுநீங்கி மன்னியவெம்மேலன்புவைத்துநீயென்றும்வாழ்தி மின்னுநான்முனிவவென்றுவிளம்பினன்வீணவேந்தனன்னவனருளே வாழ்த்தியவ்வரையமர்ந்தான்மனனோ.

இ-ள். என்று நாரதமுனிவன் விண்ணப்பஞ்செய்தலுங் குமாரசுவாமி, பிரகாசிக்கின்ற உபவீதத்தையணிந்த முனிவரனே, பிற எவற்றினும் பற்றற்று நிலையான நம்மாட்டு அன்பைவைத்து நீ என்றைக்கும்வாழ்க என்று அருளிச்செய்தார். வீணைக்கு அதிபனாகிய அம்முனிவரன் அவருடைய கிருபையைத்துதித்து அந்த மயூரகிரியிலிருந்தான். எ-று. கந்தன் விளம்பினன் என இயையும். (கஅ)

மயின்மலேதோன்றுமாறுங்குகனதின்வைகுமாறு நயமுடைத்தீர்த்தந்தோன்றுநன்மையுமயில்சாருபம் வியனுறவெய்துமாறுங்கார்த்திகைவிரதம்வைகு மியலுநல்வெள்ளிவாரமிருந்திடும்விதியின்பண்பும்.

இ-ள். மயூரகிரிதோன்றுமாற்றையும், குமாரசுவாமி அதில் வீற்றிருக்குமாற்றையும், நயத்தைச்செய்கின்ற தீர்த்தந்தோன்றிய நன்மையையும், மயில் கந்தசாருபத்தைப் பெருமைமிக அடையுமாற்றையும், கார்த்திகை

விரதத்தை அதுட்டிக்கும் இயல்பையும், நல்ல சக்கிரவாரவிரதத்தை அது
ட்டிக்கும் விதியினதுகுணத்தையும், எ-று. (கக)

சட்டியின்விதியுமோங்குதமிழ்முனிகதையுமிக்க
வுட்டெளிவசிட்டன்பூசையுஞ் சிறியவழியுஞ்
சிட்டனாகெளசிகற்குச்செப்பியதிறனும்வாச
மட்டவிழ்மலரோன்வந்துபூசித்துவணங்குமாறும்.

இ-ள். சட்டிவிரதத்தின்விதியையும், உயர்ந்த அகத்தியமுனிவனது
சரித்திரத்தையும், மேலாகிய மனந்தெளிந்த வசிட்டமுனிவன் பூசசெய்த
படியையும், ஞானத்தைச் சன்மார்க்கனாகிய விசுவாமித்திரமுனிவனுக்கு
உபதேசித்ததன்மையையும், நறுமணத்தையுடைய தேன்பொருந்திய விரி
ந்த தாமரையாசனனாகிய பிரமா வந்து பூசனைசெய்து வணங்குமாற்றை
யும், எ-று. (உ௦)

பச்சைமாலூர்தியாகுங்கலுமுன்பூசனையின்பண்புங்
கச்சமார்வெள்ளையானைக்காவலன்றுதித்தவாறு
மிச்சையினிரவிபூசையியற்றியபண்புமாரன்
முச்சகம்பெரிதுவெல்வான்முயன்றிடும்பூசைப்பண்பும்.

இ-ள். பச்சைநிறத்தையுடைய விட்டுனுலினது வாகனமாகிய கருட
னது பூசனையின்தன்மையையும், கழுத்திடுகயிற்றைப்பூனும் ஐராவதயா
னையையுடைய இந்திரன் பூசித்ததன்மையையும், அன்போடு சூரியன்
பூசசெய்ததன்மையையும், மன்மதன் மூவுலகத்தையும் மிகவெல்லும்
படி செய்த பூசையின்தன்மையையும், எ-று. (உ௧)

தருமன்மாமதலைவந்துதாரிணிவெண்டிப்பூசை
பரிவுடன்புரிந்துநாடுபண்புடன்பெற்றவாறு
மருமைசாறிவவுநல்யாமுருந்தவனருச்சித்தான்ற
பிரிவிலானேயத்தோடுமவைகியபெற்றிதானும்.

இ-ள். பெருமைபொருந்திய தருமபுத்திரன்வந்து பூமியைவெண்டிப்
பூசனையை அன்புடன்செய்து அதனைக் குணத்தோடுபெற்றவாற்றையும்,
அருமைமிக்க முறுக்காணிபொருந்திய நல்ல யாழையுடைய நாரதமுனி
வன்பூசித்து மாட்சிமைப்பட்ட நீங்காத அன்போடும் (மயூரகிரியில்) இரு
ந்ததன்மையையும், எ-று. (உ௨)

உரைத்தனம்வெகுளிகாமமயக்கம்விட்டொழிந்துநல்ல
கருத்தொடுதவஞ்செய்கின்றகருதருந்தவத்திரநீவிர்
மருத்தழைகடம்பனாடன்மகிழ்ந்தனர்கேட்டவாற்றும்
பெருத்திடுந்தவத்திராகிவாழியபெரிதுமன்கேடு.

இ-ள். கூறினேம்; கோபம், காமம், மயக்கம் ஆகிய முக்குற்றத்தை
யும் நீங்கி நல்லமனத்தோடு தவத்தைச்செய்கின்ற மதித்தற்கரிய முனி
வர்களே, நீங்கள் நறுமணம்மிக்க கடப்பம்பூமாலைபணிந்த குமாரசுவா

மியினது திருவினையாடலை மகிழ்ந்து சேட்டமையினால் மிக்கதவத்தையு
டையீராய் நெடுங்காலம்வாழுக. ஏ-று. செய்யுளாதலிற் காமமுதலியவற்
றை முறைபிறழவைத்தார். (௨௩)

இந்தமாக்கதையைக் கெட்டொர்யாவரையெலினுமாகச்
செந்திருவாயுள்கல்விஞானமேமுதலசேர்ந்தே
யிந்திரரிவரையென்னவியம்பையிலினிதுவாழ்ந்து
கந்தவேளடிநிழற்சீழ்க்கலந்தினிந்ருப்பர்மன்கொ.

இ-ள். இந்தப் பெருமைபொருந்திய புராணத்தைக்கேட்டவர்கள் எவ
ராயினுமாக, (அவர்கள்) செல்வம் தீர்க்காயுக கல்வி ஞானம் முதலியவ
ற்றை அடைந்து, இந்திரர் இவர் என்று சொல்லும்படி இம்மையில் நன்றாய்
வாழ்ந்து, (மறுமையில்) குமாரசுவாமியினது பாதிநிழலின்சீழ் இரண்டறக்
கலந்து நித்தியானந்தராயிருப்பார்கள், ஏ-று. (௨௪)

என்றுநற்றவர்கள் கெட்பவியம்பினன்புலனோரைந்தும்
வென்றிடுஞ்சுதன் கெட்டவிழுத்தவாயாருமொகைத
துன்றிருங்கடலின் வீழ்ந்துசுதன்றனைத்தொழுதுவாழ்த்தி
நன்றுறைந்தனர்களுந்தமைமிசவனத்தின்மன்கொ.

இ-ள். என்று, புலன்கள் ஐந்தையும் வெற்றிகொண்ட சூதமுனிவரன்
நல்ல தவத்தையுடைய முனிவர்கள்கேட்க அருளிச்செய்தான். (அதனைக்)
கேட்ட சிறந்ததவத்தையுடையோர் அனைவரும் சந்தோஷமாகிய நெருங்
கிய பெருங்கடலில் அமிழ்த்தி, குமாரசுவாமியைவணங்கித் தோத்திரஞ்செ
ய்து, அந்த நைமிசாரணிபத்திற் சுகமாயிருந்தார்கள். ஏ-று. (௨௫)

கந்தவேண்முகங்கள் வாழிசரங்கள் பன்னிரண்டும்வாழி
பைந்தொடைமார்பம்வாழிபங்கயச்சரணம்வாழி
யிந்திரன்புதல்விவாழியெயினர்தருமரிவாழி
மைந்துடைமஞ்ஞைஞ்சேவல்வாழி மெய்யடியார்வாழி.

இ-ள். குமாரசுவாமியினுடைய திருமுகங்களாலும்வாழுக. திருக்கர
ங்கள்பன்னிரண்டும்வாழுக. மகிபமாலையையணிந்த திருமார்புவாழுக. செந்
தாமரைமலர்போன்ற இருபாதங்களும்வாழுக. செய்வநாயகியார்வாழுக.
வள்ளிநாயகிபார்வாழுக. (வாகனமுங் கொடியுமாகிய) வலியினையுடைய
மயிலும் கோழிச்சேவலும்வாழுக. மெய்யன்பர்கள்வாழுக. ஏ-று. (௨௬)

அருச்சுணைச்சுருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் ஐஅக.

மயூரகிரிபுராணமுற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பிழை திருத்தல்.

—:~:—

பக்கம்	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.	சேர்த்தல்.
சு	உக	காச்சி	காய்ச்சி	
அ	உ	மிருப்பிடமே	மிடமே	
கரு	உக	பாஞ்சசன்னிய	(பாஞ்சசன்னிய)	
”	ரு	னனுச	னநுச	
கௌ	க	எங்களுடையவரவை	(எங்களுடையவரவை)	
”	சு	அது வெளியேவந்து எங்களை	(அது வெளியேவந்து எங்களை)	
சுஅ	கரு	தம்பதம்	தன்பதம்	
”	உஅ	கூட்டு.	கூட்டுக.	
உக	கரு	வுரைத்து	வுரைத்து	
உஉ	கசு	விழுங்கிப்	விழுங்கி	
உக	ருசு	கோதாவிரி	கோதாவரி	
உௌ	க	கோதாவிரி	கோதாவரி	
கூ	ருசு	மைஞ்	மஞ்	
கூகூ	கூகூ	...	...	அரசமரமென்பதற்
கூசு	கூசு	சிவபெருமானுடைய	சுப்பிரமணியசுவாமி யினுடைய	கு அரசனுடைய சமரமெனினும் பொருந்தும்.
கூரு	கூக	சிறையை	சிறையை	
சூ	உஉ	வனுச	வநுச	
சுகூ	உசு	ஆயுதங்களையும்சிறந்த	ஆயுதங்களிற்சிறந்த	
”	கூஉ	சாமரை	சாமர	
சுௌ	எ	உடன்பட,	உடன்பட	
கூக	கூஉ	பிரதட்சணம்	பிரதக்ஷணம்	
கூஉ	உ௦	பிரதட்சணஞ்	பிரதக்ஷணஞ்	
கூஅ	கூ	மனாதி	மநாதி	
கூகூ	உ	கேழ்வனுஞ்	கேள்வனுஞ்	
கூஅ	கூரு	கிரீச்சரஞ்	கிருச்சிரஞ்	
”	கூகூ	கிரீச்சரம்	கிருச்சிரம்	
எரு	கூகூ	...	...	சாந்தநெஞ்சமென்
எசு	கூகூ	தெக்கணங்	தெக்கணங்	பதற்கு சாந்தகு
”	கூௌ	மலரும், விளங்குகின்	மலர்மாலே விளங்குகி	ணமமைந்த இரு
எகூ	கூரு	சடாட்சர	சடக்ஷர	தயமும் எனினு
”	உௌ	மெஞ்ஞானம்	மெய்ஞ்ஞானம்	ம்பொருந்தும்.
”	உஅ	சரக்கான	சரகான	
எௌ	உரு	குற்றமின்றி,	குற்றமின்றி	

பக்கம்	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.	சேர்த்தல்.
எஅ	க	...	...	நோய்நண்ணை ரச்ச
அச	கஅ	பத்துபலம்	பத்துப்பலம்	மின்றி என்பதற்
அஅ	உரு	கரங்களிற் பொருந்திய	கரங்களிற்	கு நோயடையா
அக்	ஙஎ	ஒளிபொருந்திய முக	ஒளிபொருந்திய ஒரு	ர். பயமின்றி எ
		மும்	திருமுகமும்	னிணும் பொருந்
				தும்.
கூக	உரு	...	...	மக்களைப் பெறுவர்
கூந	உந	சடாட்சரத்தை	சடகூரத்தை	எனமுடித்துஎன்
கூச	அ	சச்சிதானந்த	ஞானனந்த	றுமென்பதை அ
கூரு	நஉ	விளக்குருப்	விளங்குருப்	டைவர் என்பத
கூகூ	ரு	லின்னோன்பை	லிந்நோன்பை	னோடியைத்துப்
க00	கூ	உண்டாக்கிகொடுத்தது	உண்டாக்கிக்கொடுத்தது	பொருள் கொள்
				ளிணுமமையும்.
க0க	கஎ	தட்சண	தகூகிண	
க0ச	நஉ	மகிழும்	மருளும்	
"	நஎ	மகிழ்ச்சி	மயக்கங்	
க0அ	உந	யென்னுவினாவ	யென்றுவினாவ	
கக0	அ	சுயேச்சையினால்	(சுயேச்சையினால்)	
ககக	ககூ	ரில்லைத்	ரில்லை	
ககசு	ச	றருளவந்தேர்	றருளிவந்தே	
"	கூ	(யான்) கூற,	யாம் கூறித்திரும்பி	
			னேம்.	
கஉரு	ரு	சிருட்டித்தேன்,	சிருட்டித்தேன்.	
கநகூ	அ	மாறா	மாநா	
"	ககூ	செலுத்திப்போருக்கு	செலுத்திப்போருக்கு	
கச0	ககூ	ரோட்டா	ரோட்டா	
"	உச	தோட்டாமது	தோட்டா	
கசகூ	உந	என்றுகூறி	என்றுகூறிக்	
ககூந	ச	யெனிணுமாகச்	யெனிணுமாக	